

Davids Psaltare

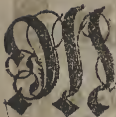
Med Formmla D. Marth. Luth. og þre stuttre Sūmu edur jn̄ehallde sem þē giø re hefþr yfer sierhuørn Psalm.

2. Timoth. 3. V. 16.

Øll Ritning af Gude jn̄gief in̄/er Nytsamleg/til Lærdóms/til Vmvøndunʳ/til Betrunʳ/til Leid riettingar/j Riettlætenu. So ad Guds Madur sie algiør/til alls go da Verks hæfelegur.

Prentadur ad nyu a Hoolum j Hiallta dal.
Anno 1675.

Formaale yfer
Psaltarann.

Marger Heilager Fedur hafa þennan Psaltara/ sierdeilis fram yfer adrar Bækur heilagrar Ritnin gar/ miog j Heidre haft og elskad. Og ad sönu/ þa lofar sialft Verked sinn Meistara nog lega/ Ei ad sijdur þa hlioturn vier og eir nin hans Lof og vora Packargiord ad tia og þar til ad leggia.

Men hafa nu j mörg vmlidin Aar/ med Hondum haft miog margar Legendz vt af Heilogum Monnum/ sem voru þra Pijslarvættis z Æfentijra Bækur/ z Lijf sögur/ medur huortar þeir hafa vppfyllt allan Veralldar Heimenn/ so pad Psaltar inn var fyrer þann skullo vnder Feiskerum z ijslijkum Myrkrum faleñ/ so pad Men vnderstodu varla eirn Psalm riettelegaa/ Og þo gaf hann saint eirn frabæran forkos tulegann Ilm vt af sier/ so pad oll Gudleg

Good

Goodfws Nøtriu feingu vt aþ þeim sem um okiendum Ordum nockurn Krapt/ og þar fyrer høfdu þeir Bokina Psaltarans ster so Niartkiæra.

Eñ eg helld/ þad eingeñ Legenda edur Sagnabok heilagra/ sie hier a Jardryke ægiætare komiñ/ edur koma kuñe/ helld ur eñ þad Psaltariñ er. Og þo ad vier ættum nu ad æskia þess/ þad vt af øllum Epterdæmum/ Lesbokum og Lijfsøgum Heilagra/ yrde hid besta vtlesed/ z til sam ans dreiged/ og wti hiñ besta mæta sett og samed/ þa hlijtur þad þesse hiñ same Psaltare ad vera. Þuiad hier iñe finū um vier ei alleinasta/ huad eirn edur tueir Heilager hafa giørt/ Helldur og eirneñ huad Høfuded sialft allra Heilagra gi ørt hefur/ Og þad huad aller Heilager Meñ eñ nu giøra. Huørneñ þeir haga sier vid Gud/ vidur Vin og Ovin/ huør su ad þeir hegda sier z breyta wti allskins Hæskasemdum og Motlæte. Ad auk þess er þad/ ad þar iñe standa allshaattadar Gudlegar z Heilsusamlegar Kieñingar og Bodord.

)·(.ij Q3

Og þar fyrer alle Psaltaren helst dyr mætur z Mattkiar halldeñ vera/ pad hñ Jesu Christi Dauda og Vpprisu/ so kl ærlegana vtskyrer/og fyrer seiger/z hñs Ryklsstiornan og allrar Christneñar St iett z atgerde lioslega pyrermyndar/ suo pad hañ mætte vel kallast hin mïñe Bib lia/ j huorre þ hid agiætlegasta jñe luckt z j stuttu Mæle ypper tared er/ allt huad vti hiñe meigeñ Bibliuñe stendur/ og er so vti eirn ægiætlegan Echiridion/ edur litla Handbook samansett/ og tilbweñ/ So ad mier lyst/sem Heilagur Ande ha þe sialfur viliad þessa Mædu vppa sig ta ka/og pad so sijdan j eina stutta Bibliu z Frædebook wt ap allre Christneñe/ edr ollum Heilogum Moñum til samans ad lesa. So ad hañ/ huor ad ecke kyñe alla Bibliuna yper ad lesa/hefde ad mestu let le/pad allt jñe luckt j eirnre lijtille Book huad Bibliann sialp hefur j sier ad hallda.

Eñ vm fram allt þetta/er pad Psaltar ans ægiætleg Dygd z Art/ Þar sm adrar Bækur saman draga margt vtaf Verkū

heilagra Mana/ En skyra mæg fætt vt af þeirra Ordum/ huar þyrer ad Psaltar enn er nu ein ægiæt/ frabær og forkostuleg Book/ huør ad þat fyrer so godan z sæt an Jlm aþ sier giefur/ nær ed þar verdur ynne lesed/ So þad hann ecke alleinasta þr amtelur Verken Heilagra/ helldur jaþn vel þeirra Ord/ huornen ad þeirra Mæ le hefur vered vared vid Gud/ og huorn enn þad þeir haþa hann tilbeded/ og huør su þeir enn nu vidur hann mæla/ og hann til bidia. So þad adrar Lesbækur z Dæme søgur wt af Heiløgum/ eþ ad vier hølldum þeim til samans vid Psaltarann/ þa wtskyrra þær oss ecke vtan so sem dmit og dauþt atferle Heilagra/ hia þui sem Psaltarinn giorer/ Þuiad hann þyrermyndar oss Riett þerdugt/ lyfkelegt Athæfe þeirra lifande Heilagra Manna.

Med þui eirn Mællaus Madur j hia einum veltalande Manne/ er ad mestu suo reiknande z hælfdaudur Madur/ Og eckert kræptugra z ægiætara verk er a Mannenum/ enn Tungumæled / med þui ad Madurinn verdur hellst þyrer þad frastil

 enn

eñ ollum Skynlausum Skiepnum/ ad hñ heþr Mæled/ framar meir/ eñ fyrer adskil ianlegleik yferlitaña/ edr fyrer adra verks hætte. Med þui ad eitt Trielikneske kañ eirneñ ad haþa þyrer Smidsins Nag leik eina Mans Ástan og Yfermynd/ og skynlaus Dyr kuña ad sia/ heyra/ virda/ syngia/ standa og ganga/ eta/ drecka/ sa sta/ Hungra og þyrsta/ Kulda og Hardin de ad lijda/ so vel sem Madurin.

Hier ad auk þa gioret Psaltarin þar eñ meira til/ Þad ad hñ framsetur oss ecke ad eins þa einþalldlega almeñelega Ræ du heilagra Mañа/ helldur þa hinu all ra besti þeirra Rædu/ sem þeir wt af myk ellre alvoru/ j þeim sijnum allra stædstu Naudsynium haþa talad vidur sialþann Gud/ Huar med hañ et alleinasta greiner þyrer oss þeirra Ord yfer þeirra verkum/ helldur jaþnvel eirneñ þeirra Hiortu og jñelegt þel/ og Fiesiod þeirra Sælna/ So þad vier af Gruñe og Uppruna þeirra Orda/ og so Verka/ kuñum ad sia jñ j þe irra Hiarta/ huorn þanka þeir hafa

haþt

hafft/ Og huorneñ þad þeirra Hiarta hefur sier breytt og hagad/ j allshaattud um Tilþerlum/ Naaskasemdum z Anau dum. Huad ed ecke giora nie giora kuña þær Lijþsogu Bækur edur Dæmesogur/ huoriar ad eins myked hallda vt af Jard teiknum og Verkum Heilagra Maña. Þuiad eg kañ ei ad vita/ huorsu hñs Hi arta er hattad/ þo ad eg til lijka heyre edur siae vt af einum/ morg frabær og ägiætleg Verk.

Og lijka so sem þad eg kiøra helldur ad heyra eirn heilagan tala/ eñ ad sia hans Verk/ So villda eg eñ myklu helldur fa ad sia hans Hiarta/ z þañ þolgeñ Fiesiod j hans Hugskote/ helldur eñ þad ad hey ra hans Ord ad eins. Eñ Psaltariñ gief ur oss þetta hid kostgiæþelegasta a Guds Heilogū til ad skilia/ so þ vier kuñum nu þullvisser j þui ad vera/ huorneñ þra Hia rta hefur hattad verid/ og huorneñ þad þeirra Ord hafa hliodad vid Gud/ z vid huorn Mañ. Þuiad Mañsins hiarta er so sem añad Hafskip j Storbylgiudum Sio/ huort ed skrijder Stormvindar burt

vr þiorum Heimsins ollum hrista/ hrekia og fordrijfa. Niedan æsteyter þad nu Hr ædsla og Ahyggia fyrer epterkomande Ogiæfu/ Þadan ad kiemur Hugarang ur vegna nalægrar Ogiæfu/ Niedan ad sueim vænting z oþtraust epterkomande Naningiu z Audlegdar/ Þadan ad blæs Bruggleike og Fognudur j nalægũ Aud æfum og Rijkedæme.

Soddan Stormvindar hr læra Mañin med Alvøru ad tala/ og sitt Hiarta j lig se ad læta/ og Grundvellenum Hiartans vt ad ausa. Þuiad huor hañ velkest j Ottablendeñe z Mañraunonum/ sa seig er allt añad vt af Namingiuleysenu/ helld ur eñ þad hið añar/ sem vti allskyns Veg alldar saluñe sueimar. Þui huor hñ sue imar nu j allre Heimsins Blijdu/ sa talar allt añad z dyeckiar vm Gieþulaned og Saluna/ helldur eñ þad hið añar sem vel kest j Hrædslu og Hrygdum. Þui so seig ia Meñ/ ad þad sie ecke vt af Hiarta/ þ hið Sorgfulle skule hleiged giera/ og hið Gladvære græted/ Þuiad hans Hiar

tans

hans Gruff þad vppþlykur sig ecke/ og þ þlytur ecke þadan.

Eñ huad er añad j Psaltaranum/ wt an sliiǩ ein alvarleg Ræda/ j allshattudū soddan Stormvidrum? Huar siñum vier ægiætare Ord wt af Fegnudenū/ eñ þau sem þeir Lofsaungs og Packlætis Psalm arner hafa jñe ad hallda? Þar ser þu øll um heilogum jñ j slalþt Hiartad/ huorsu ægiætleg ꝛ lysteleg Blomstr þar vpp spre tta/ so sem wti einum føgrum ꝛ lysteleg um Jurtagarde/ jæ/ wti Himnarijkenu sialþu/ og þad sama vt af føgrum ꝛ glad værum Hugrenningum/ vid Gud og alla hans Velgiorninga.

Eñ þar þuert j mot/ Huar siñur þu diwpare / daþurlegre og aumlegre Ord vt af Hrygdeñe/ eñ so sem þad þeir aklag unar Psalmarner hafa jñe ad hallda? Þar ser þu eñ ad nyu øllum Heilogum j Hiarta/sem j Daudanū/ jæ/ so sem j Hel vijtenu/ huorsu daþurt og diint ꝛ myrkt þ er/ vt af allshattadre hryggelegre æviif an Guds Reide. Med sama hætte ꝛ einn

 einn

eñ/ huad er þeir tala nu vt af Hrædsluñe edur Voneñe/ þa tiþka þeir soddan Ord ad eingiñ Mælverks Madur kañ þier þa somu Von edur Hrædslu so skilmerke lega vt ad mæla/sem þeir giøra/ z eingiñ Cicero edur Malsku madur kañ þier þañ eñ þetta so fyrer ad nynda.

Og(lijka sem ædur er sagt) þa er þad eirna best/ ad þeir tala soddan Ord til Guds og vid Gud sialfañ/ huar af þad skiedur/ad tuøfalldleg Alvara z Lijfsed er j þeim somu Ordum. Þui huar ed añ ars j soddan efnum Madur vid Mañen talar/ þar þrængeingur þad ecke so opl uglega vt af Hiartanu/ Breñur ecke/ lif er ecke/og þreynger ecke so fastlega þar j giegnum.

Þar af kiemur og eirneñ þetta/ ad Þs altariñ er eirn Bæklingur allra heilagra Mañа. Þui huør s eirn/ j huøriu hellst tilfelle hañ er staddur/ þa fiñur hñ Þsal ma og Ord þar j ℥e/ sem hlioda til vidur hñ og hans Mælefne/og eru hønum so samhliodaude/ so sem være þaug ad eins hñs vegna þar jñ sett/so þ hñ sialfur kañ

þui

þui ei bétur til vegar ad koma/ nie þar vp pa ad þiña/ edur aſtars betra ſier ad æſk ia/ Nüad hid ſama eirneñ/ þa er þar gott og nytſamlegt til/ ad einum j gied falla ſoddan Ord/ og þaug ſamhlioda hans Hiartans þele og Mælefne/ þa ma hañ þar af vita/ ad hañ er vit ſampielagſkap Heilagra Mañа/ og þad ollum Heilog um hafe ſo veitt/ ſem hønum vegnar/ med þui þeir þylia allerſaman Ood med hønum. Einkum ſierdeilis þyrſt hñ kall ſo ad tala vidur Gud/ ſlyka ſem þeir hafa giort/ huad ed j riettre Tru hlytur ad ſkie þuiad einum Ogudhræddum ſmackaſt þaug ecke.

Ad ſiſduſtu þa hefur hañ j Pſaltaran um þañ Drugleika/ og eitt vel þorvarad Leyfe/ ſo þad þu mátt ollum Heilogũ þ vtan Hæſkaſemd/ þar jñe epterfylgia/ þuiad þær hinar adrar Dæmeſogur og Soguþækur/ vt af þm Mælleuſum Hei logum/ þramſelia marghattud verk/ þar ed vier giettum ei epter þeim giort/ Og eñ þa oſiur mykla þleyre Verk/ þa greina þær/ ſiñ Hæſkaſamleg eru epter ad fylgia

og opt

og optast uppkuekia sundurþyckiur z vill udoma /z fra samþielage heilagra j burt slijta og skaleida. Eñ Psaltariñ hñ hell dur þig j burt fra Villudomenum/ til samþielagskapar heilagra Mañа/ Þuiad hañ kieñer þier/ j Fagnadenum z Med sætenu/ j Ottanum j Voneñe/ og Norm ungeñe/ likka siñudum ad vera/ og eins ad tala/ so sem þad aller Heilager Meñ ha þa siñader vered/ og so sem ad þeir hafa talad.

Og j stuttu Male yfer ad fara/ Villtu nu sia heilaga Christelega Kyrkiu wtmad lada/ medur lifande Einkieñing og Yfer litum/ sñeluckta j eirnre litellre Likneskis mynd/ Þa tak þu Psaltarañ (og yferſko da hañ vel og glogglega) þui þar heſur þu eirn þijnan/ skæran og skygnan Spe igel/ sa ed þier vtvijsar/ huad Christendõ ur er. Ja/ þu munt z eirniñ þig sialfan/ z þ sañа Gnothiseauton þar jñe siña/ þar med Gud sialfan z allar hñs Skiepnur.

Þar fyrer þa lætum oss nu eirneñ so til sia/ ad vier giorū Gude Þacker fyrer slijk hans ovmrædeleg Audæfe/ z þad vier m̃

tokum

tokum jdkum og vm Nønd høfum þaug
hinu sømu wt af allre Kostgiæfne z alvø-
ru/ Gude vorum til Lofs og Dyrdar.
So ad vier medur voru Opacklæte þorþi
enum ecke þad huad verra er. Huiad æd
ur fyrre a Myrkrafia tijmum/ huør ægiæ
te og snilld þad hefde hallded vered/ huør
hñ hefde kuñad eirn Psálm rietelegana
ad skilia/ og vti skilianlegu Modurmæle
hñ ad lesa edur heyrak Og þo heþur þm
þess ei kostur vered. Eñ nu eru sæl þaug
Augu sem sia huad vier slaum/ og þaug
Eyru sem heyra þad vier heyrum/ Enn
eg ottast ad søñu/ ad oss mune lijka so þa
ra/sem þad Gydingum for a Eydemørk
eñe/ þa þeir so søgdu wt af þui Himna
midlenu/ vorar Saaler hafa vidbiod vid
ur þessare liettustu Fædu. Eñ þad ættum
vier og eirneñ ad vita/ huad ed þar j hia
skrifad stendur/ huørneñ ad þeir voru pla
gader/ z hnigu Dauder nidur/ ad oss fare
ei eirneñ lijka sem þeim.
Til þess hins sama þa hialpe oss Gud
Almættugur/ Fadereñ allrar Nædar og
Myskunar/ fyrer Jesum Christum DR
ottiñ

DRottni vorn/ huoriu͂m ad sie Dyrd/ og Vegsemd fyrer þennan norrænu Psaltara Og alla hans oteliandlega/ ovmræ delega Velgiorninga ad eilijfu/ Amen.

Summaria yfer allan Psaltaran.

D. Marth. Luth.

MEn skulu þad agiætlega ad Psaltarin allur talar vm þriu hlute/ þar fyrer skiptum vier honum j þriu parta.

1 Fyrst eru þar nockrer þeir Psalmar/ sem fyrer Spaa/ annadhuort vm Christum eda vm Christelega Kyrkiu/ eda vm þa enu H. huøerttenn þeim nu̅ vegna/ z cc. Og hingad heyra aller þeir Psalmar sem hafa Fyrerheit þan ad hallda þeim goodu til handa/ z þeim Ogudlegu til hotunar z eru þ þesser epterfylgiande/ sa 1.8.9.14.16.19.21.22.24.29.40.45.47.53.67.68/72.87.89.93.95.97.98.100.110.113.117.

2 Þar næst j annan mata eru þar nockrer lærdoms Psalmar/ sem kienna oss huad vær eigu̅ ad giøra z læta ogiört epter Guds Løgmaale/ Og hingad heyra aller þeir Psalmar sem fordæma Manna Lærdom/ en hrosa Guds Orde/ so sem ad er sa/15.32.36.49.50.51.52.73.77.78.90/99.101.127.131.133.134.

J þridia

3 þridia lage eru þar nockrer Huggunar Psalmar/sem ad hugga ꝛ hughreysta þa Sorg þullu ꝛ plagudu j Christenrǿmenum/ Og þar aptur þuert a mote straffa ꝛ skielfa Tyrana/ ꝛ þa ypergangs fǿnnu. Hingad hnyga aller þr Psalmar/sem hugga oss og amiña til Polenmæ de/ꝛ ǽrgta þa omilldu Tyraña/ ꝛ eru þ þessi er/sa 1.4.37.39.52.58.75. 82.84. 91. 92. 112.119.121.128.

4 J fiordalage eru þar nockrer Bænar psalm ar/j huerium meñ akalla Gud/ ꝛ tilbidia hñ j al lskonar aliggiande Naudsyniũ/og hingad hny ga aller þr Psalmar sm̃ sarlega klaga ꝛ kuena yper Ovinũ voru/so sm̃ er sa 3.4.6.7.10.11. 12.13.17.20.22.25.26.27.28.30.35.36. 40 41.42.43.44.54.55.56.57.58.59.61. 63. 64.69.70.71.73.74.75.77.79.80.83.85. 86.88..94.104.106.114.116.123.130.132 137. 140.141.142.143.

5 J fimta maata eru nockrer Packargiǿrdar Psalmar j huerium Mẽñ heidra ꝛ prysa Gud þ allskonar Velgiǿrninga Hialp og Adstod/hing ad hlyda aller þeir psalmar sem prysa Gud j hans Giǿrningum/ og þesser eru þeir ypparleg ustu/ꝛ þeirra vegna er Psalltareñ giǿrdur og dyrkadur/Huar þ ad hñ kallast ꝛ so vppa Ebre sku Sepher tehillim/þad er Lofgiǿrdar Bok/ edur Packlætis Book/og eru þessþattar psalm ar þesser/ sa 18.23.27.30.31.33.34. 46. 48. 60.65.66..75.81.103.104.105.106.107. 108.111.114.115.116.120.122.124.125.126 135.138.139.144.145.147.148.149.150.

Samt

Samt ꝛ adꝛ skulu Men̄ vita/ad Psalmarner med sierhuøꝛtum synū Versum ꝛ Smagreinum/ kun̄a ecke so granskan̄lega sundur ad skiptast/ j þessar fim̄ Tegunder/ Þui þad fin̄ast stundum j einum og hinum sama Psalme/tueir/ þryr/og so jafnvel þeir fim̄ hluter edur Tegunder/ sem adur eru vpptelknader/ so ad j sama Psalme finst bæde Spadomur/Lærdomꝛ/Huggū/Bæn ꝛ Packargiørd/allt til samans/so sem̄ sia ma ad skiedur j þeim 4.9.22.27.30.31.35.37.39.40 51.53.69.71.73.77.99.109.118.119.142.146.
En̄ su er Meiningin̄/ad Men̄ vite þar fyrer ad Psalltaren̄ hefꝛ þessa fim̄ hlute edur Parta jn̄e ad hallda/so ad þeir kyn̄e þess helldur ad ko̊mast j Skilning vm þad sem Psalltarin̄ vm hliodar/ og kun̄e þess betur han̄ ad nema j og min̄e ad hallda.

I Psalmur.

Innehallded.

J þessum Psalme kienner David øllum/ad þe lijþe epter Guds Bodordum/enn ecke epter Mann anna Fyndingum. Þeir ed þad giøra/verda sæler/og Sæluholpner/Enn hiner þara jlla. Þesse Psalmur er samhlioda vid þann 4. 111. 117. 128. Psalm Davids.

SÆll er sa Madur/ huør ed ei geingur j Raade Omilldra/Og stadnæmest ecke a veige Syndugra/Og hann sem ei situr a Stoole Hædungar Manna.

Helldur hefur sijna Lyst ing j Løgmaale DROTTins/ Og talar vm hans Løgmaal Daga og Nætur.

Hann er lijka sem þ Vidartrie/ huørt ad Rootsett er hia Rennande Vatne/ huørt ed ber sinn Avøxt a sijnum tijma / Og hans Laufblød munu ecke visna/ og allt huad hann giører/þad mun Luckast vel.

Enn þanen eru ei hiner Ogudhræddu/ Helldur/lijka so sem Mollduryke/ huør in ad Vindurinn burtfeyker.

Þar fyrer fa ei þeir Ogudlegu vidrised j Doomenum/ ecke helldur hiner Syndugu j Samkundu Riettlætra.

Þuiad DROTTinn þecker Veigenn Riettlætra/ Enn Vegur Ogudhræddra mun fyrerfarast.

II Psalmur.

Yfferherrar og iller Menn setia sig vpp a mote Gude/ og Orde Jesu Christi/ þar fyrer mun hann skielfa alla þa/ Huør hann er hygginn z vijs/ sa heyre hans Ord/ vppa þad/ hann verde ecke fortapadur/ Þesse Psalmur samhliodar vid þann 10. 55. 82. 110. Psalm.

Þar fyrer æda so heidnar Þiodcr/ Og Folked huxar so fasþeingelega Hlute?

Kongarner Landsins taka sig vpp/ z Hofdingiarner bera sijn Rad saman j mote Drottne/ z j mote hans smurda.

Latum oss þeirra Bond j sundur slijta/ z j burt fleygia fra oss þeirra Reyppum.

Enn hann sem a Himnum byr/ hann spottar þa/ Og DRottinn hæder ad þeim/ Hann mun þa tala til þeirra j sinne Reide/ og j sinne Grimd mun hann skielfa þa.

Enn

Enn eg hefe sett minn Konung yfer mitt Heilaga Fiall Zion.

Eg vil af þeirre Wijsu Predika/ sem ad Drottinn hefur talad til myn/ Þu ert minn Sonur/ j Dag fædda eg þig.

Heimtu ad mier/ og mun eg giefa þier Heidnar Þioder j þijna Arfleifd/ Og Jardarennar ydsta Enda þier til Eignar.

Þu skallt j sundur slaa þa med Jarnspo tu/ og lijka sem annad Leyrkier/ þa skalltu j sundur briota þa.

Lated ydur nu vndervijsa þier Konung ar/ og leidrietta ydur/ þier sem erud Dom endur a Jordunne.

Þioned DROTTne med Otta / Og glededt ydur med Hrædslu.

Minnest vid Soninn/ so ad hann verde yd ur ecke reidur/ og þier fyrerfareft so a Ve igenum.

Þuiad hans Reide mun snarlega vpp tendrast/ Enn sæler eru aller þeir sem a hann treysta.

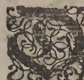
III Psalmur.

Hier seiger David ad Verralldarmennerner

 setie

setie sig vpp j mote Gude z hs Pꝛenorum/ og villdu giarnañ koma þeim j Fordiarþ. En Gud mun hialpa þeim øllum.

Psalmur Davids/ þa hñ vard farþlotta fyrer Syne sijnum Absalon.

DROTtiñ/ Nuorneñ eru miñ er Oviner so þiølgader/ Og þeir so marger sem so vpprijsa a mote mier?

Marger seigia miñe Sælu/ Nun heþr ongrar Hialpar voñ hia Gude/ Sela.

En þu DROTtiñ ert miñ Hlijþdar skiølldur/ z sa sem mig til Heidurs setur/ z hñ sa ed mitt Høfud vpphefur.

Eg kalla med miñe Rauſt til DRott ins/ Og hañ Bænheyrer mig af sijnu hei laga Fialle/ Sela.

Eg ligg z sef/ z vakna aptur/ Þuiad Drottiñ hañ ſtidur mig.

Eg ottunſt þui ecke morg Hundrad Þunsund Mañа/ Þra ȝ vmkringia mig.

Rijs vpp DROTtiñ/ og hialpa mier miñ Gud/ Þuiad þu ſlær høgg vid Van ga/ alla mijna Møſtodumeñ/ z j sundur brytur Teñur Ogudlegra.

DROTtiñ/ hia þier er Hialpeñ/ Og

þyn

þijn Blessun er yfer þijnu Folke.

IIII Psalmur.

Dauid kienñer øllum ad akalla Gud j Hra(ðslu) og Motlæte/ og ad huxa vm þa eilijfu Glede na sem hñ vill giefa þeim aptur j stadeñ/ huar fyrer þeir lijde þolenmodlega/ Eñ vonder Meñ setia Von sijna vppa Gotz og Peninga.

Psalmur Dauids/ fyrer ad syngia vppa Streingialeika Hliodfære.

BÆnheyr þu mig/ þa eg kalla a þig Gud mitt Riettlæte/ Sa ed mier huggun veiter j Harmkuæl inguñe/ Myskunna þu mier z heyr mijna Bæn.

Þier Herrar/ Huorsu leinge skal mijn Dyrd løstud verda? Huar fyrer elske þier Hiegomañ z lygarnar so giarnañ/ Sela.

Bidurkieñed þo ad Drottiñ breyter vn darlega vid sijna Heilaga/ Drottiñ Bæn heyrer mig þa eg akalla hañ.

Ef þier reidest/ þa syndgest ecke/ taled vid ydʳ Hiarta j ydʳ Huijlurumñ/ z þegid.

Fornfærid Offur Riettlætesins/ z vonid a DRottiñ.

Marger seigia/ Huorneñ skal þesse oss sijna hid goda? Eñ þu Drottiñ vpphef

þu yfer oss Lios þijns Andlitis.

Þu gieþur Glede mijnu Hiarta/ þo þad hiner adrer hafe nægd bæde af Vijne og Korne.

Eg ligg z sef med øllu j Fride/ Þuiad þu Drottinn alleinasta hialpar mier/ þad eg ottalaus byggie.

V Psalmur.

David giører hier eina Bæn/ mz huørre ad sierhuør eirn mæ bidia til Guds/ ad hn̄ meige halldast vid Sannleikan̄/ z bevaradur verda fra rangum Lærdome/ Psalmur þesse er samhlioda þeim 11. 12 13. 17. 28. 35. 36. 140. 144. Psalme.

Davids Psalmur fyrer ad syngia yfer Arfenum.

Heyr þu Drottinn mijn Ord z hugleid mitt Akall.

Hygg ad Kueinstafan min̄ ar Bænar/ mitt Konungur z min̄ Gud/ Þuiad til þijn vil eg bidia.

Drottin̄/ arla þa heyr þu mijna Raust Arla vil eg þ þier standa/ z merkia þ.

Þuiad þu ert ecke sa Gud/ þeim ed Oguđlegt Athæfe lijkar/ Huør sem er jllur han̄ verdur ecke hia þier.

Hiner Ranglætu standast ecke fyrer

þijne

þiñe Augsyn/þu hefur ad Natre alla Jll giordameñ.

Þu lætur þa Lygemælendur alla fyrer faraſt/Drottiñ hefur z ſtygd vid þeim ſ Falsfuller og Bloodgiarner eru.

Eñ eg vil j Trauſte þiñar myklu Myſkunar jñganga j þitt Hws/ Og tilbidia ꝥ þÿnu heilogu Muſtere j þÿnū Otta.

Leid þu mig Drottiñ j þÿnu Riettlæte/ fyrer miña Ovina ſaker/ Giør þu þinn Veg greidañ fyrer mier.

Þuiad j þra Muñe er eckert ſañarlegt þeirra hid jñra er Hiartans Angur/Þeirra Barke er ein vyd open Grøf/med ſyñu Tungū handtiera þeir ſuikſamlega.

Lat þu Gud Dom a þa ganga/ſo þeir falle j fra ſÿnum Aſetninge/Rek þa vt ꝥ þeirra mykella Miſgiorda ſaker/ ꝥt þeir eru þier þuerbrotner.

Lat þa alla glediaſt meiga ſem treyſta vppa þig/eilÿflega lat þu þa fagna/ ꝥt þu verndar þa/ Og lat þa glada vera j þier ſem þitt Nafn elſka.

Þuiad þu DRottiñ bleſſar þa hina Rettlatu/þu Koronar þa med Godfyſe/ſo

 ſem

ﬆe/ſo ſem med Skyllde einum.

VI Psalmur.

David giører þeſſa Bæn til Guds/og meiga eins aller Christner bidia mz angrudu Hiarta/ þa þeir hafa ſyndgad. Psalmur þeſſe er ſamhlioda vid þan̄ 38. 51. 130. 143. Psalm.

Psalmur Davids þ ad ſyngia vppa atta Streingia Hliodfære.

DROttin̄ ſtraffa mig ecke j þiñe Bræde/og Tyfta mig ecké j þiñe Grimdar Reide.

Myſkuna þu mier Drottin̄/ þuiad eg em veykur/Lækna þu mig Drottin̄/ af þui ad miin Bein eru ſkielfd.

Og miin Sæla er næſta miøg hrelld/ O þu DROttin̄/ Huørſu leinge? Snu þu aptur Drottin̄ z hialpa miñe Sælu/ Frelſa þu mig þ þiñar Myſkunar ſaker.

Þuiad j Daudanum er ſa ei neirn ad þiin miñeſt/ Huør er ſa j Helviite ad þier ſeige Packer?

Eg er mæddur j miñe Andvarpan/ eg þuæ vm allar Nætr miina Sæng/ z j miñum Tarum/ þa væte eg mitt Legurum.

Miin Augſyn er døpur af Hrygd z tekur ad elldaſt/ þuiad eg kuelſt a alla vegu.

Vaħ

Wyked j burt fra mier aller Illgiørda men/ Pui Drottin hefur heyrt min grat
Drottin han heyrer myna Beidne/ Drottin han medtekur myna Bæn.
Aller myner Ouiner / mūu syn skamast/ z mjøg skielfder verda/ vm Nal snuast/ z til Skammar verda miøg snarlega.

VII Psalmur.

Dauid kienner hier/ huørnen sierhuør eirn skal haga sier/ þa han skied ur oriett/og ad Men gi ese sig vnder Guds Vilia og Dom/og bidie fyrer þeim sem slykt giøra/ þad þeir mætti snuast til Guds/ þesse Psalmur er Samhlioda þeim 9. 18. 21. 55. Psalme.

Sakleyse Dauids sem hn saung þ DROTTne vegna Orda Chusi Sonar Jemini.

Uppa þig Drottin Gud treyste eg/ Hialpa þu mier j fra øllum mynu Offsoknurū/ z frelsa mig.
So ad þeir gryppe ecke s Leon myna Sælu/ z hana j sundur slyte/ fyrst ad þar er eingen sa s (hana) frelsar.
Drottin min Gud/ ef ad eg heffe þetta giørt/ z ef Ranginden eru j mynu Hondū.
Ef eg hefe þeim illt endurgolldid sem

 mig

mig liefu j Fride/ Edur hafe eg skada gi ørt þeim/ sem mijner Oviner voru þyrer øngua Søk.
Þa oþsæke miñ Ovinur Sælu mijna/ z Handtake hana/ z fottrode mitt Lijf ni dur til Jardar/ z leggie mijna Æru j Mo lldardupt/ Sela.
Statt vpp DROTTiñ j þiñe Reide/ vpphef þig yþer Grimd Ovina miña/ og hialpa mier aptur j þad Embætte/ sem þu hefur befalad mier.
Suo þad Lijdurtiñ safneſt til þijn apt ur/ Og vegna þeſſ hins sama/ þa kom vpp aptur.
DROTTiñ hañ er Doomare yfer Folkenu/ Dæm þu mig DROTTiñ ep ter miñe Riettvijſe/ og epter mijnu Sak leyſe.
Læktu Hreckvijſe þeirra hiña Ogudle gu þæ enda/ og giør greitt fyrer hinum Riettlæta/ Þuiad þu Riettferdur Gud ranſakar Hiørtun og Nyrun.
Mitt Fullting er af Gude/ ſa er hialp ar Riettþerdugum aþ Hiarta.
Gud hañ er eirn Riettlætur Domare/
Og

Og eirn Gud/ sa huør ed daglega hotar.
Nema Men̄ vilie leidriettast/ þa hef ur han̄ huatt sitt Suerd/ Sin̄ Boga hef ur han̄ vppspan̄ad og han̄ tilbwed.
Og a hønum hefur han̄ tilbwed Dau dans Skeyte/ Sijnar Ørvar hefur han̄ tilreidt til Fordiorfunar.
Sia þu han̄ hefur jllt j Sin̄e/ han̄ ge ingur med Ogiæfuna/ Og han̄ mun fæ da Lygena.
Grøfena hefur han̄ grafed/ og opnad hana/ Og j þa Grof fiell han̄ sialfur sem̄ hann giørde.
Hans Olucka mun hønum j Koll ko ma/ Og hans Ranglæte sialfs/ mun of an falla yfer hans Huirfel.
Þacker giøre eg DROTTne/ vegna sijns Riettlætis/ Og Nafne DROttins hins hædsta vil eg Lof syngia.

VIII Psalmur.

Dauid talar hier vm þa virding/ sem Gud giø rde Man̄skiepnun̄e/ ba hn̄ gaf hen̄e vallð yfer øl lū Hlutum a Jørdun̄e/ sem hn̄ hafde skapad he ne til gagns z nytsemda. Psalmur þesse er sam hlioda

Psalmur Davids fyrer ad syngia
vppa Githith.

DROTTin̄/ vor Drottnare/ huo
rsu dæsamlegt ad er þitt Nafn j
øllum Londum/ So ad þijn Lofs
giørd er j Himnenum.

Vt af Mun̄e Smæbarnan̄a z Briost
mylkingan̄a hefur þu þier Lofgiørd til
bwed/ fyrer þin̄a Ovina saker/ so ad þu
afmæder Ovinen̄/ og þan̄ hin̄ Hefndar
giarna.

Huiad eg mun siæ Himnana/ Verked
þin̄a Fingra/ Tungled og Stiørnurnar/
huørtar þu hefur tilbwed.

Huad er Madurin̄ þess/ ad þu skuler mi
nast hans? Edur Man̄sins Sonur þad
þu vitier hans?

Vm lijted Tijma muntu læta han̄ af
Gude yfergiefen̄ vera/ En̄ med Æru og
Vegsemd muntu han̄ Korona.

Þu munt setia hn̄ eirn Herra yfer Ver
ken̄ þin̄a Handa/ Alla Hlute pa hefur
þu hønum vnder Fætur lagt.

Saude z Naut allt til samans/ Þar mz

eirneñ Skogardyreñ/ Fugla Loptsins og Fiska sapparins/ og allt hvad j Hafenu geingur.

Drottin vor Drottnare/ Huorsu Dasamlegt er þitt Nafn j ollum Londum.

IX Psalmur.

Dauid talar hier vm þad/ ad Gud proþe(ed ur reine) sijna Pienara med myklum Morgan ge/og hialpe þeim þar þra/so þeir skule prijsa hañ æþenlega/Psalmuriñ er samhlioda þeim 44. 60.66.140. Psalme.

Psalmur Dauids/ vt af þeirre þogru Vngdoms Æsku/ þ ad syngia.

EG þacka þier Drottiñ vt af ollu mijnu Hiarta/ Og allar þijnar Dasemder vil eg þramtelia.

Eg fagna z em gladur j þier/ z syng loþ þijnu naþne þu hiñ allra hædste.

Pad þu snerer mijnum Ovinum a Hæl aptur/ So þeir eru fallner/ z fyrerforust þyrer þiñe Augsyn.

Þuiad þu giorder mier riett z mijnu Mælefne/ Þu situr a Domstoolnū eirn Riettvijs Doomare.

Þu straþþar Heidingiana/ z þyrerkie mr þeim Ogudlegu/ þeirra nopn afskief

ur

ut þu vm Allder og ad Eilijfu.
Suerden Ovinarens vrdu ad sijdsta ad enguu/ Og Borgernar brustu nidr/ Þeir ra minning hefur fyrerfarest med þeim.
En DROTTEN blijfur eilijflega Hann hefur sitt Tignar Sæte tilbwed til Doomsins.
Og hann mun Heimskringluna riettlega Dæma/ Og Folkenu medur Riettvijse stiorna.
Og Drottin er Athuarf hins Fatæka/ Eitt Athuarf þa a liggur j Neydenne.
Þar fyrer treysta þeir a þig/ sem þitt Nafn þeckia/ Þuiad þu yfergiefur ecke DRottinn/ þa sem þijn leita.
Synged Lof DROTTne/ þeim ed til Zion bygger/ Kunngiøred medal Folksins hans Verk.
Þuiad hann minnest/ og hann spyr epter þeirra Bloode/ Hann forgleymer ecke Kalle þeirra hinna Fatæku.
Myskuna þu mier DROttinn/ lijt þu a Eymd mijna medal Ovina minna/ Þu sem ad mig vpphefr vt af Daudans dyrum.
Vppa

Vppa þ eg framtelie allar mijnar Lof sögur/ j Borgarhlidū Dotturiñar Zions/ So þ eg gladur sie/ yfer þijnu hialprœde.

Hiner Heidnu eru nidur söcter j Graf ernar/ þær ed þeir hofdu tilbwed/ þeirra Footur er j þeirre Snorufie fastur/ sem sialfer þeir vpp egndu.

Þañenn þeckest pad/ ad DROTTiñ lœtur rieft skie/ Ad hiñ Ogudhrœdde er piotradur/ j Verkum sinna Handa/ fyrer Orded/ Sela.

Snuest hiner Oguilldu til Helvijtis/ all er þeir Heidingiar sem Gude forgleyma.

Þuiad ei mun hañ med öllu forgleyma hinum Fatœka/ og Voniñ hins Volada mun ecke glatast œfenlega.

Statt vpp DRottiñ/ suo pad Madur eñ verde ecke yfersterkare/ Lat þu alla He idingia dœmast fyrer þiñe Augsyn.

Set þu yfer þa DROTTiñ eirn Mei stara/ so pad hiner Heidnu medkieñe pad ad þeir sieu Meñ/ Sela.

X Psalmur.

Vm Magt Antachristsins/sem hñ hefr j verölldinne/z vm Hefnd þa/sem Gud mun lata yfer hañ koma/z frelsa sijna Pijnara vndañ hñs vallde Psalmuriñ er samhlioda þeim 11.35.36 74. Psalme.

HVar fyrer ert þu DRottiñ suo fiarlægur? Og geymer þig a Nærmungar tijmanum.

A medañ hiñ Ogudlege veit er Yfergang/ þa hlytur hiñ Fatæke ad lijda/ þeir hallda til samans/ z vpphuxa huad vondslegt er.

Þuiad hiñ Ogudlege hroosar sier j sijne Motþroan/ Og hiñ Agiarne blessar sig og lastar Drottiñ.

Hiñ Ogudlege er so ofurdramdugur z reidur/ad hañ hirder vm ønguañ/ J ollu sijñu Athæfe virder hañ Gud einskis.

Sitt Idiu helldur hañ samt fram/ Þijñer Domar eru hønum miøg fiarlæger/ Hañ breyter Drambsamlega vid alla sijna Ouine.

Hañ seiger j sijnu Hiarta/ Alldrei verd eg yferbugadur/ vm alldur z ad eilijfu miñ þad hiedan j fra hæskalaust vera.

Hans Muñur er fullur Bøluangr/ Fa

lskleiks

iſkleika z Suikrædis/ vnder hn̄s Tungu rootum er Hrygd og Ervide.

Han̄ vmſitur j Gordunū/ ad drepa þan̄ Saklauſa leynelega/ hans Augu ſtara a þan̄ Fatæka.

Han̄ vmſitur j leyne/ ſo ſem Leon j Bæle ſijnu/ Han̄ vmſitur ad grijpa hin̄ Fatæka ad han̄ fæe veidt han̄/ þa ed han̄ teyer han̄ j ſijna Snoru.

Han̄ melur j ſundur/ nidurþrycker/ og feller hin̄ Volada med Ofrijke.

Han̄ ſeiger j ſijnu Hiarta/ Gud hefur forgleymt þui/ Han̄ hefur ſijnu Andlite þar fra ſnwed/ ſuo ad alldrei mune hann þad ſia.

Rijs vpp Drottin̄ Gud/ vpphef þijna Hønd/ Forgleym ecke þeim Fatæku.

Huar fyrer ſkal hin̄ Ogudlege laſta Gud/ og ſeigia j ſijnu Hiarta/ Eige ſkeyt er han̄ þui?

Þad ſama ſier þu vel/ þui ad þu lijtr þa Eymd z Armæde/ vnder þijnum Høndū er þad komed/ Hiner fatæku bifala þier þad/ Þu ert Hialpaten̄ Fødurlauſra.

J ſundurbriot þu Armlegg hins Ogud

 legā

lega/ z leita ad hȳs Illsku/ So ad hans Ogudlegt Athafe/ verde ei meir fundeð.
DROTTinñ mun ryfta vm Alldur z ad eilijfu/ Hiner heidnu munu þyrerþaz aſt/ wt aþ hans Lande.
Girnd þeirra Fatæka heyrer þu DROTTinñ/ þeirra Hiarta veit vissilega ad þitt Eyra hyggur þar ad.
So ad þu dæmer Riett hinum Fødurla uſa og Fatæka/ ad eige hallde ſa Madur meir aþram̃/ ad ſkæra ſig a Jorduñe.

XI Psalmur.

Dauid talar hier vm jllra Mañа Falſklecka og ſuik/ſem þeir haþa j kraſſe mote Guds Pienurum. Og vm þañ þunga Dom/ſem mun koma yþer þa/ þañ ſamhliodar þeim 10. 19. 58. 140. Psalme.

Psalmur Dauids ad ſyng ia fyrer.

Eg treyſte a DRottiñ/ huorneñ ſeige þer þa miñe Sælu/ þ hun ſkule fliuga ſem Glogarfugl vppa ydar Fioll.
Þuiad ſiaa þu/ hiner Ogudlegu ſpanna ſiñ Boga/ z leggia ſijnar Orvar a Streng

ing/ad þeir Heimuglega skiote hina riett ferdugu þar med.

Þuiad Grundvollen̄ brutu þeir nidur ad Grun̄e/ Huort u skal sa Riettlaate til Vegar koma?

DROttin̄ er j sijnu heilogu Mustere/ á Himnum er Drottins Tignar Sæte/ Hans Augu sia þar vppa/ hans Augabraar reyna Mañana Sonu.

DROTTin̄ han̄ reyner hin̄ Riettlaata/ Hans Sála ad Hatre hefur hin̄ O gudlegā/ og þa sem Illskuverken̄ giarnañ fremia.

Han̄ mun rigna laata yfer hina Ogudlegu Elldflugum/ Ellde og Brenesteine Og Stormvidred mun han̄ þeim ad verdlaunum giefa.

Drottin̄ er Riettlaatur/ og elskar Riettlætid/ Þar fyrer ad þeirra Andlit lijtur á þad huad riettferdugt er.

XII Psalmur.

Dauid bad til Guds a moti vølskum Lærdōme/ So ma ꝛ eitrnigen̄ nu hver bidia/ad Gud vilie bevara sig fra hm̄. Psalmur þesse er sam

 hliodꝫ

Psalmur Davids/ þyrer ad syngia vppá atta Stremgia Nliodfære.

Hialpa þu DRottiñ/ þuiad Hina Heilogu tekur ad fæcka/ Og Hiner Riettferdugu eru miög fa er ordner medal Mañaña sona.

Nuor og eirn talar vid añañ þaþein gelega Nlute med Smiadran/ og læra vt aþ Tuidrægu Niarta.

DROTTiñ fyrerþare öllum Smiad runar Vörum/ og þeirra Tungum sem stoor Ord tala.

Þeir ed þad seigia/ Vor Tunga skal Yferrædeñ hafa/ oss ber ad tala/ Nuor er vor Yperherra?

Fyrer Eymdar saker Voladra/ z And varpanar saker Fatækra/ vil eg vpprīſ sa/ seiger DROTTiñ/ Eg vil eitt Nia lpræde veita/ suo Meñ skulu alldiarþle ga læra.

Mæled DROTTins er eitt hreint Mæl/ so sem klarad Sylfur j Deigul moo/ sio sinnum hreinsad. ...

þu DROttin̄ vardveiter þa/ Og vard veit oss fra þessare Kynslood eilijflega.

Allstadar er þar fiølde Oguðlegra/ Nuar ed slijker fanneyter Drottna a med al Folksins.

XIII Psalmur.

David bad Gud vm Rad z Nad mote Diøfl enum/ Eins mæ og eirnen̄ sierhuør eirn bidia as Hiarta/ Psalmur þesse er samhlioda þeim 16, 25, 31, 116, 130, 144, Psalme.

Psalmur Davids fyrer ad syngia.

HVorsu leinge villtu DROTTIN̄ forgleyma mier þan̄ eñ med ollu? Huorsu leinge pa hylur þu þitt Andlite fyr er mier?

Huorsu leinge þa skal eg þan̄eñ Kual rædur vera j mijne Sælu? Og ængra mig so j mijnu Hiarta Daglegana? Huor su leinge skal miñ Ovinur forhefia sig vpp yfer mig?

Sio þu þar til/ og Bænheyr mig DROttin̄ miñ Gud/ Vpplys þu mijn Augu/

so ad eg sofne ecke j Daudanum.
So þad miñ Ovinur hælest ecke vm þ ad hañ sie mier mattugre orden/ Og hin er sem mig motstanda/ meige sig ecke af þui gledia/ ad eg ligge pallen.
Eñ eg treyste þar vppa/ ad þu so Myskunsamur ert/ Mitt Hiarta þ gledur sig j þijnu Hialpræde.
Eg vil syngia DROTTNe Lof/ þui ad hañ giører so vel til mijn.

XIV Psalmur.

Jller Meñ sem giøra ødrum skada/og hata Guds Folk z forsmaa hñs Bod/ þeir munu þar otrast sem eingin Otte er a ferdū/og Guds Pi onustum:ñ munu frelsader verda a deige Dom sins. Psalmur þesse er samhliod a þeim 53. 58. 36. Psalme.

Psalmur Davids fyrer ad syngia.

Hiner Fævijsu seigia i sijnum Hiortum/ Eingin er Gud/ þeir duga eckert/og eru suñvirdeleger j sinē Breitne/ þar er ecke eirn sa ed gott giører.
DROTTin hañ leit af Himne ofan yfer Mañana Sonu/ So ad hañ sæe/ hu ørt

ert nockur munde sa ed skilianda være/ z epter Gude leitade.

Enn aller þeir voru frafnwner/og aller samann huor med ødrum onyter ordner/ Þar var eingenn sa ed nockud gott giørde/ og ecke eirn.

Huort vill eingenn af þeim Jllgiørda mønnum merkia þad? þeir ed mitt Folk uppsuelgia/ ad þeir ete sialfa sig/ Enn DROTTIN akalla þeir ecke.

Þar ugga þeir um sig/ Enn DROTTINN er hia Kynslood Riettlatra.

Þier forsmmed Radinn hins Volada/ Enn Gud er hans Trwnadar traust.

Eg villde þad Hialpræded wt af Zion kiæme yfer Jsrael/og þad DROTTINN frelsade sitt Hertekna Folk/ Þa munde Jacob fagna/og Jsrael vera Gladur.

XV Psalmur.

Um þa sønnu Natturutegund Riettlætesins/ z þess Auøxt/ z ad þeir riettvijsu munu þar eilijf god laun j Himmarijke. Psalmurinn samhlioodar vid þann 21, 26, 101, Psalm.

Psalmur Davids.

DROTTInn/ huør þær ad bwa j þine Tialldbwd? Edur huer mun huylast vppa þÿnu Heilø gu Fialle?

Hann sa ed þrammgeingur Flecklaus og gierer Riett/ Og talar Sannleikan wt aþ Hiarta.

Huør ed ecke Suiksamlega mæler med sinne Tungu/ og Naunga sÿnum eckert Jllt giører/ Og leggur ecke sÿnum Naunga neitt Lastlegt til.

Huør hann leidet hiá sier hinn Jllgiarna/ enn j Heidre hefur hinn Gudhræd da/ Huør hann suer sÿnum Naunga og suikur hann ecke.

Huør hann giefur ecke Fie wt vppa Okur/ Og tekur ecke Mwtu yfer þan hinn Saklausa/ Huør ed þetta giører/ sa mun stødugur blÿfa æþenlega.

XVI Psalmur.

Sa Riettlæte þorlætur sig vppa Gud j sÿnu Motgange/ þui han veit ad han elskar han þa/ og gietur vel bivarad han þyrer øllu vondu/ z giørt

Sjört hañ hölpeð. Psalmurñ er sambliod̃a þui 17. 26. 27. 68. 101. Psalm.

Eitt Gyllene Klienodium Davids.

VArdueit mig Gud/ Þui ad eg treyste vppa þig.

Eg sagde til DROTTins Þu ert DROTTiñ/ eg hlyt ad lijda fyrer þijnar saker.

Fyrer þa Heilogu sm̃ a Jardrijke eru/ og fyrer þa Dyrdlegu/ A þeim hef eg alla mijna Þocknan.

Eñ þeir hiner adrer sem epter hinum ödrum stunda/ munu myked Hiartans angur lijda/ Eg vil ecke færa þeirra Dryckiar Forner med Bloodenu/ ecke helldur taka þeirra Nafn mier j Muñ.

DROTTiñ er mijn Arfleifd/ og mitt Hlutskipte/ Þu ert sa sem mier vardveiter mijna Hlutdeilld.

Hlutur þiell mier j Lystelegum stad/ Og hin besta Arfleifdiñ hlotnadest mier.

Eg lofa þañ DROTTiñ sem mier gaf Raad/ Lijka typta mig eirneñ mijn Nyru vm Nætur.

Alla tijma hef eg DROTTiñ mier fyrer Augum/ Þui hañ er mier til hægre Handar/ Þar fyrer mun eg stodugur blijfa.

Þar fyrer gledur sig mitt Hiarta/ og mijn Dyrd er Gladvær/ so mun og eirneñ mitt Hold j Voneñe Huijlast.

Þutad ei muntu mijna Ønd yfergiefa j Helvijte/ Og ei lata þiñ Heilaga Rotnan sia.

Þu giorder mier kuñaft Veigeñ til Lijfsins/ Fyrer þijñe Augsyn er Gnott Fagnadarens/ og Gledelegt Lijf til þinnar Hægre Handar eilijflega.

XVII Psalmur.

Ein Bæn sem sierhuør einn ma lesa/ þad hañ kuñe ad vera stødugur j Sañleikanum/ og ad bivarast fra fölskum Lærdome/ og rangre Tru/ og þad/ ad Gud vilie launa þeim vel/ sem saklauser Motgangeñ lyda. Psalmur þesse kiemur sameñ vid þā 5.12.14.15.28.141.142. Ps.

Ein Bæn Davids.

Heyr þu DROTTiñ Riettvijsena/ merk mitt Akall/ Hygg ad minne Bæn/ huør ad ei fer af

suik

Suiksamlegum Vorum.

Alukastu til mijns Maalesnis/ Og gleþ giætur ad Rængindunum.

Þu reyner mitt Hiarta/ og vitiar þess a Næturþele/ og hreinsar mig/ og þikur eckert med mier/ Eg einsette mier ad min̄ Muñur skyllde ecke skeyka.

Eg vardveite mig j Ordenu þiña Vera/ Fyrer Mañaña Verkum/ a Veigenum Spillvirkians.

Halltu mitke gongu j þijnum Vegum/ So ad mijn Fotspor skriðne ecke.

Eg kalla a þig/ ad þu Gud Bænheyrer mig/ Hneyg þijn Eyru til mijn/ og heyr mijn Ord.

Audsyn þijna Dasamlega Godgirne/ þu Hialparin̄ þeirra sem a þig treysta/ J giegn þeim/ sem setia sig vpp j mote þiñe hægre Hende.

Vardveit þu mig/ so sem Siaalldred Augans/ Vnder Skugga Vængia þiña vernda þu mig.

Fyrer þeim Ogudlegu sem kuelia mig/ Fyrer mijnum Ovinum sem vmsitia mijna Salu.

þeirra

þeirra Feitinglar hallda til samans/ Med sijnum Muñe tala þeir drambsamlega.

Huar ed vær gaungum þa vmkringia þeir oss/ Sijn Augu setia þeir þangad/ þad þeir slæe oss til Jardar.

So sem añad Leon/ þad hwed er til Brædena ad veida/ lijka sem Leons Huelpur sa ed situr j Fylsnum.

Tak þig vpp Drottiñ/ yberfall þa/ og nidurlæg þa/ Frelsa þu med Suerde þijnu Sælu mijna fra þeim Ogudlegu.

Fra Folke þiñar Handar/Drottiñ fra Moñum þessarar Verralldar/þeir ed sitt Hlutskipte hafa j þeirra Lijfe/ huørra Kuid ed þu fyller med þijnum Aude/ Þeir ed hafa myken̄ ʒiolda Barna/ og læta sijn ar epterleyfar epter hia þeirra Nidium.

Eñ eg mun sia þitt Auglite/ j Riettlæte/ Eg mun saddur verda/ nær eg vakna epter þiñe Mynd.

XVIII Psalm.

Þeñañ Psalm saung David/ þa Gud hafde frelsad hañ af Hende allra hans Ouina/ og af hende

Hende Rongs Sauls/Og talar hn̄ hier vm Chri-
risti Pijnu/Dauda og Vpprisu/Psalmur þesse
er samhlioda þeim 22. 59. 61. 123. Psalme.

Eirn Psalmur Davids/ DROTT-
ins Þionustumans/ til ad syngia fyrer/
Huør ed talade fyrer Drottne/Ordeñ þe-
ssa Lofkuædis/ J þañ tijma/ þa ed Drott-
iñ hafde frelsad hañ af Hondum all-
ra siña Ovina/og af Hende Sa-
uls/ og sagde.

Hiartkiærañ hef eg þig Drott-
iñ miñ styrkleike/ Drottiñ mitt
Hlifdarbiarg/ mitt orugt vijge
miñ Frelsare miñ Gud/mitt Tr-
aust a huørt eg treyste.

Mijn Verndarhlijfd/ og Horn mijns
Hialpræđis/og mitt Athuarf.

Eg vil lofa Drottiñ/ og akalla hañ/
Þa mun eg frelsadur verda j fra mijnū
Ovinum.

Þuiad mig hafa vmkringt Bøndenn
Daudans/Og Belials Becker hafa ski-
elft mig.

Bønden̄ Helvijtis hafa vmkringt mig/
Og Daudans Snorur yfertugdu mig.

Ner

Nær eg kuelunst/ þa ákalla eg DRO Tin/ og hroopa til Guds mijns/ Þa Bænheyrer hañ mijna Raust af sijnu Mustere/ og mitt akall kiemur pyrer hans Augsyn/ honum til Eyrna.

Jorden̄ Titrade og hristest oll/ Og Gr undvellerner Fiallaña skulfu og hrærdu sig/ þa ed hañ reiddest.

Reykur Gaus vpp af hans Nosum/ z Elldur brañ af hans Munne/ suo ad þar sindrudu Reystar wt af.

Hann beygde Himnana/ og stie opan Og Myrkua Þoka var vnder hans Foo tum.

Og hñ foor vpp yfer Cherubim/ z flaug/ Hñ sueimáde a Vindsins Vængium.

Hans Tialld j kringum hañ var Myr kid/ z dym̄ Þokusky/ þar var hann jnne hulenn.

Vt af þeim Geislum pyrer hans Aug syn tuistrudust Skyeñ/ mz Hagle z Elld plugum.

Og DROTTIN hañ liet Reidarþru mur slá af Himne/ Og sa hiñ hædste gaf vt sitt hliod mz Hagle z Elldgange.

Hann

Hañ skaut sijnum Seysstum wt/ og j sū
ndurdreyfde þeim/ Hañ liet verda myklar
Elldingar/ og hrædde þa.

Þa sauſt vppspreittuppytter Vatnaña/
z Grundveller Jardarennar auglijstu sig/
Drottiñ af þiñe Straffan/ wt af blæst
re Andans þiña Nasa.

Hann sende wt af Hædeñe/ og medtok
mig/ Og tok mig burtu wr myklum Vøt
num.

Hañ frelsade mig fra sterkustum Ovin
um mijnū/ Og j burt fra þeim ed mig hø
udu/ huørier mier voru megtugre.

Þeir ed mier asokn veittu a mijnū Nør
mungar Deigs/ z Drottiñ var mitt Aug
gunar traust.

Og hañ leidde mig wt a vijdañ Vøll/
Hañ leidde mig burt þadan/ þui hañ hø
sde godañ vilia til mijn.

DROTTiñ hañ endurgielldur mier
epter mijnu riettferdugu Malefne/ Hañ
vmbunar mier epter Hreinferdugleika mi
ña Handa.

Þuiad eg vardveitte Vegu DROTT
ins/ Og breyte ecke Illmañlega a mote
mijn

mijnum Gude.
Þuiad alla hans Dooma hefe eg mi er fyrer Siönum/ og hans Bodordum pleyge eg ecke burt fra mier.
Helldur er eg Fleckláus fyrer honum/ Og bijvara mig fra Syndeñe.
Þar fyrer endurgielldur mier DROT tiñ epter mijnu Rietlæte/ Og epter hrein ferdugleika miña Handa j hñs Auglite.
Hia Heilugum ertu Heilagur/ og hia fr omum ertu fromur/ z hia Hreinferdugū ertu Hreinferdugur/ og hia Rangsnwn um ertu Rangsnueñ.
Þuiad þu munt frelsa þad færnda Folk/ Og nidurlægia Drambsom Augu.
Þuiad þu vppbyrter mitt Lios/ DRott iñ Gud miñ hañ giorer mitt Myrkur ad Byrtu.
Þuiad fyrer þig fæ eg Strijdsfolked vid Velle lagt/ Og fyrer miñ Gud/ yfer Steinveggeñ stocked.
Guds Veiger eru fyrer vtan Lyte/ Ord rædur DROTTins eru Gagnhreinar Hañ er eirn Hlijfdarskiolldur allra þeirra sem a hañ treysta.
Þin

Huiad huer er Gud/ vtan alleinasta DROTTinn? Edur huor er sterkur vt an vor Gud?

Gud brynnar mig med Krapte/ Og giør er mijna Vegu Flecklausa.

Hann giører mijna Fætur nalgka sem Hiartarens/ Og setur mig vppa mijna Hæd.

Hann kienner mijnum Hondum ad beriast Og lærer mijna Armleggie Stalbogann ad spanna.

Og þu giefur mier Skiollden þijns Hi alprædis/ og þijn Hægre Hønd styrker mig/ Og nær ed þu audmyker mig/ þa my klar þu mig.

Þu veiter mier nogleg Gangrwm/ so þad mijner Ocklalider skriðna ecke.

Eg vil sækia epter mijnum Ovinum/ z handtaka þa/ Og ei aptur snua fyrr enn þad eg hefe fyrerkomed þeim.

Eg mun þa nidur slaa/ og þeir munu niter ecke vidstødu veita/ Þeir hliota vnd er mijnar Fætur ad falla.

Þu kant med Krapte ad Nerklæda mig

til Bardaga/ Þu vnder mig leggur alla
þa sem setia sig vpp a mote mier.
Þu giefur mier þad mijner Ovjner sn
ua a Flootta/ Og eg mijnum Naturs mönñ
um j sundurdreyfe.
Þeir kalla/ og þar er sa eingeñ ed þeim
hialpe/ Til DROTTins/ enn hañ aud
suarar þeim ecke.
Eg vil melia þa so sem Molldardupt
fyrer Vinde/ Eg vil vtskwfa þeim/ lijka
sem Saurendum a Strætum.
Þu hialpar mier j fra þui þrætkunar
sama Folke/ og giörer mig ad Nofde me
dal Heidekia Þioda/ Þad Folk huort eg
þeckia ecke/ þad mun þiona mier.
Þad hlijder mier mz hlydugum Eyrū/
Ja þeir añarlegu Syner afneyta mier.
Niner añarlegu Syner/ þeir hiadna ni
dur/ og fara fælmande j sijnum Bönd
um.
DROTTiñ hañ lifer/ og blessadur sie
styrkur miñ/ Og Gud mijns Nialprædis
sie Lofadur.
Sa Gud er mier giefur Nefndena/ Og
Folked vnder mig leggur.

Sa

Sa ed frelsar mig j fra Ovinum mijnum/ og forhefur mig j burt fra þeim sem settu sig vpp a mote mier/ þu hialpar mier j fra þeim hinum Ranglatu.

Þar fyrer vil eg Drottinn þier þacker giora medal Heidinna Þioda/ Og Lof syngia þijnu Nafne.

Sa ed audsyner myked Hialprœde sijnum Konunge/ ꝛ Myskun veiter sijnum Smurda/ David/ ꝛ hans Affkuæme eilijflega.

XIX Psalmur.

Hier talar David vm þa storu magt ꝛ Dyrd Guds/og þad/ad hann meige vel þeckiast af øllum sijnum skøpudum Skiepnum/Solunne/Tunglenu Himnenum/ꝛ Mannesklunne/og af øllum Hlutum sem hann skapade/þad hann sie sannur Gud. Enn vedur ꝛ eirnenn þecktur/vt af hans heilaga Orde/ Huar þ eirn ꝛ sierhuør a ad bidia/ad hann mætte þad læra/ꝛ þar vid blyfa. Psalmur þesse er samhlioda þeim 7.12.59.104.148. Psalm.

HImnarner vtskijra Guds Dyrd/ Og Festingin Himnanna kunngiorer Verk hans Handa.

Huor Dagurinn seiger þad ødrum/ Og huør Notten kunngiorer þ annare.

Þar er eckert Tungumaal til/edur þær Muñrædur/ huar ed þeirra Radder heyr ast ecke.

Vm øll Lond er þeirra Hliomur vtgeingeñ/ Og þeirra Mæl allt til Heimsins Enda/ Sooluñe hefur hañ Herberge sett j þeim sømu.

Og hñ sialfur geingur wt þadañ/ lijka sem eirn Brudgume vt af sijnu Brwdar hwse/ Og gledur sig sem ein Hetia/ til ad hlaupa Veigiñ.

A einum enda Heimsins kiemur hann vpp/ z reñur so vm kring til hins sama enda/ Og eckert skyleft fyrer hans Hita.

Løgmaaled Drottins er Flecklaust/ Og endurnærer Saalena.

Vitnisburdurinn DROTTins er truanlegur/ Og giefur Vijsdoom Skilnings litlum.

Skipaner DROTTins eru riettferdugar/ og Gledia Hiartad/ Bodordenn DROTTIns eru skiær/ og vppbyrta Augun.

Otte Drottins er hreinferdugur/ og blijfur eilijflegana/ Domar Drottins eru

saklarleger/ allet eru þeir riettgerduger.
Dyrmætare eru þeir helldur en̄ Gull/ z mykl er Geimsteinar/ Þeir eru sætare en̄ Hunang/ z Hunangs Seimur.
So verdur og eirnen̄ þin̄ Þion þyter þa aminntur/ Og huør ed vardveiter þas/ sa hefur mykel Verdlaun.
Huør fær skyniad huørsu opt han̄ mis giorer? Fyrergief þu mier Drottin̄ mijn ar heimuglegar Synder.
Vardveit eirnen̄ þin̄ Þion j fra þeim Dramblætu/ suo ad þeir Drottne ei yfer mier/ Þa mun eg flecklaus vera/ z sakla us af mykelle Misgiørd.
Lat þier þocknast Ordrædur mijns Mu ns/ Og Mæled mijns Hiarta fyrer Aug lite þijnu.
DROTTin̄ min̄ Hialpare/ Og min̄ Endurlausnare.

XX Psalmur.

Ein Bæn fyrer Konga og Høfdingia ad bidia til Guds/ Psalmur þesse er samhlioda þe im næsta eptertylgiande 21 Psalme.

Psalmur Davids fyrer ad syngia.

DROTTin Bænheyre þig a Motgangs Tijmanum / Og Nafned Guds Jacobs þad ver nde þig.

Hann sende þier Hialp af Helgedomen um/ og styrke þig wt af Zion.

Minnugur sie hañ alls þijns Mataroff urs/ Og þijn Brenneforn verde feit noog/ Sela.

Drottiñ giefe þier þijna Hiartans vil lo/ og vppfylle allañ þiñ Aſetning.

Vier glediumſt j þijnu Hialpræde/ og j Nafne Guds vors/ ſetium vier vpp Sig urmerked/ DROTTiñ vppfylle allar þijnar Bæner.

Nu formerke eg/ ad Drottiñ frelſar ſiñ hiñ Smurda/ og Bænheyrer hañ wt af ſijnum heilogũ Himne/ Hans hægre Hö nd hialpar kroptuglega.

Þeir hiner adrer treyſta vppa Vagna z Vijgheſta/ Enn vier huxum vppa Nafned Drottins vors Guds.

Þeir

þeir eru nidurslegner og fallner/ Enn vier stondum riettes.

Drottenn Hialpa þu/ Konguriñ heyre oss/ nær ed vier akollum hañ.

XXI Psalmur.

Gud hialpar øllum Kongū ꝛ Storhøfdingium sem a hañ trwa/og strafpar Gvine þeirra. Psalmur þesse er samhlioda þeim 18. 20. 57. 144 Psalme.

Psalmur Davids pyrer ad syngia.

DROttiñ/ Konguriñ gledur sig j þijnum Krapte/ Og hu ad harla gladur er hañ/ vt af þijnu Hialpræde?

Þu giefur honum sijna Hiartans Villd/ Og syniar honum ecke þess/ huad hans Munnur beidest/ Sela.

Þuiad þu yferheller hañ med Velsem dar Blessun/ Koronuna af Gulle setur þu vppa hans Hofud.

Hañ bidur þig vm Lijf/ Og þu giefur honum Langa Lijfdaga/ vm Alldur ꝛ ad eilijfu.

Mykel er hans Dyrd j þynu Hialp
rade/ Þu leggur honum Vegsemd og Pr
ÿde til.
Þuiad þu setur hañ til Blessunar eilyf
lega/ Þu gledur hañ med Fognude þyns
Andlitis.
Þuiad Kongurinñ hañ vonar vpp a
Drottiñ/ Og fyrer Myskunseme hins ha
dsta mun hañ stodugur standa.
Þyn Hond mun piña alla þyna Ovine
Þyn hin hægre Hond mun hitta þa ed
þig hata.
Þu munt giøra þa lyka sem Elldsins
Ofn/ a Tyma þiñar Reide/ Drottiñ mun
vppsuelgia þa j siñe Reide/ og Ellduriñ
mun vpp eta þa.
Þeirra Avoxt muntu fortynast lata
af Jordu/ Og þeirra Sæde j burt fra
Mañana Sonum.
Þuiad þeir þeinktu þier jllt ad giøra/
Og samsettu þær Radagiørder/ huøriar
þeir feingu ecke fullkomnad.
Þuiad þu munt giøra þa ad Orlum/
þiñ Bogastreing muntu spēña j giegn
þeirra Augsyn.

Drott

Drottinn/ vpphef þig i þijnum Kraptt
þa vilium vier syngia/ og lofa þitt Mag
tarvellde.

XXII Psalmur.

David talar hier vm Jesu Christi Dauda og
Pijnu/ þ hañ hafe med hȩñe frelsad allar Mañ
skiepnur/ vndañ Diøfulsins Valldi/ Psalmur
þesse hliodar so sem sa 65. 72. 110. Psalm.

Psalmur Davids fyrer ad syngia/ Vt
af Hyndeñe/ sem arla var
Veidd.

Gud miñ/ Gud miñ/ huar fyrer
hefur þu yfergiefed mig? Eg ve
ina/ eñ mijn Hialp er fiærlæg.
Gud miñ/ a Dageñ kalla eg/ og þu gi
efur ecke andsuar/ Og a Nottuñe þeige
eg ecke eirneñ helldur.
Eñ þu ert heilagur/ Þu sem byr med
al Lofgiørdar Jsrael.
Vorer Fedur vonudu a þig/ Og þa er
þeir vonudu/ þa hialpader þu þeim.
Til þijn kølludu þeir/ z vrdu frelsader.
Þeir vonudu a þig/ z vrdu ecke til skam̃ar.
Eñ eg em Madkur eñ ecke Madur/

Brijls Manaña z fyrerlitning Folksins.
Aller þeir er mig sieu/ hæddu ad mier/ Opnudu sin Mun z skooku Hofudin.
Klage hn̄ þad fyrer DRottne/ hialpe han̄ honum/ Og han̄ frelse han̄/ hafe han̄ annars vilia til hans.
Þuiad þu vtleider mig/ af minnar Modur kuide/ Þu varst mitt Hialpartraust/ Þa eg var eñ nu a minnar Moodur Briostum.
Til þijn er mier kastad/ sijdan j fra Modur Lijfe/ Þu ert min̄ Gud/ allt sijdan j fra minnar Modur kuide.
Vert ecke fiærre mier/ þuiad Hormung en̄ er nalæg/ Af þui hier er sa eingen̄ ed Hialpar.
Stor Naut vmkringdu mig/ Feiter Vxar vmsatu mig.
Þeirra Gyn opnudu þeir vpp a mote mier/ Lijka ſ greniande z glepsande Leon.
So sem annad Vatn em eg vthelltur/ Og oll mijn Bein eru j sundurskilen̄/ mitt Hiarta er j mijnum Kuide ſ klockt Vax.
Mijner Kraptar eru vppþornader/ sem einn Skurn/ Og mijn Tunga loder vid
mijna

mijna Sooma/og þu lagder mig j Dauð ans Dupt.

Þuiað Hundar hafa vmkringt mig/ Og hiner Omilldu samtoku sijn Raad yf er mier/ Mijnar Hendur og mijnar Fætur hafa þeir j giegnum grafeð.

Oll mijn Bein mætte eg telia/ Enn þe ir horfðu a það/ og sau sijna villd a mier.

Þeir skiftu með sier Klæðum mijnum og vm mitt Fat vørpuðu þeir Hlutkaste.

Enn þu Drottinn vert ecke fiarlægur/ Minn Styrkur/skunda þu mier til hialpar.

Frelsa þu Sal mijna j fra Suerðenu Og mijna þa hina einsømu j fra Hund unum.

Frelsa þu mig vt af Gyne Leonsins/ Og hialpa mier burt fra Einhyrningenum.

Þitt Nafn vil eg kunnugt giøra mijnum Bræðrum/ J midre Samkundunne vil eg þig vegsama.

Lofeð Drottinn þier sem ottest hann/ Alle Sæde Jacobs dyrke hann/ og allt Jsraels Sæde ottest hann.

Þuiað hann hefur huørke forsmað nie

fyrer-

ppterliked Symd hins Fakaka/og ecke ſij
nu Andlite j burt ſnued fra honum/ Og
þa ed hañ kallade til hans/ þa heyrde
hañ þad.
Þig vil eg lofa j þeirre hiñe myklu ſam
kundu/ Mijn Heit vil eg giallda/ j Aug
ſyn þeirra ſem hañ ottaſt.
Hiner Voludu ſkulu neyta/ ſuo ad þeir
ſadder verde/ Og þeir ſem ad Drottne lei
ta/ munu loфa hañ/ Þdar Hiortu ſkulu li
fa ad eilijfu.
Þeſſ munu gieta allar ætter Veralldar
eñar/ og ſnuaſt til Drottins/ og fyrer ha
ns Augſyn tilbidia allar Kynkuyſler Hei
diña Þioda.
Þuiad Drottins er Rijked/ Og hann
Drottnar medal Heideña Þioda.
Aller Feitingiar a Jordu munu neyta
og tilbidia/ Fyrer honum munu framfal
la/ aller þeir ſem liggia j Dupte Jardar/
Og þeir ed aumlega lifa.
Hañ mun þad Sæde hafa/ ſem honum
þionar/ Af Drottne mun þad kuñgiort
verda j fra Slecke til Sleckti s.
Þeir mũu koma/ z hñs Reitvijſe predika
þeſſ

Þui Folke s̃ fædt verdr/ þ h̃n mũ giøra.

XXIII Psalmur.

Hier talar David vm Glede þa sem Guds Þionar haba af hn̄s Orde z Fyrerheytum/ Og er Psalmur þesse sambliods þeim 16, 34. 37. 71, 91, 121, Psalme.

DROTTin̄ er min̄ Hirder/ Mig mun eckert bresta.

Hañ fodrar mig j Lystelegum Grashaga/ Og leider mig fram ad fersku Vatne.

Hañ endurnærer Sal mijna/ hñ leid^r mig a riettañ Veg/ þ sijns Nafns saker.

Og þott ad eg rænfade j Myrkuñ(Dauð dans)Dal/ Þa hrædest eg ønguã Olucku/ Þuiad þu ert hia mier/ þin̄ Vøndur z Stapur þeir hugsuala mier.

Þu tilreider eitt Matbord þyrer minne Salu/ j giegn þeim ed hrella mig/ Þu smyr mitt Hofud med Vidsmiore/ og skeinker pullt a þyrer mig.

Giæska og Myskunseme mun mier ept erfylgia mijna Lijfdaga/ og eg mun bwa j Hwse Drottins æfenlega.

Hutse

Hier kiefier David oss/ ad aller Hluter tilhe yre Gude/og ad þeir sieu skaler sem a hañ trua. Hañ talar hier ⁊ so vm truna/ ⁊ heñar Avexte og rædleggur øllum Yferherrum/ad þeir skule vera Gude hlyduger. Psalmur þesse samhliod ar vid þañ 15.29.32. 104. Psalm.

Psalmur Davids.

Jorden hun er Drottins/ ⁊ huad j heñe er/ Jardarkringlan ⁊ hu orier þar jñe bwa.

Þuiad hañ hefur Grundvall ad hana yfer Siafarhafed/ ⁊ yfer Vot neñ tilbwed hana.

Huør mun vppstyga a Fialled DROTTins? Og huør mun standa j hans hinum heilaga stad?

Sa ed hefur meinlausar Hendur/ og hañ sem er Hreinhiartadur/ Sa ed ei hefur Lysting a Hiegomlegum Lærdome/ ⁊ huør ed suer ecke helldur suiksamlega.

Sa hiñ same hañ mun medtaka Bleßun af DROttne/ Og Riettlæte af Gude sijns Hialpræđis.

þetta

Þetta er ſu Kynſlooden̄/ huør ed ad hō num ſpyr/ Nun huør ed leitar þīns Andlites Jacob/ Sela.

Læted Porten̄ Vijdopen̄/ og lwked vpp dt vpp Dyrnar j Verølldenē/ So þad Konungur Dyrdarenār jngange.

Huør er ſa Konungur Dyrdarenar? Þad er Drottin̄/ ſterkur og Volldugur Drottin̄ megtugur j Strijde.

Læted Porten̄ Vijdopen̄/ z luked hatt vpp Dyrnar j Verølldenē/ So þad Konungur Dyrdarenār jngange.

Huør er ſa Konungur Dyrdarenar? Þad er Drottin̄ Allsherjar/ han̄ er ſa Konungur Dyrdarenār.

XXV Pſalmur.

Er ein Bæn þar vm hliodande/ huar vm ad þr ſkulu bidia Gud/ ſem a hn̄ trua/ z ſetia von ſijna til hans Gæſku z Myſkunſemdar. Han̄ er ſamhlioda vid þan̄ 16. 17. 26. 130. Pſalm.

Pſalmur Davids.

Til

TIl þijn DRDTtiñ þorfeing er mig.

Miñ Gud/ a þig treyste eg/ Laat mig ecke til skam̃ar verda/ suo ad Oviner mijner gledie sig ei yfer mier.

Þuiad eingiñ verdur sa til skam̃ar sem þijn bijdur/ Eñ til skam̃ar hliota ad ver da þeir hinu fanijtu Forsmænarar.

Drottiñ vijsa þu mier þijna Vegu/ Og lær mig þijna Fotstigu.

Leid þu mig i þijnum Sañleika/ og lær mig/ Þuiad þu ert Gud/ miñ Frelsare/ daglegana vona eg a þig.

Minstu Drottiñ þiña Myskunsemda/ og þiñar Giæsku/ sem vered hefur fra Upphafe Veralldar.

Minstu ecke a Synder miñar Æsku/ z a mijnar Misgiørder/ Helldr minstu mijn epter Myskunseme þiñe/ og pyrer þiñar Godgirndar saker.

DROTTIñ er godur og Riettferdug ur/ Þar fyrer leidrietter hañ hina Synd ugu a Veigenum.

Hañ leider hina Fæmdu riett/ Og lær

erþa

er þa Voludu ſijna Vegu.

Veiger DROTTins eru ecke vlanni Myſkunſemd og Saññleikur/ þeim ed ha ns Sattmaala z Vitnisburde geyma.

Fyrer þijns Nafns ſaker/ DROTT iñ/ vertu Lijknſamur Synd miñe/ þuiad hun er mykel.

Nuør er ſa hañ ottaſt DROTTiñ? þeim hinum ſama mun hañ vijſa þann beſta Veg.

Saala hans mun huijlaſt j goodu/ Og hans Sæde mun Landed erfa.

Leynder Doomar Drottins eru medal þeirra ſem hañ ottaſt/ Og ſiñ Sattmaa la lætur hañ þa vita.

Mijn Augu lijta jafnañ til DROT Tins/ Þui hañ mun mijna Fætur wtlep ſa ap Snoruñe.

Snw þier til mijn/ og vert mier Myſk unſamur/ Þuiad eg em Einmana z fa tæckur.

Kuol mijns Hiarta er mykel/ Leid þu mig burt wr mijnum Naudum.

Lijttu a mijna Eymd og Armædu/ Og fyrergief þu mier allar mijnar Synder.

Lijt þu a þad/ad mijner Oviner eru suo marger/Og þeir hata mig wt af rangre Jllgyrne.
Vardveit þu mijna Saalu z frelsa mig Lat mig ecke til Skam̃ar verda/þuiad eg treyste a þig.
Sakleysed og Riettvijsen vardveite mig Þuiad þijn bijd eg.
Gud frelsa þu Jsrael/vt af ollum sijnu̅ Motgange.

XXVI Psalmur.

Ein good Samviska sem stadfest er j Guds Nad/giefur sig vnder Guds Vilia/ og helldur sier j fra þui Vonda. Psalmur þesse er sam hlioda þeim 15.16.101.Psalme.

Psalmur Davids.

Dæm þu mig sielf ſkie DRottin̄ Þuiad eg em Saklaus/ Eg vona vppa Drottin̄/Þar fyrer mu̅ eg ecke falla.
Reyn þu mig DROttin̄/ og ransaka mig/Pre nsa mijn Nyru og mitt Hiarta.
Þuiad þijn Myskun er fyrer mijnu̅ Au gum

gum/ Og eg geing j þÿnum Sañleik.

Eg ſit ecke a Raade hia þeim Hiegomã Mønum/ Og eckert ſamlag hef eg vid þá Flaarædu.

Eg hata Samkundu þeirra hiña Jll giørnu/ Og ſit ecke hia Ogudhrædd um.

Eg þuæ mÿnar Hendur med ſakleyſe/ Og helld mig DROTTiñ til þÿns Altares.

So ad eg heyre þar Rauſt þikar Lofs giørdar/ Og framtelie þar allar þÿnar Daſemder.

DROttiñ/ eg elſka Stadeñ þÿns Hwſſ og þañ Stad/ þar ed þÿn dyrd bygger.

Tortyn ecke Saalu miñe med þeim Syndugu/ Og ecke helldur Lÿfe mÿnu medur þeim Blodþyrſtu.

J huørra Hondum þad Jllverkeñ eru Og þeir þiggia giarnañ Fiegiafur.

Eñ eg geing j mÿnu Sakleyſe/ frelſa þu mig/ og vert mier Myſkunſamur.

Miñ Footur hañ ſtendur a riettum Vege/ Þig vil eg lofa DROTtiñ j Samkundunum.

D ij Er

XXVII Psalmur.

Er ein Bæn/þad Men meige vera hia Riett Christnum Mønnum/z prelsast j fra Vantruud um z Vondum Mønnum. Psalmur þesse er sam hliods þeim 16. 25. 61. 63. Psalme.

Psalmur Davids.

DROTTinn er mijn Vpplijsing/og minn Heilsugiafare Fyrer huerium skal eg ottast?

DROTTinn hann er minn Lijfsins Kraptur/Fyrer huerium skyllda eg hræddur vera?

Þar fyrer þo ad hiner Jllgiørdamenn/mijn er Motstodumenn og Oviner/ vilie til vid mig/til þess ad eta mitt Hold/þa munu þeir þo asteyta sig z nidur hrynia.

Þott ad Hermenn settu sig vpp a mote mier/þa hrædest ei ad helldur mijnu Hiarta/ Þo ad Strijd hefiest vpp mier a moote/þa treyste eg þo samt a hann.

Eins þa bid eg af DROTTne/þad sama þæge eg giarnann/Þad ad eg mætte bljfa j Huse DROTTins mijna Lijf

daga

daga/ til ad skoda þa Agiætu Þionustu giørd DROTTins/ og ad vitia hans Musterls.

Þuiad hañ skyler mier j siñe Tialldbwd a þeim jlla Tijmanum/ Hañ felur mig j Leyne siñar Tialldbwdar/ Og vpphefur mig vppa Bergid.

Og nu mun hañ vpphefia mitt Høfud yfer mijna Ovine/ sem hier j kringum mig eru/ Þa vil eg z j hans Tialldbwd Lof giørdeñe offra/ Eg vil syngia og Lof seg gia DRottne.

Heyr þu DROttiñ mijna Raust/ nær ad eg kalla/ Myskuna þu mier/ og Bæn heyr mig.

Mitt Hiarta þad segur sier þijn Ord fyrer(þesse) Þier skulud mijns Andlitis leita/ Þar fyrer leita eg eirneñ Drottinn þijns Andlites.

Snu ecke þijnu Andlite fra mier/ og j burt rek ecke Þræl þiñ j Reide þiñe/ þui þu ert miñ Hialpare/ Yfergief þu mig ec ke/ og tak ecke þijna Hønd fra mier/ Gud miñ Frelsare.

Þuiad Fader miñ og Moder mijn þaug yþergaafu mig/ enn þu DROTTIñ ann adest mig.

Vijsa þu mier DROTTIñ þiñ Veg og leid mig a riettañ Gøtustijg/ Vegna minna Ovina.

Ofurgief mig ecke j Valld Ovina miña Þuiad Falsvottar rijsa vpp a mote mier/ ꝛ giøra mier rangt til/ ꝛ tala Osañinde.

Eñ eg trwe þ þo/ ad eg mune sia Godse miñ Drottins/ a Jordu lifande Maña.

Bijd þu Drottins/ vert hraustur/ þitt Hiarta sle oeþad/ ꝛ bijd Drottins.

XXVIII Psalmur.

Er ein Bæn til Guds/ þad Hañ vilie frelsa hañ fra øllum Ovinum/ Og verdur hier beded fyrer øllum Christnum. Eñ Psalmur þesse er sam hlioda þeim 5. 14. 17. 25. 39. 92. Psalme.

Psalmur Davids.

MÆR eg kalla til þijn Drottiñ miñ Styrkur/ þa þeig ecke vid mier/ So ad eg verde ecke (ef þu þeiger) lijkur þeim sem

opan

opan sligga j Vnderdiwpeñ.
Heyr þu Rødd miñar Grætbeidne/ nær eg kalla til þijn/ Þa ed eg vpphef mijnar Hendur til þijns heilaga Musteris.
Drag mig ecke j Samband vid þa hina Ogudlegu/ og j sambland vid þa Illgiør da Meñ/ Þeir ed sættsamlega mæla vid sinn Naunga/ eñ hafa hid vonda j Hiartanu.
Gialltu þeim epter þeirra tilverknade/ & epter þra Illskusamlegre breytne/ Gialld þeim epter Handaverkum þeirra/ Bitala þm. huad þeir forþienad hafa.
Þuiad þeir hugleida ecke Verkeñ DROttins/ og eige helldur hans Handverk/ Þar fyrer mun hañ nidur briota þa/ og ecke vppbyggia.
Lofadur sie Drottiñ/ Þui hañ hefur heyrt Rødd miñar Grætbænar.
Drottiñ er miñ Styrkleike/ og miñ Hlijfdarskiølldur/ A hañ vonar mitt Hiarta og eg em Holpeñ/ Og mitt Hiarta þad er gladvært/ og j mijnum Lofsaung vil eg honum þacker giøra.
DROTTiñ er Styrkleikur þeirra/

Naff er ſa Styrkleikurinn ſem ad hialpar ſÿnum Smurda.

Hialpa þu þÿnu Folke/ og Bleſſa þÿ na Arpleifd/ Og gieþ þeim Fœdſlu/ og vpphef þa eilÿflega.

XXIX Pſalmur.

David hrooſar hier Guds Orde j þeſſū Pſa lme/ z talar vm þa myklu magt Ordſins. Pſa lm: þſſe er ſamhlioda þm 18, 19, 24, 33. Pſal.

Pſalmur Davids.

Fœred hingad Drottne þier Voll duger/ Fœred hingad Drottne Dyrdena og Styrkleikan.

Fœred hingad DRottne Dyrd ena hans Nafns/ Tilbidied Drottnū j heilœgum Skrwda.

Rauſten DROttins gieck yfer Vøtn en/ Gud Dyrdarennar lœtur Reidarþrwm urnar ſla/ DROttin yþer myklum Vøt num.

Rodden DROttins geingur med Kra pte/ Rodden DROttins þer dyrdarlega.

Rauſten DROttins hun j ſundurbrÿt

ur Cedrus Viden/ Drottin̄ hañ ſundur brytur Cedrustrien j Libanon.

Og lætur þau ſtockua vpp ſem annañ Kalf/ Libanon og Sirion/ ſem eirn vng añ Einhyrning.

Rauſten DROTTins hun ſundrar ſem Elldsloge.

Rauſten Drottins ſkielfer Eydemørk ena/ Rauſten Drottins hrærer Eydemørkena Kades.

Rauſtenn Drottins ſkielfer Hindurnar/ z ſneider Skoogana/ Og j hans Muſtere mun hønum huør ſem eirn Loflega Dyrd ſeigia.

Drottin̄ hañ ſitur/ til ad giøra Vatnz flooded/ Og Drottin̄ hañ blijfur eirn Konungur ad eilijfu.

DROttin̄ mun gieſa Krapt ſijnu Folke/ Drottin̄ hann mun Bleſſa ſitt Folk med Fride.

XXX Pſalmur.

David þackar Gude þar fyrer/ ad hañ liet hañ lyda Sorg z Motgang vm ſtundarſaker/ z hønd laade ſydan Myſkunſamlega vid hñ/ huad hñ

 giører

giører z øllum þeim a hañ trua. Og er Psalm ur þesse samhliods þeim 28.34.67.126. Psa.

Psalmur til ad syngia fyrer/ Þa Hwsed Davids var Vigt.

Eg pryssa þig DROttiñ/ þuiad þu hefur vpphafed mig/ Og þu lætur ecke miña Ovine fagna yfer mier.

Drottiñ Gud miñ/ þa eg kallade til þyñ/ þa giorder þu mig heilbrygdañ.

Þu Drottiñ hefur miña Sælu wtleẽ dt af Helvyte/ Og þu liest mig lifa/ þar ed hiner foru ofan j Daudans pytt.

Þier Heilager/ synged Lof DROttne/ Þacked hønum z pryssed hñs Helgedom.

Þui hans Reide varer vm Augabragd og hann hefur Lyst ing til Lyfsins/ Vm Kuølldtyman varer Grætur/ eñ ad Morne dags Føgnudurñ

Eñ eg sagde/ þa ed mier gieck vel/ All dreye mun eg skeika.

Þui þu Drottiñ veiter stadfestu miñu Biarge med þinne Þocknan/ Enn þa ed

ed þu byrgder þitt Andlit/ giørdest eg skielfdur.

Eg vil Drottin̄ kalla til þijn/ Drottin̄ vil eg gratbæna.

Nuør nytsemd er ad mijnu Bloode/ þa eg em daudur? Nuørt mun Mollden̄ noc̄k ud þacka þier/ og boda þin̄ Sañleik?

Heyr þu Drottin̄/ z vert mier Myskūsamur/ Drottin̄ vertu min̄ Hialpare.

Mijnum Sorgargraate hefur þu snued j Dans/ Þu hefur min̄ Hrygdarseck j sundurslited/ z umgyrdt mig med Fagnade.

So þad mijn Dyrd synge þier lof/ og þagne ecke/ Drottin̄ Gud min̄/ ad eilijfu vil eg þier Þacker giora.

XXXI Psalmur.

Er ein Bæn Davids/huória aller meiga lesa j Sorgum sinū og Motgange/ þa þeir verda yfergiefner af øllum Mønū/og þa þeim þyker so sem Gud hafe yfergiefed þa. Psalmur þesse er samhlioda þeim 40.54.55.56.57.59.64 69.71. Psalme.

Psalmur Davids til ad syngia fyrer.

A þig

A pig DROttinn treyste eg/ Lat mig alldrei til Skammar verda/ Frelsa mig þijns Riettlætis vegna.

Hneyg þitt Eyra til mijn/ Skiotlega þa hialpa þu mier.

Vertu mier örugt Biarg og Vijge/ so ad þu frelser mig.

Þuiad þu ert mitt Biarg z mitt Vijge Og fyrer þijns Nafns saker þa leid þu mig og styr þu mier.

Vtleid þu mig af Snorunne/ s þr hafa egnt þ mier/ þuiad þu ert minn Styrkur.

J þijnar Hendur Fel eg minn Anda/ þu DROttinn Gud Sannleiksins/ þu hefur frelsad mig.

Eg hata þa sem hallda wt af onytsam legum Kiennmgum/ Enn eg vona a þig Drottinn.

Eg gled mig/ z em Gladvær yfer þinne Myskunseme/ þt þu aligtur mijna Eymd z þecker Sælu mijna j Motgangenum.

Og þu yfergafst mig ei wt j Ovina Hendur/ þu setter mijnar Fætur / þar þeir hafa noog rwm.

Myskun

Myskuna þu mier Drottiñ/ þuiad eg ruelst/ Mitt yferbragd er nidur hruned af Harme/ þar ad auk miñ Sæla z miñ Kuidur.

Mitt Lijf er wt af Hrygdeñe ad þrotū komed/ z miñ Aaratala af þungre Andvarpan.

Miñ Kraptur er nidurfalleñ pyrer mijna Misgiørninga saker/ og miñ Bein þaug eru Mættlaus ordeñ.

So jlla þa geingur mier/ad eg em myk el Smæn ordeñ miñum Nagrøñum/ og vidbiodur miñum Kunningium/ Þeir ed mig sæu vte/ flydu fyrer mier.

Miñ er forgleymt j Hiartanu/ lijka sem framlidens Mans/ Eg em ordeñ so sem añad j sundurbroted Ker.

Þuiad marger lasta mig jlla/suo þad huor Madur stuggar vid mier/ Þeir bera sijn Rææd til samans yfer mier/og þeim kia mig Lijfe ad suipta.

Eñ eg vona a Drottiñ/og seige/Þu ert miñ Gud.

Miñer tijmar eru j þiñe Hende/frelsa þu mig af Hende Ovina miña/ z j fra þeim

sim sem ofsækia mig.

Snu þitt Andlit skyna yfer Þræle þi num/ Hialpa þu mier þinar Myskunar vegna.

Lat þu mig ecke Drottinn til Skamar verda/ þuiad eg akalla þig/ Hiner Ogud hrædu hliota til Skamar og niðurþagg ader ad verda j Helvijte.

Mællauser verda þeir Falsfuller Muñ ar/ þeir ed hardlega/ Hofmodugt ꝛ for smanarlega tala j mote þeim hinum Rie ttferduga.

Huersu mykel er þijn Godgirne/ huor ia þu hefur geymt þeim s̄ þig ottast/ Og veiter þeim som treysta a þig j Mañaña Auglite.

Þu byrger þa heimuglega hia þier/ fy rer huors Mans Þack/ Þu felur þa j þi nne Tialldbwd/ fyrer þeim Þrætusomu Tungum.

Lofadur sie Drottiñ/ Þuiad hañ hefur audsynt mier dasamlega Godgirne/ j ein um orugguum Stad.

Þa eg sagde j miñe Efaseme/ Eg em j burt drifeñ/ fra Asion þiña Augna/ Þo heyrd

heyrder þu Rodd minar Grætbeidne/ þa Eg kallade til þijn.

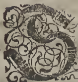
Elske þier DROTTIN aller hans Heilager/ Drottinn hann verndar þa hina Riettrwudu/ Og endurgielldur þeim rijkuglega sem dramblæted tijdka.

Vered hrauster og Hugdiarfer/ þier aller sem Drottins bijded.

XXXII Psalmur.

Hier kiener David oss/ ad Saaluhialp vor er komenn vnder Guds Myskunseme/ z ad hñ vilie þyrergiefa oss Synder vorar/ huar vm vier skulum aller bidia/ z vidurkiena ad aller erum vier Synduger/ Psalmur þesse er samhlioda þm̃ 6.38.60.130. Psalme.

Mentunar Fræde Davids.

ÆLer eru þeir huorium ad Misgiorderrnar eru fyrergiefnar/ og þeir/ huorra Synder ad eru huldar.

Sæll er sa Madur/ huorium Drottinn tilreiknar ecke Syndena/ J huørs Anda þad eingenn Flærd er.

Huiad þa eg villde hafa þagad/ þa

vrd

vrdu mijn Bein Maatlaus/ af minne dag legre Kueinan.

Þuiad þijn Hond var Noott sem Dag þung yfer mier/ So ad mijn Vokuan vpp þornade/ so sem a Sumar þerrer/ Sela.

Þar þyrer medkiende eg mijnar Synder z dreg ecke dulur a minn Misgiorning.

Eg sagda/ Jata vil eg Drottne mijn ar Yfertrodslur/ þa fyrergafstu mier þann Misverknad minnar Syndar/ Sela.

Þar vm munu aller Heilager þig bidia j Nagkuamann tijma/ Þar þyrer/ nær ed Flooded mykella Vatna þad kiemur/ þa nær þad huorge til þeirra hönn somu.

Þu ert mitt Athuarf/vardveit mig fyr er Angist/ Ad eg so frelsadur/ med ollu gladvær kunne ad prijsa þig/ Sela.

Eg vil vndervijsa þier/ og vijsa þier þann Veigenn/sem þu att ad ganga/ Eg vil med mijnum Augum leida þig.

Vered ecke so sem Hestar og Mulaar/ j huorium þad eingenn Skilningur er/ Huorium Menn verda Bitel og Beisl j Munn ad leggia/ nær ed þeir vilia ecke til þijn.

Sa

Sa hiñ Ogud hrædde hefur margar Plagur/ Enn huør ed hañ vonar a Drottiñ/ þañ sama mun Myſkunſeme vmkringia.

Gledied ydur j Drottne/ og vered glad er þier Riettlæter/ Og hrooſed þar af all er Riettþerduger j Hiarta.

XXXIII Pſalmur.

Hier kiener David oſſ øllum ad lofa Gud fyrer hans Giæſku og marga Velgiørninga/ þui hañ hialpar øllum ſynum Þienurum j þeirra Motgange/ Sorgum og Anaudum/ Pſalmur þeſſe ſamhliodar ſo ſem ſa 24. 29. 37. 130. Pſalm.

Pſalmur Davids.

GLEdied ydur þier Riettlæter j Drottne/ Hiner Riettþerdugu ſkulu lofa hañ fagurlega.

Þacked Drottne med Hørpuſlætte/ og Loþ ſynged hønum/ a Tiju Streingia Hliodfære.

Synged hønum nyañ Dikt/ og ſtilled hønum þad Hliodfære vel/med Hækuæd is Loþſaung.

Þuiad Orded DROTTins er ſañar legt/ og huad hañ Lofar þad eþner hann viſſelega.
Hann elſkar Riettvıſſena og Doomiñ/ Jørdeñ hun er og full af Myſkun DRottins.
Himmarner eru þyrer Orded Drottins giørder/ Og þyrer Anda hans Muns allur þeirra Her.
Hañ helldur Vatnenu til ſamans j Slonum/ ſo ſem j ødrum Belg/ Og leggur Vnderdiupeñ j Leyne.
Oll Verølldeñ hun otteſt DRottiñ/ Og fyrer hønum hrædeſt allt huad a Jørdu bygger.
Þuiad ſo ſem hañ ſeiger/ ſo ſkiedur þ/ So ſem hañ ſkipar/ ſo ſtendur þad.
DROTTiñ hañ onytar giører Rꝏdagiørder hinna Heidnu/ Og vmſnyr Nuxunum Folkſins.
Eñ Rꝏd DROTTins þad blyfur eilyflegana/ Hans Hiartans Nuxaner vara vm Alldur og Æþe.
Sæl er ſu Þiod/ huorra Gud þad DROttiñ er/ Og þad Folk/ huort hañ heþur

ut ſter til Arpleifdar wtvaled.
Drottin̄ hañ lijtur aff Himnum ofan Og ſier alla Mañana Sonu.
Ut af ſijnu Bolldugu Tignarſæte lijt ur hn̄ yfer alla/ Þa ſem a Jordu biggia.
Hañ hnepger allra þeirra Hiørtu/ hn̄ hyggur ad allra þeirra Berkum.
Konungenum ſtodar ecke ſitt hid mykla Magtarvellde/ Og Riſen̄ hn̄ hialpaſt ecke fyrer ſin̄ mykla Mañſkap.
Wijgheſtar þeir hialpa og eirneſt ecke Og þeirra hid mykla Afl þ frelſar ecke.
Sia þu/ Augu Drottins eru yfer þeim ſem hañ ottaſt/ Og yfer þeim ſem vona vppa hans Myſkunſeme.
So þad hann frelſar þeirra Saaler wr Daudanum/ Og giefur þeim Fadſlu j Hallærenu.
Saala vor/ hun vænter DROTtins/ Þuiad hañ er vor Hialp og Hlijfdar ſkI olldur.
Þuiad j hønſi gledíaſt vor Hiørtu/ Og vier vonum a hans hid heilaga Nafn.
Þijn Myſkun DROTTin̄ hun ſie yfer oſſ/ Epter þui ſem vier vonum a þig.

XXXIV Pſalmur.

Dauid pryſar Gud fyrer hꝰ Giæſku/ þuiad hañ frelſar alla fra jllu/ þa ſem a hañ trwa/ ꝛ lætur Eingla ſyna þiona þeim/ og giører þra Qvinne hrædda/ þar fyrer ber ſierhuøriū einum ad þiona Gude og ottaſt hañ. Pſalmur þeſſe er ſamhlioda vid þañ 24. 27. 129. Pſalm.

Pſalmur Davids/ þa ed hañ breytte Andlite ſijnu fyrer Abimelech huør ed rak hañ fra ſier/ og hañ for j burt.

LLa tijma vil eg Lofa DRO Ttiñ/ Hans Lofgiord ſkal a tijd vera j mijnum Muñe.

Mijn Saal ſkal hrooſa ſier j Drottne/ So þad heyre hiner Fætœkir og gledie ſig.

Vegſamie þier Drotteñ medur mier/ Og lætum oſſ alla til ſamans vpphezia hans Nafn.

Þa ad eg leitade DRottins/ andſuara de hañ mier/ Og frelſade mig wt af allre miñe Hrædſlu.

Þeir ed a hañ lijta ꝛ til hꝰ flyckiaſt/

þeir

Þeirra Augsion verdur ecke til Vanſem dar.

Þa þeſſe hiñ fatæke kallade/ þa han heyrde Drottiñ hañ/ Og hialpade hon um wt ap allre ſlñe Anaud.

Eingell Drottins hañ þyker ſier j kri ngum þa ſem hañ ottaſt/ Og hialpar þe im þadan.

Smacke þier og ſiaed huørſu Drottiñ hañ er liuþur/ Sæll er ſa Madur huør ed a hañ treyſter.

Otteſt Drottiñ þier hans heilager/ Þuiad þeir ſem hañ ottaſt/ hafa øngvañ Breſt.

Riner Rijku munu vid þurfa z Hungur lijda/ Eñ þeir ſem leita Drottins munu øngvañ ſkort hafa ap allſkins gooda.

Komed hingad Børn/ hlijded mier/ Ot ta Drottins vil eg kieña ydur.

Huør er ſa Maña ſem girneſt Lijþed? Og giarnañ vill hafa goda Daga?

Þa vara þu þijna Tungu j þra jllu/ Og þijnar Varer/ ſo ad þær tale ecke nei na Flærd.

Lat ap jllu/ z giør hid goda/ Leita þrid

arens/og fylg hønum Epter.
Augu Drottins lijta a hina Riettlætu/og hans Eyru a þeirra Kall.
Eñ Andlit Drottins skygner yfer þa ẽ jlla giøra/ So þ hañ burt skafe þeirra Miñing af Jordu.
Nær ed hiner(Riettlætu)kalla þa hey rer DROttiñ þad/Og hialpar þeim wt aþ allre þeirra Anaud.
Drottiñ hañ er nælægur þeim sem sundurknosader eru j Hiarta/ Og hialpar þeim sem Sorgbitner eru j Huganum.
Sa hiñ Riettlæte hlytur margt ad þola/ Eñ Drottiñ frelsar hañ wt aþ þui øllu samañ.
Hañ þorvarar hønum øll hans Bein so ad ei eitt af þeim j sundur brotnar.
Ogiæfan hun drepur hinn Omillda/ Og hiner sem hata hañ Riettlæta/ þeir munu seker verda.
Drottiñ hañ þrelsar Sæler siña Þion ustu-Mana/ Og aller þeir ed a hañ trey sta/munu ɏkn saka verda.
Hier

XXXV Psalmur.

Hier giörer David eina Bæn/huøria ad eirn z sierhuør ma lesa a mote þm sm̃ opsækia Guds Ord. Gud vill z eirneigin̄ strappa þa sem þio na hønū suiksamlega/so sem ad giøra Hræsnar ar. Og er Psalmur þesse samblioda vid þann 10.12.31.40.54.55.56.57. Psalm.

Psalmur Davids.

MOtstattu DROTTin̄ mÿna Motstødumen̄/ Og berstu vid þa s̄ j mote mier beriast. Þrÿp þu Skiølldeñ/ z Spioted/ Og tak þig vpp mier til hialpar.

Reid þu til Spioted/ og ver mig j mote mÿnum Opsøknurum/ Seig þu til min̄ar Saalar/ Eg em þÿn Hialp.

Skam̄est þeir sÿn/og verde Ðarader/ sem leita ad min̄e Saalu/ Flyie þeir og til skam̄ar verde/sem mier vilia til vonda.

Verde þeir sem Molldardupt fyrer Vinde/ Og Eingill DROTTins han̄ for drÿfe þa.

Þeirra Vegur han̄ verde Myrkur og Halka/ Og Eingell DROTTins han̄ opsæke þa.

Huiad þeir hafa fyrer øngua Søk la gt sijnar Viela Snørur mier til Fordiørf unar/ Og haþa an Saka mine Saalu Grøfena grafed.

Oþorvarandis kome þad yþer han/ Og þad Neted sem han hefur lagt/ verde han sialfan/ Og verde han þar med yþ erfallen.

Enn mijn Saal hun gledie sig j DRO TTne/ Og sie Gladvær wti hans Hia lpræde.

Oll mijn Bein þaug meiga vel seigia/ Drottin huor er þier lijkur? Þu sem frels ar hin Volada j þra þeim sem hønum yf erfterkare er/ og þan hin Fatæka z Fa tæda j fra Ræns Mønunum.

Þar stodu vpp jller Ljugvottar/ Og vit nudu þad a mig sem eg var ecke valldur.

Þeir gialldu mier jllt fyrer gott/ Ad ko ma mier j Hiartans Sorg.

Enn eg/ þa ed þeir voru Siuker/ klæd dest Sorgarbwninge/ Þuingande mig med Føstum/ og wt aþ Hiarta/ þa badst eg fyrer.

Eg hiellt mig/ sem være hann Vinur
min

miñ og Broder/ Eg gieck hliodur/ lijka sem sa ed syrger sijna Moder,

Eñ þeir gledia sig yfer mijnu Skadra de/ og taka sig samañ/ Hiner Hollu setia sig vpp a mote mier fyrer saklepse/ þeir hr ipsa og kuña ei aþ ad læta.

Medur Hræsnurum og Hædgiornum Moñum Bwksins vegna/ bitu þeir sijn um Toñum til samans yfer mier.

Drottiñ/ huorsu leinge villtu sia vppa þad? Frelsa þu mijna Salu j burt fra þeirra Narke/ Og mijna þa einsomu fra þeim Leona Hwolpum.

J þeirre hiñe mykłu Samkundu vil eg þier packer giora/ Og a medal mykels Folks pislda vil eg lofa þig.

Lattu þa ecke gledia sig yfer mier/ sem mig mothalla ranglegana/ Og ecke þa spotta mig med sijnu Augna Tillile/ sem mig hata fyrer eckert.

Þui þeir huxa skoda ad giora/ Og lel la halsfra Saka j mote þeim kyrrlatu j Landenu.

Sijnū Muñe gapa þeir j sundur a mo te mier/ z seigia/ Vel/ Vel/ þad siaum vi

er giarnast.
DROttin̄ þu ſier þad/ þeige þu ecke/ DRottin̄ vertu mier ecke ꝼiarlægur.
Statt vpp z vakna til mıͤns Riettar/ Og til mıͤns Mælefnis min̄ Gud z DR OTTin̄.
Drottin̄ Gud min̄/ dæm þu mig epter þıͤnu Riettlæte/ So ad þeir gledie ſig ecke yꝼer mier.
Læt þa ecke ſeigia j ſıͤnu Hiarta/ Vel Vel/ þad villdum vier/ Læt þa ecke þad ſeigia meiga/ Vier høꝼum vppſuelgt hann.
Skamest þeir ſıͤn/ og ad Skøm̄ verde þeir aller ſem gledia ſig af mıͤnum Oførū Med ſkøm̄ z ꝼorſmæn verde þeir klædder ſem vondſlega tala a mote mier.
Fagne z gledieſt þeir/ ſem mier vnna mıͤns Riettar ad niota/ og þeir ed æt-d ſeigia Mykelega ſie Drottin̄ loꝼadur/ ſa ed ſıͤn um Þion vill vel.
Og mıͤn Tunga hun ſkal tala vm þitt Riettlæte/ Og prıͤſa þig daglegana.

XXXVI Psalmur.

hier

Hier talar David vm jlla Men̄/ z vm mykla Guds Myskunseme/ vt af hugrre aller Christner verda Saaluhølpner/ En̄ Hræsn^r arner þyrer paraſt/ þui þeir læta sier þikia/ sem være þeir gooder. Og samhl:odar þesse Psalmur þeim 5.13.53.og 58. Psalme.

Psalmur Davids/ DROTTins Þionustumans/ til ad syng ia fyrer.

EG seigie af Hiartans grunne vm Athæfe hins Ogudhrædda/ Þa er hia hōnū eingin̄ Guds otte.

Þeir fegra sig sialþer sijn a mi lle/ so ad þeir þram̄kome sijnu vondu mal efne/ Og vmsnue afiara.

Allur þeirra Lærdomur er skadseme z Lygar/ Þeir Lata ecke leidriettast sig/ so ad þeir giøre nockud gott.

Helldur hyxa þeir j Hun̄lum sijnum vm Skadsemena/ z standa faster a þeim Jll sku Veige/ Og fordast eckert jllt.

Drottin̄ þyn̄ Myskunseme tekur so vijdt sem Himenen er/ z þin̄ San̄leikur so lan gt sem Skyen̄ þau ganga.

Þitt Riettlæte stendur lyka sem Fialled

Guds

Guds/z þijner Domar so sijn myked Reig endiup/ Drottin þu hialpar huorutueg gium/ bæde Mønnum z Fienade.

Gud/ Huørsu dijrmæt ad er þijn Mysk un/ suo þad Mannanna Syner hafa Tra ust vnder skugga þinna Vængia.

Þeir verda druckner aþ nægdargiædum þijns Hwss/ Og þu dryckiar þa med Vel lystingu/ so sem med rennande Vatne.

Þuiad hia þier er Liffsins Vppsprett ttubrunnur/ og j þijnu Liose/ siaum vier Liooseð.

Breid þu þijna Myskun vt yfer þa sem þig medkienna/ Og þijna Riettvijse vt yfer þa sem Riettvijser eru.

Lat mig ei aþ þeim Dramblatu Fot trodenn verda/ Og þad Hond hins Omild da vm koll slæe mig ecke.

Helldur latttu þa Illgiørda men þar j þeim stad nidur falla/ So ad þeir j burt brifner verde/ og sæe ecke stadeð.

XXXVII Psalmur.

Hier giefur David øllum Christnum Mønn um goda Huggun/ sem hier eru stadder j Sorg z Motgange/ z seiger ad jller Menn þar hier sijn laun

læm j Gotze z Rykedæme/En þare sydan tilgw ar Sorger og Rualer. Psalmur þessi er samhl. loda þeim 33. 34. 49. 63. 68. 119. Psalme.

Psalmur Davids.

EIge skalltu gramur vera þeim jllu/ Vert ecke helldr ofundsam ur þeim Jllgiørda Mønum.

Þuiad so sem Gras verda þeir fliotlega nidurslegner/ Og lijka so s þad hin grænu Jurter/ þa þorna þeir vpp.

Vona þu a DROTTinn/ og giør hid Goda/ Bw þu j Landenu/ og leita þinar Atvinnu ærlega.

Haf þu þijna Vnadsemd a DROTTne/ Hn̄ mun giefa þier huad sem þitt Hiarta beidest.

Bijfala þu DROTTne þinn Veg/ og vona a hann/ Hann mun þui vel til Veg ar koma.

Og hn̄ mun þijna Riettvijse hier fram leida sem Lios/ z þitt Riettarfar lijka sem Hadeiged.

Halltu kyru fyrer/ fyrer DROTTne/ og haf vaktan a honum/ Vert ei reidur

vid

vid þa/ huørra Illſka ad hefur fram gang.

Yfergief þu Reidena/ z lat j burtu fa ra þa Grimdar heiptena/ reidſt þu ecke ſo ad þu eirnen jlla giører.

Þuiad þeir hinu Illgiørnu verda af mæder/ En hiner ſem bijda Drottins/ munu Landed erfa.

Jnnan lijtels tijma/ þa mun hin Ogud hrædde ei leingur vera/ Og nær ed þu leit ar ad hans ſtad/ mun han allur j burtu.

En hiner Hogværu munu Landed er fa/og Vnadſemd hafa j myklum Fride.

Hin Ogudhrædde vmſitur þan Riettlꝍ ta/ Og nyſter ſijnum Tønnum til ſamans yfer hønum.

En DROTTin han hæder ad høn um/ Þuiad han ſier fyrer/ þad hans dag ur mune koma.

Hiner Ogudhræddu ryckia wt Suerde nu vr Slijdrum/ ſpenna vpp Bogan ſin/ ſo ad þeir felle hina Fatæku z Fætæku/ og nidurdrepe hin riettferduga.

En þeirra eigen Suerd munu jngan ga j ſialfra þeirra Hiarta/ Og þeirra

Arm

Armbrÿste mun j sundur brotna.

Pad hid litla sem hiñ Riettlaate hefur er betra/ helldur eñ þau hinu myklu Aud æfeñ margra Ogudhræddra.

Þuiad Armleggur Omilldra mun j sun dur brotna/ Eñ Drottiñ hañ styrker hiñ riettferduga.

Drottne eru kuñer Dagar þeirra hiña Flecklausu/ Og þeirra Audur mun vara eilijflega.

Þeir munu ei til Skamar verda j þei re vondre Tijd/ Og a þeim Hallæris Tij mum/ munu þeir nogañ Sadning hafa.

Þuiad hiner Omilldu munu fyrerfarast og þeir Oviner Drottins þo þeir være so sem lystelegur Alldengardur/ þa munu þeir þo so nidur hiadna/ lijka sem Reyk ur ad onguu verdur.

Hiñ Ogudhrædde tekur Laan z bitalar ecke/ Eñ sa hiñ Riettferduge er Mÿskun samur og giafmilldur.

Þuiad þeir sem af honum Blessader eru munu. Landed erfa/ Eñ hiner adrer sem af honum bølvader eru munu afma der verda.

An

Af Drottne mun greidast þess Mans Gangur/ Og hañ hefur mykla Þocknan a hans Vege.

Þo ad hañ hrase/ þa verdur hañ ecke j Burtkastadur/ Þuiad Drotteñ helldur j Hond med honum.

Eg var Ungur og em nu Gamall ordeñ/ Og ecke hef eg nockurn tijma sied hiñ riettferduga vera yfergiefeñ/ nie hans Sæde þurfa Mat ad þiggia.

Alltijd er hañ Myskunsamur/ og Laan ar giarnañ/ Og hans Sæde mun Blessad verda.

Lat af illu/ og gior gott/ Og bw vm Alldur og Æfe.

Þuiad Drottiñ hañ elskar Riettindiñ/ og yyergiefur ecke sijna heilaga/ ad eilijfu verda þeir varðveitter/ Eñ Sæded O gudhræddra mun fyrerfarast.

Hiner riettferdugu erfa Landed/ Og bwa þar jñe vm Alldur og æfe.

Munnur hins Riettferduga mæler Visku/ Og hans Tunga hun talar Riettindenn.

Lögmaled hans Guds er j hans Hiar tä

ka/ Hans Gangur skridnar ecke.
Nifi Ogudhræddre umsitur pañ Rietl ferduga/ og leitar vid hønum j Hel ad koma.
Eñ Drottiñ yfergiefur hañ ecke j hñs Hendur/ Og fyrer dæmer hañ ei/ pa ed hañ verdur dæmdur.
Bijd pu Drottins/ og vardveit hans Veg/ pa mun hañ upphefia pig/ suo ad pu Landed erfer/ Pu munt pad sia/ ad hi ner Ogudhræddu verda afmæder.
Eg sa eirn Ogudhræddañ/ sa var rijka latur/ Og hañ pande sig wt og Blomg adest sem Cedrus vidur.
Og pa eg gieck par frañ hia/ Sia pu pa var hañ horpeñ/ Eg spurde ad høñ eñ hañ panst huørge.
Vertu Meinlaus og riettsyn/ puiad slijkum mun ad sijdustu vel ganga.
Enn hiner ranglatu munu aller til samans afmæder verda/ Og hiner Ogud hræddu munu um sijder afmæder verda.
Eñ Drottiñ hañ hialpar riettlatum Hann er peirra Styrkur a Nørmungar tijmanum.

Og

Og Drottinn mun hia þeim standa/og frelsa þa/ Hann mun j fra Ogudhræddum frelsa þa/og þeim hialp veita/ Þuiad eg treyste a hann.

XXXVIII Psalmur.

Hier bidur David til Guds/huøria Bæn sier huør Christenn Madur ma og vel lesa/þa hn̄ formerker ad Gud er ordenn sier reidur/vegna sinna Synda/þui vier skulum minnast þess ad Christur er vaknn og pijndur fyrer þær/og bad Gud Fødur fyrer þeim med Ordum þessa Psalms. Vt af Psalme þessum maa sierhuør einn læra/ad þeckia og skilia sinn Veikleika. Psalmur þesse er sam hlioda vid þann 6.51.143. Psalm.

Psalmur Davids til Minningar.

DROTTinn straffa þu mig ecke j Grimd þinne/ Og typta mig ecke j þinne Reide.

Þuiad þijn Skeyte þaug stijnga mig/ Og þijn Hønd hun hardþiakar mier.

Einginn Heilbrygde er j mijnu Hollde/ ꝼ þinne Ogan/ Og eige neirn Fridur j mijnum Beinum/ ꝼ sokum Synda minna.

Þui

Huiad mīnar Misgiørder eru yppgein gnar yfer mitt Høfud/ Lijka sem ønnur stor Byrde/ eru þær mier mykels til of þu ngar ordnar.

Mijn Sær þau eru sweñ z roteñ/ Fyr er Heimsku miñar saker.

Eg em bæde biugur og bogeñ/ Um all añ Dag þa geing eg Hryggur.

Huiad mijnar Lendar eru yppvisnadar med øllu/ Og eingeñ Heilbyrgde er j mij nu Hollde.

Mier er øllum vmskipt/ eg em miøg su ndur krameñ/ Eg æpe vt af andvarpan mijns Hiarta.

DROTTIñ/ fyrer þier er øll mijn Astundan/ Og mijn Andvarpan er þier ei okuñug.

Mitt Hiarta þad skielfur/ miñ Krapt ur hañ hefur mig yfergiefed/ Og Liosed miña Augna þad er j burt fra mier.

Mijner Viner og Kuñingiar standa j gegn mier/ og fordast mijna Plægu/ Og myner Naungar flyta langt j burt fra mier.

Og þeir sem leitudu miñar Sælu/ vm

sitia mig/ Og þeir ed mier villa til Bon
da/tala vm þad/ huerneñ þeir fae hellst
skada giort/ z allt iafnt sitia þeir a Suik
rædum.

Eñ eg hlyt ad vera sem Daufinge/og
heyra ecke/ Og so sem Mallaus/ sa ed ec
ke vpplijkur sijnum Muñe.

Og eg hlyt ad vera so sem sa ed ecke he
yrer/ Og so sem sa ed eckert Forsuar hefur
j sijnum Muñe.

Eñ eg treyste DRottiñ a þig/ Þu Dr
ottiñ Gud miñ munt Bænheyra mig.

Þuiad eg sagde/ ad eige munde þeir næ
ad gledia sig yfer mier/ Og þa mijner Fæ
tur skeikudu/ ad hælast vm vid mig.

Þuiad þar til em eg giordur/ ad eg sku
le Motlæte lijda/ Og mijn Hrygd er iafn
an fyrer mier.

Þuiad eg giore kunnañ minn Mijsgior
ning/ Og ber Angur þ mijnar Synder.

Eñ mijner Ovuner þeir lifa/ z eru meg
tuger/ Þeir ed mig hata fyrer eckert/ eru
mykels hattar.

Og þeir ed mier giora gott fyrer illt/ set
ia sig

la sig vpp a mote mier/ Af þui ad eg fram̄ fylge þui hinu gooda.

Yfergief þu mig ecke Drottin̄ Gud min̄/ Vert þu mier ecke fiarlægur.

Flyttu þier til ad standa hia mier/ DRottin̄ mitt Hialprade.

XXXIX Psalmur.

Hier talar David vm Hiegoma z Fallvalleleika Mañskiepnuñar z giører hier eina Bæn/ sem sierhuør ma og eirneñ lesa/ ad hn̄ vææ frelsast fra Syndeñe/ Huad þo ecke kan̄ ad skie j þesu Lyfe/ þ̄ vtan sierlega Guds Nad. Psalmur þesse er samhlioda þeim 90. Psalme.

Psalmur Davids fyrer ad syngia fyrer Jedithun.

EG einsetta mier ad Vardveita mig/ So þad eg syndgade ecke med minne Tungu.

Vardhalld mun eg setia minn̄ am̄ Munne/ Hellst fyrer þui ad eg hlyt ad sia hin̄ Omillda so fyrer mier.

Eg em so tuistur og hliodur ordeñ/ og eg þeige vm gledskapin̄/ Miñ Harm̄ hlyt

eg med mier ad Mellta.

Mitt Hiarta þad brennur j mier/ Og nær eg huxa þar til/ þa ſtikna eg allur/ z ræde med mīnē Tungu.

Eñ þu DROTTiñ/ lat mig ſkynia ad þad hliote enda ad hafa vm mig/ Og huørn ſkamt ed hafa mijner Lijfsdagar/ z þad eg vite/ huørſu ſtutt Stund ad er mijn Æfe.

Sia þu/ mijner Dagar eru hia þier ſem ein Þuerhandarbreidd/ og mitt Lijf er ſuo ſem ecke pared hia þier/ Eñ huørſu pær nyter ad eru aller Meñ/ þier ed ſo Athu galauſer lifa/ Sela.

Þeir lijda j burt þadan ſem ſkugge/ og giøra ſier marga oþarſa Armædu/ Þeir ſafna ſaman/ og vita ei ſialfer huørium þeir ſaman draga þad.

Nu DROTTiñ/ Huørs ſkal eg vænta? Eg treyſte a þig.

Frelſa þu mig vt af øllum mijnum Syndum/ z lat mig ecke þeim Vitleyſingum ad Næde verda.

Eg vil þeigia/ og mijnum Muñe ecke vpp

upplwka / þu munt þui vel af stad koma.

Tak burt þijna Planing aþ mier / þui ad eg em Mattlaus / vt af Nyrtingu þin na Handa.

Nær ed þu typtar nockurn Syndarenn at vegna / þa fölnar hans Fegurd sem væ re hun Möl jetenn / Oh huorsu þæfeinge leger eru aller Menn / Sela.

Heyr þu DROTTINN mijna Bæn / og merk mitt Akall / Og þeig ecke vid mijnum Tarum / þuiad eg em j hia þier bæde fr amande / so og lijka ꝛilendur suo sem aller mijner Fedur.

Fyrergief þu mier / so ad eg endurlifnel ædur enn þad eg fer j burt hiedan / og er hi er ecke leingur.

XL. Psalmur.

Hier talar David um þa stooru Magt sem vor Tru og Von h þur hia Gude / og ad vier skulum ofþra off sialfum / so sem Christur giør de. Hin ønnur Offren eru ecke gagnleg / Vier eigum ad bidia aþ Hiarta / þa kann vier þad sem vier Gud umbidium. Þesse Psalmur kiemur saman vid kann 31. 35. 50. 70. 71. Psalm.

F iiij Psalm

Psalmur Davids til ad syngia

Vænntande beid eg DROttins/ Og hañ hneygde sig til mijn/ z heyrde mitt Kall.

Og hañ leidde mig wt af þe irre Ognunar Grøf/ burt wr þeim Saur enda Þreck/ Og sette mijnar Fætur a þaß ea Hellu/ suo ad eg þieck Greiduglega geinged.

Og Nyañ Loþsaung gaf hañ mier j mitt Muñ/ til ad lofa vorn Gud/ marger munu þad sia/ og ottast DROTTiñ z vona a hañ.

Sæll er sa Madur/ sem setur sijna von vppa Drottiñ/ Og hañ/ huør ed ecke snijr til hiña stergoodu/ og þeirra sem Lygar vm Hønd hafa.

Drottiñ miñ Gud/ myklar þa eru þijn ar Dasemder/ og þijnar Huganer þær þu audsyner oß/ Eckert er þad þier sie sam lijkiande/ Eg vil kuñgiøra þær/ og þar aþ seigia/ þo ad þær sieu otelianlegar.

Forner og Oþþraner þocknast þier ecke Eñ mijn Eyru opnader þu/ synda offur z

Brenñ

Breñeporner þad villtu hueꝛke.

Þa ſagde eg/ Sia þu/ Eg kem/ j Bok eñe er ſkrifad af mier.

Þinn Vilia minn Gud giore eg gia mañ/ og þitt Logmaal heþe eg j mÿnu Hiarta.

Eg vil kuñgiora Riettvÿſena j þeirre hiñe myklu Samkundu/ Sia þu/ Eg mũ ecke miñ Muñ a mier byrgia lata/ þu DRottiñ veiſt þad.

Þÿna Riettvÿſe byrge eg ei j mÿnu Hiarta/ vt af þÿnum Sañleika z Hialpræde þa tala eg/ Eg vil ecke þÿna Myſkun og Sañleiks trygd fyrer þeirre hiñe mykllu Samkundu.

Eñ þu Drottiñ/ ſnw ecke þiñe Myſkun þra mier/ Lattu þÿna Myſkunſemd z Sañleiks dygd ſafnañ vardveita mig.

Þuiad oteliauleg Kualræde hafa vmkringt mig/ Mÿnar Synder hær hondludu mig/ ſo ad eg gat ei ſied/ Fleire eru þær eñ Hæreñ a Hoþde mÿnu/ Og mitt Hiarta þad heþur yfergiefed mig.

Lat þier þad þeckt vera DROTtiñ ad þu þrelſer mig/ Flyttu þier DROTtiñ

tiñ mier til hialpar.

Skammest þeir aller sijn/ z til skammar verde/ sem leita ad minne Salu/ ad þeir tortyne mier/ Til Baka þa snalle þeir og til skam̄ar verde þeir/ s̄ mier vilia til vonda.

Sijna Hneisu þa bere þeir/ sem seigia til mijn/ Vel/ Vel.

Glediesig og ffagne aller þeir ed þijn leita/ Og þeir ed þitt Hialpræde elska/ þa meige æ tijd seigia/ Hæleitlega sie DRott in̄ Lofadur.

Þuiad eg em Fatækur z Fæmadur/ En̄ þu Drottin̄ ber Ahyggiu ffyrer mier/ Þu ert min̄ Hialpare og Frelsare/ min̄ Gud seinka þu ecke.

XLI Psalmur.

Dauid seiger hier/ ad huør hen̄ er Myskunsamur/ sa hliote Myskun af Gude/ z ad þeir hinu Riettlætu munu hliota jllt og oriett ad lyda/ bæde af sijnum Vinum og Ovinum/ so sem Christum og so hente. Hier er og so ein Bæn um Hialp og Huggun. Psalmuren̄ er samhlioda heim 35. 55. 112. Psalme.

Psalmur Dauids ffyrer ad syngia.

Sæll er sa ed aħast hiñ þurþtuga og þarfanda/ Drottiñ mun frelsa hañ j þeirre hiñe vondu tijd.
Drottiñ mun hijvara hañ/og lata hañ Lijfe hallda/og giora hañ full sælan a Jordu/ og yfergiefa hañ ecke j Walld siña Ovina.
DRottiñ mun Endurlijfga hañ a hans Sottarsæng/ Þu hialpar honum wt af øllu hans Krankdæme.
Eg sagda/ DRottiñ Myskuna þu mier/ Lækna þu Saal mijna/ Þuiad eg hefe syndgast a mote þier.
Mijner Ovinerþeir mæla vondslega til mijn/ Nær mun hañ deyia/ og hans Nafn forganga?
Þeir þara ad skoda/og meina þad þo ecke wt aþ Hiarta/ Helldur leita þess ad þeir meige lasta noc kud/ ganga sijdañ a burt og bera þad wt.
Aller þeir ed mig hata/ Huijskra til samans a mote mier/ Og hyxa mier vont til.
Eitt Illskupar hafa þeir ælycktad a mote mier/ Nær ed hañ liggur/ þa skal hañ

ecke vpp aptur standa.

Eirnig min Vinur/ hver ium eg treysta So ed at mitt Braud/ hann tredur mig vnder Fætur.

Enn þu DROTTinn Myskuna mier reis mig vpp/ Og mun eg þa endurgiall da þeim.

Vt af þui þormerke eg/ ad þu hepur Goodvilld til mijn/ So þad minn Ovinur hlacke ecke yþer mier.

Enn mig þa stydur þu fyrer mijns mein leysis saker/ og setur mig fyrer þinne Aug ston æfenlega.

Lofadur sie DROTTinn Gud Jsraels vm Alldur og ad eilijfu/ Amen/ Amen.

XLII Psalmur.

Sierhuþrre Manneskiu ber ad bidia/ ad hun meigi þar Vilia og lyst til ad þiona Gude/ z til ad liþa epter hans Bodordum og Vilia/ z setia alla sijna Von til hans. Syner Chorę hapa giört þennann Psalm.

Eirn Mentunar Psalmùr Sona Ko rach/ ad syngia þyrer.

Kijta

Lika sem Pad Hiorturenn kallar epter fersku Vatne/ Suo kallar myn Sala Gud til þyn.

Myna Salu hana pyrster ept er Gude epter þeim Lifanda Gude/ Nuer nær mun eg þangad komast/ þad eg siae Guds Andlit.

Myn Tar þau eru myn Fædsla Nott og Dag/ med þui ad daglega verdur til myn sagt/ Huar er þiñ Gud?

Nær ed eg huxa þar til/ þa wthelle eg minu Hiarta hia sialfum mier/ Þuiad eg villde giarnañ med þeim Flocknum burt ganga/ og med þeim fara til Guds Hwss/ med Gledskap og Þackargiord/ ja med þeim fioldanum s ad Hatijdena helldur.

Þui ertu Sala myn so hrygg? Og hu at fyrer angrar þu mig þaueñ?

Treystu a Gud/ Þuiad eg mun honum eñ þacker giora/ þad hañ hialpar mier med sijnu Auglite.

Miñ Gud/ Sala myn er Sorgbitiñ j mier/ Þar pyrer miñest eg a þig j Lande nu Jordanar og Hermonim/ a þui sma Fialle.

Þyn

Þijn Vatnzføll dynia þadan/ so þad fer
far yþer Fossa nydur hier a/ Allar þijnar
Vatnz Ollour og Bylgiur ganga luckt
yþer mig.

DROTTinn hefur a Deigenum heit
ed sinne Myskun/ Og a Natur tijma sy
ng eg hønum Lof/ og bid til Guds mijns
Lijfgiafara.

Eg seige til Guds mijns Styrcktarbiar
gs/ Huar fyrer gleymer þu mier? Þui hl
yt eg ad ganga so Sorgfullur/ þa ad minn
Ovin hann þuingar mig.

Þad er so sem Mord j mijnum Beinum/
þad mijner Oviner skamma mig/ Þa er þe
ir seigia Daglegana til mijn/ Huar er nu
þinn Gud?

Þui ert þu Sal mijn so Sorgfull/ og
huar fyrer angrar þu mig þannen?

Treystu a Gud/ Þuiad eg mun hann
um enn þacker giøra/ þad hann er mijns
Auglitis Hialpare/ og minn Gud.

XLIII Psalmur.

Þesse

Þessi Psalmur er samhliods þeim næsta fyrer faranda Psalme/ verande þess Jnehallds/ ad hierhuðr skule lofa Gud og þiona hönum.

DÆm mig Gud/ og legg Dóom a mitt Mœlefne j móte þeirre O heilagre Þiod/ Og frelsa mig j fra suiksamlegu z illu Folke.

Þuiad þu ert Gud minn Styrkleike/ hu ar fyrer forleggur þu mig? Þui lætur þu mig ganga so Sorgfullan/ nær ed minn Ovin han þreynger ad mier?

Vtsend þu þitt Lios z þinn Sanleika/ ad þaug leidtogie mig/ Og leid mig a þitt hid Heilaga Fiall/ og j þijna Tiallд bwd.

So ad eg jngange til Guds Alltaris til þess Guds sem er mijn Glede og Fnad semd/ og þad eg þacke þier Gud/ med Hø rpunne/ minn Gud.

Huar fyrer ertu Sæla mijn suo Sorg full? og þui angrar þu mig þannen?

Treystu a Gud/ Þuiad eg mun hønum enn þacker giøra/ þad han er Hialpare mijns Andlitis/ og minn Gud.

XLIIII Psalmur

Syner Choræ tala hier vm adstod Guds/ sin̄ hn̄ veitte þeim Gømlu Forꝼedrum/ ꝛ ad Guds Þionar giæꝼu sig hans vegna/ daglega j Dauda/ psalmur þesse er samhlioda þeim 9. Item þeim 60. psalm

Eitt Mentunar fræde Sona Korach fyrer ad syngia.

GUD/ vier høfum heyrt med vorum Eyrum/ Fedur vorer haꝼa kun̄giort oss þad.

Huad þu giørder a þeirra Æfe fordum Daga.

Þu burt rakst hina Heidnu med þinne Hende/ En̄ jnn̄setter þa j staden̄/ Þu fordt arfader Folked/ en̄ þa vtbreidder þu.

Þuiad ei haꝼa þeir Landed vnder sig lagt med sijnu Suerde/ ꝛ þeirra Armur stodade þeim ecke/ helldur þijn hægre Hønd ꝛ þin̄ Armleggur/ ꝛ Liosed þijns Andlitis/ þuiad þu hafder godan̄ þocka a þm̄.

Gud/ Þu ert min̄ Kongur/ þu hin̄ same sem Jacob Hialpræde tilseiger.

Fyrer þig vilium vier vora Ovine vid

Belle leggia/ J þijnu Nafne vilium vier þa vnder Fætur troda/ sem reysa sig vpp a mote oss.

Þuiad eige treyste eg vppa mitt Boga og mitt Suerd þad frelsar mig ecke.

Helldur frelsar þu oss fra vorum Ovin um/ og giører þa til Vanvirdu sem oss hata.

Daglega vilium vier hroosa wt af DRottne/ Og þijnu Nafne þacker giora ei liijflega/ Sela.

Huar fyrer forleggur þu oss nu/ z lætur oss til skam̃ar verda? Og dregur ecke wt med voru Herlide?

Þu lætur oss flyia fyrer vorum Ovinu̅ So ad þeir huørier ad hata oss/ þeir hrif sa vort eiged til sijn.

Þu lætur oss vppetast sem Saude/ Og j sundur dreyfer oss medal Heidenna þioda.

Þu selur þitt Folk vt fyrer ecke par/ Og tekur eckert Verd fyrer þad.

Þu giører oss ad Forsmaan vorum Na bwum/ Ad Spotte og Hæde þeim sem j kringum oss eru.

Þu giører oss ad Maalshætte a medal

Heidingianã/ Og Folked ſkiekur Høfud eñ ad oſſ.
Alla Daga er mÿn Vanvirda fyrer mi er/ Og mÿn Aſiana er full af Forſmaan.
So ad eg hlyt þa Nidrunar meñ z Laſt endur ad heyra/ Og verda ad ſia þa Ovi ne og Oſtækendur.
Allt þetta er yfer oſſ komed/ vier hoffũ þo ecke forgleymt þier/ Og eige handtier ad otrulega j þÿnum Sattmaala.
Vort Hiarta er ecke fra falled/ og vor Fotſpor hafa ei viked af þÿnum Vege.
Ad þu nidur ſlær oſſ þaneſt medal þeir ra Citur Drekaña/ Og byrger oſſ med Daudans Myrkre.
Ef ad vier hofum nu forgleymt Guds vors Nafne/ Og vorar Hendur vpphafed til eins añarlegs Guds.
Þa mætte Gud þeſſ krefia/ Eñ hañ þe cker vel vorn Hiartans Gruñ.
Þuiad Daglega verdum vier fyrer þÿ na ſkulld nidur drepner/ og erum reiknad er jo ſem adrer Slatrunar Sauder.
Vakna þu vpp Drottinn/ Huar fyrer
ſef

ſefur þu ſo faſt? Vakna þu/ og wiſkupa oſſ ecke ſo algiørlega?

Nuar fyrer byrger þu þitt Andlit? For gleymer þu vorre Anaud og Armæde?

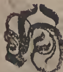
Þuiad vor Sæla er til Molldar nidur beygd/ Vor Kuidur hañ kleſſiſt nidur vid Jørdena.

Tak þig vpp/ hialpa oſſ/ Og frelſa þu oſſ fyrer þiñar Myſkunar ſaker.

XLV Pſalmur.

Hier j þeſſum Pſalme talar Gud Fader vm Christum/ huøt ad er ſa ſañe Kongur & Brwdgume heilagrar Christne/ & ſeiger ad hans Ord & Evangeliū ſkule wtbreidaſt vm allañ Heimiñ med ſtorre Magt/ ſo ad aller meige þar af læra ad koniaſt til Guds Rykes/ Pſalmur þeſſe hliodar eins og ſa/ 23. 29. 47. 48. 110. Pſalmur.

Brwdardicktur & Meñtunar Fræde Sona Korach/ til ad ſyngia þ/ vt af Liliu Roſeñe.

HJarta mitt þad ykker eitt ágiætt Kuæde/ Vt af einum Konunge vil eg ſyngia/ Miñ Tunga er Skripþiodur eins Agiæts Skrifara.

 Þu

Þu ert hiñ Fryđaste a medal allra Mañaña Sona/ Aſtwdlegar eru þÿnar Varer/ Þar fyrer bleſſar þig Gud eilÿf-lega.

Gyrd þitt Suerd vid þÿna Sÿdu/ þu Hetia/ Og hallt þig Gierfuglegan.

Þad luckast þier vel j þiñe Fegurdar Prÿde/ Bruna þu hier fram̃ Sañleikan̄s til goda/ og þm̃ hinu Fatæku vid Rietti ad bihallda/ Þa mun þÿn Hægre Hond Dasemdarverkiñ audsyna.

Huoſſ eru þÿn Skeyte/ ſo þad Folked hrynur nidur fyrer þier/ Mitt a millum Kongsins Ovina.

Gud/ Þiñ Velldisſtooll hañ blÿfur vm Alldur og ad eilÿfu/ Þÿn Rÿkisſpÿra er riettur Sprote.

Þu elſkar Riettlætid/ eñ hatar Ogudle gt Athæfe/ Þar fyrer hefur Gud / þinn Gud/ſmurt þig med Glede ñar Vidſmior re/fram̃ yfer þÿnar Hluttakendur.

Þÿn Klæde eru ei vtan Myrra/ Aloes z Kezia/ Þar ed þu wtgeingur af þeim Fÿlabeins Herbergium/ j þiñe Herraleg re Prÿde.

J þiñe

J þiñe Fegurdar Pryde fram̃ bruna Konũgaña Dætur/ Brwdurin̄ stendur til þiñar Hægre Handar/ j skæru forkostu legu Gudvefiar Perle.

Heyr þu Dotter/ lijt þar a/ og hneyg þijn Eyru/ Forgleym þijnu Folke/ og þijns Fodurs Hwse.

Þa mũ Kongurin̄ Lyst ing hafa a þiñe Fegurd/ Þuiad hañ er þin̄ Drottiñ/ og þu skallt hañ tilbidia.

Daturnar Tor munu þar medur Fiegiofum vera/ Hiner Rijku medal Folksins munu Grætbæna fyrer þier.

Konungsins Dotter er hid jñra pryđd med allre Vegsemd/ Hun er klædd med Gullvefiar Bordum.

Hun er j margbreittum Klædnade/ til Konungsins leidd/ Og heñar Leiksystur Meyarnar/ þær ed heñe epterfylgia/ ver da leiddar til þijn.

Þær verda leiddar med Glaum ⁊ Gledskap/ Og iñganga j Konungsins Holl.

J staden̄ Fedra þiña munu þier Syner fædast/ Þa muntu setia til Hofdingia vijd allre Verolldiñe.

 Munu

Miskast mun eg þyns Nafns/ fra Slec-
ke til Slekts/ Fyrer þad mun Folked
þier þacker giøra/ vm alldur z ad eilijfu.

XLVI Psalmur.

Ollum Christnum byriar ad þacka Gude þar
fyrer ad hã frelsar þa fra Illum Mønnum/ sm̃
ofsækia þa og Guds Ord/ og bad/ ad þeir hinu
allu mũu vm syder hliota ad vykia fyrer Guds
Orde/ Þesse Psalmur er samhlioda þeim 47.
65. 67. 68. 114. Psalme.

Eirn Dicktur Sona Korach/ fyrer
ad syngia/ Vt af Vngdoms
Askunẽ.

VD hañ er vort Athuarf z
Styrkur/ Eirn Hialpare vti
þeim myklu Anaudum/ sem
yfer oss hafa komed.

Þar fyrer ottunst vier ecke/ þo ad Ver
olldeñ steypest/ Eirneñ þo ad Fiolleñ syk-
ke midur j Hafed midt.

Þo ad Sioreñ geysade eirneñ þegar/ z
vooladest vm/ So þ Biorgeñ wt af hñs
Ofyrrleika nidur hrynde/ Sela.

Þo

Þo mun Borgen̄ Guds blijfa Lyſteleg med ſijnum Vatnsrææſum/ þar ed eru Hei leg Herberge hins hæðſta.
Gud han̄ er hia henē þar fyrer ſkan̄/ Af þui mū hun ⁊ ſtødug blijfa/ Gud hiſ hialpar henē ærla.
Hiner Heidnu munu ſkielfaſt/ ⁊ Konga rijken̄ nidur hrynia/ ſo ad Jørden̄ hlytur ad hrifaſt/ nær ed hān̄ lætur heyra ſinn Raddar Þyt.
DROTTin̄ Allsheriar er medur oſſ/ Gud Jacobs han̄ er vor Verndare/ Sela.
Komed hingad/ og ſiaed Verkin̄ DR ottins/ Huør ed ſoddan̄ Foreyding vppbyr iar/ Hann ed Bardogum aptrar j allre Verølldenē.
Huør ed Bogan̄ brijtur/ huør Vopnin̄ j ſundur mølar/ og Kerrurnar Brenner j Eſlde.
Vered kyrrer/ ⁊ medkienēd þ eg em Gud Eg vil Frægder vin̄a a medal Heidenna Þioda/ Eg vil a Jørdu Frægd vin̄a.
DROTTin̄ Allsheriar er medur oſſ Gud Jacobs hn̄ er vor Verndare/ Sela.

XLVII Psalmur.

Hier verdur oss kient ad prysa Gud/fyrer hans myklu Magt/og margfallda Velgiørninga/ sem hann veiter oss/ og þ hans Dyrdar samlega Upprisu/ Psalmur þess: samhliodar vid þann 8. 45. 46. 47. 48. 72. 113. Psalm.

Psalmur Sona Korach/ ad syngia fyrer.

HAßed Lofa tak allar Þioder/og synged hætt Lof Gude med Gledelegre Raust.

Þuiad sa hinn hædste Drottinn hann er ogurlegur/ Ætrn mykelshattar Konungur yfer allre Jardarkringlunne.

Hann mun Folked vnder oss leggia/ Og Þiodernar vnder vorar Fætur.

Hann wtvelur oss til sinnar Arfleifdar/ Vegsemdena Jacobs/ huern hann elsk ar/Sela.

Gud hann stijgur vpp med myklum Fag nadar Saung/ Og Drottinn med skiærre Lwdurs Raust.

Synged Lof/synged Lof Gude/ Syng ed Lof/synged Lof vorum Konge.

Þuiad Gud hann er Konungur a øllu Ja

rdryke

tørkke/ Syngeð hm̄ Lof ꝼorſiallega.

Gud er Konungur yfer Heidingiunum/ Gud hañ ſitur a ſijnum Heilaga Velldis Stoole.

Hoſdingiar Þiodaña eru ſaman ſafnaðer til Folkſins Guds Abrahams/ Þuiad Gud hañ er miøg vpphaꝼeñ/ hia Skilldunum Jardareñar.

XLVIII Pſalmur.

Hier verdur talad vm Guds myꝼla Magt/ vt aꝼ huørre þyrſt var predikad j Jeruſalem/ og vppa Sions Fialle med hans heilaga Evangelio og Orde. Pſalmuriñ hlyder eins og ſa 45.47.66.87.108.122. Pſalm.

MIkell er DROTTiñ/ z mikill og loꝼlegur/ J Borgeñe Gudðs vors/ vppa ſijnu Heiløgu Fialle.

Fialled Zion er ſo ſem eitn fagur Vidarkuiſtur/ af huørium allt Landed tekur Nuggun/ Vid þa Nyrdre Siidunä liggur Borgeñ þeſſ hins myꝼla Konungſins.

Gud er j heñar Hybylum medkiendur/

þad hafi sie hefiar Verndare.
Þuiad siaa þu ad Konungarner eru til samans safnader/ Og eirn med ødrum þa haþa þeir þar fram hia fared.
Þeir vndruduft þa er þeir saau soddañ/ Þeim Ægde þad sialfum/ og eru vm koll fallner.
Hrædslan er yþer þa komiñ/ Hrygdar Angist so sem þeirrar er Jodsiuk er.
Þu j sundur brytur Skipiñ j Hafenu/ Fyrer þañ Austañ vind.
Lijka sem ad vier høfum heyrt/ so siaum vier eirnen/ j Borgeñe Allsheriar Drottins/ j Borgeñe vors Guds/ Gud hañ efler þa enu sømu ad eilijfu.
Gud/ þiñar Myskunar væntum vier/ vtj þijnu Mustere.
Gud/ lijka sem ad er þitt Nafn/ so er eiñ neñ þiñ Lofstyr/ allt til Jardareñar Enda/ Þijn Hægre Hønd er full med Riettvijse.
Folked Zion þad gledie sig/ og Dæturnar Juda vere Gladværar/ Fyrer þiña Riettinda saker.
Vmkringed Zion/ z Fadmed hana/ z

telied hennar Turna.

Kostgiæfed ad byggia hennar Mwrvegge/ og ad forhefia hennar Herbergé/ Suo ad þar vt af kunne ad seigiast hia Epter komendunum.

Ad þesse Gud hafi er vor Gud vm allar Allider og ad eilijfu/ Hann leidtogar oss/ lijka sem Æskuna.

XLIX Psalmur.

Hier verdur talad vm Hiegoma Veralldarennar/ z þa sem hana elska/ z setia sijna von vppa Audæfe z Rijkedæme/ z Þ/ad þeir fyrerfarest so sem skynlausar Skiepnur. Psalmr þesse er eins hliodande/ so sem sa 35.37.52.62. Psalm.

Psalma Dicktur Sona Korach fyrer ad syngia.

Heyred þetta allar Þiooder/ Merked þetta aller þier sem lifed a þessum Tijma. Lijka Alþydan/ so sem Herrarner/ Bæde Rijker og Fatæker/ aller til samans.

Minn Munnur skal vt af Vijsdome mæ

la

Og mitt Niarta af skilninge seigia.
Vier vilium goda Malsgrein fa ad he yra/ Og eirn Agiætañ Dickt a Norpuñ at Aliodþære.
Nuar fyrer skyllda eg hræddur vera a þeim vonda Deige/ Nær ed illgiørd min na Opsoknar maña vmkrynger mig.
Þeir ed treysta vppa siñ Audæfe/ Og hroosa sier vf afsijnum mykla Rijkdoome.
Kann nockud Brooduriñ eirn annañ ad Endurleysa/ Nie nockurn vid Gud ad Forlijka.
Þuiad þad kostar allt þor myked/ þeir ra Sæler ad endurleysa/ Sd ad hañ hlyt ur þad kyrrt ad læta vera eilijflega.
Þo ad hñ life alldrei so leinge/ Og slae ecke Grøþena.
Fyrst vier siaum þad hiner Vijsu deyia so/ lijka sem þeir hinu Neimsku/ z Fæuij ser fortijnast/ z hliota sijn Audæfe odrum ad læta.
Þetta er þeirra Niarta/ ad þeirra hws mune vara eilijflega/ z þeirra Bwstadur blijfa vm Alldur og Æfe/ og hafa mykel Metord a Jordu.

Þo

Po kuña þeir j ſlijkum Melordum ei ad blijfa/ Hellδur hliota þeir vid ad ſkilia ſem añar Fienadur.

Þeſſe þeirra Vegur er ei vtan Heimſka Po lofa hañ ſamt þeirra Epterkomend ur med ſijnum Muñe/ Sela.

So ſem adrer Sauder eru þeir j ſñedyrg der j Helvijte/ Daudeñ hañ gnagar þa/ Eñ hiner Riettvijſu munu miøg ſnarle ga yfer þeim Drottna/ þeirra Ofſtækie þad hlytur ad þuerra/ j Helvijte þa hlio ta þeir ad blijfa.

Eñ Gud mun frelſa mijna Sælu wt af Helvijtis Vallde/ Þuiad hann hefur teked mig ad ſier/ Sela.

Lat ecke þad villa þig/ þott ad einhuør kuñe Rijkur ad vera/ edur þo ad Tignar ſome hans Hwſſ verde mykell.

Þuiad j ſijnu Andlate mun hañ øng uañ Hlut med ſier taka/ Og hans Dyrd mun ei epter hønum fara.

Þott hañ mete ſig vpp af Sællijfe ſijnu og lofar þad nær ed einhuør vtvegar ſier godda Daga.

Þo

Þo fara þeir epter Fedrum ſijnum/ Og ſiaa Lioſed alldrei optar.

Suma/ Nær ed Madurin̄ er j Heidren um/ og hefur ecke Skilningin̄/ Þa fer hn̄ burt lijka ſem Fienadur.

L. Pſalmur.

Hier verdur talad vm rietta Guds Þionuſtu z ad men̄ ſkule leggia af þær gømlu Sidvenıur Þui Gud vill ecke hafa þa ytre ꝥølſku Þionuſtuna/ Han̄ ſeiger og ad Heidner Men̄ ſkulu eirnin̄ kallader til Chriſtum/ Pſalmurin̄ er ſamhlioda þeim 40. 51. 90. 91. 98. 99. Pſalme.

GVD Volldugur DROTTIN̄ han̄ talar/ Og kallade Verolld ena j fra Vppruna Soolaren̄ar allt til hen̄ar Nidurgaungu.

Vt af Zion byriaſt fyrſt ſa Fegurdar Geiſlen̄ Guds.

Vor Gud han̄ kiemur/ og þeiger ecke/ Brennande Elldr geingur fyrer hn̄s Aug ſyn/ z j kringū hn̄ mykell Stormvindur.

Han̄ kallar Himenen̄ og Jordena/ þad hann dæme ſitt Folk.

Saman̄

i Samansafne þier mijnum Heilögum þeir ed meir halda vt af Sættmalanum eñ Fornfæringunum.

Og Himnarner munu kuñgiora hans Riettlæte/ þuiad Gud er Doomarenn/ Sela.

Heyr þu Folk mitt/ læt mig tala/ Jsrael lættu mig votta þier þad/ Eg Gud em þiñ Gud.

Fyrer þiña Fornfæringa saker mooñsta eg þig ecke/ Þuiad þijnar Breñeforner eru jafnan fyrer miñe Augsyn.

Ei vil eg hafa Vxa af þijnu Hwse/ nie Kiarnhafra vt af Stalle þijnum.

Þuiad Dyreñ öll j Skogūum eru mijn og Kuikfied a Fiöllunum/ þar ed þad geingur Þusundum til samans.

Allt Fugla kyn a Fiöllunum þa þecke eg/ og allskins Fienadur j Högunum er fyrer mier.

Ef eg er Hungradur þa þarf eg þier ei þar af ad seigia/ Þuiad Jardarkring lañ er mijn/ og allt huad þar er jñe.

Huort þeinker þu/ ad eg vilie Vxa Kiøt eta/ Edur Hafra Blood drecka?

Offra

Offra þu Gude Lofgiørdeñe/og giallð hinum Hæðsta þijn Heit.

Akalla mig j Neydeñe/þa mū eg frel sa þig/og þu skallt heidra mig.

Eñ til hins Oguðhrædda seiger Gud/ Huar fyrer kuñgiører þu mijnar Rettlæ tingar/ og tekur miñ Sattmæla þier j Muñ?

Þar ed þu hatar Rædningena/og fley gier mijnum Ordum a Bak þier aptur.

Nær ed þu sier Þiofeñ/þa hleypur þu med hønum/Og leggur þitt Samlag mz Hoordoms Mønum.

Þiñ Muñ læter þu tala jllt/ Og þijn Tunga hun mæler Flærd.

Þu situr og talar j mote þijnum Brod ur/ Syne þiñar Moodur hønum Bak mæler þu.

Þetta giører þu/og eg þeige/þar fyrer meinar þu þad eg mune lijkur þier/ Eñ eg vil straffa þig/og eg vil setia þier þad fyrer Sioner.

Hygged ad þessu/þier sem Gude gleym ed/So ad eg j burt supte ydur ecke eitt siñ z ad þar sie þa eingiñ Frelsare leingur.

Huør

Huør ed Packlatenu Offrar/ hn̄ helldar mig/ Og þad er ſa Vegurinn/ huørn ad eg vyſa þier/ þad Guds Hialpraded.

LI Pſalmur.

David giørde þeſſa Bæn um Syndaña Fyrergiefning/ huøria eirn ꝛ ſierhuør Madur ma leſa ꝛ brwka/ og læra ad vita huøriern riettcleg Yþerboot/ Betrun ꝛ Riettvyſe ſkal ſkie ꝛ giøraſt. Þeſſe er ſamhlioda þeim 32. 130 Pſalme.

Pſalmur Davids/ fyrer ad ſyngia/ þa Nathan Spamadur kom til hans/ eptir þad han̄ hafde jñgeinged til Berſabee.

Myſkuna þu mier Gud/ epter mykelle Myſkunſeme þiñe/ Og epter mykeleik Myſkunſemda þinna/ þa afmaa þu mitt Ranglæte.

Þuo þu mia vel af Illgiørd miñe/ Og hreinſa mig af miñe Synd.

Þuiad eg medkeñe myna Miſgiørd/ Og mijn Synd er jafnañ fyrer mier.

Þier einum hefe eg a mote broted/ Og illa breytt fyrer þier/ So ad þu Riettferdugur

ugut sierl j þijnum Ordum/og hreiñ fund
eñ verder nær ed þu dæmest.
Sia þu/ vt af Syndsamlegu Sæde em
eg getteñ/ z j Synd gat mig mijn Moder.
Sia/ þu elskar Sañleikeñ sem huleñ
liggur/ Þu lætur mig vita þañ Heimug
lega Vijsdom.
Aþlgys mig med Isopo/ so ad eg hrein
sunst/ Þuo þu mig suo ad eg Sniohuijtur
verde.
Lat þu mig fa ad heyra Fognud og
Glede/ So ad þaug Beineñ gladvær ver
de/ sem þu hefur so j sundur kramed.
Burt snu þijnu Andlite fra mijnum
Syndum/ Og afmaa þu allar mijnar mis
giørder.
Hreint Hiarta skapa þu Gud j mier/
Og gief mier nyañ styrkvañ Anda.
Kasta mier ecke j burt fra þijnu Aug
lite/ Og tak ecke þinn Heilaga Anda j
fra mier.
Lat mig fa aptur Huggun þijns Hialp
rædis/ Og sa meatkar Ande styrke mig.
Þuiad Omilldum vil eg kieña þijna ve
gu/ so þ hiner Rangløtu snuest til þijn.
krelsa

Frelsa mig j fra þeirre Blodskulldu/ Gud/ þu sem ert miñ Gud z Hialpare/ so ad mijn Tunga lofe þitt Riettlæte.

Drottinn opna þu mijnar Varer/ So ad miñ Muñur kungiore þitt Lof.

Þuiad þu hefur ecke neina villd til Offursins/ annars þa munde eg giefa þier þ/ Og Breñe offred þocknast þier ecke.

Þad Offred sem Gude þocknast er Harmþrungeñ Anda/ Eitt Harmþrunged og sundurkramed Hiarta þu muntu Gud ecke fyrerlijta.

Gior þu vel vidur Zion epter þiñe God kyse/ Vppbygg þu Murveggena Jerusalem.

Þa mun þier þocknast Offred Riettlætesins/ Breñeoffur z adrar forner/ Þa munu þeir Vxum offra yfer þijnu Alltare.

LII Psalmur.

Hier talar David þar vm ad Gud vilie straff þa alla Dramblata z Rijka/ sem treysta vppa Gotz sitt z Vellde/ z ad Gud vilie frelsa sijna Fatæka þiona/ huørier ed luda hier Offsokner/ Motgang oog Anauder. Þess: er samhlioda vid þañ 50. og þañ. 109. Psalm.

Eitt Menntunar Frædе Davids/ fyrer ad syngia/ Pa Doeg Edomite kom z kunngiørde Saul pad/ og sagde/ Da vid kom j Hws Abimelech.

Vad haleſt þu vm þad/ þu Illmenne/ ad þu fær ſkada giørt? Med þui Guds Millde varer Daglegana/ Þijn tunga æſtur dar Skada ad giøra/ Og ſker med Lygum/ ſo ſem huaſſbeittur Rakhnijfur.

Helldur mæler þu jllt eñ Gott/ z mykłu framar Fals eñ Sañinde/ Sela.

Feigeñ talar þu allt huad til Skadræd is horꝼer/ Med vnderførulle Tungu.

Þar ꝼyrer mun eirneñ Gud foreyda þig og þra j ſundur ſla/og j burt ſlijta þig vr ſinne Tialldbwd/ z vppræta af Jørdu lifande Mañа/ Sela.

Og hiner Rietferdugu munu þad ſiaa/ og ottaſt þad/ ad henum munu þeir hlæia.

Sia þu/ (ſeigia þeir) þad er ſa Madur huor ed er hiellt Gud fyrer ſitt hialpræde. Helldur treyſte vppa ſiñ mykla Rijkdom

Og

Og var Megtugur til skada ad giøra.

Enn eg mun blijfa so sem blomgadur Vidsmiørs Vidur j Guds Hwse/ treysti ande oppa Guds Myskun/ vm Allder og ad eilijfu.

Eg þacka þier eilijfleganna/ þui þu kant þ vel ad giøra/ og eg vil vænta þijns Nafns/ þuiad þijner Heilager hafa þar af Glede.

LIII Psalmur.

Dauid ræder hier vm Jllra og Hreckuijsra Manna Natturu/ z þad ad Gud hialpe sijnum Pionustu Mønnum og frelse þa. Þesse Psalm ur er samhlioda vid þann 14. 17. 58. Psalm.

Mentunar Fræde Dauids j Korn um til samans/ fyrer ad syngia.

HJner Fauijsu seigia j sijnu Hiarta/ eingin er Gud/ þeir duga eckert/ z eru andstyggeleger ordner j sijnu vondu Athæfe/ Þar er er sa neirn ad gott giøre.

Gud leit af Himnum ofan yfer Sonu Mannanna/ Ad hann sæe huort nockur være skynsamur/ sa ed epter Gude leitade.

Eñ allet erú þeir affallner/og aller til samans onÿter ordner/ Þar er ei sa eeirn ad gott giører/og ecke eirn.

Huort vilia þeir Jllskumeñ ecke læta sier seigiast? Þeir ed vppsuelgia mitt Folk/so þeir nære sialfa sig/ Gud akalla þeir ecke.

Eñ þar eru þeir hrædder vm sig/ sem ei er vgganda/ þuiad Gud j sundur dreyfer Beinum þeirra Naudungar Maña/. Þu giorer þa til Skamar/ þui Gud hañ forsmaaer þa.

Eg sæe þad giarnañ/ þad Hialprædid vt af Zion kiæme yfer Jsrael/ og Gud frelsade sitt herteked Folk/ þa muñde Jacob gledia sig/ z Jsrael gladvær vera.

LIV Psalmur.

David giörer hier eina Bæn/huøria sierhuør eirn Christen Madr mæ lesa z bruka/j Hørmū sinum z Motgange/ og seiger ad Guds Þienarar muñu frelsast fra jllū Mønnum/sem þeim Ofsokn z yfergang veita. Þesse Psalmur samhliodr þeim 3.17.31.35.59.67.70.72.120.140. Psalme.

Mene

Mentunar Frœde Davids fyrer ad syng
ia vppa Hliodfære/ þa þeir af Siph ko
mu/ og kuñgiordu Saul/ David
helldur sig i Fylsnum
hia oss.

Hialpa þu mier Gud/ fyrer þitt Nafn/ og lat mig riett skie/ þ þyna Sañleiks Magt.

Gud/ heyr þu mijna Bæn/ Hygg ad Mœlemu mijns Muñs.

Þuiad hiner Drambsomu setia sig vpp a mote mier/ og hiner Forsugu sækia fast epter miñe Sælu/ Og hafa ei Gud fyrer Augum sier/ Sela.

Sia þu/ Gud hañ hialpar mier/ Drott iñ hañ er sa sem añast Sælu mijna.

Hañ mun þa Hreckuijse mijnum Ovin um endurgiallda/ Snudurdreif þu þeim þyrer þyns Sañleiks saker.

Þa vil eg fœra þier Fagnadar Foorner og þynu Nafne Drottiñ þacker giora/ ad þad er so Huggunarsamlegt.

Þuiad þu frelsar mig vt af allre miñe Neyd/ Suo þad mitt Auga sier sijna
 Villd

LV Psalmur.

Þetta er Bæn Davids/sem eirn og sierhuer ma lesa/þa hann lydur Ofriki/ þad Gud vilie hialpa hönum j Motgange og Hörmungum/og giefa hönum Huggun. Hann er samhlioda næst fyrerfarandi Psalme.

Menlunar Frædi Davids fyrer ad syngia/ a Streingia Hit oodsære.

HEyr þu Gud mijna Bæn/og byrg þig ecke fyr' minne grat beidne.

Hygg ad mier/og Bænheyr mig/ huornenn ꝥ eg syrge sarlega z grät.

Af þui þad Ouinurinn gamrar so hätt/ og hinn Ogudhrædder angrar mig/ Þuiad þeir vilia giora mier eina Hreckvyse/ og eru mier akaflegha reider.

Mitt Hiarta Skiälfar sig j mijnu Lijfe Og Daudans ott er yfer mig fallenn.

Hrædsla z Otte er yfer mig komenn/Og Skielfingin er yfer mig fallenn/

Eg sagda/ Ó að eg hefðe Vænge sem Dwfa/ so ad eg mætte j burt fliuga og med mak vera.

Sia þu/ þa skyllda eg langt j burt flya og j Eydemørkenñe blijfa/ Sela. 10

Eg skyllde med flyte fara/ so ad eg vnd an kiæmest fyrer Stormvinde z Hretviðre.

Sundurþyckar giør þu tungur þeirra Drottiñ/ og vmturna þeim/ þuiad eg sie Illsku og Motmale j Borgiñe.

Nott og Dag geingur soddan vmkring hennar Murvegge/ Eymd z Erfvide er þar jñe.

Skada ad giøra rijker þar fyrer jñañ/ Lygar og Rææn þuerrar ei a heñar Stræ tum.

Þott ad Ovinur minn nidrade mier/ þa villda eg þad vmlijda/ Og þo ad Fiand madur miñ sklamfyrdte mig/ þa villda eg geyma mig fyrer honum.

Enn þu ert miñ Lagsmadur/ miñ Leid soge og Kuñinge minn.

Huorier ed vorum Viner til samans oc kar a mille/ vid geingum j Guds Hwse bader til samans.

Brædur Daude kome yþer þa/ z oþann stýge þeir lifander j Helvýte/ Þuiad ecke er vtan Illskafi ein j þeirra Tialldbwdum.

Enn eg vil kalla til Guds/ Og mun DrottiNN hialpa mier.

Um Kuølld/ Morna z Middegie/ vil eg harma og græta/ Þa mun DRottinn heyra mijna Raust.

Hann frelsar Sælu mijna j fra þeim sem vilia til vid mig/ og wtvegar henne Huijlld/ Þuiad þeir eru marger sem stan da a mote mier.

Gud mun heyra og nidurlægia þa/ hann ed blijfur ad eilijfu/ Sela.

Þuiad ei verda þeir ødruvijs/ Og þeir ottast ei Gud.

Þuiad sijnar Hendur leiggia þeir a hans Fridsama/ Og saurga hans Sætt mala.

Þeirra Munnur er klockuare enn Smiør og hafa þo Strijd j Sinne/ Þeirra Ord eru miukare enn Vidsmiør/ og eru þo na kenn Suerd.

Fleyg þu a DROTTinn þinne Ahyggiu/ og mun hann þier Atvinnu veita/ Og

er mun

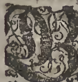
ei mūn hanū hinn Rietlæta æfenlega læta steyka.

Enn Gud/ þu munt steypa þeim nidur j diwpu Grafena/ Miner Blodgiørnu z Flærædu mūnu ei fa Aŭt sitia Lyfdaga halfnad/ En a þig Drottin̄ treyste eg.

LVI Psalmur.

Þessa Bæn giørde David til Gudz/ huøria ed ein z sierhuør ma lesa z tyďka/ j sine æliggiande Neyd z Motgange/ z bidia ad Gud vilie hialpa sier þar fra/ Han̄ er samhlioda þeim 54. Psa.

Gyllene Klenodium Davids/ af þeirre Mællausre Dwfune medal okun̄ ugra/ þa Philistei gripu han̄ til Gath.

BD/ vertu mier Myskunsa mur/ Þuiad Meñerner vilia Fottroda mig/ Daglegana þa strijda þeir og þrengia ad mier.

Mijner Dviner troda mig daglega vn der Fætur/ Þui marger beriast a mote mier Drambsamlega.

Mær

Nær ed eg em Hræddur/ þa treyste eg vppa þig.

Guds Ord vil eg heidra/ Og a Gud vil eg treysta/ og ecke vm mig hræddur vera Huad skylldi mier lijkamlegt Holld giora meiga?

Þeir afbaka Daglega mijn Ord/ All ar þeirra Nuzaner eru/ ad giora mier til Bonda.

Þeir hallda til samans/ z sitia til veide Og vmsatur veita mijnu Nælbeine/ huor neist þr fæe hellst høndlad mijna Saalu.

Huad Jllt sem þeir giora/ þad er þe im þegar Fyrergiezed/ Myskunarlaust steppe Gud soddann Mønnum nidur j Grunn.

Teikna þu minn Flootta/ Hell mijnum Tærum j þin Stood/ Sennelega þa teik nar þu þaug.

Þa munu mijner Ovinir verda til Ba ka ad snua/ Nær ed eg kalla/ þa veit eg þad þu ert min Gud.

Guds Ord vil eg prijsa/ Orded DRO ttins vil eg vegsama.

A Gud treyste eg/ og em ei hræddur vm mig

mig/ Huad kunna mier þa Mefiernet ad giøra?

Þui hefe eg Gud heited þier/ þad eg vil þier Þacker giøra.

Þuiad Saal mijna hefur þu frelsad fra Daudanum/ Fætur mijna j fra Hrasan/ So þad eg maa ganga fyrer Gude j Liose Lifande Manna.

LVII Psalmur.

Hier þackar David Gude/ þad ad hañ frelsade hñ/ þegar Kong Saul ofsokte hañ/ Og maa sierhuør eirn lesa þeñañ Psalm/ bæde þa hñ ver dur ofsoktur z Yfergangur veittur af Illum Mønnum. Og er hañ samhlioda þessum þrem ur næst fyrerfarande Psalmum.

Gillene Klenodium/ ad syngia fyrer/ (þad hañ tortyndest ecke) þa hañ flyde f. Saul j Hellereñ.

Vskuna þu mier Gud/ Myskuna þu m̃/ þuiad a þig treyster Saala mijn/ Og vnder Skugga þiña Vængia hef eg mitt Athuarf/ þar til ed su Ogiæfañ er vmlidenn.

Eg kalla til Guds hins hædsta/ Til þess Guds huor ed a miñe Eymd gioret eirn Enda.

Hañ sender af Himnum ofan/ z hialp ar mier vt af þeirra Forsmaan sem Foot troda mig/ Sela.

Gud hañ sender sijna Myskun og Sañ leiks Trygd.

Eg ligg med miñe Saalu medal Leona Mannaña Syner eru Elldsins Loge/ þeirra Teñnur eru Spiot og Orvar/ og þeirra Tungur Huat huoss Suerd.

Vpphef þig Gud yfer Himnana/ Og þijna Dyrd yfer alla Verolldena.

Vielasnorur tilbwa þeir mijnum Foot sporum/ og nidurþryckia miñe Saalu/ Þe ir grafa Grøf fyrer mier/ og falla sialfer þar i/ Sela.

Mitt Hiarta er reidubwed (Gud) mitt Hiarta er reidubwed/ Þad eg syngie z lof seigie.

Rijs vpp mijn Dyrd/ rijs vpp Psalltare og Harpa/ Mig aarla vil eg vpprijsa.

DROTTIÑ/ Þier vil eg þacker gio ra medal Folksins/ Þier vil eg Lof seig

ia medal

ſa medal Þiodanna.

Þuiad þyn Myſkunſeme er ſo vijd ſem Himeneñ er/ Og þiñ Sañleikur ſo vijdur ſem Skyeñ ganga.

Vpphef þig Gud yfer Himeneñ/ Og þijna Dyrd yfer alla Verølldena.

LVIII Pſalmur.

David talar hier vm Tyraña/og Illvijgra Maña Natturu og vanart/ſem kiemur þm til ad lifa jlla/og Yfergang ad veita þeim godū/ Eñ Gud vill ſtraffa þa aptr j ſtadeñ eilijflega Og þeir enu godu munu glediaſt/huørier ed fr elſter munu verda vndañ þeirra høndū. Pſalmur þeſſe kiem: ſamañ vid þañ 14. 37. 36. Pſa.

Gyllene Klenodium Davids/ ad ſyng ia fyrer/ ad hañ glatadeſt ei.

Eru þier þa Mallauſer/ ad þier vilied ecke tala Riettindeñ/ z dæma huad Riettvijſlegt er/ þier Mañaña Syner.

Motþroanlega giore þier Raangind eñ j Landenu/ Og erud fullfuſer med yd ar Hondum til Illſkuverkaña.

Hiner

Hiner Ogudhræddu eru fraleiter þeg ar j fra Modurkuide/ Þeir Liugendur fa ra villt j fra Modurlijfe.

Þeirra Æde er suo sem Høggorms Æ de/ So sem eitt daufur Eiturormur til byrgia þeir sijn Eyru.

So þad hafi heyre ecke Hliod Tofrat ans/ þess Særinga Mañsins/ sem Ment er j ad særa.

Gud j sundurbrióte þeirra Teñur j þeir ra Muñe/ J sundur mola þu DROT Tiñ Jaxla teñur Leonaña.

Ad onguu munu þeir verda/ lijka sem Vatn þad er j burt flytur/ Þeir benda sinn Boga/ þangad til ad hañ brestur j sundur.

Þeir forganga sem þa Snyelliñ bodnar nidur/ Lijka sem Otijmdugur Burdur Kuiñ uñar/ þa sia þeir ecke Solena.

Adur eñ þad yduar Þyrner eru fulluax ner a Klungurhrysluñe/ þa mun Reideñ þa ferska j burt slijta.

Hiñ Rietlyñse mun glediast/ þa ed hñ sier soddañ Hefnd/ Og mun lauga sijna Fætur j Bloode hins Ogudlega.

So

So þad Menn munu ſeigia/ Hinn Riettferduge hefur ſijn Not.
Sannlega er Gud enn Domare a Jordu.

LIX Pſalmur.

Hier giører David eina Bæn/ ſem ſierhuør kun ma leſa/ þa hann er ſtaddur j Hørmum/ ꝛ er opſocktur af ſynum Ovinum/ og bidia Gud ad hann villde frelſa ſig. Hann er ſamhlioda vid fiora næſt fyrerfarande Pſalma.

Gyllene Klenodium Davids (ad hann glatadeſt ecke) þa Saul ſende ꝛ liet geyma Hws hans/ þa hann villde drepa hann.

FRelſa mig minn Gud j fra Ovinum mijnum/ og hlijf mier fyrer þeim ſem ſetia ſig vpp a mote mier.
Frelſa þu mig fra þeim Jllræd is Monnum/ og hialpa mier j fra þeim Bloodgyrugu.
Þuiad ſia þu DROTTinn/ þeir vm ſitia ad veida mijna Salu/ Hiner Vollduga veita mier Araaſer/ fyrer vtan minn til verknad og Miſgiørning.

Þeir hlaupa ein mſſns ills Tilverknad ar/og hwa ſig wt/ Ryſs vpp z kom j mod es vid mig/og ſla þu þar til.
Þu DROTTin Gud Allsheriar/ Gud Jſraels/ vakna vpp/ ad vitia heim allra Þioda/ Vert ecke neinum Myſkun ſamur af þeim ſem ſo Jllmanlega brey ta/Sela.
A.Kuolld kŷma þa lættu þa þar aptur eirnen yla ſem Hunda/ Og j Borgenne vm kring hlaupa.
Sia þu/ þeir þuætta ſijn a mille/ Su erd eru j þeirra Vorum/ Huor ſkyllde hey ra þad?
En þu Drottinn munt hæda ad þeim/ Og ad hæde hafa allar Heidnar Þioder.
Fyrer þeirra Magt þa helld eg mig ad þier/ Þuiad Gud er mitt Verndar hlijf.
Gud hann tiner mier noglegana ſijna Myſkunſeme/ Gud lætur mig ſia mijna Villd a mijnum Ovinum.
J Hel ſla þa ecke/ ſuo ad mitt Folk þar gleyme þui ei/ En j ſundurdreif þeim med þinne Magt/ Drottinn vor Hlijfdar ſkiolldur/ og ſteip þeim nidur j Grun.
Lat

Lardomur þeirra er ei vtan Synd/og j sine Drambseme bliffa þeir samt/Og predika ecke nema Bølvan og Lygar.

Aþmm þu þa ann allrar Myskunar/af mm þu þa so þeir sieu eckert/Og formerke þad/ad Gud sie Stiornare yfer Jacob z vti øllum attū Veralldarēnar/ Sela.

Ad Kuellde laat þu þa þar aptur eirnen yla sem Hunda/ og j Borgene vm kring hlaupa.

Laat þu þa hingad og þangad epter Matnum Renna/Og møgla nær ed þeir verda ei Metter.

En eg vil wt aþ þinne Magt syngia og arla prijsa þijna Myskunseme/ þuiad þu ert mijn Hlijþdar vernd/ z Athuarþ j min ne Neyd.

Hier min Gud vil eg Loþ syngia/ Þuiad þu Gud ert mijn Verndar hlijþ/ og min Myskunsamur Gud.

LX Psalmur.

Hier talar David vm kallan Heidena Manna til Truarenar/og huørnen Madur skule þiona Gude/og ad aller skulu laata aþ Syndenē/z ha da sier riettferduglega/og þiona Gude aþ Hiar ta/þuj

ea/þui hañ læcur ſier eke lijka Hræſnara Pien
uſtu/Pſalmur þeſſe er ſamhlioda feim 40. 51.
97. 98. 99. Pſalme.

Eitt Gyllene Klenodium Davids/ ſyr
er ad ſyngia vt af þui Gullega Roſarme
te ad læra/ Pa hñ hafdi bareſt vid Syr
os vr Meſopotamia/ z vid þa Syros af
Zoba/ Pa ed Joab ſnere aptur/ z ſlo
þa Edomita j Salltdalnum
Tolf Puſunder.

GVD/ þu ſem hefur j burt reked
z j ſundur dreiſt oſſ/ og reidur va
rſt/ Hugga þu oſſ nu aptur.

Pu ſem Jordena hefur ſo ſkieked/ og j
ſundur hriſt/ Grækna þu heñar Sprungur
ſem ſo er nidur hruneñ.

Puiad þijnu Folke Audſyner þu hart
Atlæte/ Pañ Wijndryck gaffſtu oſſ/ ad vi
er kumbudum vm koll.

Eñ eitt Sigurmerke hefur þu þo giefi
ed þeim/ ſem þig ottaſt/ huørt þeir vppſe
tia/og frugger af verda/ Sela.

Vppa þad þijner Aſtviner frelſader ve
rde/ Pa hialpa þu nu med þiñe Hægre
Hønd

Hønd/og Bænheyr oss.

Gud hañ talar j sijnum Helgedom/ þess hins sama gled eg mig/ ad eg vilie sundur skipta Sichem/ og mæla Afdaleñ Su choth.

Galaad er miñ/ minn er Manasses/ Ephraim er Styrkleikur mijns Høfuds/ Juda er miñ Høfdinge.

Moab er mitt Þuættekieralld/ Minn Skoo dreg eg yfer Edom/ Philistei syng ſa mier Sigur Hop.

Hvør mun vilia flytia mig vtí eina ør uggua Borg/ Hvør mun j burt leida mig allt j Edom?

Muntu Gud ecke giøra þad/ sem oss hefur fordrifed? Og þu Gud sem ecke dreg ut vt med voru Herlide.

Veit þu oss Fullting j Hørmunginne/ Þuiad Mannsins Hialp er ad ønguu nyt.

Med Gude vilium vier Hreysteverk giøra/ og hañ sialfur mun vora Ovine vnd erleggia.

LXI Psalmur.

Her gi̋örer David eina Bæn/ sem efen ꝛ sier huor ma lesa j slike Angurſemd/ ꝛ ſeiger ad Gud hugſuale ſyttum Þienurum med ſynu Orde þad þeir munu þa eilyfa glede hyrer þeirra Morgang. Psalmur þesse samhliodar þeim 26.65. Psalme.

Eirn Psalmur Davids/ fyrer ad ſyngia/ vppa Hliodfære.

Heyr þu Gud mitt Akall/ Og hygg ad minne Bæn.

Hier nidre a Jördu kalla eg til þijn/ Nær ed mitt Hiarta þ kuelst j Anaud/ Ad þu villder þa hefja mig vppa Hæt Biarg.

Þuiad þu ert mitt Trunadar Traust/ Eirn ſruggur Kastale/ fyrer mijnum Ouinum.

Eg vil byggia j þinne Tialldbwd æfinlega/ og Skiols leita vnder þijnum Vængium/ Sela.

Þuiad þu Gud heyrer mijn Heit/ Þu launar þeim vel ſem þitt Nafn ottast.

Þu giefur Konungenum langa Lijfdaga/ ſo þad hans Aaratala varer fra eirn̄e Kynſlood til annarar.

So þad hann æfenlega ſtodugur blijfe

fyrer Guds Augsyn/ Audsyn hönū Mys kun z Sañleik/ so ad þær vardveite hañ.

Þa vil eg þijnu Nafne Lof syngia ei lijflega/ So ad eg gialide mijn Heit dag legana.

LXII Psalmur.

David talar hier huørsu gott þad er ad vona vppa Gud/ Item/ huad þærfeingelcger Meñern er sien/ Og ad eingiñ skule setia traust sitt a ver alldareñar Gotz edur Rijkedæme. Psalm: þes ser er samhlioda þeim 16. 37. 49. 119. Psalm.

Psalmur Davids fyrer Jedith un ad syngia fyrer.

MJN Sæl hefur hliodt vm vid Gud/ haň er sa sem Hialpar mier.

Þuiad haň er miň Styrkur miñ Hialpare/ mijn Verndar hlijf/ Suo ecke Ofall fær mi' vm koll kastad/ huør su stort sem pad er.

Huørsu leinge þa veite þier aller einum Vinsætur/ ad þier j Hel slæed hü/ Lijka sem einū hnijgande Vegg/ z j sundur rifi nudum Mwr?

Þeir hufa sig vm/ huørneñ þeir fæe ni

dur kiapt hañ/ kueikia sier vpp Lygam ar/tala fagurt med Muñenum/ eñ bölua j Hiartanu/Sela.

Eñ myn Saala hun vonar vppa Gud alleinasta/Huiad hañ er myn von.

Nañ er mitt Traust/myn Hialp/ myn Hlyꝑ/So ad eg mun ei falla.

Hia Gude er mitt Hialprǽde/ myn Dyrd/ myn Styrktar Hella/Mitt Traust er a Gude.

Voned a hann alla tyma Gott Folk/ utaused ydar Hiortum fyrer honū/ Gud hañ er vort Traust/Sela.

Eñ Mañaña Syner þeir eru sem eckert/Mykelmeñeñ þau bregdast einneñ/ þeir vega miña eñ ecke par/ huørsu mar ger sem þeir eru.

Treystid ecke vppa Orietkindeñ ꝛ Rangleted/ halldeð ydur ecke til slyks/ sem onguu er neitt/Vilie ydur Ryꝑdomur til þa aaheinged honum ecke med Hiartanu.

Gud hañ hefur mællt eitt Ord/ þad sama hef eg nockrum sinnum heyrt/ þad/ ad Gud alleinasta sie Mattugur.

Og þu Drottinn ert Myskunsamur/ Og endurgiellder einum sierhuørium/ epter þui sem hann hefur verdskulldad til.

LXIII Psalmur.

Þennan Psalm saung David/ þa hann var j Eydemørkenne a Juda Lande/ Hann meiga og so aller lesa/ þa ed langar til Guds/ hia huørium ad øll Velferd er/ z nunu hans Fiandmenn og allra Christenna Manna yfervarast. Psalmurinn er samhlioda vid hann/ 17. 42. 83. Psalm.

Psalmur Davids þa hann var j Eydemørku Juda.

GVD þu ert minn/ Gud arla vakna eg til þijn/ Mijna sal þyster epter þier/ Mitt Hold lijd þad fyser til þijn/ vtt þurru og Nrløstugu Lande/ þar ecker Vatn er.

Þar j þeim stad horfe eg epter þier/ j þijnum Helgedome/ viliande giarnan sia meiga þijna Magt og Dyrd.

Þuiad þijn Myskun hun er betre enn Lijfed/ Mijnar Varer þær lofa þig.

Þar j þeim stad villda eg feigenn lofa þig mijna Lijfdaga/ Og j þijnu Nafne

J v mijnar

tnqnar Hendur vpphefia.

Pad være miñ Niartans Fognudur z Vnadsemd/ Ad eg þig med Gladværum Muñe lofa skyllde.

Nær ed eg legg mig til Sængur/ þa mi(n)nest eg a þig/ nær eg vakna/ þa Tala eg vm þig.

Þuiad þu ert miñ Hialpare/ Og vnder Skugga þiña Vængia glediunst eg.

Miñ Sala hun aðheingur þier/ Þin Hægre Hond hun vid helldur mier.

Eñ þeir sækia epter miñe Salu mier til Fordiorfunar/ Ofan i þaug Nedstu Takmork Jardareñar munu þeir fara.

Þeir munu falla vnder Suerded/ Og Refunum ad Hlutskipte verda.

Eñ Konungurjñ mun gledia sig j Gude/ Huor ed vid hañ suer/ þeir munu Veg samleger verda/ þui Lygtemalgiñar munu ar munu aptur byrgder verda.

LXIV Psalmur.

Psalm hueñañ saung David/ og hañ er eñ að giæt Bæn/ a mote þeim sem opsækia Guds Ord z hans Pienara/ Þuiad jller Meñ kalla sialfer j þa

þa Grøp sín þeir grafa sörum. Og er þsalm ureñ samhljoda þem 31.35.55.57.66.111. Ps.

Psalmur Davids fyrer ad Syngia.

Hyr þu Gud mijna Raust/ þa ed eg grætbæne þig/ Vardveit mitt Lijf fyrer þeim grima ovin. Skyl þu mier fyrer Samkun dum þeirra Illskufullra/ Fyrer Flocke þeirra Illgiorda Maña.

Huorier ed sijnar Tungur hvetia sem Suerd/ Þeir ed med sijnum eitrudum Ord um so skiota sem med Pijlum.

Ad þeir so Heimuglega skiote hiñ saklausa/ skyndelega skiota þeir ad honum/ og ottast þad ecke.

Flugdiarfer eru þeir med sijnar vonds legar Rꝛadagiorder/ og seigia/ huorsu þr vilia þær Snorur vtleggia/ Og mæla so/ Huor er hañ/ sa ed þad kuñe ad sia?

Þeir vppkueikia Rangindeñ/ og hylia þau heimuglega/ Eru Forslegner og ha sa kyndugleg Illskupor.

Enn Gud mun skyndelega skiota þa/ So

ſuo ad þeim mun daatt vid verda.

Þeirra eigeñ Tungur munu fella þa/ So ad huør ſem þa ſier mun giøra ſkoll ad þeim.

Og aller þeir Meñ ſem þad ſiaa/ þeir múnu ſegia/ Gud hefur þad giørt/ z for merkia ad þad ſama er hans Verk.

Hiner Riettferdugu munu glediaſt j Drottne/ og treyſta vppa hañ/ Og øll goodfws Hiørtu munu glediaſt þar af.

LXV Pſalmur.

David talar hier vm þa myklu Guds Naad/ huørta hañ gieꝼur øllum Chriſtnum Møñum/ j þui hans Ord og Evangelium prediкaſt nu og ber mykeñ Avøgſt j mørgum ſtødum. Pſalmur ſſi er ſamhlioda þeim 51.67.68.85. Pſalme.

Loꝼſaungs Pſalmur Davids/ ad ſyngia ꝼyrer.

GVD/ Vier loſum þig j Hliode til Zion/ Og þier giølldum vier Heitenn.

Þu heyrer Bæna Akalled/ þar ꝼyrer kiemur allt Holld til þijn.

Vor

Vorar Misgiørder þuinga off hardle ga/ Þu villder vorar Synder pyrergiefa.

Sæll er hñ sem þu wtvelur/ z sa/ ed þu medtekur til þijn/ þad hañ bygge j þijnum Fordyrum/ Sa hefur noglegt Traust af þijnu Hwse/ þijnu Heilaga Mustere.

Heyr þu off epter þiñe Dasemdar Riett vijse/ Gud vor Heilsugiafare/ Þu sem ert Traust allra þeirra a Jordu eru/ Og þeirra sem eru langt j burt j Siofarhaf inu.

Hañ sem Fiølleñ setur stødug j sijnum Krapte/ Og gyrtur er Magtarvellde.

Þu sem stiller Grenian Siafarins/ Og hliodan Bylgnaña/ og þann Ædegang Þiodaña.

So ad þeir sem j þeim sømu Takmørk um byggia eru hrædder af þijnum Teik num/ Þu giører lystelegt allt huad sig hr ærer/ bæde a Morna og so a Kuolld.

Þu vitiar Landsins/ og vøkuar þad/ og audgar þad næsta/ Guds Vppsprettu Ki ellda hefur noglegt Vatn/ Þeirra Korn þa lætur þu tijngast vel/ þutad so vppbyg ger þu Landed.

Þu

Þu vogguar þess Akurreinar/ z vætet þad sem plægt er/ Meduꝛ Dropum Dag garekkar myker þu þad/ og blessar so þess Grooda.

Þu Koronar Aared med þisse Godgiꝛ nd/ Og þijn Footspor driupa af Feite.

Nybylen Eydemerkurenar eru eirnenn so Feit/ ad þaug driwpa/ Og Hoolarner eru vmhuerþis Lysteleger.

Vm Vølluna er fullt med Saudþie/ z Dalerner standa þyckvaxner af Korne/ So ad þar wt af syngia Men og kueda.

LXVI Psalmur.

J þessum Psalme kienner David ad aller skulu loꝛa Gud þyrer hans dyrdanleg Verk/ og þyrer þad hn leider syna Þienara j giegnū heitra Op sokner/ z gioꝛer þm Augarbroa j Fra Motga nge z Angursemdum. Psalmurinn er sambliođa þeim 46. 47. 48. 87. 139. Psalmi.

Eitt Lofkuædis Psalmur/ ad syngia fyꝛer.

Ynged hatt Lof Gude øll Lond Synged Lof til Dyrdar hans Nafne/ prysed hn dyrdarlega. Seiged til Guds/ Huørsu dan samleg

samleg eru þijn Verk? Þad mun þijnum Ovinum bregdast/ fyrer þinne mykelle Magt.

Øll Lond tilbidie þig/ z Lof synge þier Synge Lof þijnu Nafne/ Sela.

Komed hingad/ z siaed Verkeñ Guds/ sem so Dasamlegur er a medal Mañaña Sona.

Hañ vmsnyr Hafenu j hardar Grund er/ so ad þurrum Fotum ma yfer Vatned ganga/ vegna þess hins sama þa glediũ vier oss j hønum.

Hañ Drottnar med sijnum Velldis kr apte eilijfflegana/ hans Augu lijta a Fol ked/ Hiner sem motþrooast fa ei vpphaf ed sig/ Sela.

Þier Þioder lofed vorn Gud/ Lated ha ns Lofstyr vijdfrægast verda.

Hañ ed Sałũ vorum helldur vid Lijfed Og lætur ecke Fætur vora afvega skeyka.

Þuiad Gud þu hefur forsokt oss/ og kla rad/ so sem þa Sylfred verdur klarad.

Þu hefur leidt oss jñ j Turneñ/ þu he fur a vorn Hrygg eina Byrde lagt.

Þu hefur sett Meñ yfer vort Hofud/
Vier:

Mier høfum vaded yfer Elld og Vatn/ Enn þu hefur vtleidt oss af þessu/ og end urlijsgad oss.

Þar fyrer vil eg med Brefeoffre gan ga j þitt Hws/og giallda þier mijn Heit Lÿka so sem eg hefe mijnum Vørum til vpploked/ og þad minn Munur hefur tal ad j minne Anaud.

Feitar Brennefórner vil eg færa þier af brendum Fornum/ Naut og Kiarnhafra vil eg þier offra/ Sela.

Komed hingad/ heyred til/ aller þier sem otteft Gud/ eg vil framtelia huad hann hef ur giørt vid mijna Sæl.

Til hans kallade eg med mijnum Munne/ og eg heidrade hann med minne Tungu.

Ef eg hefde rangann ætlning j mijnu Hiarta/ Þa munde DROTTinn ecke heyra.

Þar fyrer þa bænheyrer Gud mig/ Og hyggur ad minne Grætbeidne.

Lofadur sie Gud/ sa ed ecke fyrerlijtur mijna Bæn/ Og ecke burt snyr sinne Myskun fra mier.

Davids

LXVII Psalmur.

David gjörer hier eina Bæn vtaf Truarens Avøxtum/ so þad aller Menn skulu prysa Gud og bidia hann vm Nꝫad og Myskun. Hann er samhlioda þeim 47. 65. Psalm.

Eirn Lofsaungs Psalmur fyrer ad syngia vppa Streingialeik.

GUD sie oss Myskunsamur ꝫ vel signe oss/ Hann lꝫte sitt Andlit lysa yfer oss/ Sela.

So ad vier a Jordu medkiennum hans Vegu/ A medal allra Heidenna Þioda hans Hialprꝫde.

Gud/ þier þackar Folked/ Þier þackar allt Folk.

Þiodernar gledia sig og verda fegnar/ þad þu dꝫmer Folked Riettvijslega/ ꝫ stiornar Lydnum a Jordu/ Sela.

Gud/ þier þackar Folked/ Þier þackar allt Folk.

Jordenn giefur sinn Avoxt/ Blesse oss Gud/ vor Gud.

Blesse oss Gud/ Og oll Takmork Jardarennar otteest hann.

LXVIII Psalmur.

Hier talar vm Christi Fæding/Pijnu z Vpprisu/z vm hans heilögu Ord/sem heyrast j allre Verølldu/Og vm hans margfallda Velgiørnnnga. Þesse Psalmur er samhliods þeim 45.47 55.66.110. Psalme.

Lofsaungs Psalmur Davids fyrr er ad syngia.

GVD/ hañ hreyfe sier vpp/ so pad hñs Ovtner j sundur tui strader verde/ Og þeir ed hñ hata/ þa flyie fyrer hønum. J vurt orijf þa/suo sem pad Reykuriñ j burt drifeñ verdur/ Enka sem Vax pad br ednar fyrer Ellde/ So hliota hiner Omil ldu ad fyrerfarast/ fyrer Guds Auglite. Eñ hiner Rettferdugu munu sig gled ia/ z gladværer vera fyrer Guds Augsyn Og vt af Hiarta þa munu þeir fagna.

Synged Gude/ lof synged hans Nafne Giored þeim greidañ Veg sem hoglega hier kiemur/ Drottiñ er hans Neite/ og gleded ydur fyrer hønum.

Huor ad er Fader Fodurlausra/ og To

mare

mare Ecknaña/ Hañ er Gud j sijnu Hel
laga Heimile.

Sa Gud sem hinum Einmana giepur
fullt Hws Barna/ Huør ed hina Herleid
du wt leider j hagkuæmaſt Tijma/ z læt
ur hina Þuerbrotnu blijfa a Þurrlendis
Hrioſtre.

Gud/ þañ tijd þu droost vt fyrer þijnu
folke/ Þa ed þu brunader hier fram a Ey
demørkiñe/ Sela.

Þa ſkalf Jordenn/ og Himnarner dru
pu fyrer þeim Gude a Sinai/ fyrer þeim
Gude/ sem Iſraels Gud er.

Eñ nu giepur þu ſuo Nꝏdarſamlegt
Regn/ Og þijna Arpleipd sem þornud er
endurlijfgar þu.

So ad þijn Dyr meiga þar jñe bua/ Gud
þu ſedur hiñ fatæka mz þijnū Audæpū.

Drottiñ hañ giefur Orded med myklu
Herlide Gudſpiallaraña.

Konungarner Herlidſins eru ſijn a mil
le Viner til ſamans/ og Hwsprydeñ ſkip
ter vt Herpangenu.

Nær ed þier legged med Lidenu til Her
nadar/ þa liomar þad lijka ſem Vænger

Dwfunnar/þeir ed med Silfur og Gull
eru Hladner.
Nær ed ſa hinn Almættuge nidur ſet
ur alla vegana Konunga þeirra a mil
le/ Þa verdur þar Biart/ huar nu er
Myrkt.
Fialled Guds er eitt Frioſamt Fiall/ eitt
myked og Frioſamt Fiall.
Huad ſtockue þier hinu hæfu Fiølleñ?
Gud hañ lyſter a þeſſum Fiøllum ad bwa
Og DROTTiñ mun þar j þeim Stad
ævenlega byggia.
Hervagn Guds er mørg Þuſundſiñum
Þuſund/ DROTTiñ er a medal þeirra
a þui Heilaga Sinai.
Þu ert j Hædena vppſtiigenn/ z hefur
Herleidingena ad Herfange leidt/ Þu heſ
ur Giaſer odlaſt Moñunum til Handa/
Eirneñ þyrer þa hina þuerbrotnu/ þad
ad Gud DROTTiñ mun þo ſamt þar
j þeim ſtad bwa.
Alla Daga ſie DROTTiñ loſadur
Gud leggur Þunga a oſſ/ Eñ hañ hialp
ar oſſ og eirneñ/ Sela.
Vier hoſum eirn Gud/ ſa er hialpar/

Og þann DROTTinn DROTTinn sem af Daudanum frelsar.

Enn Gud hann mun j sundur merta Høf ud sinna Ovina/ samt med Hærlockum þe irra Quirþels/ þeir sim þar fram a hallda j sijnum Syndum.

Þo seiger DROTTinn/ A medal þeir ra Feitingianna vil eg sækia nockra/ Vt wr diwpe Siafarens vil eg þa suma sækia.

Þar þyrer mun þinn Footur j Bloode Ovinanna litadur vera/ Og þijner Hund ar munu sleikia þad.

Gud/ Menn sau þinn Gang/ huørnenn ed þu Konungur minn/ og minn Gud framm gen nar j Helgedomenum.

Saungvararner þeir ganga fyrst þr amm vndann/ þar næst Spilmennerner medal Meyanna/ sem a Bumburnar beria.

Lofed Gud DROTTinn j Samkundu num/ fyrer þann Brunnenn Jsrael

Þar a mille þeirra Drottnar sa litle Benjamin/ Høfdingiarner Juda med sij num Hersueitum/ Hofdingiarner Zebulon/ Hafdingiarner Nephthalim.

Þitt Gud hefur þitt Rijke vppbyriad/ Þad hid sama þa villder þu Gud efla j oss/ þuiad þad er þitt Verk.

Fyrer þijns Musteris saker til Jerusalem/ Þa munu Konungarner skeinkia þier Gaafur.

Straffa þu þad Kuikende j Reyrnum/ þann Flock Oxanna medal Kaalfanna/ þier sem fottroda fyrer Peninga saker/ Sundurdreif þu Folked/ sem giaran vill hafa Orløg.

Høfdingiarner af Egyptalande munu koma/ Blaland mun sijnar Hendur vtbreida til Guds.

Þier Konunga Rijken a Jordu synged Gude/ Lof synged Drottne/ Sela.

Þeim sem þar situr a Himnum alla veg ana j fra Vpphafe/ Sia þu hann mun sinne Raust Krapt giefa.

Giefed Gude Magtena/ hans Dyrd er j Jsrael/ og hans Kraptur j Skyunum.

Dasamur er Gud j sijnum Heilogum/ hann er Gud Jsraels/ Hann mun Krapt og Magt giefa sijnu Folke/ Blessadur sie Gud.

LXIX Psalmur.

Hier talar David vm Christi Dauda z Pijnu og vm Motlætingar hans Pienara/z giører hier eina Bæn til Guds Fødurs/a mote Ofsokurmønum Christi z hans Pienara/sem eru Forbliindader og munu tortijnast. Psalmurinn er samhlioda þeim 22.31.109. Psalmе.

Psalmur Davids fyrer ad syngia/ af Roosenne.

GUD/ frelsa þu mig/ þuiad Vatned tekur ÿtt ad reña allt til minnar Sálu.

Eg sock nidur j diupan Saur/ þar ed eingeñ Botn er/ Eg em komiñ j Stapar diuped/ z Vatnsflöded vill dreckia mier.

Eg hefe kallad mig moodañ/ so mijnar Kuerkar eru rámar ordnar/ Syneñ tekur mier ad þuerra/ vt af langre Eptervænting a miñ Gud.

Þeir ed mig hata fyrer ecke/ þeir eru fleire eñ Hared a Hofde mier.

Þeir ed ranglega offækia z skada mig eru Megtuger/ Eg verd ad borga þad ẽ eg rænta ecke.

Gud/þu veist mijna ſmækienſku/Og mij nar Skulder eru ecke duldar yþrer þier.
Lat þa ecke til Skam̃ar verda a mier/ ſem vænta þijn/ DROTTin̄ DROTTin̄ Allsherrar/Lat ei ad Vanvirdingu verda yþer mier/ þa ſem leita þijn Gud Iſrael.
Þuiad þin̄a vegna þole eg Forſmaan/ Mitt Andlit er hullt aþ Kin̄roda.
Eg em þramande vordeñ mijnū Brædrum/ z okun̄ugur Sonum miñar Modur.
Þuiad Vandlæte þijns Hwſſetur mig/ Og Brijxlaner þeirra ſem þier brijxla falla yþer mig.
Eñ eg faſtade z griet beyſklegana/Og þeir giordu z ſo Gis ad mier.
Eg þærda mig j Seck/ Eñ þeir giørdu Spie ad þui.
Þeir ſ j Portunū ſitia ræda vm mig/ og vid Olldryckiurnar kueda þr vm mig.
Eñ eg DRottiñ bid til þijn j þā gkuæmelegañ Tijma/ Gud/ þyrer Mijkleik Myſkunar þiñar þa heyr þu mig j ſann leika þijns Hialpradis.
Hialpa þu mier burt vr þeim Saurend unum

unum/ſo ad eg ſockue ei nidur/ Ad eg ſue frelſadur verde j fra þeim ſem mig hata/ og j burt vr Diupe Vatnana.

So ad Vatnsfloded drecke mier ecke/ ꝫ Diwped ſuelge mig ei/ og ſa Pyttürin luke ei ſin̄ Muñ ſaman yfer mier.

Bænheyr þu mig DROTTIN/ þui þijn Myſkun er huggunarſamleg/ Snu þu þier til mijn/ epter Mykelleik Myſkun ſemda þiña.

Og hyl ecke Audlit þitt fyrer Þione þijnum/ Þuiad eg kueliunſt/ heyr þu mig ſnarlega.

Nalgaſt þu Sælu mijna/ og frelſa þu hana/ frelſa mig ꝥ miña Ovina ſaker.

Þu veiſt mijna Forſmaan/ Skøm̄ ꝫ Hnenyſu/ Mijner Motſtødumeñ eru aller fyrer þiñe Augſyn.

Su Forſmaaneñ kremur mitt Hiarta/ og Kremker mig/ Eg hugda ad/ huørt ad nockrum munde þad aumlegt þykia/ eñ þar var ſa eingeñ/ og ef ad ſa være nock ur ſem mier hugſuala villde/ enn eg fann einguann.

Og þeir gaafu mier Gall ad eta/ Og E-

 dck

dik ad drecka j mijnum mylka þorsta.
Þeirra Matbord þad verde fyrer þeim ad Snøru/ Til Endurgiallds og til eitrl rar Gilldru.
Þeirra Augu hliote Myrk ad verda so ad þeir siae ei/ Og Lendar þeirra lat ætijd veiklast.
Vthell þijne Reyþiar Bræde yþer þa/ Og þijn Grimdar Reide hun hondle þa.
Þeirra Bwstadur verde j Eyde/ Og ei sie þar sa neinn ed bwe j þeirra Tialld bwdum.
Þuiad þeir oþsækia þan̄ sem þu heþur lamed/ Og hælast vm þad/ ad þu leggur mi og jlla a þijna.
Lattu þa hrasa j eina Synd epter adra So ad þeir komest ei til þijns Riettlætis.
Aþskaþ þu þa af Lijfs Bokeñe/ So ad þeir verde ei vppskrifader med Riettþerd ugum.
Eñ eg em Fatæktur ꝛ Harmþrungiñ Gud þitt Hialpræde þad vernde mig.
Naþned Guds vil eg prijsa med Loþsa ung/ Og eg vil Hæleitlega heidra hann med Þackargiørd.
Þad

Pad mun DOTTINE betur þocka ast/ helldur enn eirn Vxe sa ed hefur Horn og Klaufer.

Hiner Fatæku sia nu pad ꝛ gledia sig/ Og þeir ed Guds leita/ a þeim mun Hiartad lifna.

Huiad Drottin heyrer hina Fatæku/ Og fyrerlytur ecke sijna Bandingia.

Himnarner/ Jordenn og Siooren pa lofe hā/ Og allt huad sig hrærer þar jnne.

Huiad Gud hann mun hialpa Zion/ og Borgernar j Judea vpp byggia/ Suo ad Menn byggie þar/ ꝛ j eignar setu sitie.

Og Sæded hns Piona mun hana erfa/ Og þeir ed hans Nafn elska/ munu þar jnne bwa.

LXX Psalmur.

Her giörer David eina Bæn til Guds/ Huør sa aller meiga lesa/ þa þeir verda ofsotter af jllum Mönnum/ og eru stadder j Hörmungum/ þ þeir meige frelsast þar vt af. Er psalmur þesse sambliodande þeim 53. 54. 66. psalm.

Psalmur Davids fyrer ad syngia til Minningar.

Flyt

FLYT þier Gud ad frelsa mig/ Skunda þu DROTTen mier til Hialpar.

Skamest þeir sijn og ad Skom̄ verde/ þeir ed sækia epter minne Sælu/ þe ir munu aptur a bak snua/ og þorsmæder verda/ sem mier villa til vonda.

Verde þeir til Skam̄ar aptur/ þeir/ sem þar kalla yfer mier/ Vel/ Vel.

Fagne þeir og glediest j þier aller/ þeir sem ad þier leita/ Og þeir ed þitt Hialp ræd elska/ og med fagnade seigia/ Hæleit sega sie Gud lofadur.

En̄ eg em Fatækur og Aumur/ Gud flyt þu þier til mijn/ Þuiad þu ert min̄ Hialpare og Lausnare/ DROTTen̄ duel þu ecke.

LXXI Psalmur.

Davið gjører hier þessa Bæn/ sem huør ma lesa þad han̄ meige frelsadur verda fra Sorgū sijnum og Motgange/ so þad han̄ meige sijdan þacka Gude fyrer hans Velgiørninga. Þesse Psalmur er samhlioda þeim 31. 40. 54.

A þig

A Þig DROTTiñ treyste eg/ Lattu mig alldrei til Skam̃ar verda.

Hialpa mier þijns Riettlætis vegna/og leys mig vt þadañ/Hneyg þitt Eyra til mijn/ z frelsa mig.

Vert mier ørugg Hlijf/ so ad eg meige þangad ætijd Hælis leita/þu sem lofad hefur mier ad hialpa/Þuiad þu ert mijn Hella og mijn Borg.

Miñ Gud hialpa þu mier vt af Hende hiña Ogudhrædda/ af Hende hins Ranglata og Vijkingsins.

Þuiad þu ert mitt Traust/ DROTTiñ DROTTiñ er mijn Von j fra Vngdome mijnum.

A þig hefe eg treyst þegar j fra Moður Kuide/Þu hefur mig vtleidt af miñar Modurlijfe/ miñ Lofstyr er ætijd af þier.

Eg em ordeñ mørgum ad Vndran/ Eñ þu ert mitt Styrktar Traust.

Lat miñ Muñ þijns Lofs/ z þiñar Dyrdar fullañ verda Daglegana.

Burt kasta mier ecke j miñe Elle/ Yfergief mig ecke þa ed miñ Mattur minkar

Þui mijner Ovuner mæla a moti mier/ og þeir ed vmſitia mijna Sal/ þeir bera ſijn Rad saman.

Og ſeigia/ Gud hefur yfergiefed hn̄/ Sæked epter honum z grijped/ þui ad þar er eingeñ ſa ed honum hialpar.

Gud/ vertu ecke langt fra mier/ Minn Gud/ flyttu þier mier til Hialpar.

Skameſt þeir ſijn og fyrerfareſt/ ſem vmſitia mijna Salu/ Med Skom̄ z Hne iſu muñu þeir yferſkygder verda/ ſem min nar Ogiæfu leita.

Eñ eg vil æ tijd vona a þig/ Og þiñ Lof ſtyr einatt mier poranka.

Miñ Muñur ſkal kunngiøra þitt Riett læte/ daglegana þitt hialpræde/ huort eg kañ ei allt vpp ad telia.

J Krapte DROTTins/ DROttins þa gieng eg fram̄/ Eg prijſa alleinaſta þitt Riettlæte.

Gud þu hefur mig mentad j fra Barn dome mijnum/ Þar fyrer opinbera eg þijn ar Daſemder.

Yfergief þu mig ecke minn Gud j Ell enne

enne/nar ed eg fek Gramhærdur ad verda/ þangad til ad eg kunngiøre þinn Armlegg Barna Bornum/og þinn Krapt øllum þe im ed koma skulu.

Gud þitt Riettlæte er hæleitt/ þu sem Stormerkenn giører/ Gud huør er þier lijkur?

Þuiad þu lætur mig rata j margar Mannrauner/Og endurlijfgar mig aptur og wtleidder mig aptur nedan vr Diwpe Jardarennar.

Þu myklader þijn Stormerke fyrer mi er/ & huggader mig aptur. Þui þacka eg þier eirnenn med Sliodfærenu/ fyrer þinn Sannleik/ Minn Gud/ eg Lofsyng þier a Hørpuna/ þu hinn heilage j Jsrael.

Mijnar Varer og Sæla mijn/ huøria þu hefur endurleyst/ eru gladvær og syn gia þier Lof.

So yrker og eirnenn mijn Tunga dagleg ana vm þitt Riettlæte/ Þuiad skammest þe ir sijn/ og til skammar verde þeir/ sem minn ar Ogiæfu leita.

LXXII Psalmur.

Hier

Hier talar David um Rijked Herrans Jesu Christi/ z seiger ad hn̄ frelse sijna Þienara/ hu͛ hellst þeir eru a allre Veralldarkringlun̄e. Psalmur þesse hliodar eins og sa 45. 62. Psalm.

Fyrer Salomone.

Ud giefdu Konungenum þitt Dom/ Og þitt riettlæte Kongs sins Syne.

So ad hn̄ stiorne þijnu Folke med Riettlæte/ og frelse þijna fatæka.

Lattu Fiollen̄ Friden̄ færa Folkenu/ z þa Halsana Riettlætid.

Han̄ mun læta þa Fatæku af Folkenu riett skie/ og Fatækum hialpa/ Og Lostu nar men̄en̄a sundur troda.

Þig munu þeir hrædast æ medan̄ Sol en̄ z Tungled þad varer/ Til j fra eitnre Kynslood til an̄arar.

Ofan mun han̄ koma lijka sem Dogg en̄ yfer Ullar Reyfed/ So sem Dropain er þeir ed væta Jordena.

A hans Dogum mun blomgast sa hin̄ Riettlæte/ z gnott Fridarens/ þangad til þad Tungled er ei meir.

Hann

Hañ mun Drottna fra einu Hafenu til āñars/ Og ꝥrá Vatnsꝥallenu til Verall darefiar Enda.

Fyrer honum munu kriwpa þeir sem a Eydemørkunum eru/ Og hans Ovuner munu Jardardupted sleikia.

Kongarner vid Siafarhaꝥed ꝛ j Eyun um munu honum skenkingar færa/ Kon gar af Rijke Arabia og Saba munu hø num Gæpur tilflytia.

Aller Konungarner munu tilbidia hñ/ Allar Þioder munu honum þiona.

Þuiad hañ mun frelsa hiñ Fatæka/ þañ ed kallar/ Og hiñ Fæꝛæda sem øng uañ Hialparmañ heꝥur.

Hañ mun lijknsamur vera hinum Lijtel magna og Volada/ Og Sælum þeirra Fatæku mun hañ hialpa.

Hañ mun þeirra Sæler wt aꝥ Suikræ denu ꝛ Oꝥrijkenu frelsa/ Og þeirra Blod dreyte mun dyrmætur halldeñ verda ꝥyrer honum.

Hann mun lifa/ og Mēnn munu hon um Giefa aꝥ Gullenu wr Rijke Arabia/

og med jafnade munu Meñ fyrer hønum tilbidia/ daglegana munu Meñ lofa hñ.

A Iørduñe ofan a Fiøllum mun þyckt standa af Korne/ Þess Avoxtur mun skialfa sem Libanon/ og Frioſgaſt j Stødunum/ sem Graſed a Iørdu.

Hans Nafn mun blijfa vm Alldur og Æfe/ æ so leinge sem þad Sooleñ varer/ þa mun hans Nafn na vt yfer alla Epterkomendurnar/ og munu blessadar verda fyrer hañ/ allar Þioder munu hañ Vegsama.

Lofadur sie Gud DROTTiñ/ Gud Israels/ Hañ sa ed eirn giører Dasemdar verkeñ.

Og blessad sie hans dyrdarlega Nafn eilijflegana/ Og øll Lønd þau vppfylleſt med hans Dyrd/ Amen/ Amen.

Hier endaſt Bæner Davids Sonar Isai.

LXXIII Psalmur.

I þessum Psalme miñeſt David a Lucku og Velgeingne þeirra Illu og Oguðlegu hier a Iørduñe

og

Og a þan̄ Motgang og Freistingar sem þeir goo du hafa ad bera/ z ad þeir hugge sig þar vid ad þeir þiña til Guds Doms z Giæsku/og hans þurdanlegra Verka z Giorninga. Er þesse Psal mur samhlioda þeim 37. 110. 129. 139. Psal.

Psalmur Assaph.

Hvorsu Goodur Gud er þeim j Jsrael/sem eru Hreinhiartader. Eñ miner Fætur/ høfdu sua nær sem skeikad/mijn Footspor þau høfdu ad mestu skridnad.

Þuiad þad modgadest mier vidur hina Rangláatu/ Þa ed eg sa þad/ ad hinum Ogudhræddu gieck so vel.

Þuiad þeir eru j øngre Daudans Hætt tu/ Hélldur standa þeir stadfaster sem eitt ur Holl.

Þeir velkiast ecke j Eymdum/ og verda ecke þuingader sem adrer Men.

Þar fyrer hlytur þeirra Dramb kostu legt ad vera/ Og þad Rangt þeir giora/ Þad hlytur ad kallast velgiørt.

Þeirra Persona blæs sig vpp sem akat Jstrumage/ þeir giøra huad helst þeir hyka.

Þeir ovirda alla Hlute/ og leggia þar
allt til/ Nijda og tala ſtort af Hæden̄e.
Huad þeir tala/ þa hlytur þad af Him
num talad ad vera/ Huad þeir ſeigia/ þad
hlytur a Jordu Magt ad hafa.
Þar fyrer hlinner Alþijdu Folked ad/
med þeim/ Og ren̄ur ad þeim ſem Vatn.
Og ſeigia/ Huad ſkyllde Gud hyrda vm
þa(hina)? Huad ſkyllde ſa hin̄ Hædſte
ſkeyta vm þa?
Sia þu/ þad eru hiner Ogudhræddu/
Þeir hafa Lucku j Verolldun̄e/og verda
Rijker.
Skal þ þa til einſkis vera/ ad mitt Hi
arta lifer oſtraffanlega/ Og ad eg þuæ
mijnar Hendur j Meinleyſenu?
Og em þuingadur daglegana/ Og mijn
Hegning er alla Morna fyrer Hendum.
Eg hafde ad meſtu eirnen̄ lijka ſagt/
ſo ſem þeir/ En̄ ſia þu/ þar mz þa hefda
eg fordæmt øll þijn Børn/ ſem nockurn
tijma vered hafa.
Eg hugsde vm hn̄/ huørt ad eg giæte
ſkyniad þ/ En̄ þad var mier ofþungt.
Allt þar til eg gieck jn̄ j Helgedomin̄

Guds/ Og hugde ad þeirra Æfelokum:
Enn þu setur þa vppa hid hala/ Og steypper þeim so nidur j Grunn.
Huørnenn verda þeir so skyndelega ad on guuk þeir þorganga/ og taka eirn enda med Hrelling.
Lijka sem annann Draum þess ed vaknar eins þa giører þu Drottinn þeirra Mynd j Borgenne þorsmaada.
Enn þ angrar mig j Hiartanu/ z þad stingur mig j mijnum Nyrum.
Þad eg hlyt eirn Skiptingur ad verda og eckert ad vita/ Og verd so ad vera sem onnur Skynlaus Skiepna þyrer þier.
Þo blijff eg samt med jaþnade hia þi er/ þuiad þu stydur mig vid þijna hægre Hond.
Þu leider mig epter þijnu Rade/ z med tekur mig endelega til Æru.
Nær ad eg heþe ad eins þig/ þa hirde eg ecke vm Himenn nie Jörd.
Þo ad eirnenn mijn Saala og Lijf farest afvanmegne/ Þa ertu Gud þo alla tijma mitt Hiartans traust z mitt Hlutskipte.
Þuiad sia þu/ Ad þeir sem fra þier fiu

 ast

nast munu fyrerfarast/Þu glatar þm öll
um sem Hooraner drýia a mote þier.

Enn þad er mijn Glede/ad eg helld mig
til Guds/ og set mitt Traust a DROtt
inn DROTTinn/ Ad eg kunngiöre so öll
þijn Verk.

LXXIIII Psalmur.

Hier talar David um Eydelegging og Fordiu
eþ Gydinga/z huad ad sie giend z ost allra Ch
ristena Manna/sem er/ad frelsast fra Syndenn
Og er Psalmurinn samhlioda þeim 10, 79, 80,
83. Psalme/Og hefur Assaph hann sunged.

Eitt Mentunar Frade
Assaph.

Huar fyrer forðriffur þu Gud
oss so med ollu? Og ert so gey
selega Reidur a Sauðe þijns
Haglendis?

Minstu a þijna Samkundu/ þa ed þu
hefur þegar j fra Upphafe ad þier tekid
og þier til Ættleifdar endurleyst/ A fiall
ed Zion/a huoriu þu bygger.

Trod þu þa vnder Footum/z steyp þm
med

med ollu nidur j Grun̄/Þui ſa Ovinurin̄ hefur alla hlute fordiarpad j Helgedoom enum.

Þijner Motſtodumen̄ grenia j þijnu Hwſe/Og ſetta ſijn Skwrgod þar jn̄.

Men̄ ſiaa þad glimer a Auxarnar/ þar oppe yper/So ſem ad j Skogie være hog gued.

Og j ſundurhoggua ſo allar þeſſ Brijk ur/med Handbylum og Snaroxum.

Þin̄ Helgedom brenna þr opp/ j bygging þijns Nafns ſaurga þeir nidur ad grun̄e.

Þeir ſeigia j ſijnu Hiarta/ Tokum oſſ forenda þeim/ Þeir oppbren̄a oll Guds Hws j Landenu.

Vor Sigurmerke ſiaaum vier ecke/ z ein gen̄ Prophete predikar nu meir/ z ecke ſa neirn Lærefader ſem oſſ lære leingur.

O Gud/ huorſu leinge þa ſkal ſa Mot ſtodumadurin̄ bryxla? Og ſa Ovinuren̄ ſun̄virder þitt Nafn ſo med ollu.

Huar fyrer ſnyr þu þin̄e Hende hier fra/ Og þin̄e Hægre Hende ſo med ollu j burt fra þijnu Skaute.

En̄ Gud er min̄ Konungur þegar fra

sndverdu/ hafi ſa ſem alla Nialp gierer pa ſem a Jordu ſkier.

Þu j ſundurſkipter Nafenu pyrer þinn Krapt/ Og þu j ſundurſlær Nøſudiñ Dre kaſta j Vatnenu.

Þu ſundur ſlær Nøþud Qualþiſkaña/ og giefur þa til Fædu Folke Eydemerk urenar.

Þu lieſt vppſretta Læke og Vatnøræſ er/ Þu lieſt vppþorna hin Striðu Vat nsføllen.

Dagurin z Nootlin þaug eru þijn/ Þu velldur þui/ þad bæde Sooleñ og Stiørn urnar hafa ſiñ viſſañ gang.

Þu ſetur ſierhuertiu Lande ſijn Ende mørk/ Sumar og Vetur þa gierer þu.

So minſt þu a þad/ ad Ovinurin ſuñ pirder ſo Drottiñ/ Og þ ſæviſſlegt Folk laſtar þitt Nafn.

Gief þu ecke Nrækuikendum Sæler þi na Turtel Dwfna/ og forgleym ecke þijn um fatækum Kindum ſo med ollu.

Minſtu a Sattmaalañ/ þutad Landed er allavegaña aumlega foreydt/ Og Nøſ eñ nidur broteñ.

Læt

Lát þu ecke hiñ Fátæka med hneysu þar fra ganga/ Þuiad hiner Fátæku og Voludu loﬁa þitt Nafn.

Rijs vpp þu Gud/ ꝛ legg Dom a mitt Mál/ Hugleid þu þa Forsmán sem þier af þeim Fáviisu daglega veitest.

Forgleym ecke Hrooþenu Ovina þiña/ Þuiad Oﬁseñ þiña Motstodumaña hañ geysar einatt meir og meir.

LXXV Psalmur.

Hier verdur talad vm Guds Dom/ ꝛ ad iller Meñ skule tortynast/ Eñ hiñer Godu skule hol pner verda/ hñ hliodar eins sem sa 34. 70. Ps.

Psalmur og Diktur Assaph/ ad hañ ei fyrerfærest/ til ad syng ia fyrer.

VJer þockum þier Gud/ vier þockum þier/ Og kuñgiorū þijnar Dásemder/ ad þitt Nafn er suo nálægt.

Þuiad a sijnum tijma mun eg þar Dom riettañ a leggia.

Jordeñ skielfur/ ꝛ aller þeir ed þar iñe

byggia/ Enn heñar Stoolpum helld eg fast/ Sela.

Eg sagde til þeirra Skrumaraña/ Lated ydur ei ofvænt um þikia/ Og til hinna Ogudlegu/ Stræred ydur ecke vt af Magteñe. Þijkest ecke so mykler vt af ydrugre Magt/ Taled ecke helldur so reyngslega.

Ad þad hafe ongua Neyd/ huorke af Austrenu edur af Vestrenu/ Nie af Fiøllunum j Eydemorkeñe.

Þuiad Gud er Domariñ/ Nañ nidur læger eirn og vpphefur añañ.

Þuiad DRottiñ hefur Bikar j Hende fleytefullañ af sterku Vijne/ og skeinker af þeim hinum sama/ Eñ þeir Ogudhrædu hlióta aller af ad drecka/ og Dreggiarnar af ad swpa.

Enn eg vil kuñgiora þad eilijflegana Og Lof syngia Gude Jacob.

Og vil allt Magtarvellde hinna Ogudlegu j sundurbriota/ So þad Valldid Ri ettlætra vpphafed verde.

Nier

LXXVI Psalmur.

Hier verdur talad vm Vidurkienningu Guds/ Og ad Gud bvr j Christnum Mǫnnum/ Og ad hann muni frelsa þa fra Ofsoknum og jllra Manna Vallde og Doome. Psalmurinn er sam hlioda þeim 56. 76. 113. Psalme. Assaph hefr ur hann sungid.

GVD er kunnugur j Judea/ J Jsrael er hans Nafn vegsamlegt. Til Salem er hans Tialld bwd/ Og hans Heimele til Zion.

Þar j þeim stad sundur brytur hann Or varnar Bogans/ Skiolld/ Sverd ⁊ Stryt iolld/ Sela.

Herralegre og Megtugre ertu/ Helldur enn þaug Rans Fiollenn.

Hiner Forsugu hliota rænter ad verda ⁊ ad sofna vt af/ Og allt Striidsfolk þa hlytur sier Hendur ad falla lata.

Af þinne straffan Gud Jacob/ sijga j Suefn bæde Hestar og Vagnar.

Ogurlegur ert þu/ Huor fær stadest fyr er þier/ nær ed þu reidest?

Nær ed þu latur Doms adkuædid heyr

ast

ast af Himnum/ þa skielfest Jardrijked/ og hlioodnar vid.

Huenær ed Gud tekur sig upp til ad dæma/ þad hañ hialpe øllum Fæætædum a Jordu/ Sela.

Nær ed Meñerner æda j giegn þier/ þa viñur þu Siguriñ/ Og þo þeir Olmest eñ meir/ þa ertu eñ reidubwiñ.

Heited z halldid þad Drottne ydar Gude/ þier aller sem hier j kringum hañ ered/ Skeiñked Giafer þeim Hrædelega.

Hañ sem Huglausa giører Høfdingiana/ og hrædelegur er medal Konungaña a Jordu.

LXXVII Psalmur.

Bæn þessa ma huør eirn lesa/ til ad bidia um hialp af Gude j mykelle Mædu z Motgange/ Hier verdur z talad um þau Furduverk/ sem Gud giørde fordum tijdia vid sitt Folk. Hañ er samhlioda þeim 74. 92. 139. Psalme. Þeñañ hefur Assaph sunged.

Psalmur Assaph fyrer Jedithun fyrer ad syngia.

Med

MEd minne Raust kalla eg til Guds,/ Til Guds kalla eg/ z hañ Bænheyrer mig.

A mÿnum Motgangs tÿ ma leita eg Drottins/ Mÿna Hond vpp riette eg a Nættarþele/ og læt ei af/ Þui ad Saala mÿn vill sig ecke hugga læta.

Nær ed eg em hryggur/ þa huxa eg til Guds/ Nær ed mitt Hiarta lÿdur Angist þa tala eg/ Sela.

Vøku helldur þu fyrer mÿnum Aug um/ Og so Mættlaus em eg/ þad eg giet ecke talad.

Eg þeinke a hina fyrre Æfena/ z miñ unst a þaug vmlidnu Aareñ.

A Nættar tÿma huxa eg til mÿns Ml odfaris/ og mæle med mÿnu Hiarta/ miñ Ande grenslast þar epter.

Huort Drottiñ mune eilÿflega forðrÿ fa? Og onguan Lyst nu leingur audsÿ na vilia.

Eda er nu hñs Myskunseme med ollu vtgiord? Og hefur hans Fyrerheit tek ed enda?

Hefur Gud þa forgleymt Myskunsam

vt ad

ur ad vera/ Og sijna Myskunseme fyrer Reide ßie byrgt? Sela.

Enn þo sagda eg/ eg hlyt þad ad lijda Hægre Hand hins hædsta kan ollu vm ad breyta.

Þar fyrer hugleide eg Stoormerkenn Drottins/ Ja/ eg minnunst a þijn hin fyrre Dasemdarverken.

Og skyre j frä ollum þijnum Verkum Og seige vt af þijnum Giorningum.

Gud þinn Vegur er heilagur/ Huor er so Volldugur Gud sem þu ert?

Þu ert sa Gud sem Dasemdar Verkin giorer/ Þu hefur auglyst þijna Magt a medal Þiodanna.

Volldaglega hefur þu frelsad þitt Folk/ Sonu Jacobs og Josephs/ Sela.

Votnenn saugsau þig Gud/ Votnenn saug sau þig/ og vrdu hrædd/ og Vnder diwpenn toku vm ad rydiast.

Þau þyckuu Skyenn helltu opan Vatne Skyenn gafu Hliod med Breskum/ suo ad Elldingar flugu þar af.

Reidarþrumurnar hliodudu af Himne/ Þijnar Elldflugur lystu yfer Jordena/ so ad

ad Jardrijked þad hrædest vid/ z hristest þar wt ap.

Þin Vegur var j Sionum/og þin Gøtustijgur j myklum Votnum/ Og þijn fot spor þecktust ecke helldur.

Þu wtleidder þitt Folk so sem adra Saude/ Fyrer Hond Moysis og Aarons.

LXXVIII Psalmur.

Hier verdur talad vm Guds Furduverk/sem hn̄ giørde medal Jsraels Folks j Egyptalande og a Eydemørkenē/og sydan̄ j þui Fyrerheitna Landenu/allt til Davids Daga/Psalmur þesse er samhlioda þeim 105. 106. 114. 135. Psalm þen̄an̄ hefur Assaph sunged.

Mentunar fræde Assaph.

Hygge þier mitt Folk ad mijnu Løgmæle/ Hneyged ydar Eyru til Rædu mijns Muns.

Eg vil mynum Muñe vpplijka med Epterlijkingum/ Og þaug hinu gomlu Dæmen fram̄ setia.

Þaug ed vier hofum heyrt z vitum ap Og vorer Forfedur hafa sagt oss.

So

So ad vier skylldum ei hylia pad fyrer
þeirra Børnum/ z Epterkomendum/ Og
kungiøra Lof Drottins/ hans Magt og
Dasemder þær ed hañ hefur giørt.

Hañ vpphoof eirn Vitnisburd i Jacob
Og gaf eitt Logmaal i Israel/ Huort ed
hañ baud Fedrum vorum ad kieña Son
um sijnum.

So ad þeirra Epterkomendur lærdu þ/
Og þaug Børn sem skylldu boreñ verda/
So ad nær þaug kiæme/ þa kuñgiørdu
þaug pad eirneñ sijnum Børnum.

So ad þeir sette eirneñ sijna Von til
Guds/ Og þorgleymde ecke þeim Dasem
dar Verkum/ og hielldu hans Bodord.

Og ad þeir verde ecke lijka sem Fedur
þeirra/ þrioskupullt z Ohlijdugt Slecte
huorra Hiarta pad ecke Riettferdugt
var/ og þeirra Ande hiellt ecke trwlega
vid Gud.

So sem pad Syner Ephraim/ þeir ed
bryniader Bogaskeyttñ pærdu/ fra piellu
a Orridar tijmanum.

Sattmaalañ Guds hielldu þeir ecke/ z
i hans Logmaale villdu þeir ecke ganga.
Og

Og þeir forglepmdu hans Velgiørnin gum/ Og hans Dásemdum/ sem hañ hafde audsynt þeim.

Fyrer Fedrum þeirra giørde hañ Stor merke a Egyptalande/ A Vollunum vid Zoan.

Hañ sundurskipte Hafenu/ og liet þa þar j gíegnum ganga/ Og sette vpp Vatn ed lyka sem Mwrvegg.

A Dagen leidde hañ þa med Skyenu/ Eñ a Nætturnar j Byrtuñe Elldsins.

Hañ sundurklauf Hellubiarged a Ey demørkeñe/ Og gaf þeim Vatn ad drecka yfergnæfanlega.

Og hañ liet Læke vppspretta af Hellun ne/ So ad þeir flutu þadan burt sem ad tet Vatnsstraumar.

Þo syndgudu þeir eñ framar meir a mo te hønum/ Og til Reide reittu hiñ Hæd sta a Eydemørkeñe.

Og þeir freistudu Guds j sijnum Hiört um/ Þutad þeir heimtu Fædslu fyrer syn ar Sæler.

Og mælltu a mote Gude/ og søgdu/ Nu mundi Gud kunna Matbord ad til

hwa j Eydemørkenne.
Sia þu/þo hañ hafe Helluna ſo fleig ed/og Vatn flyte þar wt/og Lœker dyn du þar fram.
Eñ huørneñ ſkal hñ kuña Braud ad gie fa/ Og ſijnu Folke Kiot ad Matreidaſ.
Þa ed Drottiñ heyrde nu ſlijkt/ gramd eſt hm̃ þetta/ Og Elldur tok ad tendraſt j bland Jacob / z Reide kom yfer Jſrael.
Þuiad þeir trwdu ecke a Gud/Og vonu du ecke vppa hans Hialpræde.
Og hañ baud Skyunum þar vppe/ og vpplauk Dyrum Himenſins.
Og hñ liet þeim ofan rigna Mañа til Fædſlu/og gaf þeim Himna braud.
Þeir ætu Eingla Braudeđ/ hañ ſende þeim nooglega Fædſlu.
Hñ liet blæſa Auſtanvind af Loptenu/ Og fyrer ſiñ Krapt hrærde hann þann Suñan Vind.
Og hañ liet Kiøte yfer þa rigna ſo ſm̃ Molldardupte/Og Fuglana ſo þyckt ſem Stafar Sand.
Og hañ liet þa allſtadar nidur detta a millum Landtiallda þeirra/ Þar ed þeir
ſinn

ann Bwstad hafdu.

Þeir ætu þä og vrdu aller Opsadder/ Nañ liet þa fa syna Villo.

Nær ed þeir hofdu nu hapt syna Lyst ing/ Og a medan þeir ætu þar af.

Þa kom Guds Reide yper þa/ Og j hel sloo hina Ædstu af þeim/ Og drap þar ni dur þä hina bestu j Jsrael.

Eñ ad auk alls þessa þa Syndgudust þeir eñ framar meir/ Og trwdu ecke a ha ns Dasemdär Verk.

Þar pyrer liet hañ þa deyia j burt/ suo äd þeir ødluduft eckert/ Og hlutu vm sy na Lyfdaga plægader ad vëra.

Nær ed hañ sloo þa nidur/ leitudu þeir häns og snëru sier ærla til Guds.

Og þeir huxudu þad Gud hñ være þeir ra Traust/ Og sa hiñ Hædste Gud þeir ra Frelsärè.

Og þeir smiødrudu ad hønum med mu ñe syynum/ og lugu ad hønum med synum Tungum.

Eñ þeirra Hiarta var ecke Riettsiñugt til hans/ Og ecke voru þeir Trwlynder j häns Sattmæla.

En hañ var Myskunsamur/ og fyrer-
gaf þeim Misgiørdena/ z afmæde þa ec-
ke/ Og burt snere optsinnis sine Reide/ og
liet ecke alla sijna Reide yfer þa koma.
Þuiad hañ þeinkte a þad þeir være Ho-
lld/ og sa Vindur ed j burt lijdur og ecke
aptur kiemur.
Miøg opt reittu þeir hañ j Eydemør-
keñe/ Og egndu hañ til Reide a þeim Or-
æfunum.
Þeir freistudu Guds einatt aptur/ Og
villdu kieña þeim heilaga j Jsrael.
Þeir minntust ecke a hans Hønd/ A
þeim Deige ed hañ frelsade þa j fra O-
vinunum.
Huørsu hñ hafðe giørt sijn Stormerke
a Egyptalande/ Og sijn Dasemdarverk
j Landenu Zoan.
Þa ed hañ vmsnere þeirra Vøtnum j
Blood/ So ad þeir gætu ecke vr sijnum
Vatns bruñum drucked.
Þa hañ vtsende medal þeirra Jllsku
Ormana sem ætu þa/ og þær Pøddurnar
sem fordiørfudu þa.
Og gaf þeirra Avøxtu þeim Grasmod-
kun

kunum/ Og þeirra Kornſæde Eingeſpret kunum.

Þa ed hañ þeirra Vijnvidū medur Ná gle nidur ſloo/ og þeirra Morberktrie med Froſte.

Þa ed hñ med Nagle nidur ſlo þra Fie nad/ Og Niarder þeirra med Elldenum.

Þa ed hañ j ſiñe Reiþtar bræde vtſeñ de Illſku Einglana a medal þeirra/ Og liet þa æda z olmaſt z jllt af ſier giøra.

Þa ed hñ liet ſijna Reide yfergañga/ z þyrmde ecke Sælu þeirra fra Daudanum/ Og liet þeirra Fienad j Drepſoott deyia.

Þa ed hañ ſlo alla Frumgietninga a Egyptalande/ Þa Frumburde j Tiallð bwdum Cham.

Og hañ liet ſitt Folk þadan j burt fara ſem Saude/ Og leidde þa ſem adra Hiørd a Eydemørkeñe.

Og hañ vtleidde þa j godu Trauſte/ ſo ad þeir ottuduſt ecke/ Enn Ovine þeirra hulde Sioreñ.

Og hñ jñleidde þa j ſijn heilog Lands merke/ Til þeſſ Fiallſins ſem hans Hæg re Hond hefur vtvegad.

Og j burt dreif fyrer þeirra Augsyn Heidnar Þioder/ Og skipte med þeim Arf leyþdeñe/ Og liet so j Hybyluṁ hiña ann ara/ Ættmeñ Jsraels byggia.
Eñ þr freistudu z reittu Gud hiñ Hædsta/ Og hielldu ecke hans Vitnisburde.
Og þeir frafneruft og forsmadu alla hlute/ likka sem Fedur þeirra/ Og hielldu ecke/ so sem añar stadlaus Bogie.
Og þeir reittu hañ til Reide med sijnū Hædum/ Og hugmodudu hañ med sijnum Skwrgodum.
Og þa ed Gud heyrde þad/ gramdest hønum stijft/ Og forlagde Jsrael hard la miøg.
So ad hañ yfergaf sijna Tialldbwd til Silo/ Þa sijna Tialldbwd þar ed hñ jñe bygde medal Mañaña.
Og gaf þra Magt vtj Herleidingena Og þeirra Prijde j Hendur Ovinarens.
Og yfer gaf sitt Folk vnder Suerded/ Og vard gramur sijne Ættleifd.
Þeirra Yngismøñum eydde Elldurin/ Og þra Meyar hlutu ogyptar ad blijfa.
Kieñemeñ þeirra fiellu fyrer Suerde/
Og

Og þar voru þær enguar Eckiur sem ha rma skylldu.
Og DROttin̄ han̄ vaknade vpp so sem af Suefne/ Lijka sem Vollduguir Kæmpe / ler epter Vijndryckiu.
Og han̄ slo sijna Ovine j Bakhluten̄/ Og lagde a þa æþenlega Skøm̄.
Og han̄ forlagde Tialldbwdena Jose phs/ z wtvalde ecke Sleckted Ephraim.
Helldur wtvalde han̄ Sleckted Juda/ Fialled Zion huørt han̄ elskade.
Og bygde sin̄ Helgedom hæatt/ suo sem þad Land/ huørt ed æfenlega skal standa.
Og han̄ wtvalde sin̄ Þion David/ og took han̄ j burt fra Sauda Hiardar geymslu.
J burt fra þeim Miolkande Saudum tok han̄ han̄/ Ad han̄ skyllde fæda hans Þion Jacob/ og hans Ættleyfd Jsrael.
Og han̄ fædde þa eirnen̄ med allre Dy gd/ og styrde þeim med øllu kostgiæfe.

LXXIX Psalmur.

Þa vid kiener øllum Christnum Mønnum ad bidia til Guds/ þegar jller og Ogudleger Men̄ ofsækia þa heiløgu Trw/ Og ad þeir med Føgn ude og Gladværd skulu þacka Gude/ þa þn̄ hial par þeim ꝫ huggar þa med sine Ræd/ ꝫ giefur þeim Hugsuelun j þeirra Motgange.

Psalmur Assaph.

GVD/ hiner Heidnu eru jnko aner j þijna Arfleifd/ þitt hid heilaga Mustere hafa þeir saurgad/ Og af Jerusalem Stein rwgu giørt.

Lijkame þinna Þionustu manna/ hafa þr Fuglum Loptsins til ætu giefed/ ꝫ Hollld þinna Heilagra Hrædyrum j Landenu.

Þeirra Blode hafa þeir lijka sem Vatnenu wthellt j kringum Jerusalem/ Og þar var sa eingen̄ sem þa Jardade.

Vorum Nagrønum erum vier ad For smæan ordner/ Ad Hæde og Spotte þeim sem j kringum oss eru.

Drottin̄/ Huørsu leinge vill þu so reidur vera? Og læta þitt Vandlæte brenna sem heitan̄ Elld?

Hell þinne Reide wt yfer Heidnar Þiod er/ þær sem ecke þeckia þig/ Og yfer þau

Ronge

Kongarijkeñ sem ecke akalla þitt Nafn.
Þuiad þeir hafa Jacob vpp eted/ Og hans Nybyle j eyde lagt.
Minstu ecke a vorar hinar gømlu Mis giørder/ Myskuna þu oss snarlegana/ þui ad vier erum miøg fatæder ordner.
Hialpa þu oss Gud vor Hialpare/ fyrer Dyrdar saker þijns Nafns / Frelsa þu oss og fyrergief oss vorar Synder/ fyrer þijns Nafns saker.
Þui lætur þu hina Heidnu seigia/ Hu ar er nu þeirra Gud? Lattu medal Heid ingiaña/ kuñuga verda fyrer vorum Au gum/ Hefndena Blodsins þiña Þionustu maña/ þad sem vthellt er.
Lat fyrer þig koma Andvarpan þeir ra hiña Herleiddu/ Epter mykeleik þijns Armlegges/ þa bivara þu þau Børnenn Daudans.
Og gialltu vorum Nagrøñum siøfallt aptur/ j þeirra Skaut/ Þeirra Forsmaa ner/ þar ed þeir hafa þig med lastad DRottiñ.
Eñ vier þitt Folk/ z Sauder þiñar Hi ardar þøckū þier eilijflegana/ Og kunñgi

 erum

LXXX Psalmur

Ollum Christnum er hier kient ad bidia vm Hialp og Huggun j þeirra Hørmum z Raunū/ þegar jller z Oguðleger Meñ ofsækia þa/spot ta og hata. Þeñañ Psalm saung Assaph.

Psalmur Assaph/ wt af Roos arnistenu fyrer ad syngia.

HEyr þu Hirder Jsraels/ þu sem giæter Josephs so sem Sauda/ Audsyn þig/ þu sem situr yfer Cherubim.

Vppvek þitt Vellde/ þu sem ert frame fyrer Ephraim/ BenJamin z Manass es/ Og kom oss til Hialpar.

Gud hugga oss/ Og auglys þitt Andlit og munum vier þa Hialpast.

DROttiñ Gud Allsheriar/ Huørsu leinge villtu reidur vera yfer Bæner þijns Lyds?

Þu fæder þa med Harma Braude/ Og byrlar þeim Dryck med stoorum Mæler/ noogra Tæraflaga.

Alla vora Nagranna lætur þu moot kasta oss/ Og vorer Oviner þeir giora Spie ad oss.

Gud Zebaoth/ hugga oss/ Auglys þitt Andlit/ þa Hialpumst vier.

Vijnvid hefur þu af Egyptalande j burt flutt/ Og þa Heidnu vtreked/ og jnn plantad þad hið sama.

Fyrer honum hefur þu Veigeð tilreit ot/ Og lated það groodursetiast/ so það hefur Landed vppfyllt.

Fiollen hylur það med sijnum Skugga/ Med sijnum Vijnkuistum Cedrus Trien Guds.

Hans Kuistu hefur þu wtþaned allt til Siafarens/ og hans Greiner allt wt til Vatnsfallsins.

Huar fyrer hefur þu hans Girdingar nidur broted/ So það vppriJsa nu aller/ þeir ed fram hia ganga.

Villugolltur af Skogie hefur vmvellt honum/ og þaug Villudyren hafa það fordiarfad.

Gud Allsheriar/ snu þu þier vid/ lijttu af Himnum/ ꝛ sia þu þar til/ og vitia þessa Vijnuidar.

Og

Og hallt hønum vid Magt/ huørn ed þijn hægre Hønd hefur Groodur ſett/ Og þann ed þu heft þier ſtadfaſtlega vtvalid.

Hygg þar ad/ og ſtraffa þad/ ſo ad ſu Ellds brennañ og Nidurbroted fæe eirn Enda.

Þijn Hønd hun vernde þad Folk þinnar Hægre Handar/ Og þann Mann ſem þu hefur þier faſtlega wtvaled.

So vilium vier þa ecke burt ſnua frá þier/ Laat þu oſſ Lijfe hallda/ ſo munū vier þitt Nafn åkalla.

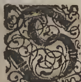
DROTTinn Gud Allsheriar/ hugga oſſ/ Laat þitt Andlit Lyſa/ og þa hialp unſt vier.

LXXXI Pſalmur.

Hier verda aller Menn aminter ad trua a Gud og vegſama hann fyrer ſijna Velgiørninga/ Annars læter Gud þa blijfa ſamt j þeirra Villu dome og fyrerfaraſt/ Pſalmur þeſſe er ſamhliod a þeim 78. Pſalme.

Pſalmur Aſſaph/ vppa Githit/ fyrer ad ſijngia.

Syng

Syngid gladlega Gude/Hialp ara vorum/Synged hann Lof Gude Jacob.

Taked Psalmana/z færed hingad Bumbuna/lysteleg a Hörpu med Symphune.

Blæsed j Trödrana med Nyenu Tun glsins/a Hatijdar Deige vorrar Tialld bwdar.

Huiad soddan er Sidvenia j Israel/Og eirn riettur Guds Jacob.

Soddan hefur hañ til Vitnisburdar sett medal Josephs/Pa ed peir wt foru af Egypta lande/ Og heyrt hopdu añarle gt Tungumal.

Og pa eg hafde Punga burt sutpt ap peirra Herdum/ z pa peirra Hendur fria lsar vrdu ap Leirvelltuñe.

Pa ed pu akallader mig j Neydeñe/hi alpade eg pier wt padan/og Bænheyrda pig/pa ed Stormvidred dunde yfer pier/ Og eg reynda pig vid Motlætis Vatn ed/Sela.

Heyr pu mitt Folk/ Eg vil vitna med al pijn Israel pu skallt mier hlijda.

So

Suo þad medal þijn sie eingeñ annar Gud/ Og þu eige neirn annarlegañ Gud tilbidier.

Eg em DROTTIñ Gud þiñ/ sa ed þig hefur wtleidt af Egyptalande/ lwk þijnum Munne vel j sundur/ og lat mig fylla hañ.

Eñ mitt Folk heyrde ei mijna Raust/ Og Jsrael skeyter mier ecke.

Og þui hefe eg þa yfergiefed j sijns Hiartans Vellystingar/ ad þeir gange j sijnu Sialfrꝏde.

Ef ad mitt Folk villde mier hlyded vera/ Og Jsrael ganga a mijnum Veige.

Þa munde eg snarlega nidurkiefia þeirra Ovine/ Og mijna Hond koma lata yfer þeirra Motstodumeñ.

Og þeir ed DROttiñ hata/ þeim skylldi þad bregdast/ Eñ þeirra Tijme mun de vara æfenlega.

Og med þui hinu feitasta Korne munde eg þa metta/ Og þa med þui Hunange nu wt af Hellunñe sedia.

Hier

LXXXII Psalmur.

Hier talast vm Christi Tilkomu/ & verda hier Herrarner & Yfirdomararner aminter/ ad þr dæme riett a millum sina Vndersaata/ Psalmur eñ er samhlioda þeim 2. 21. 58. Psalme.

Psalmur Assaph.

GVD hñ stendur j Samkundu Guds/ Og er Domare a med al Gudañ.

Huorsu leinge vilie þier rang lega dæma/ Og hiñ Ogudhrædda me ta epter Yferlite? Sela.

Læted hiñ Fætæka & Fodurlausa riett skie/ Og hialped hinum Vesælu og Fod urlausa til Riettarens.

Leysed hiñ Fyrerlitna & Fatæka/ og fr elsed hañ vt af Vallde hins Ogudlega.

Eñ þeir læta sier ei segiast/ og skeyta þui ecke/ j Myrkrunum ganga þeir æ tijd Þar fyrer munu aller Grundveller Land sins nidur hrynia.

Eg sagda ad vijsu/ þier erud Guder/ & aller saman Syner hins Hædsta.

Eñ

Enn þier munud þo deyia suo sem adrer Menn/ og lijka sem eirn af Wijkingum nidur falla.

Gud/ tak þig vpp/ z dæm Landed/ Þui ad þu ert Arf herra yfer øllum Þiodum.

LXXXIII Psalmur.

Hier verdur høndlad z talad vm Tilkomu til þess sijdasta Doms. Og hier verdur giørd ein Bæn vm Lausn Jsraels Folks (sem ad eru all er Christner Menn) huar fyrer þeim ber og suo ad bidia/ ad Gud vilie frelsa þa fra sijnum Ouinum. Psalmur þesse er samhlioda þeim y 92. Psalme.

Lofsaungs Psalmur
Assaph.

GUD/ þeig ei þa ueñ/ Og vert ecke so þagmælskr/ Gud bindst þu þess eige so.

Þui sia þu ad þijner Oviner æda frañ Og þr ed þig hata hefia vpp Høfudiñ.

Þeir kueikia vpp kloklegar Rædagiører j mote þijnu Folke/ Og samsetia sijn Rad mote þeim Heimuglegu.

Nu

Nu vel/ seigia þeir/ Komum og afmaa
um þa/ so ad þeir sieu eckert Folk/ og Na
fnsins Jsraels verde ei leingur geted.
Þuiad þeir hafa samteked jsibyrdis m
sier/ Og samtøk giørt sijn a mille moote
mier.
Tialldbwder þeirra Edomita z Jsma
elita/ Þeir Moabitar og Hagaritar.
Þeir Gebalite/ Am̃onite/ Amalechite/
þeir Philistei med þeim af Tyro.
Assur hefur samlagad sig þm/ Og hia
stod veiter Sonum Loth/ Sela.
Giør vid þa sem þu giørder vid þa Ma
dianitha/ so sem Sissera/ suo sem Jabin
hia Lækrum Kison.
Þeir ed fortyndust hia Endor/ Og vr
du þar ad Saurende Jardar.
Giør þu þeirra Høfdingia so sem Oreb
og Seb/ Alla þeirra Yfermeñ so sem Se
ba z Salmana.
Þeir ed þar seigia/ Wier vilium Hwsiñ
Guds eignast.
Miñ Gud/ giør þa so sem añad Wellte
hiool/ z lijka sem Halmstrå f Vinde.

So sem Elldur huør ed Skogana vpp breñer/ Og so sem þad Baal/ huørt Fiøll eñ loga lætur.

Lijka so offsæk þu þa med þijnu Storm vidre/ Og skielff þa med þiñe Ovedrættu.

Vppfyll þeirra Auglit m̄z Forsmaan/ So ad þeir verde epter þijnu Nafne ad spyria / Drottiñ.

Skameſt þeir sijn/ z skielfeſt æ meir og meir/ Og til skamar verde þeir z fyrfareſt.

So þa munu þeir medkieña/ þad þu m̄z þijnu Nafne heiter Drottiñ alleina/ z ſa hiñ hædste j allre Verølldune.

LXXXIIII Psalm.

J þessum Psalme verdur þar vm talad/ ad Christner Meñ skule læta sig lannga/ ad koma til þeirrar eilijfu Glede j Himmarijke. Og er hañ samhlioda þeim 27.43.44. Psalme.

Psalmur Sona Korah/ Vppa Githit fyrer ad syngia.

HVorsu Elskulegar eru þijnar Tialldbwder/ DROTTinn Allsheriar.

Saalu mijna forleinger z treg ar

ár epter Forgarde Drottins/ Myn Saal z Lijkame gledz sig j þeim lifanda Gude.

Þuiad Titlingurinn hefur sier Hreysi funded/ z Sualan Hreidur/ til ad vtklekia Vngum sijnū/ Einkū þitt Alltare Drottin Allsheriar/ minn Kongur z minn Gud.

Sæler eru þeir sem j þijnu Hwse bygg ia/ og þeir Lofa þig vm Alldur og Æfe/ Sela.

Sæll er sa Madur sem þig helldur fyr er sinn Styrkleika/ og af Hiarta þier ept erfylger.

Þeir ed giegnum þann Táradalenn gan ga/ og grafa þar vpp Brunna/ Og þeir Lærefedurner verda med margfalldlegre Blessan prijdder.

Þeir ødlast huøria Sigurvinning epter adra/ So ad sinst hlytur / þad hinn sanar lege Gud sie til Zion.

DROTTinn Gud Allsheriar/ heyr þu mijna Bæn/ og lát þier þad skiliast Gud Jacobs/ Sela.

Gud vor Hlijfdar Skiølldur sia þu þar til/ ælsttu Rijked þijns Þjs hins smurda.

Þuiad eirn Dagur j þijnum Fordyrum/

eru betre eñ Þusund adrer/ Eg vil myklu helldur Dyravørdur vera j Guds mijns Hwse/ enn leinge ad bwa wtt Tialldbud um Ogudlegra.

Þui DRottiñ er Sool og Skiølldur/ DRottiñ giefur Naad og Heidur/ Hiner Riettferdugu munu ønguañ Berst hafa a neinu goodu.

Drottiñ Gud Allsheriar/ Sæll er sa Madur sem treyster vppa þig.

LXXXV Psalmur.

David talar vm þa storu Guds velgiørninga sem hañ hefur giørt Mañkynenu/ Og vm þa Naad z Myskunseme sem hañ audsyner þm þar med/ ad hñ giefur þeim sitt heilaga Ord z Lærdom. Og er Psalmuriñ samhlioda vid þann 65. Psalm.

Psalmur Sona Korah fyr er ad syngia.

DROTTiñ þu sem ædur varst Myskunsamr þijnu Lande/ Og frelsader þa hinu Herteknu Jacobs.

Þu sem ædur fyrergafst Misgiørdern

ar

ar þŷnu folke/ Og nidre byrgder allar þei tra Synder/ Sela.

Þu sem ædur mykter alla þŷna Reide/ og j burt snerer þier fra þine Reiptar Brææde.

Rugga oss Gud vort Rialpræde/ z tak j burt þŷna Fæþyckiu fra oss.

Ruørt villtu alla æfena oss reidur vera? Og vtþenia þŷna Reide vm alldur z æfe?

Villtu ecke Lijfga oss aptur? So ad þitt Folk meige gledia sig yfer þier.

Audsyn þu oss Drottin þŷna Myskun seme/ Og gief oss þitt Rialpræde.

Mætta eg þaa ad heyra/ þad Gud Drottin han talade/ Ad han Friden tilseg de sijnu Folke/ z sijnum Heilogum/ So ad þeir røtudu ecke j neina Fæuisku.

Þo er hans hialp þm nælæg s hn ottast So þad Dyrden bwe j voru Lande.

Ad Myskunen og Sanleikurin mætest sijn a mille/ og ad Riettvijsen og Fridurin kysse huort anad.

So þad Truen yxe a Jørdu/ Og Riettvijsen aþ Himne ofan Sæe.

So ad DROTTin veite oss Godvilld

So ad vort Land bere ſitt Avoxt.

So þad Riettvijſeñ blijfe þo ſamt fyrer hønum/ og fæe fullañ Framgang.

LXXXVI Pſalmur.

Hier gløret David eina Bæn/ hvøria aller meiga med hønum leſa/ og bidia/ þa þeir eru ſtadder j Sorgum z Eymdum/ ad þeir meige þa Guds Adſtod z Huggun/ z þacka hønum ſijdan fyrer hans Giæſku z Myſkunſeme. Hañ er ſam hlioda þeim 25. 130. 141. Pſalme.

Bæn Davids.

DROTTiñ/ Hneyg þitt Eyra og Bænheyr mig/ Þuiad eg er Veſall z voladur.

Vardveit þu Sæl mijna/ Þui eg em Heilagur/ Hialpa þu mier Gud Þræle þijnum/ ſem treyſter a þig.

Myſkuna þu mier DROttiñ/ Þuiad daglega na kalla eg til þijn.

Gled þu Sælena Þræls þijns/ Þuiad epter þier DRottiñ forlanger mig.

Þuiad þu DROTTiñ ert Godur og Lijknſamur/ Og næſta Myſkunſamur/

vid

vid alla þa ed þig akalla.

Heyr þu Drottinn mijna Bæn/ z hygg ad Rueinstafan minnar Grætbeidne.

J minne Anaud kalla eg til þijn/ Þu vil lldet nu þa heyra mig.

Drottinn/ eingenn er þier lijkr medal Gud anna/ Og þar er ei sa neitn sem soddan Verk kann giora sem þu.

Allar Þioder huoriar þu hefur skapad munu koma og tilbidia fyrer þier Drottinn/ Og þitt Nafn dyrka.

Þad þu ert suo Mattugur/ og giorer Dasemdarverkenn/ z þu alleina ert Gud.

Kienn þu mier Drottinn þijna Vegu/ so ad eg gange j þijnum Sannleika/ Vard veit mitt Hiarta vid þad hid einkanlega/ so ad eg ottest þitt Nafn.

Eg þacka þier DROTTinn Gud mi nu af ollu Hiarta/ Og heidra þitt Nafn eilijflegana.

Þuiad þijn Myskunseme er mykel yfer mier/ Og mijna Sælu hefur þu frelsad/ vt af Diwpe Helvijtis.

Gud/ hiner Dramblatu setia sig vpp a

 mote

mote mier/ og sa Flockur Vijkinganã vm situr mĳna Saal/ Og hefur þig ecke sier fyrer Augum.

Eñ þu DROTTiñ Gud miñ ert mill dur z Myskunsamur/ Þolenmodur z myk ellrar Myskunsemdar/ og sañarlegur.

Lijttu til mĳn/ z myskuna mier/ Styrk Þræl þiñ med þĳnum Krapte/ Og hial pa þu Syne þiñar Ambættar.

Gior þu eitt Teikn vid mig mier til go da/ so þad siæe þeir ed mig hata/ z skam est sijn/ þad þu DROTTiñ hialpar mi er/ og huggar mig.

LXXXVII Psalmur.

Hier verdur talad vm/ huørsu megtuglega su Heilaga Christelega Kyrkia(þ eru aller Christ ner Meñ)sie byggd vppa þa heiløgu trw. Og er Psalmur þesse samhlioda þeim 48. Psalme.

Lofsaungur Sona Korah.

Styrklega er hun Grundvøllud vppa þeim heiløgum Fiøllum/ DROTTiñ hann elskar Þor teñ Zion/ framm yfer allar

Tialld

Tialldbwder Jacob.

Dyrdarleg' sagnet verda j þier Predik adar/ þu Borgeñ Guds/ Sela.

Eñ eg mun Rahab og Babel predika lata/ ad þær skulu medkienna mig/ Sia þu/ Philistei og Tyri med þeim Blalend ingum munu þar fædder verda.

Til Zion mun sagt vera/ pad allshaat tader Menn skule þar fædder verda/ Og þ hñ sa hinn Nædste Grundvalle hana. DROTTiñ hann mun Predika lata j allshattudu Tungumale/ So pad eirn eñ nockrer skulu þar j þeim stad fædder vera/ Sela.

Og þeir Søngvararner/ so sem Dans mennerner/ munu aller syngia j þier/ eirn sem annar.

LXXXVIII Psalm.

Hier j þessum Psalme verdur kient/ huørnenñ eirn z sierhuør ma klaga yþer Angurfemd siñe z anaud fyrer Gude/ þa mañ ratar j Motgang edur Motlæte/ og bidia hañ vm Hialp z Hugg (un/ Psalmuriñ er samhlioda þeim 41.45.69. 143. Psalme.

 Lop

Loppsalmur Sona Korah/ fyrer ad syngia/ Af Veykleik þeirra Aumu.

Eitt Mentanar Fræde Heman Esrahiter.

DRottinn Gud minn Hialpare/ A Nott z Deige kalla eg þ þier. Mijna Bæn laat þu koma fyrer þig/ hneyg þijn Eyru til mijns Akalls.

Þuiad Sala mijn er full af Eymd/ og mitt Lijf þ tekur Helvijte ad nalægiast.

Eg em reiknadur med þeim sem ofan fara j Vnderdiupeñ/ Eg em lijka sem sa Madur huør ed ongua Hialp hefur.

Eg ligg medal þeirra Framlidnu/ yfer giefeñ/ lijka sem hiner j Hel slegnu/ þeir ed j Grøfunum huijlast/ Huørra þu minn est eige leingur/ og þeir wt af þiñe Hende fordrifner eru.

Þu hefur mier j Þytteñ nidur sæckt/ J Myrkred z j Vnderdiuped.

Þijn Grimd nidur þrycker mier/ Og all ar þijnar Storbylgiur þær þreyngia ad mier/ Sela.

Mijna

Mijna Kuńingia hefur þu giort mier piarlæga/Þu hefur lated mig þiñ ad vid biod verda/ Eg ligg Nertekeñ og kañ ecke j burt ad komast.

Mijn Aslæna er herþeleg af Eymdar Vesolld/ DROTTIñ/ þig ækalla eg Daglega/ Til þijn wtbreide eg mijnar Hendur.

Muntu nockud medal daudra Dasemd arverkeñ giora? Huørt munu hiner Framlidnu vpprijsa z þacka þier? Sela.

Huørt mun nockur j Grøþunum praſa telia þijna Myskunſeme? Og þiñ Sañleik j Fordiorfuneſſe?

Meiga nockud þijnar Dasemder j Myrkrunum medkiendar verda? Edur þitt Riettlæte j Landenu þui ſem fullt er med Gleymſku?

Eñ eg kalla til þijn DROTTIñ/Og mijn Bæn kiemur ærla fyrer þig.

Huar fyrer wtſkwfar þu DROTTIñ Sælu minne/ og byrger þitt Andlit fyrer mier?

Eg em aumur z vanmegna/ aþ þui ad eg em ſo burt rekeñ/ Eg lijd þijna ſkielf

kng/ ſuo ad eg ærvinlaſt ad meſtu.
Þiſn Reiptar bræde geingur yper mig/ Þiſn Skielþing hun þuingar mig.
Daglegana kringia þeir vtan vm mig lijka ſem Vatn/ Og aller til ſamans tor kijna þeir mier.
Þu velldur þui ad mijner Viner ꝛ Nꝛ ungar ꝛ mijner Kuñingiar taka ſig langt j burt fra mier/ þyrer þuilijkrar Eymdar ſaker.

LXXXIX Pſalm.

David talar hier vm þa myklu Guds Magt Naad ꝛ Myſkunſeme/ꝛ ad Chriſtur ætte ad þæ daſt/ꝛ frelſa allt Mañkyned/ Huar þyrer vier eigū ad ſetia vora Von til hans. Pſalmur þeſſe er ſamhlioda þeim 18.132. Pſalme.

Menkunarfræde Ethan Eſrahither.

EG vil ſyngia aþ Myſkun DR ottins eilijflegana/ Og þiñ ſañ leik kuñgiora m̄z mijnum Muñ ne vm Alldur og Æþe.
Og eg ſeige ſo/ Ein eilijþleg Naad mun

vpp koma/ og ad þu muner þiñ Sañleik Tryggelega hallda a Himnum.

Sattmaala hefe eg giort vid mÿna Utvalda/ Eg hefe suared mÿnum Þion David.

Ad eg vil þier Sæde tilreida eilÿflega na/ og þitt Tignar Sæte vppbyggia vm Alldur og Æfe/ Sela.

Og Himnarner munu DROttiñ þÿn ar Dasemder prÿsa/ Og þiñ Sañleika j Samkundum Heilagra.

Þuiad huør ma j Skyunum Drottne samiafnast? Og a medal Gudaña sona Drottne samlÿkur vera?

Gud hañ er miøg Mattugur j Sam kunduñe heilagra/ z Dasamlegur yfer øl lum þeim sem j kringum hañ eru.

Drottiñ Gud Allsheriar/ Huor er sa er þier sie lÿkur? So volldugur Gud? Og þiñ Sañleikur er j kringum þig?

Þu Drottnar yfer Siafarins Ædegan ge Þu hæger hans Bylgiur nær ed þær vpp hefia sig.

Þu nidur slær Rahab til Dauds/ Þu j sundurdreifer þÿnum Ovinum med þÿn um

um Styrklar Armlegg.

Himen z Jørdeñ eru þÿn/ Jardarkrin gluna hefur þu Grundvallad/og allt hu ad þar er jñe.

Nordred og Sudred þa heþur þu skap ad/ Thabor og Hermon blomgast j þÿnu Naþne.

Þu heþur Vollduglegann Armlegg/ Öflug er þÿn Hønd/ og hæ er þÿn hæg re Hønd.

Riettvÿsse og Doomur er þÿns Sætes Stadfesting/ Myskun og Sañleikur eru fyrer þÿnu Auglite.

Sæll er sa Lÿdur sem þa Gledeñar ski emtun kañ/ Drottiñ j Lioose þÿns And litis munu þeir ganga.

Yfer þÿnu nafne mũu þeir gledia sig dag legana/ z j þiñe Riettvÿsse dyrdleg' vera.

Þuiad hroosan þeirra Styrkleiks ert þu/ Og fyrer þÿna Milldę munt þu vort Horn vppheþia.

Þuiad Drottiñ er vor Skiølldur/ og sa hiñ heilage j Jsrael vor Kongur.

J þañ tÿma talader þu fyrer Sioner til þiña Heilagra/ og sagder/. Eg hefe

cirꝛ

eirn Volldugan Kappa vpp vaked/ ſa ed hialpa ſkal/ eirn wtvaldan, af Folkenu hefe eg vpphafed.

Eg heþe funded miñ Þion David/ Nu ſmurde eg mz mynu heiløgu Vidſmiøre.

Myn Hønd ſkal hønum Fullting veita Og miñ Armleggur ſkal ſtyrkia hañ.

Ovinerner ſkulu ei gieta yferbugad hñ Og hiner Ranglætu ſkulu ei nidur keſ ia hann.

Helldur þa ſkal eg hñs Motſtødumeñ nidur ſlaa/ z þa ed hñ hata vil eg plæga.

Eñ miñ Sañleikur og Myſkunſeme ſkal j hia hønum vera/ Og hans Horn ſkal j mynu Nafne vpphafed verda.

Hñs Hønd vil eg j Sioeñ ſetia/ Og hans hægre Hønd j Votneñ.

Hñ mũ nefna mig ſo/ Þu ert miñ Fad miñ Gud z Styrkur/ ſa ed mier hialpar.

Og eg vil ſetia hañ fyrer Frumgieteñ Son/ Allra hædſtañ medal Konungaña a Jørdu.

Myna Myſkunſeme vil eg eilyflegana hallda vid hañ/ Og miñ Sattmale ſkal hønum ſtadfaſtur vera.

Eilyf

Eilijfflegana vil eg honum Sæde giefa
Og hñs Velldes Stool styrkia/ a medan
Himeneñ varer.
Po hñs Born yfergiefe mitt Lögmaal/
Og gange ecke j miñnum Riettendum.
Po ad þaug vanhelge miñnar Riettlæt
ingar/ og hallde ecke miñ Bodord.
Pa vil eg þeirra Synda vitia med Hir
tingar Vende/ Og þeirra Misgiorda m(eð)
Refsingum.
Eñ miñe Myskun vil eg ecke fra þeim
snwa/ Og a miñnum Sañleika onguañ
Brest vera læta.
Miñ Sattmaala vil eg ecke vanhelga
Og ecke þad onytt giora/ sem framgeing
ed er af miñnum Muñe.
Eitt siñ hefe eg suared vid miñ Heilag
leik/ Eg vil ei liuga ad David.
Hans Sæde skal eilijft vera/ og hans
Velldisstooll lijka sem Sooleñ fyrer min
ne Augsyn.
So sem Tungled þa skal hñ stadfastur
blijfa eilijfflegana/ Og lijka so s Vottur
iñ j Skyunum sañarlegur vera/ Sela.
Eñ nu vanrækter þu z fyrer Odal legg

ut/Og reidur er vid þiñ Hïñ Smurda.
Þu apræker Sattmæla þÿns Þions/ Z Fottredur hñs Koronu nidur til Jardar.
Þu nidur brytür alla hans Mwrveggs Og lætur hans Hervirke nidur hrynia.
Hañ ræna aller þeir sem fram̃ hia gan ga/ Sÿnum Nagrøñum er hañ Hæd ordnet.
Hægre Hønd hñs Motstødumaña vpp hefur þu/Og gledur alla hans Ovine.
So hepur þu eirneñ hans Suerdsins Krapt j burt teked/Og lætur hañ ecke fa Sigur j Strÿdenu.
Þu nidurbrytur hans Hreinlæte/ Og pleyger hans Tignarsæte til Jardar.
Þu stytter Tÿmañ hans Vngdoms Alldurs/og nidre hyrger hann med For smæn/Sela.
Drottiñ/ huørsu leinge villtu hañenn med ollu hulest vera? Og þÿna Heiptar Reide sem Elld breña læta?
Hugleid þu huørsu skam̃vint mitt Lÿf er/ Huar fyrer villtu alla Meñ til einskis skapad hafa.
Huør er sa Madur sem a Lÿfe er/ad hñ

Q siae

fiæe ei Daudan/ Edur siyna Sælu frelse
vt ap Helvijtis Hende/ Sela.

DROTTin/ huar er nu þijn pyrre Myskun/ sem þu hefur suared David j þijnum Sannleik?

Minstu DROTTin a Nidran þina Pionustumanna/ huøria ed eg ber j mijn um Barme/ ap ollu so morgu Folke.

Huar med þijner Oviner midra þier DROTTin/ Þar med þeir nijda Foot spor þijns hins Smurda.

Lofadur se DROTTin eilijfflegana Amen/ AMEN.

XC Psalmur.

Moyses prijsade Gud pyrer hans Magt og Dyrd/ Og bad hann ad hialpa synu Folke/ z styrkia þad/ Hann minner oss og alla a vorn Daudleg leika. Og er Psalmur þesse samhliodande þeim 39. 49. Psalme.

Bæn Moyses Guds Mans.

Drott

Drottinn/þu ert vort Athuarf/ Alltijd og æfenlega.

Fyrr en þad Fiøllen vrdu z Jørdenn/ z þad Verølldin var skøpud/ ertu Gud vm allder z ad eilijfu.

Þu sem Mañenn lætur j burt deya/ og seiger/ Komed aptur þier Mañañna syner.

Þuiad Þusund Aar eru fyrer þier sim sa Dagurenn ed j Giær var vmlidenn/ Og so sem ein Nætur Vokt.

Þu lætur þa j burt lijda sem annad Rennanda Vatn/ Og þeir eru suo sem Suefn/ lijka s̄ Gras þ̄ ed snarlega vpp visnar.

Nuørt ed sneũa blomgast/og skiotlega bølnar/ Og ad Kuølldе Dags verdur vpphøggued/og vppþornar.

Þad sama giører þijn Reide ad vier so forgøngum/Og þijn Grimd/ þad vier hlt otum so skyndelega j burt.

Þuiad vorar Misgiørder setur þu fram fyrer þig/ Vorar ovitanlegar Synder j Lios fyrer þijnu Auglite.

Þar fyrer j burt lijda aller vorer Dag ar fyrer þiñe Reide/ Vier prammleidum

vora Arafolu/suo sem akad Æpentyr.
Vort Lijf varer vm fiøtiger Aar/ Enn
nær pad kiemur sin hædst/ þa er pad atta
tiger Aar/ Og þa pad er sem kostulegast
þa hefur pad ecke vtan Mygd z Armæde
vered/ Þui pad lijdur snart burt/ so sem fli
ugum vier padan j pra.
Eñ huør trwer þui pad þu so akaple
ga reidest? Og huør vggar vm sig fyrer
þuilijkre þifie Grimdar Reide?
Kieñ þu oss ad huxa/ pad vier hliotum
ad deyia/ So ad vier forsialer verdum.
Snw þu þier þo DROTTiñ til vor
aptur/ og vert þijnum Þionum Myskun
samur.
Aarla sed þu oss med Myskun þifie/ þa
vilium vier glediast og gladværer vera
vm vora Lijfdaga.
Gled oss nu aptur/ epter langa Þuing
an oss veitta/ Eptir þa langa Olucku s
vier høfum þolad.
Audsyn þijnum Þionum þijn Verk/ og
þijna Vegsemd Sonum þeirra.
Og DROTTiñ Gud vor sie oss Lijkn
samur/ Og framkuæme j hia oss Verked
vorra

vorra Handa/ ia þad Verked vorra Han
da þa vilte han framkuæma.

XCI Psalmur.

Gud vill bevara alla j þeirra Freistingum/ z fyrer øllu jllu þa sem a han trwa/ Þui han lætur sijna Engla bevara þa/ Þeir þar z eirnen hu ad þeir girnast af Gude. Han er eins hliodan de og sa 81.121.125. psalmur.

Ver han byr vnder Skiole hins Hædsta/ og skylest vnder Skugga hins Almattuga. Sa seiger til DROttins/ Mitt Traust og mitt Vijge/ minn Gud/ a huorn eg treyste.

Þuiad han frelsar mig wt af Snøru Veidemansins/ Og wt af þeirre skadsam legre Drepsoott.

Han mun skyla þier med sijnum Fiød rum/ Og þitt Trunadar traust mun vera vnder hans Vængium/ Hans Sanleikur er bæde Skiølldur og Veria.

So ad þu þurfer ei ad skielfast fyrer Ognan Næturinnar/ Fyrer þeim Skeytu

num sem a Dagenn fliuga.

Fyrer þeirre Drepsootteñe sem j Myrk-runum lædest/ Fyrer þeirre Sykeñe sem vm Middeiged fordiar far.

Þott ad Þusund nidr falle hia þiñe vin-stre Sijdu / z tiju Þusund til þiñar hægre Hlidar/ Þa mun hun þo ecke hæfa þig.

Ja/ þu munt þiñ Vilia sia med þijnum Augum/ Og lijta a þad/ huerneñ ed þm Ogudlegum mun endurgollded verda.

Þuiad Drottiñ er þitt Trwnadar tra-ust/ Sa hiñ hædste er þitt Athuarf.

Þig mun eckert vondslegt henda/ Og eingenn Plaga mun nalægia sig til þijns Heimilis.

Þuiad hañ hefur boded sijnum Eingl-um vm þig/ Ad þeir skule vardveita þig a øllum þijnum Vegum.

Ad þeir a Hondum bere þig/ suo ad þu steyter eige Fot þiñ vid Steine.

Yfer Leona z Eyturorma muntu gañ-ga/ Og med Fotum troda Leons Huolpa-na og Flugdrekaña.

Fyrst hañ gyrnest mig/ vil eg frelsa hñ/

Hañ

Han̄ þecker mitt Nafn/ þar fyrer vil eg vernda han̄.

Hann kallar til min̄/ Og eg vil Bæn heyra han̄/ Eg em hia honum j Neyd en̄e/eg vil honum þadan vtryckia/ Og han̄ vegsamlegan̄ giora.

Eg vil sedia han̄ med langiædlegum Lijfdøgum/ Og eg vil audsyna hønū mitt Hialpræde.

XCII Psalmur.

Hier kien̄er David/ad þad sie oss nytsamlegt ad hugleida þa storu Guds Velgiørninga/ ⁊ ad þacka hønū fyrer þa/ þuiad Madur fær stora Huggun þar af. Hann er samhlioda þeim 28, 77. Psalme.

Psalmasaungur a Sab bats Deige.

Giætlegt er DROTTne þa cker ad giora/ Og Lof syngia þijnu Nafne/ þu hin̄ Hædste.
Ad Morne þijna Myskun/ Og ad Kuollde þin̄ San̄leik ad kun̄giora

A Thiuftreingia Hliodfære og Psallt
elo/Med Loþslætte a Harpune.
Þuiad þu Drottinn lætur mig Gladvær
añ syngia vt af þijnum Verkum/ Og þ
eg hroose Verkum þiña Handa.
DROTTiñ/ Huørsu mierkeleg ad
eru þijn Verk/ Þijner Þanckar eru miøg
Diwper.
Niñ Fawijse trwer þui ecke/ Og sa hiñ
Falsheimske skyniar þad ecke.
Hiner Ogudhrædду spretta vpp ā Gr
as/ og þeir Illgiorda Meñ blomgast all
er/ Þangad til þeir afmæder verda/ vm
Alldur og Æfe.
Eñ þu DROTTiñ ert sa hiñ Hæd
ste/ Og blijfur eilijflegana.
Þuiad sia þu DROTTiñ/ þijner O
viner/ Sia þu/ þijner Ovvner munu fyr
erfarast/ Og aller Illvirkiar munu j sund
ur dreyfder verda.
Eñ mitt Horn mun vpphafed verda/
so sem añars Einhyrnings/ Og eg mun
verda smurdur med fersku Vidsmøre.
Og mijn Augu munu sia sijna Villd a
Ovin

Hvinum miklu/ Og mitt Eyra mun hey ra sijn Vilia a þeim Illskuþullum/ sem setia sig vpp a mote mier.

Hin Riettlaate mun Blomgast so sem Palmavidur/ Hann mun vaxa so sem ann ad Cedrus Trie j Libanon.

Þeir sem Jnplantader eru j Hwse DR DTTins/ munu / Fordyrum Guds vors blomgast.

Og nær ed þeir taka eitnest Alldrader ad verda/ þa munu þeir þo Blomgast samt eitnest/ og Avaxtarsamer og Fersker vera.

So þad þeir kunngiori ad Drottinn sie Riettlatur/ mitt Biarg/ og eingin Rang inde eru med hønum.

XCIII Psalmur.

Hier talar David vm Dyrd z Vegsemd Guds Rijkis/ vm huøria oss verdur kient j Guds Or de/ yfer huørre aller meiga skielþast og hræd ast. Psalmurinn er samhlioda þeim 46. 48. Psalme.

Dv Drott

DRottiñ er Konungur/og Dyrd lega ſkryddur/Drottiñ er vegle ga bweñ/z hefur eitt Ríke vpp byriad/ſo vñdt ſiñ þad Verolld eñ er/og fyrerbwed ad þad ſkule blíjfa.

Sídan þa ſtendur þiñ Velldisſtoll ſtod ugur/Þu ert eilíjfleguṙ.

DRottiñ/þeir Vatnsſtraumarner for heẜia ſig/ Þeir Vatnsſtraumarner þor hefia ſiñ Nyd/ þeir Vatnsſtraumarner forheẜia Bylgiurnar.

Þær Vatnsbylgiurnar j Hafenu eru myklar/og þiota vpp ogurlega/ Eñ Dr ottiñ j Vpphædunum er þo eñ meire.

Þíjn Ord eru eirn Riettferdugur Lær domur/ Heilagleiketñ er Prydeñ þíjns Hwſs Drottiñ eilíjflegana.

XCIIII Pſalmur.

David rædleggur hier øllum Chriſtnum Moñ um/ad þeir ſieu þolenmoder j Motgangenum/ Hañ gíører hier z ſo eina Bæn/hugria ed huør Madur ma leſa a moȯte íllum Opbelldismøñum z Tyrøñum/ſem Opſækia Guds Ord/ z Guds Ords Þienara/Hañ ſpaer og þyrer/ ad þeir mñu hreppa Plagur þar þyrer. Pſalmur þeſ ſe er eins hliodande ſem ſa 79.80.109. Pſa.

Drottiñ

DRottinn Gud/ Huørs ad Hefnd
eñ er/ Gud huørs ad Hefndeñ
er/ augsyn þig.

Vpphef þig þu Domare Ve
ralldareñar/ Endurgiallo þeim Dramb
lætum huad þeir verdskullda.

Drottiñ/ Huørsu leinge skulu hiner O
gudhræddu / Huørsu leinge eiga hiner O
gudhræddu ad hafa þeñañ Opsa?

Og so Drambsamlega ad tala/ Og al
ler Illgiørdameñ ad hroosa sier.

Drottiñ/ þeir plaga þitt Folk/ Og þu
inga þijna Arfleifd.

Eckiurñar z Framande Meñ j Hel sla
þeir/ Og Tijplæta hina Fodurlausu.

Og seigia/ Drottiñ sier þad ecke/ Og
Gud Jacobs skeyter þar ecke vm.

Hyggied ad þier Vitleysingar medal
Folksins/ z hiner Favijsu/ Huønar vilie
þier Skynsamer verda.

Sa sem Eyrad hefur plantad skyllde
hañ ecke heyra? Hañ sem Augad hefur
skapad skyllde hañ ecke sia?

Hañ sem agar hina Heidnu/ skyllde hañ
ecke

ecke ressak Sa ed Mønnum kienner pad
Huad peir vita.
Enn Drottinn veit Nuxaner Mannanna/
Ad pær eru Niegomlegar.
Sæll er sa Madur sem pu Agar DR
OTTinn/ Og Mentar hann fyrer pitt
Løgmaal.
So ad hann hafe Polenmæde nær ed a
mote geingur/ Allt par til ed peim Ogud
lega verdur Grøfenn bwenn.
Puiad DROttinn hann mun ecke For
leggia sitt Folk/ Nie helldur yfergiefa sitt
na Arfleifd.
Puiad Riettindenn hliota Riettinde ad
blijfa/Og peim munu aller Riettferdug
er af Hiarta epterfylgia.
Huør veiter mier hiastod j giegn peim
Illskuffullum? Edur huør styrker mig j
mote peim Illgiørda Mønnum?
Ef ad DRottinn hann hefde ecke hialpad
mier/Pa lææge mijn Ond alla reidu j peir
re Pøgnenne.
Eg sagda/Minn Footur hefur skeikad
Enn pijn Myskun DROTTinn hialpade
mier.

Mykla

Mykla Hrygd hafda eg j mijnu Hiarta / Enn þijnar Hugganer þa glødu mijna Saalu.

Alldrei þa muntu samþyckur verda þui skadsamlega Hæsæte / Huort ed Løgmaal ed jlla wtleggur.

Þeir brynia sig wt j mote Saalu hins Riettferduga / og dæma saklaust Blood.

Enn Drottinn er mijn Verndar hlijf / Minn Gud er styrkur mijns Athuarfs.

Og hann mun endurgiallda þeim þeirra Ranglæte / og mun afmaa þa fyrer þeirra Illsku saker / Drottinn Gud vor hann mun afmaa þa.

XCV Psalmur.

Dauid kiefier hier gillum oss ad lofa Gud / og vera hønum hlydner / þui vier erum hans Fatæk er Þienarar / Hann giefur oss og so hier eitt Ept-erdæme / ad vier skulum þeinkia vppa þad oþæ-relega Strafp sem Gydingar hrepptu. Psalm-urinn er samhlioda þeim 24. 100. Psalme.

Komed hingad / Lætum oss Lof syngia Drottne / Og Lofsyngia Styrk-leika vors Hialprædis.

Lat

Lǽtum oss med Packargiörd fyrer hans Asionu koma/ Og med Psalmum honum Lof syngia.
Þuiad DROTTinn hann er mykell Gud Og eirn Mattugur Konungur framm yfer alla Gude.
Þuiad j hans Hende er allt þad sem Jørdenn hefur/ Og Hæder Fiallanna eru hans eirnenn.
Þui hans er Siafarhafed/ og hann hefur þad giört/ Og hans Hendur hafa Þurrlended tilbwid.
Komed/ Lǽtum oss tilbidia z nidurkriupa/ Og framfalla fyrer þeim Drottne sim oss hefur giört.
Þuiad hann er vor Gud/ Og vier Folk hans Haglendis/ og Sauder hans Handa.
J Dag/ þo ad þier heyred hans Rødd þa forherded ecke ydar Hiørtu/ so sem ad skiede til Meriba/ lijka sem til Massa a Eydemørkenne.
Huar ed Fedur ydrer freystudu mijn/ Fundu þo og sau mijn Verk.

So

So þad j Fioruttijger Ar hafda eg Deilur vid þetta Folk/ z eg ſagda/ þad eru þeir Meñ ſem æ tijd fara villt j ſijnum Hiørtum/og þeir ed ei vilia læra mijna vegu.
So þad eg ſoor j miñe Reide/ Ad eige ſkylldu þeir koma til miñar Huijldar.

XCVI Pſalmur.

Hier verdur David rædt vm Guds ſtoru Magt og Dyrd/og ad aller ſkule giøra Chriſto þacker/fyrer hans Mañdoms tekning/z fyrer þad hn̄ upplyſer Verølldena med ſijnu H. Orde og Lærdome/z frelſade oſſ med ſijnū Dauda z Pijnu/og fyrer þad hn̄ vill aptur koma til ad dæma alla Riettvijſlega. Pſalmuriñ hliodar ſuo ſem ſa 24.47.76.108. Pſalmur.

Syngeð DROTTne nyann Lofſaung/ Synge DROTTne øll Verølldeñ.
Syngeð DROttine/og lofeð hans Nafn/ Kuñgiored Dag fra Deige hans Hialpræde.
Kuñgiored a medal Heidenna Þioda hans

hans

hans Dyrd/ Medal allshattadra Piodā hans Dasemder.

Huiad DROTTiñ er mykell og mi og Loflegur/ Dasamlegur fram̄ yfer alla Gude.

Huiad aller Guder Piodaña eru Afgu der/ Eñ DROTTiñ hañ hefur Himen eñ giørt.

Agiæta vel og fagurlega pá stendur fy rer hans Augsyn/ Og geingur volldugle ga og loflega til/ j hans Helgedome.

Pier Pioder/ Færed hingad DROT Tne/ Færed hingad DROTTne Dyrd og Magt.

Færed hingad DROTTne Dyrdena hans Nafns/ Færed Giafer/ og ganged jñ j hans Fordyre.

Tilbidied DROTTiñ j Heiløgum Skrwda/ Øll Verølldenn hun ottest hann.

Seiged a medal Heideña Pioda/ pad Drottiñ hañ er Konunguriñ/ og hafe sitt Ryke tilreidt/ so vy̋da sem øll Verølldeñ er/ ad pad skule blyfa/ Og hañ dæme Fol ked riettvyßlega.

Sim

Himmenen̄ han̄ gledie sig/ og Jørden̄ sie Gladvær/ Stapar hafed pad pióte vpp/ z allt huad þar er jñe.

Jardarfollden̄ gledie sig/ z allt huad þar er vppe/ Og öll Trien j Skogienum/ þa sieu Gladvær.

Fyrer DROTTne/ þuiad han̄ kiem ur/ Þuiad han̄ kiemur til ad dæma Jardrijked.

Han̄ mun Jardarkringluna dæma med Riettvijse/ z Folked med sijnū San̄leika.

XCVII Psalmur.

Dauid talar hier vm Jesu Christi Tilkomu og pad hn̄ mune yberviña alla sijna Ovine/ og vpprijsa af Dauida/ z eignast þad eilyfa Rijked Han̄ er samhlioda þeim 96. Psalme.

DROTTin̄ han̄ er Konungurin̄ þess gledur sig Jardrijked/ z Eyarnar sieu gladværar/ so margar sem þar eru.

Skyen̄ z Þokan̄ eru j kringum hn̄/ Riettvijsen̄ og Domuren̄ eru Grundvallan hans Tignarsætis.

Elldurin̄ Vtgeingur fyrer hønum/ Og

 brenn

brefier allt j kringum hans Dyne.
Hans Elldingar leyptra vm Jardar kringluna/ So þad Jorden ser þad z skielfest vid.
Biørgen bradna nidur sem anad Vax fyrer DROTTne/ Fyrer Drottnaran um alls Jardrykis.
Himnarner kungiøra hans Riettlæte og allar þioder sia hans Vegsemd.
Skamest þeir sijn aller sem gøfgua Lijknesken/ z hrosast j Skurgodum/ Til bidied han aller Guder.
Zion heyrde þad og gladdest vid/ Og Dæturnar Juda þar gledia sig/ Drottin yfer þinne Rijkisstiornan.
Þuiad þu DRottin ert sa hin Hædste j øllum Løndum/ þu ert miøg vpphafen yfer alla Gude.
Þier sem elsked Drottin/ hated hid vont da/ Drottin han vardveiter Saaler sinna Heilagra/ Vt af Hende Oguðhræddra þa mun han frelsa þær.
Hinum Riettlæta hlijtur æ Lioosed vpp aptur ad rena/ Og Fognuduren þeim Riettferdugum j Hiarta.

Hier Riettlæter gledied ydur j DRO TTne/ Og packed honum/ og pryssed hans Heilagleik.

XCVIII Psalmur.

Hier amminer David alla/ ad þeir þacke Gu ds Syne þar fyrer/ ad hañ vppa sig tok Mann dolneñ og prelsade oss. Og fyrer þad hñ vill ko ma a Doms Deige/ og giøra oss sæla og Sælu holpna. Hañ hliodar eins og sa 96.

SYnged Gude nyañ Løfsaung/ Þuiad hañ giører Dasamleg Verk/ Hañ yfervinnur med sinne hægre Hönd/ og med sijnum hei løgum Armlegg.

Drottiñ lætur sitt Hialpræde kunugt verda/ Fyrer Folkenu lætur hañ sitt Riett læte opinberä.

Hañ miñest a sijna Myskun z Sañlei ka vid Hwsed Jsraels.

Øll Endemørk Jardareñar munu sia Hialprœded Guds vors.

Synge hatt Lof Drottne øll Verolld iñ/ Synged/ Vegsamed z lofed.

Lofed Drottiñ med Hørpuñe/ Medur Hørpuñar slætte og Lofsaunguum.

Medur Herlwdrum og Horna blæstre
Synged hatt Lof j Augsyn DROttins
þess Konungsins.

Siafarhafed þad þiote vpp/ og huad
þar er jñe/ Jardarkringlan/og allt huad
þar vppa bygger.

Þau reñande Votneñ gledieſt vid/ Og
øll Votneñ ſie Gladvær.

Fyrer Drottne/ Þuiad hañ kiemur ad
dæma Jardrijked/ Hñ mun Jardarkring
luna dæma med Riettlæte/og Folked med
Riettindum.

XCIX Psalmur.

Hier talar David vm Jesu Christi Konung
lega Magt z Velldе/Og þad aller sieu skylldug
er ad lofa og dyrka hañ allеina/sim Gud z sim
rietta Konung/Hñ er samhlioda þeim 96. Psl.

DROttiñ hañ er Konunguriñ/fyr
er þad sturlaſt Folked/ Hañ sit
ur yper Cherubim/ þar fyrer sky
ρar sig Verølldeñ.

DROttiñ er mykell til Zion/ Og hær
vpp yper ollu Folke.

þäcke Men̄ þÿnu myklu og Dasamls gu Nafne/ huort ed heilagt er.

J Ríke þessa Konungsins þa Elska Men̄ Riettenn/ Þu hefur Riettvÿsena/ Þu giører Doomenn og Riettvÿsena j Jacob.

Forhefied DROttin̄ Gud vorn/ Til bidied fyrer hans Fotskør/ Þuiad han̄ er heilagur.

Moyses og Aaron medal hans Kenne mana/og Samuel medal þeirra sem ha ns Nafn akalla/ Þeir Akalla Drottin̄/ og hann Bænheyrde þa.

Han̄ talade vid þa j giegnum Skyskolp an̄/Þeir hielldu hans Vitnisburde/ og þaug Bodord sem han̄ gaf þeim.

Drottin̄ þu ert vor Gud/ þu Bænheyr der þa/Þu Gud fyrergafst þeim/og vañ dader vm þeirra Breytne.

Forhefied Drottin̄ vorn Gud/og tilbid ied fyrer hans Heilogu Fialle/ Þuiad Drottin̄ vor Gud han̄ er heilagur.

C. Psalmur.

David áminner hier alla/ ad vid'urkienā Syn der sýnar þyrer Gude/og ad þacka hm̄ z prýsa Hañ þyrer þad hañ skapade allt Mañkyn. Psa lmur þesse hn̄ samhliodar eins z sa 47.95.Ps.

Eitt Packlætis Psalmur.

Ynged hatt Lof Drottne øll Verølldeñ/ Pioned Drottne med Føgnude.

Komed þyrer hans Asian med Gladvære.

Medkieñed þad Drottiñ er Gud/Hañ hefur giørt oss/og ecke sialfer vier/ sier til Folks/og til Sauda siñar Hiardar.

Ganged jñ vm hans Borgarhlid med Packargiørd/z vm hn̄s Fordyre med Lofsønguñ/Packed hm̄/lofed hn̄s Nafn.

Puiad Drottiñ hañ er liufur/Og hans Myskunseme varer eilijflegana/ z hans Sañleikur vm Alldur og Æfe.

CI Psalmur.

Hier kieñer David øllum/ ad þeir hafe sijna vmgeingne med þeim goodu/ og lære huad gott er/eñ forderst hitt huad vondt er. Psalmur þe sse er eins hliodande z sa 15.16.26. Psalm.

Psalm

Ted ap Myskunseme z Doomen um vil eg syngia/ Og þier Drottinn Lop seigia.

Forsialega og skilvijslega brey ke eg vidur þa/ sem mier til koma/ Og ge ing Meinlauslega fram̃ j mijnu Hwse.

Eg tek mier eckert vont Mæleþne til Eg stugga vid honum sem jlla gioret/ z læt han̄ ecke hia mier vera.

Eitt Hreckvijst Hiarta þad hlijtur fra mier ad vijkia/ Hin̄ Illgiarna lijd eg ecke.

Han̄ sem Heimuglega bakmæler sijnum Naunga/ þa apmæe eg/ Han̄ þæ eg og eige lided sem Dramblætur og Metnad arfullur er.

Mijn Augu lijta til þeirra Trulyndra j Landenu/ suo ad þeir bwe hia mier/ Og giarnan þa hefe eg froma Þienara.

Vnderhyggiu samt Folk þa helld eg ei j mijnu hwse/ Hiner Lygegiornu hafa eckert Athuarþ hia mier.

Snem̃a þa afmae eg alla Omillda j Landenu/ So þad eg afmæe alla Illgiørda men̄/ wt af Borgeñe Drottins.

CII Psalmur.

David giører hier eina Bæn/ sem sierhuør ma sydka og lesa/ þegar hañ er j Sorg og Eymdum staddur/ z bidia vm Fyrergiefning sijña Synda z ad hañ kuñe so klaklaust ad komast fra þessa re vestu Verølldu til eilijfrar Glede. Psalmur sa er samhlioda þeim/ 80. 81. 83. 134. Psalme.

Bæn hins Fatæka/ nær ed hañ kuelst j Hugarangre/ og fyrer DROTTne wtheller sijne Hrygd og Bæn.

DRottiñ heyr þu Bæn mijna og lattu mitt Akall til þijn koma. Byrg ecke þitt Andlit fyrer mier/ Vti Anaudar Tijma þa hneyg þu þitt Eyra til mijn/ Nær ed eg kalla a þig/ þa Bænheyr þu mig sem skiotast.

Þuiad mijner Dagar eru j burt lidner sem Reykur/ Og mijn Bein þaug eru forbrend/ lijka sem añar Elldebrandur.

Mitt Hiarta er sleged og vppþornad/ lijka sem añad Gras/ So þad eg forgleyme mijne Braudz ad neyta.

Mijn

Mijn Bein þau loda vid mitt Holld/ vt af Greate og Andvarpan.

Eg em vordeñ lijka so sem Reyrstorkur a Eydemørku/ eins lijka em eg vordeñ so sem øñur Nættugla j Eydehwsum.

Eg vake/ Og em so sem einmana Fugl a Hwspekium vppe.

Daglega nijda mig mijner Oviner/ Og þeir ed hæda ad mier/ sueria vm mig.

Þuiad Øskuna et eg lijka sem Braud/ z med Harmenu samblanda eg miñ Dryck.

Fyrer þiñe Ognan og Heyptar Reide/ Þuiad þu hefur so vpplypt mier og mig j Gruñ nidur steiged.

Mijner Dagar eru j burtu lidner sem Skugge/ Og eg em so sem añad Hey vpp þornadur.

Eñ þu Drottiñ blijfur æfenlega/ Og þijn Miñing vm Alldur og Æfe.

Tak þig vpp og vert Myskunsamur yf er Zion/ Þuiad Tijmeñ er til/ ad þu sieri heñe lijknsamur/ og sa tijme er komiñ.

Þuiad þijner Þionustumeñ villdu fegn er ad hun vppbygdest/ Og sæe giarnañ þ

hellar Steinar og Kalk tilbwed yrde.

So þad/DROTTiñ/ hiner Heidnu ottudust þitt Nafn/ Og aller Konungar ner a Jørdu þijna Dyrd.

Þuiad DROttiñ hañ vppbygde Zion Og byrtest so j siñe Begsemd.

Hañ ælijtur Bæna ækall hiña Fyrer litnu/ og forsmaaer ecke þeirra Bæn.

So þad verdur ritad vppa epterkoman de Kynkuñsler/ Og þad Folk sem skapad skal verda mun Lofa Drottiñ.

Þuiad hañ lijtur wt af sinne heilagre Hæd/ Og Drottiñ hañ sier af Himne of an a Jørdena.

So ad hañ heyre Andvarpan hins Hertekna/ Og leyse Sonu Daudans.

Vppa þad þeir kuñgiøre Nafned DROTTins til Zion/ Og hans Lof til Jerusalem.

Þa ed Folked kiemur til samans/ Og ko ngarijkeñ/ DRottne ad þiona.

Hañ linade a Veigenum minn Krapt/ Hañ stytte mijna Daga.

Eg seige/ Miñ Gud/ Suipt mier ecke j burt

burt ad halfnudum Dogum mijnum/ þijn ar þau vara vm Alldur og Afe.

Þu heþur þegar aþ Upphafe Jordena Grundvallad/ og Himnarner eru þijn Handaverk.

Þeir Forganga/ eñ þu blijfur/ aller mu nu þeir fyrnast suo sem añad Fat/ Þeir munu skiptast so sem añad Klæde/ þa ed þu vmskipter þeim.

Eñ þu blijfur þañ same þu ert/ Og þijn Ar þau taka onguañ Enda.

Syner þiña Þionustumaña munu blijfa/ Og þeirra Sæde mun tingast fyrer þier.

CIII Psalmur.

Hier kiener David øllum oss ad þacka Gude fyrer hans marga og mykla Velgiørninga/ sem hañ heþur veitt oss/ So eigum vier og eirneñ ad prysa hans Verk. Psalmurinn er samhlioda sem 15. 100. 111. 116. Psalme.

Psalmur Davids.

LOf seig þu Ønd mijn DROTTne/ Og allt huad j mier er/ hans Heilogu Nafne.

Loþ

Lof seig þu DRottne Saala min/ z for glepm ei ollu þui enu gooda ſ̃ han̄ hefur giort þier.
Han̄ huor ed fyrergiefur þier allar þin̄ nar Synder/ Og græder allar þin̄ar Meinsemder.
Huor ed frelſar þitt Lyf vt af Fordiorfuneſte/ Og Koronar þig med Millde og Myſkunſeme.
Huor ed þin̄ Mun̄ Gladværan giorer/ Og endurnyar þig og Unga giorer/ lijka ſem aanan Orn.
DRottin̄ han̄ wtvegar þeim Rietlæte og Dom/ ollum ſem Ranginden̄ lijda.
Han̄ liet Moyſen vita ſijna Vegu/ Og Sonu Iſraels ſijn Verk.
Lijknarfullur og Myſkunſamur er DROTTin̄/ þolenmoodur og hardla Godgiarn.
Han̄ er ei alla Æfena byſtur/ Og reid eſt ecke eilijflegana.
Han̄ breyter ei vidur oſſ epter vorum̄ Syndum/ Og endurgielldur oſſ ecke epter vorum Miſgiorningum.
Þuiad ſo hatt ſem þad Himenen̄ er ypp

yfer Jordenñe/ Þa lætur hañ sijna Myskuñ seme nijkla vera/ yfer þeim sem hann ottast.

So piærre sem þad Austred er Vestre nu|So lætur hañ vorar Misgiorder oss fiarlægar vera.

Lijka sem þad Faderenñ er Bornunum Lijknsamur/ Eins þa er Drottiñ Mysk unsamur vid þa sem hñ ottast.

Þuiad hañ veit huada Verkefne vi er erum/ Honum til Hugar kiemur þad vier erum Dupt Jardar.

Madurinñ er vm sijna Lijfsdaga sem añ ad Gras/ Lijka sem Blomstred Akursins Blomgast hañ.

Nær ed Andeñ burt lijdur af honum/ þa er hañ ei meir/ Og hans Stadur þeck er hañ ei leingur.

Eñ Myskun Drottins varer vm Alld ur og Æfe/ yþer þeim sem hañ ottast/ Og hans Riettlæte yfer Barnabornunum.

J hia þeim sem vardveita hans Sætt mala/ Og miñast a hans Bodord/ so ad þeir giore þar epter.

DROTTIñ hann hefur siñ Velldis.
stol

ſtol a Himnum tilbwed/ Og hans Rijke
pad Drotknar yper øllum Hlutum.

Lof ſeiged Drottne þier aller hans Ei
nglar/þier Oflugar Kiempur ſem hñs
Erende wtrietted/ So ad heyreſt Rauſt
hans Orda.

Lof ſeiged Drottne allat hans Herſuei
ter/Hans Þienarar þier ſem hans vilia
giøred.

Lof ſeiged Drottne øll hans Verk/ j
øllum ſtødum hans Herradœmis/Lof ſeig
þu Ønd mijn DROTTne.

CIV Pſalmur.

Hier ámiñer David alla til Packlætis vid Gud ꝼ hñs otelianlega Velgiørninga/ ſem hañ audſyner oſſ/ j þui hañ ſkapade alla Hlute/ og ſo lijka þat ad/ad hañ ſtiórnar øllum hlutum med ſine Forſia/ ꝛ voſtrar ꝛ nærer allar ſkapad ar Skiepnur. Pſalmurin er ſamhlioda þeim 111.137. Pſalme.

LOF ſeig þu Drottne Ønd
mijn/Drottinn miñ Gud/ næſ
ta vegſamlegur pa ertu/ Fa
gurlegana og Dyrdlegana
ertu prijddur.

Lios

Cioſenu erfu ſkrÿddur ſo ſem ødru Klæ
de/ Þu vtbreider Himeneñ ſem aktad Vef
nadar Tialld.

Þu hvelſter hañ ofan med Vøtnunū/
Þu fer a Skyunum ſem a ødrum Vagne
Og geingur a Fiødrum Vindſins.

Þu ſem giører þÿna Eingla ad Vinds
Anda/ Og þÿna Þienara ad Elldsloga.

Þu ſem Grundvallad hefur Jardrÿk
id yfer ſtñe ſtadfeſtu/ So ad þad blÿfur
vm Alldur Æfe.

Medur Vnderdiupenu hlÿlur þu þad/
ſo ſem medur ødru Klæde/ og Vatneñ ſta
nda vpp yfer Fiøllunum.

Eñ fyrer þiñe Straffun þa flya þau
Fyrer Hliode þiñar Reidarþrumu fara
þaug burt þadan.

Fiølleñ þau gnæfa hætt vpp/ Og Dal
erner þeir lægia ſig þar vnder/ Vit þenn
ſtad ſem þu hefur þaug Grundvallad.

Takmark hefur þu ſett/ þar komaſt
þaug ei vt yfer/ Og þaug meiga ecke Iør
dena ad nyiu hylia.

Þu lætur Bruñana vppſretta j Smæ
Dol

dolunum/ So þad Vatnet frampkiodla millum Fiallana.
So þ øll Dyr a Mørkunū þae ad drecka/ Og þ Villudyren slecke sin Þosta.
Hia þm hinū somu sitia Fuglar Lopt sins/ z syngia a millum Vidarkuistana.
Þu vokuar Fiøllen hier ofan ad/ Þu fyller Landed af Avextenum þm þu giefur.
Þu lætur Grased vppspretta fyrer Fienadin/ og Kornsæded Mønnunum til Nyt semdar/ so þad þu wtleider Brauded af Iordenne.
Og ad Vijned gledie Mannsins Hiarta z ad hans Asion hyrleg verde wt af Vidsmiørenu/ og ad Brauded styrke Mann sins Hiarta.
So þ Skoogartrien Drottins standa hladen med Friosgan/ Þau Cedrustrien j Libanon sem sialfur hn̄ hefur plantad.
Þar hreidra sig Fuglarner/ z Storkarner byggia vpp j Grenevidar Trianum Þau hæþu Biorgen eru Steingeitana Athuarp/ Og Biargskorurnar Smadyranna Ilie.
Þu giører Tūgled/ ætenu þar epter ad skipta

skipta/Solen̄ hun veit sijna nidurgøngu.
Þu giører Myrkt so ad Notten̄ verdur
þa hreyfa sier øll Villudyren̄.
Þau enu vngu Leonen̄ grenia þa epter
Brœdeñe/ z leita siñar Fœdslu af Gude.
En̄ nær Soolen̄ geingur vpp/ taka þau
sig j burt þadan/ z leggia sig j sitt Bœle.
Þa geingur Madurin̄ wt til sijns Ve
rks/ og er ad sinne Vinnu allt til Kuølld
sins.
Drottin̄ huørsu mykel og mørg ad eru
þijn Verk/ øll heꝼur þu þau med Speke
til sett/ Og Jørdenn er ꝼull aꝼ þiñe God
girne.
Siafarhaꝼed þad sem er so vijdt z myk
ked/ Þar sueima jñe oteliãlegar/ bœde sm
ær Kindur og storar.
Þar j giegnum ganga Skipen̄/ Þar
jñe eru þeir Hualer/ huøria ed þu heꝼur
giørt/ so þad þeir leika sier þar jñe.
Þetta von^r allt vppa þig/ so ad þu gieꝼ
ur þeim Fœdslu j Hællkuœman tijma.
Nær ed þu gieꝼur þeim/ þa samansafna
þeir/ Nær ed þu vpplykur þiñe Hende/ þa
verda þeir med Godsemd sadder.

Nylur þu þitt Andlit/ þa skielfast þeir þu burt tekur þeirra Andardrætt/ þa fyrerfarast þeir/ og verda suo aptur ad Dupte.

Þu wtsender þinn Anda/ þa skapast þeir/ Og þu Endurnyiar Augsyn Jard arefiar.

Dyrden Drottins er eilijfleg/ Drottin han hefur Þocknan a sijnum Verkum.

Han ælijtur Jordena/ þa skielfur hun/ Nu a hrærer Fiollen þa rijkur af þeim.

Eg vil lof syngia DROTTne mijna Lijfdaga/ Og min Gud lofa/ æ so leinge sem eg er.

Mijn Ræda verde honum þægeleg/ En eg gledst j Drottne.

Syner Syndugu verda j burt suipter af Jordu/ og hiner Oguðhræddu so ad þeir sie ei leingur/ Lof seig þu Ond mijn DROTTne/ Haleluia.

CV Psalmur.

Davið kiener hier einum og sierhuörium ad þacka Gude fyrer hans myklu Adstod og Hug suglun/sem han veiter oss j vorum vidliggiande Naudsynium/Sorgum og Eymdum/ eins ≈ þn

þordum hialpade Jsraels Folke vt þeirra Hormungum og Pijningum/ þa hañ leidde þa wt aꝼ Egyptalande/ Hañ er so bliodande sem sa 78. 135. 136.

Ÿ Acke þier Drottne og Prediked hans Nafn/ Wijdfræed hans Verk a medal Folksins.

Synged af honum og lofed hañ/ Seiged wt af ollum hans Dasemdum.

Hroſed hans Heilaga Nafne/ Hiarta þeirra sem Drottins leita þ glediest sig.

Spyried epter Drottne/ z epter hans ſtyrk/ Leited hans Andlitis alla tijma.

Miñest hũs Dasmdarverka/ þau ed hũ hefr giort/ hũs Stormerkia z hũs Ords,

Þier Sæded Abrahams hũs þionustu mans/ Þier Syner Jacobs/ Hans þess hins wtvalda.

Hañ er DRottiñ vor Gud/ Hañ dæmer wti allre Verolld.

Hañ miñest sijns Sattmala eilijflega Þess Ordsins sem hañ hefur fyrerhieted j marga þusund Lidu.

Þad hañ hefur bunded vid Abraham Og sijns Eyds vid Jsaac.

Og hañ sette Jacob þad sama ꝼ Bod
ord/ Og Israel til eilijfs Sættmaala.
Og sagde/ þier vil eg giefa Landed Ca
naan/ Hlutskipte ydar Arfleifdar.
Þa ed þeir voru fæer ad tølu/ z ei marg
er/ Og framande þar jñe.
Og þeir fooru j fra eirnre Þiood til
añarar/ wr ødru Rijkenu til eins annars
Folks.
Ønguañ Mañ liet hañ þeim Skada
giøra/ Og Kongaña þa straffade hann
þeirra vegna.
Snerted ecke mijna þa hina Smurdu
Og giøred mijnum Prophetum øngua
Meinsemd.
Og hñ liet Hallærid koma yfer Landed
z j burt suipte ollũ tilføngum Fædslunar.
Hañ sende eirn Mañ vndañ þeim/ Jo
seph var selldur wt j Þrældom.
Þeir þuingudu hñs Fætur j Fiøtrum/
Hans Lijkame hlaut j Jarnum ad liggia.
Allt þangad til ad hans Ord þad kom
frañ/ Og Ræda DROTTins gagn
hreinsade hañ.
Þa sende Kongurinñ vt og liet læta hñ
lausañ

lauſañ/ Hofdingiñ Folkſins ſkipade hañ
vt ad lata.

Hañ ſette hañ Herra yþer ſitt Hws/ z Hofdingia yfer allar ſijnar Eigner.

So þad hañ mentade hans Hofdingia epter ſiñe Speke/ Og Wijſdom kiende hans Olldungum.

Og Iſrael for j Egyptaland/ og Jacob vard eirn Framande Mañ j Lande nu Cham.

Og hañ liet ſitt Folk aukaſt miøg/ Og giørde þa Megtugre eñ þeirra Ovine.

Hañ vmſnere Hiørtum hiña añara/ ſo ad þeir hoþdu hans Folk ad Hatre/ og þeinktu ſier med ſlægd hans Þienara nid ur ad kieþia.

Hañ ſende ſiñ Þion Moyſen/ Aaron þañ ed hañ wtvalde.

Þeir hiner ſømu giørdu hans Teikn a medal þeirra/ Og hans Stormerke j Lan denu Cham.

Hñ ſende Myrkureñ/ z liet dimt verda/ Og þr voru ecke ohlydúger hñs Ordū.

Hañ ſnere Votnum þeirra j Blod/ Og drap ſo þeirra Fiſka.

 Þeir

Þeirra Land vtleidde Poddur af ſier/ jñ
j þau hinu jnſtu Herberge þra Kongiga.
Hañ ſagde/ þa komu Jllſku Ormar/ og
Lys/ j allar þeirra Landsmꝍrkur.
Hñ gaf þeim Hagl fyrer Regn/ Ellds
Loga vtt þeirra Land.
Og ſloo þeirra Vijnvid ꝫ Fijkna Trie
Og j ſundur braut øll Alldentrie j þeirra
Takmorkum.
Hañ ſagde/ þa komu Engeſprettur/
Og Gras Madkar/ Otal.
Og þeir ꝍtu vpp allt Gras j þra Lan
de/ Og þeir ꝍtu vpp allan Avoxt a þeir
ra Akurlondum.
Og hañ ſloo allañ Frumgietnad a E
gyptalande/ alla þeirra þyrſtu Erfingia.
Og hañ vtleidde þa med Gulle ꝫ Silf
re/ Og j bland þeirra Slecktis var eing
eñ Vanfꝍr.
Egyptaland gladdeſt vid ad þeir ꝍtfo
ru/ þuiad Hrædſlan af þeim til var yfer
þa dottiñ.
Hañ breidde vt Skyeñ til ad ſkyla þeim
Og Elldeñ a Nottiñe til ad lijſa þeim.
Þeir beiddu/ þa liet hñ Coturnices koma
Og

Og hañ ſadde þa med Himna Braude.
Hañ Opnade Hellubiarged/ þa rann Vatn vt þadan/ ſo ad þar ruñu Læker/ j þurrlendre Eydemørku.
Þuiad hañ minteſt a ſitt Heilaga Ord Sem hañ hafde talad til Abraham ſins Þionuſtumans.
Þañeñ vtleidde hñ ſitt Folk med Fagnade/ Og ſijna Vtvalda med Glede.
Og gaf þeim Løndeñ Heidingiaña/ So þad þeir eignuduſt Audæfeñ Þiodaña/
Vppa þad ad þeir ſkyllde hallda hans Riettlætingar/ Og vardveita hans Løgmal/ Haleluia.

CVI Pſalmur.

Hier talar David vm Vþacklæte Jſraels Folks/ ꝥ þeir þøckudu ecke Gude fyrer hēs Myſkun z Velgiørninga/ſem hñ auðſynde þeim/ Og kiener hañ øllum hier/ad fęra Gude Lof z þackargiørd fyrer hans Velgiørninga/ Og þad hñ fyrergiefur oſſ Synder vorar. Pſalmurīn ſam hliodar þeim 78. Pſalme.

Haleluia.

 Þacke

Ø Acke þier DROttne/ þuiad hañ er Goodur/ Og hans Myſkunſeme varer eilijfflega.

Huør kañ Kraptaverkeñ DROTT=ins wt ad ſeigia? Og oll hans Daſemd arverk ad Lofa?

Sæler eru þeir ſem vardveita Riettin deñ/ Og giora alla tijma huad Riettvijſ legt er.

Minſtu mijn DROTTiñ epter þeirre Myſkun ed þu hefur til ſagt Folke þijnu Veittu oſſ þitt Hialpræde.

So ad vier meigum ſia Velferd þinna Vtvaldra/ og ad gledia oſſ yfer þui/ þad þijnu Folke vel vegnar/ Og ad hrooſa oſſ medur þiñe Arffleifd.

Vier høfum ſyndgaſt med vorum For feedrum/ Vier høfum miſgiørt og høfum Ogudhrædder vered.

Fedur vorer a Egyptalande villdu ecke ſkilia þijnar Daſemder/ Þeir Hugleiddu ecke Mykeleik þinna Myſkunſemda/ Og voru ohlyduger vid Siafarhafed/ einkum vid hafed Rauda.

Eñ hñ hialpade þeim ꝼ ſijns Nafns ſaker

saker/ So ad hañ audsynde sijna Magt.

Og hañ hastade a Hafed Rauda/ þa vard þad þurt/ og hañ leidde þa j giegn um Vnderdiuped/ lijka sem vm adra Eydemørk.

Og hañ frelsade þa wt af Hende þeirra sem þa høtudu/ Og leysste þa vt af Hende Ovinarens.

Og Vatned þ dreckte þeirra Motstødumønum/ So þ eingeñ þra vard epter.

Þa trudu þeir a hans Ord/ Og sungu hønum Lof.

Eñ þeir forgleimdu snarlega hñs Verkum/ þeir bidu ecke epter hans Raadum.

Og þeir feingu Girndar þysn a Eydemerkeñe/ Og freistudu Guds a þeim Ørkapes Obygdum.

Og hañ veitte þeim þeirra Bænastad Og sende þeim nogan Sadning/ so ad þa velgde þar vid.

Og j Herbwdinum settu þeir sig vpp a mote Mosen/ J mot Aaron/ þeim heilaga Drottins.

Jordeñ opnade sig vpp z gleypte Dathan/ Og luckte sig vt yfer Abiram.

Og Eldurenn tendradest vpp j þeirra Samkundum/ Logienn hann vppbrende hi na Oguðlegu.

Þeir giordu sier Kalf j Noreb/ Og til bædu þad steipta Skwrgod.

Og þeir vmsneru þeirra Dyrd/ vti Lijk ing Nauts þess ed Grased etur.

Þeir forglenmdu Gude sem þa hafde frelsad/ huør ed soddann Stormerke hafde giort a Egyptalande.

Dasemdarverkinn j Landenu Cham/ Og þau hrædelegu vndurinn j Hafenu rauda.

Og hann sagde/ þad hann villde afma þa/ Ef ad Moyses hans hinn Vtvalde hef de ecke aptrad þeirre Mannplagu/ til ad stilla hans Reide/ so ad hann glatade þe im ecke med øllu.

Og þeir forsmædu þad hid ægiæta La nded/ Þeir trudu ecke hans Ordum.

Og þeir møgludu j sijnum Landtiolld um/ Þeir hlyddu ecke Raust Drottins.

Og hann hoog sijna Hond vpp j mote þeim/ So þad hann nidurslæe þa j Eyde mørkenne.

Og hann j burt sleygde þeirra Sæde

med

medal Heidena Pioda/ og j sundur dreif
þe þeim vt j Londen.
Og þeir gafu sig til Baal Peor/ z ætu
aff Fornfæringum daudra Skwrgoda.
Og þeir reittu hañ med sijnum Verkū/
Þa kom z so Plagan a medal þeirra.
Þa gieck fram Phineas/ og forlijkte þ
Sakþerle/ so þa tok Plagan ad liña.
Og þad sama vard hønum reiknad til
Riettlætis/ vm Alldur og ad eilijfu.
Og þeir reittu hañ vid Motlætis Vat
ned/ Og þeir ængrudu Moysen jlla.
Þuiad þeir sturludu hans Hiarta/ So
ad hønum hrutu nockur Ord.
Ecke helldur afmædu þeir þær Pioder
nar/ Huøriar ed Drottiñ hafde þo skip
ad þeim.
Helldur samblønduðu þeir sig medal
Heidena Pioda/ Og lærdu so Verkeñ þe
irra hiña sømu.
Og þionudu þeirra Skwrgodum/ Þad
sama vard þeim til Falls.
Og þeir offrudu Sonu sijna/ Og Dæt
ur sijnar Diøflunum.
Og þeir wthelltu Saklausu Bloode/
Bloode

Blode Sona sina z Dætra/ sem þeir off rudu Skwrgodum Canaan/ So ad Lan ded vard med Blodskulldum þleckad.

Og þeir saurgudu sig so med sijnum Be rkum/ Og drygdu Horaner j sijnum Til fundingum.

Þa gramdest Reide Drottins sijnu Fol ke/ Og styggade vid sine Arfleifd.

Og gaf þa vt i Hendur Heidingianna/ So ad þeir sem þa hotudu/ Drottnudu yf er þeim.

Og þeirra Ovinet þuingudu þa/ Og þr vrdu lijtelætter vnder þeirra Hendur.

Hann frelsade þa optsinnis/ Enn þeir reit tu hann med sijnum Asetningum/ Og vrdu þui fæer fyrer sina Misgiorda saker.

Og hann æleit þeirra Neyd/ þa ed hann heyrde þeirra Kueinkan.

Og hann minntest a sinn Sattmala vidur þa giordann/ Og þad sama jdrade hann ep ter mikeleik sinnar Myskunsemdar.

Og liet þa þinna Myskun/ Fyrer oll um þeim sem þa hofdu Herleidda.

Hialpa þu off DROTTinn Gud vor/ z samansafna off j burt fra Heidnum Þiod

um

um/ Suo ad vier þøckum þijnu heiløgu Nafne/ og prijsum þitt Lof.

Blessadur sie DROttiñ Gud Jsraels/ ad eilijfu vm Alldur og Æfe/ Og allt Folked seige/ Amen/ Halelúia.

CVII Psalmur.

David aminñer hier ad þacka Gude þar fyrer ad hñ hialpar oss vt af allskonar Angist/ Erymdum og Motgange/ þa vier køllum til hñs med riettre Trw. Psalmur þesse er samhlioda þeim 111.113. Psalme.

ÞAcke þier Drottne/ þuiad hañ er Godgiarn/ Og hans Myskunseme varer ad eilijfu.

Seige þier sem frelsader erud af DROTTne/ Huøria hañ hefur endurleyst vt af Neydeñe.

Og þeir sem hañ hefur til samans safnad/ burt wr Løndunum/ fra Austre og Vestre/ fra Nordrenu og j fra Siafar hafenu.

ÞEir sem villter foru vti Eydemørkeñe/ a þeim Ørœfes Veigenum/ Og fundu ønguc. stad/ þar þeir gætu j bwed/ Hun

grad

grader ꝛ þyster/ꝛ Saler þeirra vanmeg nudust vpp j þeim.

Og þeir kolludu til Drottins j sinne Neyd/ og hann frelsade þa vt af þeirra Angist.

Og leidde þa vppa riettañ Veg/ So ad þeir geingu til þess Stadarens þar ed þe ir giæte j bwed.

Þeir hiner sømu skulu Drottne þack er giøra fyrer hans Myskunseme/ og fyr er hans Dasemder/ þær ed hañ veiter Mañaña Sonum.

Þad hñ sedur þyrstuga Sælu/og vpp fyller Hungrada Sælu med Audæfe.

ÞEir ed þar hliota ad sitia vtj Myrkre og dimmum Skugga/ Bundner j þuing an og Jarnum.

Þar fyrer ad þeir voru ohlyduger Gu ds Bodordum/ꝛ høfdu vanvirdt Løgmal hins Hædsta.

Þar fyrer hlaut þeirra Hiarta med O giæfu plagad ad verdaſ So ad þeir lau þar/ ꝛ sa var eingeñ sem þeim hialpade.

Og þeir kølludu til Drottins j þeirra Neyd

Neyd/ og hañ hialpade þeim wt af þeir ra Angist.

Og leidde þa wt af þeim Myrkrunū z Skugganum/ og j sundur sleit þeirra Fi ötraner

Þeir enn sømu skulu Drottne Packer giøra fyrer hans Myskunseme/ og fyrer hñs Dasemder/ þær ed hañ veiter Mañ aña Sonum.

Þuiad hañ vpp brytur Eyrhlideñ/ og j sundur slær Jarngrindurnar.

ÞEir Heimsku Meñ sem Plægader ver da vegna siñar Yfertrodningar/ og fyr er siña Synda saker.

So ad þa velgde vid øllum Mat/ z vr du Daudsiuker.

Og þr kølludu til Drottins j þra Neyd z hañ hialpade þeim vt af þra Angist.

Hñ sende sitt Ord/ og giørde þa heilbry gda/ z frelsade þa so ad þeir lietust ecke.

Þeir hiner sømu skulu Drottne Packer giøra fyrer hans Myskunseme/ og fyrer hans Dasemder/ þær ed hañ veiter Mañ aña Sonum.

Og Fornþæra hm̄ Helgeoffur Lofsins/

og

Og pram̃ telia hans Verk med Fognu
ude.

Peir ed med Skipunum para vm Sioo
en̄/Og premia sijna Nandtteran/ a stor
vøtnunum.

Þeir ed Verkeñ DROTTins hafa
Forsokt/og hans Dasemder a Siøpar
høfunum.

Nar ed hñ talade/þa hreypþdest Storm
vinduriñ/Sa ed Olldurnar vpphof.

Þeir voru vppe vid Nimnum ad stæ/z
eidu so allt j Diupeñ nidur/ So ad þeirra
Ond hun skielfdest af Angist.

Þeir tumbudu og reikudu sem añar druc
keñ Madur/ Og eingeñ Raad vissu þeir
leingur.

Og þeir kølludu til DROTTins j
þeirra Neyd/Og hañ hialpade þeim wr
þeirra Angist.

Og hañ styllte þañ stora Storm/Suo
ad Bylgiurnar læckudu sig.

Og þeir vrdu glader vid þad Logn var
ordid/Og þad hañ leidde þa til Lands ep
ter þeirra Villd.

Þeir hiner somu skulu DROTTne
þacker

þackergiora fyrer hans Myſkunſeme/ og fyrer hans Daſemder þær ed hañ vei ter Mañа Sonum.

Og heidra hañ j Samkunduñe/ Og lofa hañ j hia Olldungunum.

HEir/ huorra rennande Læker vppþor nader/ og þeirra Batnskielldur fram hlaupnar voru.

So þad frioſama Land vard Avaxtar lauſt/fyrer ſaker Illſku þeirra ſem þar jñe biuggu.

Og hañ liet j þad þurra Land koma nooglegt Vatn/ og a Þurrlended Vpp ſprettu Brunna.

Og ſette þar nidur hina Hungrudu/ So ad þeir tilbygge ſier Stad/ þar ed þe ir kyñe j ad bwa.

Og mætte ſa þar Akra/og planta þar Vijngarda/og þeir feingu Aarlegañ A voxt.

Og hñ bleſſade þa/ſo ad þeir fiølguduſt næſta/og gaf þeim margt Kuikfie.

HEir/huorier nidur þryckter z hrackter voru/Af þeim Illſkumønnum/ſem þa þuingudu z j Pianing høfdu.

Þa ed Fyrerlitningusse var vthellt yfer Hoꝛdingiana/ so pad allt Landed for villt og var j Eyde.

Og hañ hialpade hinum Volada wt aꝼ Vesolldeñe/ Og fiolgade hans Ætt lijka sem adra Saudahiord.

Soddan skulu hiner Riettlaatu sia og glediast af/ Og a allre Illgirne skal Muñ vriñ tilbyrgdur verda.

Nuor hñ er skynsamur z hyggur ad þes su/ Sa mun formerkia huorsu margfallt kadar Myskunsemder pad Drottiñ aud syner.

CVIII Psalmur.

Hier kieñer David ad þacka vorum Drottne fyrer hans pijnu z Dauda/ z dyrdlega Vpprisu/ Og fyrer þad hañ frelsade oss fra Diøflenum/og Sætte oss vid Gud Fødur/Hañ hliodar so sem sa 60, 95. Psalmur.

Psalma Loꝼsaungur Davids.

GVD/ pad er mijn full Alvara/ Eg vil syngia og Dickta/ miñ Vegsemd og eirneñ.

Riso

Rijs vpp þu Psalterium z Harpa/ Sn
em̃a þa vil eg vppe vera,

Hier vil eg Drottin̄ þacker giora med
al Folksins/ Medal Þiodan̄a vil eg þier
Lof syngia.

Þui þijn Myskunseme tekur so vijdt sem̄
Himenen̄ er/ Og þin̄ Sanleikur so vijdt
sem Skyen̄ ganga.

Vpphef þig Gud yfer Himnana/ Og
þijna Dyrd yfer øll Lond.

Vppa þad þijner ælskamleger frelsad
er verde/ Hialpa þu med þin̄e hægre Ho
nd/ og Bænheyr mig.

Gud hn̄ talar j sijnum Helgedome/ þess
sama glediunst eg/ Eg vil Sichem sunder
skipta/ og Dalen̄ Suchoth af mæla.

Gilead er min̄/ Manasse er einnin̄ min̄
Og Ephraim er Magt mijns Høfuds/
Juda er min̄ Høfdinge.

Moab er mitt Þuottunar Kier/ Minn
Skoo vil eg vt þenia yfer Edom/ yfer
Philisteis vil eg glediast.

Huor vill flytia mig wt j eirn ørugg
van̄ Stad? Huor mun leida mig vti E
dom? ·

Muntu Gud ecke giora þad sama/ þu sem j burt skwfar oss? Og þu Gud dregur ecke vt med voru Herlide?

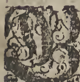
Veittu oss Fullting j Neydeñe/ Þuiad Mañleg Hialp er onguu neyt.

Medur Gude vilium vier Hreystiverk vñ giora/ Hann mun vora Ovine vnder leggia.

CIX Psalmur.

Hier verdur David rædt vm Christi Pijnu z vm Suikræde Judasar/og Obacklæte Gydinga Hañ dicktar hier og so eina Bæn/ sem Madur ma bruka/ a mote Christi og hñs Pienara Ofsoknurū. Hañ talar hier og so eirneñ vm þañ Dom sem kalla skal yfer jlla z Ogudlega Meñ Psalmurīñ hliodar eins og sa 69. 94. Psalm.

Psalmur Davids fyrer ad syngia

Vd miñ Lofstyr/ þeige þu ecke Þuiad þeir hafa sijna Ogud ega Muña j giegn mier vpp oked/ Og tala a mote mier Falsklegre Tungu.

Og

Og þeir tala Eftırlegana a mote mier alla vega/ Og ſtrijda j giegn mier fyrer engua Sok.

Ap þui eg elſka þa/ eru þeir a mote mier/ Enn eg badſt fyrer.

Þeir audſijna mier ıllt fyrer gott/ Og Hatur fyrer Kiærleıka.

Settu Ogudhrædda yfer hañ/ Og þad Andſkoteñ ſtande honum til hægre Handar.

Þegar hans Sok kiemur fyrer Doom Þa gange hañ Fordæmdur vt/ og verde hans Bæn ad Synd.

Dagar hans verde fæer/ z hans Em bætte medtake eirn añar.

Hans Børn verde Fødurlaus/ og hans Hwsfrw ein Eckia.

Hñs Børn ræfe villu Vegar/ z þigge Olmuſu/ Og fare þurfande lijka ſem þe ir ed fordiarfader eru.

Okurkalleñ vtſugie allt huad hñ hefur z hiner añarlegu grijpe hans Audæfe.

Og eingeñ ſie ſa ed honum audſyne nocku rn Velgiørning/ og eige ſie ſa neirn ed Myſkune hans Fødurleyſingium

Hans Nidiar þa verde vpprætter/ þeir ea Naþn verde afskafed ; añare ætteuiſſt.

Misgiørder hans Forfedra þa verde j miñe lagdar þyrer Auglite Drottins/og Syndeñ hans Modur afmæreſt ecke.

Drottiñ hañ forgleyme þeim alldrei/ og þra Miñing verde burtſkaþeñ af Jordu.

Þar fyrer ad hañ var ſo Myſkunarla us med øllu/ Helldur Opſokn veitte þeim Fatæka og Volada og hinum Harmþru ngna/ ad hañ giæte hønum j Hel komid.

Og hañ villde Bøluanena haþa/ hun mun og yfer hañ koma/ Bleſſunena þa vi llde hañ ecke þa/ þar þyrer mun hun eirn eñ hønum miøg þiarlæg verda.

Og hañ jklæddeſt Bøluaneñe/ ſo ſem Nærklæde ſiñu/ Og hun er jñ ruñeñ j ha ns Jdur ſem Vatn/ z jñ j hñs Bein lijka ſem añad Vidſmiør.

Verde hun hønum lijka ſem añad Fat huoriu hañ jklæddeſt/ z ſo ſem þad Belte med huoriu hañ gyrdeſt alla tijma.

Þetta hid ſama þa verde þeim aþ DR ottne ſem mier motſtøner eru/ og tala vonds

vondſlega j giegn mijñe Sælu.

Enn þu DROTTinñ DROTTinñ/ vertu med mier þyrer þijns Nafns saker Þuiad þijn Myſkunſeme er mijn Hugg un/ frelſa þu mig.

Þuiad eg em fatæfur og Fæatadur/ Mitt Hiarta er ſundurkramed j mier.

Eg lijd j burt hiedan ſo ſem Skugge/ ſa ed j burt vijkur/ og eg verd burt rekeñ ſo ſem adrar Eingeſprettur.

Mijn Knie eru veyk af Foſtu/ og mitt Holld er Magurt/ og heþur onguañ Feit leika.

Og eg hlyt þeirra Adhlæe ad vera/ Nær ed þeir ſia mig/ þa ſkaka þeir Hoþ ud ſijn.

Veit mier Hiaſtod Drottiñ Gud miñ/ hialpa mier epter Myſkunſemd þiñe.

Suo ad þeir formerke ad þad ſie þijn Hond/ Ad þu DROTTinñ giorer ſoddan.

Bolue þeir/ þa bleſſa þu/ Setie þeir ſig vpp a mote mier/ þa lattu þa til ſkam̃ ar verda/ Eñ þiñ Þion hñ gledie ſig.

Mijner Motſtodumeñ verde med Sm

an klæðder/ og ſiþe Skom̄ j klæðeſt þeir ſo ſem ydrum Kyrtle.

Mykelega vil eg DROTtne þacka med mijnum Mun̄e/ og prijſa han̄ medal margra.

Þuiad hinum Fatæka ſtendur han̄ til Hægre Handar/ So ad han̄ frelſe han̄ j fra þeim ſem hn̄s Lijf vilia dæma.

CX Pſalmur.

Hier talar David vm Herrans Christi Man̄ dom og Guddom/ og vm hans mykla Magt og Dyrd/ þui hans Ord og Euangelium vexdur og ſtiornar midt a millum hans Ovina/ Han̄ hlio dar ſo ſem ſa 2. 45. 72. Pſalmur.

Pſalmur Davids.

DROTTin̄ ſagde mijnum DRottne/ Set þu þig til min̄ ar Hægre Handar/ þangad til ad eg legg þijna Ovine til Skarar Foota þin̄a.

DROTtin̄ mun vtſenda Spijru þij ns Rijkis af Zion/ Drottna þu a medal þin̄a Ovina.

Ept

Epter þ~~yna~~ Sigurvinning/ mun þitt Folk vilinglegana oppfra þier/ wti heilög um Skrwda/ Þier munu þijn Born Fæd ast so sem Döggfall wt af Morgunrod anum.

Drottinn hann hefur suared/ og þess Jd radst han ecke/ Þu ert eirn Kiennemadur eilijfflegana/ epter skickan Melchisedech.

Drottinn til þinnar Hægre Handar/ hann mun sundur slaa Konungana a Tijma sinnar Reide.

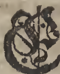
Hann mun dæma medal Heidenna þioda Hann mun marga vid Velle leggia/ Hann mun sundur slaa Höfudenn yfer mörgum Londum.

Vt af Læknum a Veigenum mun hann Drecka/ Þar fyrer mun hann Höfuded opphefia.

CXI Psalmur.

David ammiñer hier alla/ad þeir þacke Gude ꝥ hans Guddomlega Giæsku ⁊ Myskun/sem hann audsyner oss j öllum synum Velgiörningum. Psalmurinn er samhlioda þm 103. 104. Psal.

Halleluia.

G þacka þier Drottinn af ollu Hiarta/ Vnn Rᴂde z Samkun du Riettlᴂtra.

Mykel eru Verkenn Drottins Hvar hann grundar þaug/ sa hefur Lyst ting þar inne.

Hvad hann skipar/ þad er lofslegt og Dyrdlegt/ Og hans Riettlᴂte blijfur eilijflegana.

Eina Minning hefur hann giort sinna Stormerkia/ Sa hinn Lijknsame og Myskunsame Drottinn.

Þeim giefur hann Fᴂdslu z hann ottast/ Ei lijflegana þa minnest hann sijns Sattmala

Sijn Kraptaverk lᴂtur hann kunngiora sijnu Folke/ Þad hann giefe þui Arfleifd ena Heidenna Þioda.

Verkenn hans Handa eru Sannleikur z Riettinde/ oll hans Bodord eru rietteleg.

Þau eru stadfest vm Alldur z ad eilijfu/ Og skie j Sannleika z Riettvijse.

Hann sender Endurlausn sijnu Folke/ Hann lofar þ sinn Sattmᴂle skule blijfa eilijflegana/ heilagt z Herralegt er hans Nafn.

Vpphafed Vijsdomsins er Otte Drottins

ins/ Þad er ein ægiæt Vijska/ huør hann giører þar epter/ þess Lofstyr blijfur ei lijþlega.

CXII Psalmur.

Hier verdur David rædt vm þau myklu Laun z Sælu fra Godu z Gudhræddu sem þeir munu fa j þeirre eilijfu Glede/ huørter hñ ottast/og audsyna Myskunarverken a ødrum. Þesse Psalmur samhliodar þeim 41. 92. 120. Psal.

Halleluia.

SÆll er sa Madur sem ottast D ottiñ/ Huør ed hefur mykla Þo cknan til hans Bodorda.

Hans Sæde mun verda Voll ugt a Jordu/ Afkuæmed hiña Riettlatr þad mun blessad verda.

Rijkdomur og Nægter munu vera j þeir ra Hwse/ Og þeirra Riettvijse blijfur ei lijþlegana.

Riettferdugum þeim vpprenur Liosed j Myrkrunum/ Af þeim hinum Nadar samlega/ Myskunsama og Riettlata.

Sæll er sa Madur sem hañ er Myskun samur/ og lænar sitt giarnañ/ Og vtrett er sijn Erende so þad hañ giører onguñ nein Ranginde.

Þuiad hañ mun æfienlega bliifa/ Og
minning hins Riettlæta mũ alldrei duijna.
Nær ed einhuor Plaga a yfer ad koma
þa hrædest hañ ei/ Hans Hiarta vonar
efalaust vppa Drottiñ.
Hans Hiarta er ørugt og hrædest ecke
Þangad til hañ sier siijna Villd a siijnum
Ouinum.
Hañ skipter wt/ z giefur Fatækum/ Ha
ns Riettlæte bliifur vm Alldur og Æfe/
Hans Horn mun vpphafed verda med
Wegsemd.
Hañ Ogudhrædde mun þad sia/og fyr
er j þykia/ siijnum Toññum mun hañ sam
añ biijta/og vppþorna/ Þui huad sa hiñ
Ogudhrædde giarnañ villde/ þad mun ad
enguu verda.

CXIII Psalmur.

David æminner alla til ad þacka Gude/ sem er Drottiñ allra Hluta/ þuiad hañ hialpar øll um/ sem hañ akalla med riettre Tru. Psalmur þesse hliodar sem sa 66. 76. 107. 131. 134. Psalmur.

Halleluia.

Lof

Ofe þier Drottins Þionustumen
Lofed Nafned Drottins.

Blessad sie Nafned Drottins/ Hiedan j fra og ad eilijfu.

J fra Vppgaungu Solarennar/ allt til hennar Nidurgaungu/ Sie Lofad Nafned Drottins.

DROTTInn er hærr yfer allar Þioder Hans Dyrd tekur suo vijdt sem þad Himnenn er.

Huør er vidlijkur sem DROTTinn vor Gud? Sa ed j Hædunum bygger.

Og lijtur þo a hid audvirdelega/ A Himnunum og a Jordu.

Huør ed Lijtelmagnan vpprreyser vr Duptenu/ Og Forhefur hinn Fatæka vt af Saurendunum.

So ad hann setie hann hia Hofdingiunum/ J hia Hofdingium sijns Lijds.

Sa sem hina Obyriu lætur byggia j Hwsenu/ So þad hun verdur ein Glad vær Barna Moder/ Haleluia.

CXIIII Psalmur.

Hier

Hier kiener David Mønnum ad þacka Gude/ þyrer hñs myklu Dasemdarverk/Og þyrer þad ad hañ wtleidde siñ Lyd Jsrael aþ Egyptalande. Hañ er samhlioda þeim 78.134.135. Ps.

Þa Jsrael wt foor aþ Egyptalande Nwsed Jacob j burt fra þui fram anda Folke.

Þa vard Juda hans Helgedomur/ Jsrael hans Magtarvellde.

Siafarhafed sa þad og þlyde/ Jordan hun snere sier a bak apfur.

Fiøllen stucku vpp sem Sauder/ z Hæl sarner so sem Lomben Saudaña.

Huad var þier þu Siaþarhaf/ ad þu so j burt þlyder? Og þier Jordan þad þu snerest so bak þier aptur?

Ydur Fiollum/ ad þier stuckud vpp sim Sauder? Og þier Hælsarner so sem Lo mben Saudaña?

Fyrer Drottne þa hristest Jørdeñ/ fyr er Auglite Guds Jacobs.

Huør ed Hellubiargenu vmsnyr j Sto duvøtn/ z Steinbiørgunū j Vatnsbruña

CXV Psalmur.

Dauid

Dauid prijsar hier Gud/fyrer hns Naad og Myskunseme/huøria hañ giører øllum þeim sē setia Von syna til hans/og ottast hañ/ Hañ er eins hliodande og sa 96.105.134.135.Psalm.

Jge oss Drottin/ Eige oss/ helldur þijnu Nafne gief þu Dyrdena/vegna þiñar Myskunar og Sañleiks saker.

Huar fyrer skulu þa hiner Heidnu seigia/Huar er nu þeirra Gud?

Eñ vor Gud er a Himne/Hañ kañ ad giora huad hañ vill.

Eñ hiña añara Skurgod eru Silfur og Gull/ Ap Maña Hondum giord.

Þaug hafa Muña og tala ecke/ Þau hafa Augu og siaa ecke.

Þau hafa Eyru og heyra ecke/ Þau hafa Naser og ilma ecke.

Þau hafa Hendur og þreyfa ecke/ Fætur hafa þaug og ganga þo ecke/og øngvan Mæalroom læta þaug i giegnum siñ Hals.

Þeir ed soddan giora/eru eins lijka/Og aller þeir ed treysta a þaug.

Eñ Jsrael/ vona þu vppa DROTTinn/

tiñ/ Hañ er þeirra Hialp og Skiolldur.
Hwsed Aarons vonar vppa Drottiñ/ Hañ er þeirra Hialp og Skiolldur.
Huørier ed ottast Drottiñ/ þeir vona einneñ a Drottiñ/ Hañ er þeirra Hialp z Skiolldur.
Drottiñ hañ miñest vor/og blessar oss/ Hañ blessar Hwsed Jsrael/ Hañ blessar Hwsed Aaron.
Hañ blessar þa sem ottast Drottiñ/ bæ de smæ og stoora.
Drottiñ hañ blesse ydur æ meir og meir Ydur og Sonu ydra.
Þier erud blessader af Drottne/ Þeim sem skapad hefur Himen z Jord.
Himeneñ giorvallur er Drottins/ enn Jordena hefur hañ Mañaña Sonum giefed.
Hiner Daudu lofa þig ecke DROTTiñ/ Ecke helldur þeir sem epan fara j Helvijte.
Helldur vier lofum DRottiñ/ Allt hic dan j fra/og ad eilijfu/ Haleluia.

Hier

CXVI Psalmur.

Hier verdur oss øllum kient/ ad þacka Gude fyrer þad hañ frelsade oss fra Daudanum/ & j fra storre Angist/ Neyd og Motgange/ Huer vt af eirn og sierhuør ma þeckia & kañast vid/ ad Mañaña Hialp er fænyt/ þuiad Gud alleina kañ og vill veita oss Hialp. Psalmuriñ er samhlioda þeim 103. 124. 137. Psalme.

ÞAD sama er mier liuft/ þad DRottеñ heyrer mijna Raust og mijna Grætbeidne.

Þad hañ hneyger sitt Eyra til mijn/ Þar fyrer vil eg og vm mijna Lijfdaga hañ akalla.

Fiotraner Daudans vmkryngdu mig/ Helvijtis Angist hafde snorted mig/ eg ratade j Eymd & Anaud.

Eñ eg kallade a Nafned Drottins/ O Drottiñ frelsa þu Sælu mijna.

Drottiñ er lijknsamur & Riettferdugur Og vor Gud hñ er Myskunsamur.

Drottiñ hañ vardveiter Lijtelmagnana/ Þa ed eg var nidurlægdur frelsade hann mig.

Vertu til Frids mín Sæl eñ ad nyu/ Þui Drottiñ veiter þier hid Goda.

Þui hñ hefur wtrpckt minne Sælu vr Daudanum/ Augum mínum af Tæra føllunū/ Fotū mínū fra Hrosunefie.

Eg vil ganga fyrer Drottne/ A Jord du lifande Maña.

Eg trwe/ Þar fyrer þa tala eg/ Eñ eg verd næsta miøg þuingadur.

Eg sagda vt j mīne Angist/ aller meñ þa eru Liugarar,

Huad skal eg Drottne endurgiallda/ Fyrer allar hans Velgiorder þær ed hañ veiter mier?

Hañ Hialprædis Kaleik vil eg medta ka/ Og Nafned Drottins kuñgiora.

Eg vil giallda Drottne mín Heit/ Fyrer ollu hans Folke.

Daude hñs heilagra er Dyrmætur hallder/ J Auglite Drottins.

O DROTTIñ eg em þinn Þion/ Eg em þiñ Þræll/ Sonur þiñar Ambaattar/ Þu hefur mínar Fiotraner j sundur sliteð.

Þier vil eg offra Lofsins Offur/ Og

Nafned DROTTins predika.
Eg vil gialld a Drottne mijn Heit/ Fyr er ollu hans Folke.
Vti Fordyrunum a Hwse Drottins/ Midt j þier Jerusalem/ Halelúia.

CXVII Psalmur.

David aminner oss til ad þacka Gude/ fyrer þ han liet sinn Son taka vppa sig Manndom/ Og frelsa oss fra Helvijtis Kuǿlum z Pijnu. Han er samhlioda þeim 126. Psalme.

LOfed DROTTinn aller Þi oder/ Prijsed hann allt Lijder. Þuiad hans Myskunseme og Sannleikur/ er stadfestur yfer oss eilijflegana/ Haleluia.

CXVIII Psalmur.

David Rædleggur hier ollum/ ad þeir Þacke Gude fyrer hens Myskunseme og Velgiǿrder sem hann veiter oss a margann Hætt. Psalmurinn hliodar eins og sa 126. Psalmur.

Þacke þier DROTTne þuiad hā er godur/ Og hans Myskunseme varer eilijflegana.

Þad seige nu Jsrael/ Hans Myskun varer eilijflegana.

Þad seige nu Hwsed Aaron/ Hās Myskunseme varer eilijflegana.

Þeir sem ottast Drottin̄/ seige þad/ Hans Myskunseme varer eilijflegana.

Vtt Hørmungisie akallade eg Drottin̄/ Og Drottin̄ Bænheyrde mig/ og veitte mier Huggun.

Drottin̄ er medur mier/ þar fyrer hrædist eg ecke/ Quad meiga mier Men̄erner giora?

Drottin̄ er med mier/ mier til Hialpar/ Og eg mun sia mijna Lyst a Ovinum mijnum.

Gott er þad ad treysta vppa Drottin̄/ Og vona ecke vppa Men̄ena.

Gott er ad treysta vppa Drottin̄/ Og vona ecke vppa Høfdingiana.

Aller Heidingiarner vmkringdu mig/ Ein̄ j Nafne Drottins þa mun eg fyrer koma þeim.

Þeir

Þeir vmkringia mig ollumeigeñ/ Eñ j Nafne DROTTins vil eg fyrerkoma þeim.

Þeir vmkryngia mig lyka sem Bijflugur/þeir kefia so sem Elld j þyrneklungrum/ Eñ j Nafne Drottins þa mun eg fyrerkoma þeim.

Þeir hrinda mier þad eg skule falla/ Eñ Drottiñ hañ hialpade mer.

DROTTiñ hañ er miñ Styrkur/ og miñ Loppsalmur/ Og hañ er mitt Hialpræde,

Menn syngia med Fagnade af Sigrenum j Tialldbwdum Riettferdugra/ Hægre Hondeñ DROTTins bihelldur Sigrenum.

Hin hægre Hond Drottins er vpphafeñ/ Hin hægre Hond DROTTins behelldur Sigrenum.

Eg mun ei deyia helldur lifa/ Og kuñ giora Verkeñ Drottins.

Drottiñ hañ typtar mig ad vijsu/ Eñ hañ yfergiefur mig ecke j Daudanum.

Vpplukid fyrer mier Dyrum Riettlæte sins/ So ad eg gange þar jnn/ z DR

DTTNE packer giøre.

Þetta eru þær Dyr Drottins/ sem hin er Riettþerdugu skulu jnganga.

Eg þacka þier þad þu Lijtelætter mig/ Og Hialpader mier.

Sa Steirneñ sem Uppbyggendur for-logdu/ Hann er vordenn ad Hyrningar-Steine.

Þad hid sama er skied af Drottne/ Og er vndarlegt fyrer vorum Aūgum.

Þetta er sa Dagurinn huørn Drottiñ giørde/ Lætum oss fagna/ og verum Glad-er a þeim hinum sama.

O Drottiñ hialpa þu/ O Drottiñ læ-ttu þad vel luckast.

Blessadur sie sa sem ad kiemur j Nafne Drottins/ Vier Blessum ydur/ þier sem erud af Hwse Drottins.

Drottiñ er Gud/ sa ed oss vpplyser/ Prÿd-ded Hatijdena med Blomstrum allt ad Hornum Alltaresins.

Þu ert miñ Gud/ z eg þacka þier/ Miñ Gud/ eg vil prijsa þig.

Þacke þier Drottne/ þuiad hañ er godur z hans Myskunseme varer eilijfleganað.

J þessū

CXIX Psalmur.

J þessum Psalme verdur Guds Ord z Lærdomur prysadr/ huar vppa bygd er øll vor Saluhialp/ Hier verdur og giørd ein Bæn þar vm ad Menn meiga stadfastlega hallda sier vid Ord ed og Rieñingena/ Þui þeir verda Saluholpner sem sier þar vid hallda og þad elska/ Eñ hiner sem þad hata/ tortynast. Þesse Psalmur er samhlioda þeim 12. z 19. Psalme. Hiñ h. Ambrosius og hiñ h. Hieronymus skrifa/ ad David hafe sialfur dicktad þeñañ Psalm.

SÆler eru þeir sem flecklauser lifa/ Þeir ed ganga vti Logmale Drottins.

Sæler eru þeir sem rækelega hallda hans Vitnisburde/ Huørier ed leita hans af øllu Hiarta.

Þui huørier ed ganga a hans Vegum/ Þeir giøra eingen Orietfinde.

Þu hefur boded vandlega ad hallda þijn Bodord.

Gud giæfe þad Lijferne mitt hiellde/ vt af allre Alvøru þijn Riettinde.

Þær ed eg lijt alleinasta a þijn Bodord/ Þa verd eg ecke til Skamar.

Eg packa þier vt af riettu Hiarta/ þad þu kienner mier Doma þinar Riettvijse.

Þinar Riettlætingar vil eg geyma/ Yf ergief þu mig ecke ad eilijfu.

HVorneñ fær Æskumadurinn sinn veg ge tinged ofstrappzanlega? Nær ed hann he lldur sig epter þijnum Ordum.

Eg leita þijn af øllu Hiarta/ Lat mier ecke breyst verda a þijnum Bodordum.

Eg geyme þijn Ord j mijnu Hiarta/ so ad eg Syndgest ecke a mote þier.

Blessadur sierttu Drottin/ Kienn mier þi nar Riettlætingar.

Medur mijnum Vørum vil eg framtel ta alla Doma þijns Muñs.

Eg Gled mig af Veigenum þinna Vitnisburda/ So sem yþer allskins Aud æþum.

Eg tala þad huad þu hefur boded/ Og athuga þijna Vegu.

Til þinna Riettinda hefz eg Lyst/ z porgleyme ecke þijnum Ordum.

GJor þijnum Þion gott til/ So eg life og vardveite þijn Ord.

Opna þu mijn Augu/ so ad eg sia e þar

Þa semd

Dasemder j þÿnu Løgmaale.

Eg em eirn Framande Madur a Jørdu/ Fel ecke þÿn Bodord fyrer mier.

Saala mÿn er j sundur krameñ af Forleinging/ epter þÿnum Doomum alla Tÿma.

Þu straffar hina Dramblaatu/ Bølvad der sieu aller þeir sem burt vÿkia fra þÿnum Bodordum.

Burt tak þu fra mier Forsmaan og Fyrerlytning/ Þuiad eg vardveite þÿna Vitnisburde.

Hofdingiarner sitia þar eirneñ/ ꝛ tala a mote mier/ Eñ þiñ Þion talar wt aþ þÿnum Riettindum.

Eg hefe Lÿsting til þinna Vitnisburda/ Þeir eru mitt Raadaneyte.

SAala mÿn hun liggur j Dupte/ End urlÿfga þu mig epter þÿnu Orde.

Eg frameel mÿna Vegu/ og þu Bænhejrer mig/ Kieñ þu mier þÿnar Riettlætingar.

Vnderuÿsa þu mier Veigeñ þiña Bodorda/ Þa mun eg seigia wt aþ þÿnum Dasemdum.

Eg grem mig so/ ad mitt hiarta van megnast/ Styrk mig epter þijnu Orde.
Tak burt fra mier þan Falskleikssins veg/ Og vñ mier þijns Logmals.
Veigeñ Sañleikssins hef eg vtvaled/ Þijna Doma þa setta eg fyrer mig.
Eg aheing þijnum Vitnisburdum/ Drottiñ lꝏt mig ecke til skamar verda.
Nꝏr ed þu Hugsualar Hiarta mijnu/ þa hleyp eg Veigeñ þiña Bodorda.
KEnn þu mier DROTTIñ Veigeñ þiña Riettinda/ So þad eg hijvare hñ allt til enda.
Gief þu mier Skilning/ þ eg hallde þitt Logmal/ Og geyme þad af ollu Hiarta.
Leid þu mig a Veigeñ þiña Bodorda/ Þuiad eg hefe lysting þar til.
Hneyg þu mitt Hiarta til þiña Vitnisburda/ Og ecke til Fiꝏr Agirndar.
Frasnu þu Augum mijnum/ so ad þau lijte ecke epter onytsamlegum Hꝏgdomū. Helldur Endurlijffga þu mig j þijnum Vegum.
Lattu þiñ Þion þijn Bodord fastlega hallda þ þijn Ord/ So ad eg otteft þig.

Sem

Snu þu fra mier þeirre Forſmaan/ er eg kuyde vid/ Þuiad þijner Domar eru el ſkuleger.

Sia þu/eg girneſt þiña Bodorda/En durlijſga þu mig medur þiñe Riettvijſe.

DROTTiñ laattu þijna Myſkunſeme koma yfer mig/ Þitt Hialpræde epter þynu Orde.

So ad eg andſuara meige þeim ed mig laſta/Þuiad eg treyſte vppa þitt Ord.

Og ſuipt eige j burt af mijnum Muñe Ordenu Sañleikſins/Þuiad eg vona vp pa þijna Doma.

Þitt Logmaal vil eg vardveita alla tij ma/Vm Allidur og æfe ad eilijfu.

Og gladvær þa geing eg/Þuiad eg lei ta þiña Bodorda.

Eg tala af þijnum Vitnisburdum ſyr er Kongunum/Og ſkoñunſt mijn ecke.

Eg hefe Lyſting a þijnum Bodordum Og þaug eru mier allkiær.

Og eg hefz mijnar Hendur vpp til þiña Bodorda/þuiad eg elſka þaug/ Og tala vm þijnar Rietileetingar.

MInnſtu Þions þijns af Orde þijnu/ A

þuørt

A huørt þu liest mig treysta.

Þad er myn Huggun j mine Eyming/ þuiad þijn Ord þaug endurlijfga mig.

Hiner Dramblatu hæda ad mier/ þo vijk eg ecke helldur af þijnu Lögmale.

DROTTIN/ nær ed mier kiemur þad j Hug/ huørnen þad þu hefur dæmt j fra Veralldarennar Upphafe/ þa Hughreysstunst eg.

Eg angrunst allur yfer þeim Ogud legum/ sem þitt Lögmaal yfergiefa.

Þijnar Riettlætingar eru mitt Lofkuæde j mijnu Hwse.

Drottin a Nattarþele minnest eg þijns Nafns/ Og geyme ad þijnu Lögmale.

Þad er min Fiesiodur/ Ad eg vardveite þijnar Bodaner.

Eg hefe sagt/ DROTTIN/ þad skal mitt Hlutskipte vera/ ad eg geyme þijna Vegu.

Eg grætbæne af øllu Hiarta fyrer þijnu Auglite/ vertu mier Mijskunsamur epter þijnu Orde.

Eg hugleide mijna Vegu/ Og sny mijnum Footum til þinna Vitnisburda.

Eg

Eg pløte mier z bidleika ei vid/ Til ad hallda þijn Bodord.

Sofnuderner hiſia Oguðlegu þeir ræna mig/ Eñ eg forgleyme þo ecke þijnu Logmale.

Vm Midnætted ſtend eg vpp þier þacker ad giora/ ꝩ Domana þijns Riettlætis.

Eg ſamlaga mig vidur þa ſem þig ottaſt/ Og þijn Bodord vardveita.

Drottiñ/ Jordeñ er full þiñar Myſkunar/ Kieñ mier þijn Riettinde.

DRottiñ/ þijnum Þion gior þu gott til/ Epter þijnu Orde.

Kieñ þu mier Mañkoſte og Viſku/ þui ad eg true þijnum Bodordum.

Adur eñ eg lijtelættur vard/ for eg villt/ Eñ nu geyme eg þijn Ord.

Þu ert liufur og godgiarn/ kienn mier þijnar Riettlætingar.

Þiner Drambllætu kueikia vpp Lygar vm mig/ Eñ eg helld af øllu Hiarta þijn Bodord.

Þeirra Hiarta er ſtorked ſem Mor/ eñ eg hefe Lyſting a þijnu Logmale.

Þad ſama er mier ꝩ Godu/ ad þu hefur

Lytel

Lijtelættañ mig/ ſuo ad eg lære þijn Riett
inde.

Løgmæled þijns Muns er mier liufara
Helldur enn mørg Þuſund Stycke Gulls
og Silfurs.

HOnd þijn hefur giørt mig og til ſam
ans ſett/ Gief þu mier ſkilning/ ſo ad
eg lære þijn Bodord.

Þeir ſem ottaſt þig/ ſia mig og gledia
ſig/ Þuiad eg vona a þijn Ord.

DROTTIñ eg veit/ þad þijner Dom
ar eru riettter/ Og j Sannleik þijnum lij
telætter þu mig.

Þijn Myſkun hlytur mijn Huggun ad
vera/ Epter þui ſem þu hefur þijnum Þi
on Fyrerheited.

Laat þijna Myſkun koma yfer mig ſo
ad eg life/ þuiad eg hefe Lyſting til þijns
Løgmæls.

Oh/ þad hiner Drambláatu mætte til
ſkam̃ar verda/ þeir ed med Lygunum nid
urþryckia mier/ Enn eg tala af þijnum
Bodordum.

Og ad þeir mættu ſnuaſt til mijn ſ þig
ottaſt/ z þeir ed þeckia þijna Vitnisburde

Mitt

Mitt Hiarta pad blijfe ofaurgad j þijn um Riettindum/ So ad eg verde ecke til Skamar.

Saalu mijna porleinger epter þijnu Hial præde/ Eg vona vppa þijn Ord.

Mijn Augu paug længar epter þijnu Orde/ Og seigia/ Nuonær muntu hugsua la mier?

Þuiad eg em lijka sem Nwdarbelgur j Reyk vppe/ Þijnum Riettendum förgley me eg ecke.

Nuorsu leinge skal þiñ Þion hiara þañ eñ vid? Nuonær villtu læta Dom ganga yfer mijna Opsoknara?

Niner Dramblætu grafa mier Grafer Þær sem ecke eru epter þijnu Lögmæle.

Þijn Bodord eru ecke vtan Sannleik ur/ Þeir opsækia mig med Lygunum/ Hi alpa þu mier.

Ad mestu þa hafa þeir fyrerfared mier a Jordu/ Enn eg yfergief ecke þijn Bod ord.

Endurlijfga þu mig fyrer Myskunse me þijna/ So ad eg vardveite Vitnisbur de þijns Muns.

Drottiñ

DROTtin/þitt Ord blÿfur æpenlega/ So vÿdt sem Himeñen er.

Þinn Sañleikur varer vm Alldur og Æpe/ Þu hefur Jordena Grundvallad/ og hun blÿfur stødug.

Pad sama blÿfur epter þÿnu Orde dag lega/ Þt aller hluter hliota þier ad þiona.

Ef ad þitt Lögmaal hefde ecke mÿn Huggun vered/ þa hefde eg fareft j min ne Eymd.

Þÿnum Setningũ vil eg alldrei gleyma þuiad þu endurnærer mig medur þeim.

Eg em þin/ hialpa þu mier/ Þuiad eg leita Setninga þinna.

Hiner Ogudlegu sitia vm mig/ so ad þe ir fyrerkome mier/ Eñ eg giætte ad þÿn um Vitnisburdum.

Allra hluta hefe eg sied eirn enda/ Eñ þitt Bodord varer.

HVorsu mieg ad eg elska þitt Lögmaal DROTTiñ! Daglegana er mÿn Rada vm þad.

Medur þÿnu Bodorde giorer þu mig Hyggnare eñ mÿna Ovine/ Þui eilÿfleg ana þa er þad miñ Fiesiodur.

Eg

Eg er vijsare en̄ aller mijner Lærefeduᵣ
Þuiad þijner Vitnisburder eru mijn ræda
Eg em Skynsamare en̄ Olldungarner
Þuiad eg vardveite þijn Ord.

Eg varna mijnum Footum vid øllum vondum Veige/ Suo eg vardveite þijn Ord.

Eg hneige ecke af þijnum Domum/ Þuiad þu menfar mig.

Þitt Ord er mijnum Muñe sætara en̄ Hunang.

Þitt Ord giorer mig forstalan/ Þar fyrer hata eg alla Ranglætis Vegu.

ORd þitt er Lampe Foota minna/ Og Li os a mijnum Vegum.

Eg suer/ og set mier ad hallda þad/ ad eg vil vardveita Doomana þijns Riett lætis.

Næsta em eg audmyktur/ Drottin̄ En dur lijfga þu mig epter þijnu Orde.

Lattu þier þocknast Drottin̄ þad viliug legt Offur mijns Muns/ og kien̄ mier þij na Doma.

Mijn Saala er ætijd j mijnū Hondum/ Og eg forgleyme þo ecke þijnu Logmaale.

z Hiner Ogudlegu leggia ꝥ mig Snøre/ Eñ eg villtest ecke fra þijnū Bodorðum.

Þijner Vitnisburðer eru mijn eilijꝼ Arf leifd/ þui þeir eru mijn Hiartans Vnad semd.

Eg hneyge mitt Hiarta/ Til ad giora epter þijnum Riettlætingum/alltiafnt og Eilijꝼlegana.

ES hata þa Flugu Anda/ Enn elska þitt Logmal.

Þu ert mijn Hlijꝼ og Skiolldur / A þitt Ord þa vona eg.

Vijked fra mier þeir Illskufuller/ Mijns Guds Bodord vil eg hallda.

Efl mig ꝥ þitt Ord/ so ad eg life/ z lat mig ecke af von miñe til skam̄ar verda.

Styrk mig so ad eg hressunst vid/ Þa vil eg alla tijma mijna Lysting hafa a þijnum Rietrendum.

Þu nidur tredur alla þa sem þijnar Riettlætingar onyta/ Þuiad þeirra Suikræde eru ecke vtan Lygd.

Þu j burt sleyger øllum Ogudlegum a Jorduñe sem odru Sorpe/ Þar ꝼyrer elska eg þijna Vitnisburde.

Eg

Eg em hrædður fyrer þier/ ſuo að mitt Hollð pað ſkielþur allt/ eg hrædunſt fyrer þijnum Domum.

EG hellð með Domenum og Riettvijſe nie/ Giep mig ecke þeim oþur ſem mier villa Ofrijke giora.

Vernda þu þiñ Þion/ og Hughreyſt hañ/ Suo pað hiner Dramblatu giøre mier ønguañ yfergang.

Mijn Augu þau forleinger epter þijnu Nialpræðe/ z epter Orðe þiñar Riettvijſt.

Gior þu við þiñ Þion epter Myſkun þiñe/ Og kieñ mier þijnar Riettlætingar.

Eg em þiñ Þion/ leiðriettu mig/ So þ eg meðkieñe þijna Vitnisburðe.

Tijme er til/ pað Drottiñ giøre þar að Þeir hafa þitt Logmaal j ſundurſliteð.

Þar fyrer elſka eg þijn Orð/ Framar eñ Gull/ framar eñ Rauða Gull.

Þar fyrer hellð eg greiðuglega allar þij nar Skipaner/ Allañ falſklegañ veg he ſe eg að Hatre.

VItnisburðer þijner eru Daſamleger Þar fyrer ſtundar þa Saala mijn.

Nær eð þitt Orð openberaſt/ þa vpplys

 er það

er þ/ Og giefur ſkilning Smælingiunū.
Eg lyk mijnum Munē vpp/ og girnēſt þiña Bodorda/ Þutad mig forleinger þar epter.
Lijttu til mijn og vert mier Myſkunſa mur/ Epter þui ſem þu ert vanur ad giø ra/ vidur þa ſem þitt Nafn elſka.
Greid þu Gøtu mijna j þijnū Ordū/ og lat eingin Ranginde drottna yfer mier.
Frelſa mig j fra Suikrœde Mañana/ Þa mun eg vardveita þijn Bodord.
Lattu Andlit þitt lyſa yfer Þræle þijn um/ Og kieñ mier þijn Riettinde.
Mijn Augu ſkiota j Watne/ Af þui ad þitt Løgmaal þad verdur ei hallded.
DROttiñ/ Riettlætur ert þu/ Og þitt Ord þad er Riettferdugt.
Þu hefur Witnisburdena þijns Riett lætis/ Og Sañleikeñ faſtlega boded.
Eg ſkyrerforſt ad meſtu vt af Wmvan dan miñe/ Af þui þad mijner Motſtødu meñ ſkorgleymdu þijnum Ordum.
Þitt Ord er Gagnhreinſad/ Og þinn Þion hañ elſkar þad.
Eg em lijtels hattar z fyrerlitiñ/ Eñ
eg

eg gleyme þo ecke þijnum Bodordum.
Þitt Riettlæte er eitt eilijft Riettlæte/ Og þitt Logmaal er Sañleikuriñ.
Angist og Neyd hefur snortid mig/ Eñ eg hefe Lyfting til þiña Bodorda.
Riettlæted þiña Vitnisburda er eilijft legt/ Leidrietti mig þa life eg.
EG kalla af ollu Hiarta/ Bænheyr þu mig Drottiñ/ Þui eg helld þijnar Riettlætingar.
Eg kalla til þijn/ hialpa þu mier/ so ad eg vardveite þijna Vitnisburde.
Aarla þa kiem eg z kalla/ A þitt Ord vona eg.
Sneḿa a Morgna þa vakna eg/ So ad eg seige vt af þijnum Ordum.
Heyr þu Raust mijna DRottiñ/ epter Myskunsemd þiñe/ Endurlijfga þu mig j þijnum Doomum.
Mijner Illskufuller Offsoknendur vilia du til vid mig/ Og eru piarlæger fra þijnu Logmaale.
DROTTiñ/ þu ert nalægur/ Og þijn Bodord eru ecke nema Sañleikurẽ.
Þegar j fyrstu þa vissa eg þad/ Ad þu

 hefder

heþdtr þijna Vitnisburde eilijþlegana Grundvallad.

LIjttu a Þianing mijna/ z frelſa mig/ þt eg forgleyme ecke þijnu Lógmále.

Legg þu Doom a mitt Málefne/ og frelſa mig/ Endurlijfga þu mig fyrer þitt Ord.

Fiarlægt er Hialpræded þeim Ogudle gu/ Þuiad þeir ackta ecke þijnar Riettlæ tingar.

Drottiñ þijn Myſkunſeme er mykel/ Lijf ga þu mig epter Riettdæme þijnu.

Mijner Offsoknarar og Motſtódumeñ eru marger/ Eñ eg vijk ecke af þijnum Vitnisburdum.

Eg ſie þa Forſmænara/og þad angrar mig/ Ad þeir vardveita ecke þijn Ord.

Sia þu/ eg elſka þijn Bodord/ Drottiñ Endurlijfga þu mig/ epter Myſkunſeme þinne.

Þitt Ord er ecke añad enn Sannleik ur/ Aller Domar þiñar Riettvijſe vara eilijþlegana.

HOfdingiarner Ofſækia mig/ þyrer engua Sók/ Og mitt Hiarta er Ot taſtrig

kasteiged fyrer þijnum Ordum.
Eg gied mig yfer þijnu Orde/ So sem sa ed myked Nerfang fær.
Lygenñe er eg reidur/ z hun er mier and styggeleg/ en þitt Logmal elsta eg.
Siøsiñum a Deigenũ sagda eg þier lof Fyrer Domaña saker þijns Riettlætis.
Myken Frid hafa þeir s þitt Logmal elsta/ Og þeir fara ecke afvega.
Drottiñ eg vænte þijns Nialprædis/ og giøre epter þijnum Bodordum.
Sala mijn vardveiter þijna Vitnisbur de/ Oz elskar þa mykelega.
Eg geyme þijn Bodord/ og þijna Vit nisburde/ þt aller mijner veiger eru þ þier.
DRottiñ/ lattu mijna grætbeidne koma þ þig/ leidriettu mig epter Orde þijnu.
Lattu mijna Bæn koma fyrer þig/ Fre lsa þu mig epter Orde þijnu.
Mijnar Varer skulu Lof syngia/ Þa ed þu kiener mier þijnar Riettlætingar.
Mijn Tunga skal sitt Mælltæke hafa af þijnu Orde/ Þuiad oll þijn Bodord eru Riettinde.
Þijn Hond lattu mier Niastod veita/
 þui

Þuiad eg hefe þijn Bodord vtvaled.

DROTTinn/mig forleinger epter þijn nu Hialpræde/Og eg hefe Lÿsting a þinu Logmaale.

Saalu mijna laattu lifa/So ad hun lofe þig/Og þijner Domar hialpe mier.

Eg em so sem villtur og fortapadur Saudur/Leita þu ad þijnum Þion/Þuiad eg forgleyme ecke þijnum Bodordum.

CXX Psalmur.

David giører hier eina Bæn/sem sier huør ein ma lesa/ad hann meige frelsadur verda/fra þeſſare Lymdarfullre Verølld/z fra jllra Manna Hatre og Ofsøknum. Psalmurinn er samhliođa þeim 55.56.59.140. Psalme.

Lofsaungur j Nækornum.

EG kalla til Drottins j minne neyd Og hann Bænheyrer mig.

Drottinn frelsa þu mijna Saalu j fra þeim Lygegiornu Munne sins Vørum/Og j fra þeim Folskum Tungum.

Huad kann þier su falskleg Tunga ad giøra

giøra? Og huøriu fær hun til Begab komed?

Nun er so sem hærhuast Skeyte hins Vollduga/ Lijka sem Elldur j einum Ein eberia Vide.

Avui mig/ þad eg em Framande j bla nd Mesech/ Og hlyt ad byggia medal Tialldbwda Kedar.

Þad mun Salu minne hellst til langt þi kia/ ad byggia hia þeim sē Fridin hata.

Eg em Fridsamur/ Eñ nar ed eg tala/ þa hefia þeir vpp Ofrid.

CXXI Psalmur.

Hier kienner David/ ad Menn eige ad hafa Athuarþ sitt hia Gude/ j Motlæte og Freistingum synum/ þuiad hans Vernd kañ vel ad geyma alla. Og er Psalmur þesse samhlioda þeim 121. 125. Psalme.

Lofsaungur j Hækornum.

EG hefe eg vpp til Fiallanna/ huadan þad mier kiemur Hialpeñ/ Mitt Fullting kiemur af Drottne/ Þeim sem giørt hefur Himen og Jord.

Þiñ Foot mun hañ ei skeyka lata/ Og

ſa ed þig vardveiter/ hañ ſepur ecke.

Sia þu/ ſa huør ed vardveiter Jſrael/ Hañ ſefur ecke og ei ſyþiar hañ.

Drottiñ hañ vardveiter þig/ Drottiñ er þiñ ſkugge yþer þiñe hægre Hende.

So þad Soolen brēñe þig ecke a Dag eñ/ Eige hellour Tungled a Nættarþe lenu.

Drottiñ hañ vardveite þig j fra øllu jl lu/ hañ vardveite þiña Sælu.

Drottiñ hañ vardveite þiña wtgøngu og jñgøngu/ Nu hiedan j fra og ad Ei liſfu.

CXXII Pſalmur.

Hier talar David vm þa myklu Glede z Føg nud ſem Guds Meñ haþa ſier j Hiarta/ vt aþ þeirre Gþallrællcu von ſm þeir haþa til þeirr ar eilyþu Glede j Himnarijke (huørt Himnarijke hã kallar hier Jeruſalem) Pſalmuriñ ſamhiod ar þeim 48. Pſalme.

Loþſøngur j Hakornum.

AF þui þa gled eg mig/ þad til mijn er ſagt/ Vier ſkulum jnn ganga j Hws Drottins.

Og þad vórer Fætur munu

ſtanda

standa j þinum Fordyrum Jerusalem.

Jerusalem er vppbygd/ þad hun sie ein Borg/ þar ed Meñ eige til samans ad koma.

Þar ed Kynkuijslernar skulu vppgan ga einkum Kynkuisler Drottins/ til ad predika Israels Folke/ til ad þacka Naf nenu Drottins.

Þuiad þar j þeim stad sitia Domstool arner/ Stolarner Nyssins Davids.

Osked Jerusalem þess sem Giæfusamle gt er/ Þad þeim gange vel sem þig elska.

Fridur þa sie hid j ñra/ j ñañ þiña Mur veggia/ Og Giæfa j þinum Nerbergiũ.

Fyrer þiña Brædra og Næunga saker Vil eg þier Fridarens bidia.

Fyrer Nyssins saker Drottins Guds vors/ Vil eg leita þijns besta.

CXXIII Psalmur.

Hier kieñer David øllum Mønnum ad flyia til Guds j þeirra Hørmungũ z Motgange / sem þeir Volldugu og Drambsømu orka þeim/ sem ber z ad bidia Gud ad frelsa sig þar vt af. Og samhliodar þesse Psalmur þeim 102. Psalme.

Lof

TIl þin vpphef eg min Augu/ þu sem byr a Himnum vppe. Sia þu/ lijka so sem þad Augun Þienaranna horfa vppa Hendur sijna Lanardrottna/ So sem þad Augun Þionustukuinnañar horfa vppa Hendur sijnar Matmodur/ Lijka so horfa vor Augu vppa Drottin Gud vorn/ þan gad til hañ Myskunar oss.

Vertu oss Myskunsamur Drottin/ vert þu oss Myskunsamur/ Þuiad vier erum miog hladner af Forsmän.

Harla miog er Saala min vppfyllt wt af Spotte Drambsamra/ og Fyrerlytn ingu Dramblætra.

CXXIV Psalmur.

Hier kiener David oss ad bidia Gud vm þad hañ frelse oss fra mootkaste Verallðarenar/ og j fra vorum Ouinum/ þui vier kunum þa añars ecke ad vmflyia. Hañ er samhlioda þeim 126. Psalme.

Lofsaungur j Hækornum.

NEma pad Drottiñ hefde ver ed hia oss/ So seiger Israel.
Nema pad Drottiñ hañ he sde vered hia oss/nær ed Me fierner settu sig vpp j mote oss.

Pa mundu peir hafa suelgt oss lifande j sig/ Nar ed peirra Grimdar Reide hun geysade yser oss.

Pa hefde Vatned dreckt oss/straumar ner hefdu pa geingid vpp yfer vora Sal.

Pa hefde Votneñ geinged osdiupt/ Yf er vorar Saler.

Lofadur sie Drottiñ/ pad hañ gaf oss ecke til Veidebrꝺdar j peirra Tennur.

Sala vor er burt sloppeñ lijka sem Fu gl vt af Veidemañsins Snoru/ So pad Snaran er sundur slitiñ/ og vier padan j burt leyster.

Vor Hialp er j Nafne Drottins/ Pess sem giort hefur Himen og Jord.

CXXV Psalmur.

Hier verdur oss kient af David ad aller eige ad hafa eina stadfasta Triu og Von til Guds cinn

enn til einskis Mans a Jørdune/Eige helldur treysta vppa Magt nie Rykedæme/ Helldr eiga aller ad bidia Gud/ad hann frelse þá fra Synd um og øllu jllu. Psalmur þesse er samhlioda þeim 91. 121. Psalme.

Lofsongur j Nockornum.

Huorier ed treysta a Drottinn/ þeir munu ecke falla/Helldur ei lijþlegana stadfaster blijfa/ lijka sem Fialled Zion.

Kringum Jerusalem eru Fioll/Og Drottinn hann er j kringum sitt Folk/ nu og allt hiedan j fra og ad eilijfu.

Þuiad Rijkis spijra hinna Ogudlegra mun ecke blijfa yfer Flockenum Riettferdugra/ Pad hiner Riettlaatu wtþenie ecke sijnar Hendur til Ranglætesins.

Drottinn/ giør gott til þeim Godfusu/og Riettferdugum af Hiarta.

En hina sem fra huerfa a sijna Rang snuna Vegu/Pa somu mun Drottinn burt dilfpa medur Jllgiørda Monnum/ Enn Fridur sie yfer Jsrael.

CXXVI Psalmur.

David

David talar hier þar vm/ad Gud vilie vinsil na Angre þeirra j Fagnud j Himmarijke/ sem Motlætingarnar og Griettenn lyda Polenmod lega/ Og þad aller skule þacka Gude/ ad hn̄ fr elsar þa fra þeirra Syndum. Psalmurinn er samhlioda þeim 118. psalme.

Lofsongur j Nakornum.

Þegar ed Drottinn leyser hina Her teknu Zion/ Þa munum vier verda so sem þeir ed Dreymer.

Þa mun vor Muñur fullur af Hlatre z vor Tunga full af Gledskap vera/ Þa mun z sagt vera a medal Heidenna Þioda Drottinn hefur mykla Dasemd hia þeim giorda.

DROTTinn hann hefur mykla Dasemd hia oss giort/ Þess þa erum vier glad er ordner.

DROTTinn snu þu vorre Herleidin gu/ Lijka sem ad þu vppþurkader Vatned j Sudrenu.

Þeir ed med Tarunum nidur saa/ Mu nu med Fognudenum vppskiera.

Þeir ganga vt gratande/ z bera agiætt Sæde/ Og koma med Fagnade/ og bera sijn Bindine.

David

CXXVII Psalmur.

David talar hier vm/ad aller Hluter skie og framkome af Guds Forsia/ en huørrar ad øll vmhyggia er forgiefens. Hañ er eins hliodande og sa 104. Psalmur.

Lofsaungur Salomonis j Hakornum.

Ema þad Drottiñ vppbygge Hwsed/ Þa erviða þeir til einskis sem þad vppbyggia.

Nema þad Drottiñ vardveite Borgena/ Þa vaker Vøkumaduriñ til forgiefens.

Þad kiemur til einskis ad þier sneṁa vppstanded/og þar epter a leinge sitied/& eted ydar Braud med Hrygd/ Þuiad þad giefur hañ sinum Astvinum ad þeim sofande.

Sia/ Bornen eru ein Gafa DROTtins/ Og sa Avøxtur Kuidarens er ein Astgiof.

Lijka sem Skeyted j øfluga Mans Hende/eins þa tingast þau vngu Borniñ.

Sæll er sa sm eitt Koffur hefur fullt af þeim hinum sømu/ þeir munu ecke til skamar

Skamar vera/ nær ed þeir eiga vid sijna Ovine ad þreyta.

CXXVIII Psalmur.

Hier vottar David/ad oll Luka z Velferd sie komen vnder Guds Otta; Hn er eins hliod ande og sa 9. z 112. Psalmur.

Lofsongur j Hakornum.

Sæll er sa Madur sem ottast Dr ottin/ Og geingur a hans Vegum.

Vt af Erfvide Handa þinna munntu nera þig.

Sæll ertu þess z vel mun þier ganga.

Þijn Hwsfreyia mun vera sem Avaxt arsamlur Vijnvidur/ vmhuerfis þitt hws Þijn Born so sem Vidsmiörs vidar Kui stir j kringum þitt Maiborð.

Siaa þu/ so verdur sa Madur blessadur Sem hann ottast DRottin.

Drottinn mun blessa þig wt af Zion/ So ad þu sier Audlegdena Jerusalem alla þijna Lijfsdaga.

V Og

Og þu munt sia þijn Barna Born/ Fridenn yfer Jsrael.

CXXIX Psalmur.

David aklagar alla þa sem ofsækia Guds Pl enara/ seigiande/ ad þeir mune þyrrþarast suo sem Gras a Hwsþekium. Hañ er samhlioda þe im 33.34.38. 49.62.77. Psalme.

Lofsongur j Hakoornum.

Ofsinis þa hafa þeir motstad ed mig j fra Barnæsku miñe/ so seige Jsrael.

Opsins þa hafa þeir motsta ded mig/ j fra Barnæsku miñe/ eñ þo ha fa þeir ecke yfergiefed mig.

A mijnum Hrygg hafa Ploogmenn erner Plægt/ og sitt Ploog Jarn leinge dreiged.

DROTTiñ sa ed Riettlatur er/ Hegg ur Hals filana hiña Ogudlegu j sundur hoggued.

Til skammar verda þeir og snuast apt ur þim Hæl/ Aller þeir sem Zion grom er eru.

Verde þeir so sem Grased a Ræfrum vppe

vppe/ Huørt ed visnar/ aadur en̄ þad er vpp sleiged.

Vt af huøriu ad han̄/ sa ed þad vpp slær/ fyller ecke sijna Hønd/ Og ecke hell dur han̄ sin̄ Barm sem Bindene til sam ans bindur.

Og þeir ed fram̄ hia ganga munu eige seigia/ Blessun Drottins sie yfer ydur/ vier blessum ydur j Nafne Drottins.

CXXX Psalmur.

Hier giører David eina Bæn/ sem huør eirn ma lesa vm Fyrergiefning sina Synda/ z þad hn̄ meige frelsadur verda fra allre Sorg z Py nu. Hā er eins hliodande og sa 25. 51. Psalm.

Lofsongur j Hakornum.

VR T vr Diupenu hroopa eg Drottin̄ til þijn.

Heyr þu Drottin̄ mijna Rødd Lattu þin̄ Eyra hyggia ad Rø ddu mīnar Grætbeidne.

Ef ad þu Drottin̄ villt tilreikna Synd ernar/ Drottin̄/ huør ma þad standast?

J þia þier er Fyrergiefningin̄/ So ad Men̄ ottest þig.

Eg vænte DROTTins/mijn Sala hun bijdur so vid/ Og eg vona vppa hans Ord.

Mijn Sala hun bijdur DROttins/ j fra eirnre Morguneykteñe til aŋarar.

Jsrael vone vppa Drottiñ/ Þuiad hia Drottne er Myskunseme/ z j hia hønum er nogleg Endurlausn.

Og hun mun frelsa Jsrael vt af øllum hans Syndum.

CXXXI Psalmur.

David seiger ad Lijtelæte og sønn Triu sie all ra Þackuæmelegust fyrer Gude/ og hañ rædleg gur oss ad vier setium alla vora Von og Triun edar Traust vppa Gud. Psalmuriñ er samhli oda þeim 75. 113. Psalme.

Psalmur Davids j Næ koornum.

DRottiñ/ mitt Hiarta er ecke Hop mvodugt/ og mijn Augu eru ecke Stærelæt/ Og eg geing ecke vt i mykels hættar efnum/ þeim mier eru ofhæ.

Ep

Eg ad eg setta ei Saalu mijna/ og þag gadt hana/ Þa yrde mijn Saala afvan em/ Lijka sem sa ed fravanenn er sinne Moodur.

Israel vone vppa Drottinn/ nu og allt hiedan j fra/ ad eilijfu.

CXXXII Psalmur.

Hier kiener David øllum og sierhuørium ad bidia Gud hess/ þad hann vilie giefa þeim ad giæta skilld hans Ord og Vilia/ Og framkuæme þad sama med Kiærleikans Verkum j sannre Trw/ Vm þar vppa er bygd eill vor Sáluhiálp og Velferd. Psalmurinn hliodar sem sá 48. 85. 87. 89. 134. Psalmur.

Lofsongur j Hakornum.

Minstu Drottinn a David/ Og a øll hans Motlæte.

Huor ed soor DROTTne/ Og trwlofade Hinum Wolldu ga Jacob.

Eg vil j Heiberge mijns Heimelis jnn ganga/ Og ei hélldur mig vpp leggia j mitt Sængar stad.

Mijnum Augum vil eg enguaň Suefn giefa/ Og ecke helldur mijnum Augnabr am nockrun Sueþnhøggua.

Allt þangad til eg þiň DROTTne eirn Stad/ Til Ibyggingar þeim Gude Jacob.

Sia þu/ vier heyrum wt af þeim hinū sama j Ephrata/ Vier høfum haň fund ed a Vøllunum Skogarens.

Vier vilium jňganga j hans Tialld bwd/ Og tilbidia fyrer hans Fotskor.

Drottiň/ hef þig vpp til þiňar Hujlld ar/ Þu og Ørkiň þijns Kraptar.

Þijna Kieňiemeň Laat þu jklædast Riett vijseňe/ Og þijna Heilaga gledia sig.

Suipt ecke burt Rijkisstiorneňe þijns hins smurda/ vegna þijns Þions Davids

Drottiň haň soor David eirn saňar legaň Eid/ þaň sama mun haň enda/ At af Auexte Kuidar þijns vil eg setia yfer þitt Velldis Sæte.

Eþ ad Syner þijner vardveita minn Sattmaala/ og mijna Vitnisburde huor ia eg mun kieňa þeim/ Þa skulu og eirniň

þeirra

þeirra Syner sitia a þijnum Velldis stole æfenlegana.

Þui ad Drottinn vtvalde Zion/ Og hefr ur Lysting þar j þeim stad ad bwa.

Þetta er mijn Nutla vm Alldur z Æfe Hier vil eg byggia/ þui þad þocknast mier vel.

Hennar Vister vil eg blessa/ Og hennar Fatækum nooglegann Braudsins Sadn ing giefa.

Hennar Kiennemenn vil eg Hialprædenu jklæda/ Og hennar Heilager skulu Glad værer vera.

Þar j þeim stad skal vpp ganga Horn ed Davids/ Mijnum þeim hinum Smurda hef eg eitt Lios tilbwed.

Hans Ovine vil eg Forsmæneñe jklæda Enn yfer honum skal blomgast hans Co rona.

CXXXIII Psalmur.

Hier kiener David øllum Christnum/ad þeir lifie j elskuseme jnnbyrdis so sem Brædur/þui þ er þeim sialfum til mestu vnadsemdar/z Guds Nad er þa med þeim. Þesse Psalmur er samhl ioda þeim 68. Psalme.

Psalmur Davids j Nei kornum.

Ja þu/ Nuorsu mgiatt z elsk uelgt pad er/ Ad Brædurner bwa huor vid añañ/ j Goodu Sampycke.

Lyka sem pad Dyrdarlega Balsamum er/ huort ed ap Nøfde Aarons ofan reñ ur j allt hans Skiegg/ og þadan plytur a hans Klæde.

So sem ad Nættdoggeñ sú ed af Ner mon ofan fellur a Fialled Zion/ Þuiad þar j þeim stad fyrerheiter Drottiñ Bles suniñe z Lyfenu/ vm Alldur z ad eilijfu.

CXXIV Psalmur.

Þetta er Aminiñg Davids til allra/ad þeir pryse Gud og þacke hønum pyrer alla hans Vel gigørninga/Psalmuriñ er samhlioda þeim 113. Psalme.

Lopsongur j Nækornum.

Jmed/ Lofed DROTTiñ aller Þionustumeñ DROTTins/ þi er sem standed a Nættarþele j Nw se Drottins.

Vpphefied þdar Hendur j Helgedomenn um/ Og lofed Drottin.
Drottin blesse þig wt af Zion/ sa ed giort hefur Himen og Jord.

CXXXV Psalmur.

Haleluta.

LOfed Nafned DROTTins/ Lofe þier DROttins þionustu menn DROTTin.
Þier sem standed j Hwse DROTTins/ Vti Fordyrum Hwssens Guds vors.
Lofed DROTTin/ þui DROTTin er Godgiarn/ Lofsyngied hans Nafne þuiad hann er Sætur.
Þuiad DROTTin wtvalde sier Jacob/ Jsrael sier til Eigendoms.
Þuad eg veit þad DROTTin er myket mattar/ Og vor DROTTin hann er yfer øllum Gudum.
Allt huad hann vill þad giorer hann/ A Himnum og a Jordu/ J Sionum og Vnderdiupunum.

Nañ sem Skyeñ lætur vppganga af ydsta Takmarke Jardareñar/ Huor ed Elldingarnar giorer med Regnenu/ Sa ed Vindeñ lætur fram koma wr leyneleg um Fylsnum.
Nañ huor ed sloo alla Frumgietninga a Egyptalande/ Bæde Mañaña og so Fienadarins.
Og liet siin Teikn og Stormerke koma yfer þig Egyptaland/ Yfer Pharao og alla hans þionustu meñ.
Nañ sa ed myklar Þioder vnder lagde/ Og Volduga Konunga j Hel sloo.
Sihon Kongeñ Amoritarum/ og OG Konungeñ Basan/ Og oll Kongarijkeñ Canaans Jardar.
Og gaf þeirra Land til Arfleifdar/ Til Arfleifdar siinu Folke Jsrael.
Þitt Nafn Drottiñ varer eilijflegana Drottiñ/ Þiin Miñing hun varer vm Alldur og Æfe.
Þuiad Drottiñ mun dæma sitt Folk/ Og siinum Þionustumoñum mun hann Myskunsamur vera.

Skwr

SKwrgodeñ Heidena Pioda eru Silfur og Gull/ Af Mannana Hondum giord.

Paug hafa Muña og mæla ecke/ Pau hafa Augu og sia ecke.

Paug hafa Eyru z heyra ecke/ Eing eñ Andardrattur er j peirra Muñe.

Peir ed paug giora eru eins lijka/ Og aller peir sem treysta a paug.

Hwsed Jsraels lofe DROTTIñ/ Lof ed Drottiñ pier af Hwse Aaron.

Pier wt af Hwse Levi lofed DRottiñ/ Pier sem otteſt DROTTiñ/ Lofed DROTTiñ

Lofadur ſie Drottiñ vt af Zion/ Sa ed til Jeruſalem bygger/ Haleluia.

CXXXVI Pſalmur.

Hier æminer David alla Chriſtna Meñ/ til ad lofa z pryſa Gud fyrer hans Velgiorninga ſem hañ hefur audſynt oſſ aumum Mañum. Pſalmur peſſe kiemur ſaman vid næſt fyrer faren pa Pſalm.

Packe

Packe þier Drottne/ þui hañ er god-
ur/ Þuiad hans Myskunseme var
er eilijfslegana.
Packed Gude allra Guda/ Þuiad hans
Myskunseme varer eilijfslegana.
Packed DROTTne allra Drottna/
Þuiad hñs Myskunseme varer eilijflega.
Hñ er sa eirn ed giører mykel stormerke
Þuiad hñs Myskūsme varer eilijfslegana.
Nañ huør ed Himeneñ heþur giørt/ so
Meistarlega/ Þuiad hans Myskunseme
varer eilijfslegana.
Hann sa ed Jordena hefur wtbreidt yþ
er Vøtnunum/ Þuiad hñs Myskunseme
varer eilijfslegana.
Hann sa ed þaug myklu Liosseñ heþur
giørt/ Þuiad hans Myskunseme varer
eilijfslega.
Solena Deigenum til Stiørnunar/ þui
ad hans Myskunseme varer eilijfslega.
Tungled og Stiørnurnar/ Nottene fyr
er ad standa/ Þuiad hans Myskunseme
varer eilijfslegana.
Nañ sa ed Egyptaland sloo med þeirra
Frumgietningum/ Þuiad hans Myskun
seme

seme varer eilijflegana.

Og Israel vt padan leidde/ Huiad hřs Myskunseme varer eilijflegana.

Fyrer volduga Hond z vtþanen Arm legg/ Huiad hans Myskunseme varer ei lijflegana.

Hañ sa ed j sundurskipte Hafenu Rau da j tuo hlute/ Huiad hans Myskunseme varer eilijflegana.

Og liet Israel þar j giegnum ganga/ Hui hřs Myskunseme varer eilijflegana.

Hañ huor ed drecke Pharao og hans Herlide j Hafenu Rauda/ Huiad hans Myskunseme varer eilijflegana.

Hañ sa ed sitt Folk vtleidde j giegnum Eydemorkena/ Huiad hans Myskunse me varer eilijflegana.

Sa ed nidur sloo mykels háttar Konun ga/ Huiad hans Myskunseme varer ei lijflegana.

Og j hel sloo Megtuga Konga/ Huiad hans Myskunseme varer eilijflegana.

Sihon þañ Kongeñ Amoreorum/ Hui ad hans Myskunseme varer eilijflegana.

Og OG Konungeñ til Basan/ Huiad

hans

hans Myſkunſeme varer eilijflegana.
Og gaf þra Land til Arfleifdar/ þui ad hn̄s Myſkunſeme varer eilijflegana.
Til Arfleifdar ſinum þien Iſrael/ þuiad hans Myſkunſeme varer eilijflegana.
Af þui han̄ minteſt a oſs þa ed vier vorum vnderþryckter/ þuiad hans Myſkunſeme varer eilijflegana.
Og hn̄ frelſade oſs fra Ovinum vorū/ þuiad hn̄s Myſkūſm̄e varer eilijflegana.
Hn̄ huør ed Fædſlu giefur ollu Holldе/ þuiad hn̄s Myſkūſm̄e varer eilijflegana.
Þacked Gude af Himnum/ þuiad hn̄s Myſkunſeme varer eilijflegana.

CXXXVII Pſalmur.

Hier talar David þar vm/ þad Iſraels Folk var Herteked j Babilon/ og þeir girntuſt ad verda lauſer þadan/ z komeſt aptur til Jeruſalē/ Þad hefur þa Þyding/ ad marger Chriſtner mu nu Herteknet verda af Antachriſtinum. Han̄ er ſo hliodande ſem ſa 79 80. Pſ.

Vid Votnen̄ j Babilon ſatum vier og Grietum/ Þa ed vier min̄tunſt a Zion.

Vorar

Vorar Hørpur heingdum vier vppa a Wijderen/ þan sem þar var.
Þuiad þeir j þeim sama stad skipudu oss ad syngia/ þeir oss hertekna hielldu/ Og gladværum ad vera j vorum Harmkuæl um/ Kiærer/ synged oss eirn Loffsaung wt af Zion.
Huornen skylldum vier Lofsaung Drottins syngia/ wti okunnugu Lande?
Gleyme eg þier Jerusalem/ þa verde minne hægre Hende forgleymt.
Min Tunga lode mier þa vid Gomas ef eg minnest þijn ecke/ Ef ad eg læt ecke Jerusalem vera mijna ædstu Glede.
Drottin/ minstu a Sonu Edom/ a De ige Jerusalem/ þeir ed seigia/ Afmæned afmaed allt j grunn.
Þu hin nidurbrotna Dotter Babilon/ Vel verde þeim ed þier giellduz lijku lijkt epter þui sem þu hefur vidur oss giortt.
Vel verde þeim sem taka þijn Smæbø ,rn/ Og bera þau nidur vid Stein.

CXXXVIII Psalm.

Dauid

David prijsade Gud ꝟ hans myklu Velgiörninga/ Eins byriar øllum Christnū Mönnum/ ꝫ so ad giöra/þyrer þa myklu Myskun sem hañ audsyner oss a margañ hatt/Og þyrer þad hñ vill hialpa oss vr allre Neyd/sem a hañ køllum med stadfastre Tru ꝫ stødugre Von. Ps. er ei no hliodande og sa 116. Psalmur.

Psalmur Davids.

Og packa þier vil af ollu Hiarta/ Fyrer Augsyn Gudaña vil eg kier Lof syngia.

Eg vil bidia til þijns heilaga Musteris/ ꝫ þijnu Nafne packer giora/fyrer þijna Myskunseme og Sañleika Þui þitt Nafn hefur þu myklad framar eñ alla Hlute/fyrer þitt Ord.

Nær ed eg akalla þig/ þa Bænheyr þu mig/ Og gief Sælu minne Krapt mykenn.

Drottiñ/ aller Kongar a Jørdu packa þier/þt þeir heyra Orden Munns þijns.

Og syngia a Vegenū Drottins/ Þad Dyrden Drottins sie ogurleg.

Þuiad Drottiñ hañ er veglegur/ og lijt ur a hid aumlega/ og þecker hiñ Rijkelata alleingdar.

Þo

Þo ad eg reyke j midre Harmkuæling
uñe/ þa endurlijfgar þu mig/ Og wtbreid
er þijna Hønd yfer Reide Ovina miña/ z
hialpar mier med þiñe Hægre Hende.

Drottiñ mun þar Ending a giøra min
na vegna/ Drottiñ þijn Myskunseme er
eilijfleg/ Verkeñ þiña Handa þa villder
þu ecke yfergiefa.

CXXIX Psalmur.

Hier talar David vm Guds eilijfa Forsia/ z ad Gud hafe alla Hlute j sijnu Vallde/ og þad hañ vite og siae allt huad skiedur og framfer/ z skycke øllum Hlutum epter sijnum Vilia. Hañ er samhlioda þeim 66. 73. 77. Psalme.

Psalmur Davids fyrer ad syngia.

DROTTiñ þu ransakar mig/ Og þecker mig.
Huort eg sit eda stend vpp þa veitstu þad/ þu formerker mijn
ar Hugreñingar aleingdar.
Huort eg geing edr ligg/ þa ertu j kringū

 mig

mig/Og sier alla mýna Vegu.

Huad sia þu/ þar er eckert Ord a mińe Tungu/ Þad þu DROTTIN vitir þad eige allt.

Þu kiemur þui til Vegar/ huad eg giøre fyrr z seirna/ þu helldur þiñe Hende yf er mier.

Soddan þijn Vissa er vndarleg z mier vid of/ Eg fæ hana ecke skynad.

Huort skal eg fara fyrer þijnum Anda? Edur huort skal eg flyia fyrer þijnu Auglite?

Fare eg vpp j Himineń þa ertu þar/ Byggie eg mier Rwm j Helvijte/ þa ertu eirneń þar.

Take eg Vænge Morgunrodans/ Og byggie vt vid hina ydstu Siafarbrwn.

Þa munde þar þo j þeim Stad þijn Hond leida mig/ Og þijn Hægre Hond hallda mier.

Seige eg þad/ ad Myrkuriń fæe hulid mig/ Þa hlytur eirneń Notteń Lios ad vera j kring vm mig.

Þui Myrkuriń eru eirneń ei Myrkur hia þier/ Og Nottiń hun lyser sem Dag urin

ürið/Myrkred er so sem Liodsed.

Þuiad mijn Nyru þa hefur þu j þijnu valldi/ þu varst yfer mier j Modurkuide.

Eg þacka þier þar fyrer/ ad eg em suo Dasamlega skapadur/ Merkeleg þa eru þijn Verk/ og þad sama formerker mijn Sala vel.

Mijn Bein voru þier ecke okunnug þa ad eg var j Leynum giordur/ þa ad eg myndadur var j Fylsnum Jardar.

Þijn Augu paug sau mig/ þa ed eg eñ ecke fullskapadur var/ Og aller Dagar voru j þijna Bok skrifader/ þeir ed eñ ve eda skylldu/ og þeirra hiña somu var þar eñ þa eingiñ.

Eñ huorsu heidarlegar ad eru þyrer mier Gud þijnar Hugranenk Huorneñ er þeirra so mykell fiolde?

Skyllda eg eiga ad telia þær/ þa munde þra fiolde fleire vera eñ Sanduriñ/ nær ad eg vpp vakna/ em eg eñ j hia þier.

Ef ad/ Gud/ þu j Hel slær hina Omill du/ Og þad hiner Blodgyrugu hlyte fra mier ad vijkia.

Xij Þui

þuiad þeir tala vm þig Nædugleganа/. ꝛ þiner Ovinet hafa sig vpp æn tilefnis.
Eg hata þa DRottiñ sem þig hata/ Og mier mislijkar vid þa/ þad þeir setia sig j giegn þier.
Eg hata þa af Alvøru riettre/ Þar fyr er eru þeir miñer Ovinet ordnet.
Ransaka þu mig Gud/ ꝛ reyn mitt Hiarta/ Profa þu mig og reyn/ huørneñ ad eg meina þad.
Og sia þu huørt ad eg er a Vondum Veige/ og leid þu mig vppa þañ eilijfa Veigeñ.

CXL. Psalmur.

Hier giører David eina Bæn/ sem huør Madur ma lesa a mote sijnum Ovinum/ þeir ed hañ ofræia og ofsækia/ Og bidia ad Gud frelse sig fra þeim/ og af allre þeirre Fleyd og Hørmum.

Psalmur Davids fyrer ad syngia.

Frelsa þu mig Drottiñ/ j fra þeim vondum Moñum/ Vardveit mig fyrer þeim Illskufullum Lijd.
Þeir ed huxa illt j sijnum Hiort
um

um/ Og Daglega Ofrid vpphefia.

Þeir hvetia ſijnar Tungur ſem Nøgg ormar/ Nodru Eytur er vnder þeirra vo rum/ Sela.

Vardveit mig Drottiñ fyrer Hende O gudhræddra/ Geym þu miñ fyrer þeim Illſku mønnum ſem þeinkia miñe Gongu vm ad vellta.

Hiner Dramblatu leggia Snørur fyr er mig/ z breida vt Viela Streinge mier til anſtiunar/ Og egna vpp Tálgilldrur nar fyrer mig a Veigenum/ Sela.

Eñ eg ſeige til DROTTins/ Þu ert miñ Gud/ Heyr þu DROTTiñ mijna Grátbeidne.

DROTTiñ DROTTiñ mitt øfl ugt Hialpræde/ Þu ert Hlijf mijnu Høf de j Bardaganum.

Drottiñ/ veit ecke Omilldum ſijna Gir nd/ ſtyrk ecke þeirra motþroan/ So ad þe ir meige ſorhefia ſig þar vt af/ Sela.

Su Ogiæfan/ ap hvørre Oviner mij ner Radgaſt vm/ falle hun yfer þeirra Høfud.

Hañ mun Elldingum vtauſa yfer þa/
Med

Medur Ellde mun hast þa diupt j Jørd ena nidur slaa/ So þeir stande traudt allð rei vpp.

Mælugur Mustur mun engre Giæfu styra a Jørdu/ Enn vondur Jll/kufullur Madur mun fordriþest og vtrekest verda.

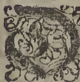
Þuiad eg veit þad DROTTinn mun a Mælefne hins fatæda/ Og a Riettar far hins Fatæka Doms adkuæde leggia.

Enn hiner Riettþerdugu munu þo þijnu Nafne þacker giøra/ og hiner Riettvijsu þeir munu fyrer þijnu Auglite blijfa.

CXLI Psalmur.

Hier giører David eina Bæn vm þyrergiefning Syndanna/ Og þad hann mætte bivaradur verda þyrer Suikum z opsoknum sinna Ovina/ Og mæ huør Christinn Madur lesa hana daglega. Enn Psalmur þesse er samhlioda þeim 5. z 39. Ps.

Psalmur Davids.

DROTTinn eg hroopa til þijn flyttu þier til mijn/ Hygg ad Raust minne nær ad eg akalla þig.

Þad mijn Bæn mætte duga fyrer þier sem

sem Reykelsis Foorn/og Minna Handa vpphafning/ lijka sem añad Kuolldtijma Offur.

Drottiñ vardveite miñ Muñ/ Og hañ geyme mijnar Varer.

Hneyg ecke mitt Hiarta vppa nockurs hattar Illsku/ til ad fremia Ogudlegt at hæfe medur Illvirkiunum/ so ad eg ete ec ke vt af þui sem þeim þocknast.

Hiñ Riettferduge hañ hegne mier liuf legana/ z ætelte mig/ Þad sama mun mi er so giøra gott sem Balsamum a mijnu Høfde/ Þuiad eg bid jduglega þad hiner Omilldu giøre mier ønguan skada.

Þeirra Lærefedur verde nidurslegner j grytstan Stad/ Þa muu þeir miñ Lærdom heyra meiga/ þad hñ ækfamlegur sie.

Vor Bein þau eru j sundurdreifd allt nidur j Heliar Gruñ/ So sem oññr rooted og vmvellt Jord.

Þuiad vppa þig DROTTiñ Drottiñ lijta mijn Augu/ Eg treyste a þig/ yor gleym ecke Sælu miñe.

Vardveit mig fyrer þeirre Snøruñe/ sim þeir hafa lagt mier/ Og fyrer Sylld

 ruñe

kufie þeirra Illvirkianna.

Hiner Oguðlegu huør med oðrum inn falla i sialfra sijña Vielanet/ Eñ eg med fagnade mun ganga þar fram hia.

CXLII Psalmur.

J þessum Psalme hefur David giørt eina Bæn til Guds/ sem eirn z sterhugr Madr ma lesa j ha ns Angist og Offsoknum/ ad hañ meige leysast þar fra/ z pryssa Gud sydan openlega. Psalmur þesse er eins hliodande z sa 31. 35. 143. Psal.

Mentan Davids/ til ad bidia/ þa ed hañ var i Hellernum.

Medur mine Raust kalla eg til DROttins/ Med Raust minne Grætbæne eg til Drottins.

Eg wthelle mijnu Maale fyrer honū/ Og kunngiøre fyrer honum mijna Neyd.

Nær ed miñ Ande er wt j Anaud stad dur/ þa medtak þu mig/ Þeir leggia Snø rur a veigeñ þ mig/ þar ed eg vppgeing.

Skoda þu til hægre Handar/ z sia/ þar vill eingeñ þeckia mig/ eg kañ og ecke vnt

flya

plyia/ einges er sa ad hirder vm mijna Salu.

DROttin til þijn kalla eg/z seige/Þu ert mijn Hialpar von/Mitt Hlutskipte a Jordu Lifande Manna.

Hygg ad mine Kueinkan/þuiad eg verd næsta þuingadur/ Frelsa þu mig j fra mijnum Ofsoknurum/Þuiad þeir eru mi er ofmegtuger.

Leid mijna Salu vt af Dyblyssune/so ad eg þacke þijnu Nafne/ Hiner Riett ferdugu munu safnast til mijn/nær ed þu giører mier gott til.

CXLIII Psalmur.

Þesse Bæn hefur David giørt til Guds/til ad þar Nád z Fyrergiefning/huøria sierhuør eirn Madur má lesa j sturlan sinc/og Angurseme z Freistingũ/sem koma vegna Syndanã/ z bidia ad Gud vilie frelsa ha þar j fra. Þesse Psalm ur er eins hliodande z sa 51. 130. Psalmur.

Psalmur Davids.

ROTtin heyr þu mijna Bæn/ hygg ad mine Grætbeidne/ þyr er þijns Sañleiks saker/ Bæn

Heyr þu mig þijns Riettlætis vegna.

Og gack ecke j Dom vid Þræl þiñ/ Þui ad fyrer þier er eingeñ Lifande(Manna) Riettferdugur.

Þuiad Ovinuriñ Ofsæker Saalu miñ na/ og nidur slær mitt Lijf til Jardar/ Hñ setur mig vt j Myrkred/ so sem hina Dau du j Verølldeñe.

Og miñ Ande er angradur j mier/ mitt Hiarta er sturlad j mijnu Brioste.

Eg miñest á hina fyrre Dagana/ Eg tala vm allar þijnar Dasemder/ Og seige vt af Verkum þiña Handa.

Eg vtbreide mijnar Hendur til þijn/ miñ na Saal þyrster epter þier/ so sem ønnur þurr Jord/ Sela.

Drottiñ Bænheyr þu mig brádlega na/ miñ Ande forgeingur/ vend ecke þijnu Andlite fra mier/ So ad eg verde ecke lijkur þeim sem j Grøfena nidur stijga.

Lattu mig sneñña heyra þijna Náad/ Þuiad eg vona vppa þig/ Gior þu mier kuñañ þañ Veigiñ/ huar ed eg skal vppa ganga/ Þuiad mig forleinger epter þier.

Frelsa

Frelsa þu mig minn Gud vt af Ovinum mijnum/ Til þijn fly eg.

Kienn þu mier ad giora epter þijnum vilia/ Þuiad þu ert minn Gud/ þinn goodur Ande hann leide mig a riettum Veige.

Drottinn endurlijfga þu mig fyrer þijns Nafns saker/ Leid þu Saalu mijna vt af Nꝍrmungunne/ þijns Riettlætis vegna.

Og fyrerkoma Ovinum mijnum/ þinnar Myskunar vegna/ Og glata þeim ollum sem Angra mijna Saalu/ þuiad eg em þinn Þræll.

CXLIIII Psalmur.

David giører Gude Þacker þar fyrer/ ad hann gaf hønum Sigur yfer sijnum Ovinum/ z hialpade hønum j hans aliggiandi Neyd. J sama mata skylldu aller þacka Gude fyrer þad hann giefr þeim allt gott/ z eilijfa Saaluhialp. Psalmur sa hliodar sem sa 8. 65. Psalmur.

Psalmur Davids.

Lofadur sie Drottinn mijn Huggun Sa ed lærer mijnar Hendur ad strijda/ z mijna Knefa ad beriast.

Mijn Myskun og minn Kastale/ mijn Hlijf/ og minn Frelsare og minn Skiolld ur

ur/ vppa huorn eg treyste/ Sa ed Lydskyll dar mitt Folk vnder mig.

Drottin/ Huad er Madurinn þess ad þu aktest hann so? Og Mannsins Son ad þu virder hann so?

Er Madurinn ecke alljka og annar Hiegome? Hans Æfe j burt lijdur sem annar Skugge.

DROTTinn/ hneig þu Himnana og stijg hier ofan/ Kom þu vid Fiøllenn/ so ad vpp af þeim Riuke.

Lat Elldingar pliuga/ og j sunbur d.e if þeim/ Send þu þijna Geysla og skielf þa.

Send þu þijna Hønd ofan af Hædenne/ ꝛ leys mig/ ꝛ frelsa mig vt af þeim storvøt nu/ Af Hende þeirra annarlegra Sona.

Huørra Lærdomur þad fanfeingur er/ Og huørra Verk þad falskleg eru.

Gud/ þier vil eg syngia nyan Lofsøng Eg vil spila fyrer þier/ a Psalterio tiju Streingianna.

Þu sem Sigur giefur Konungenum/ Og frelsar þinn Þion David af Mordingia Suerde hins Illgiarna.

Leys mig eirniñ og frelsa mig vt af Hendt þeirra aña rlegra Sona/ Huørra Lær domr ad er eingtñ Nytsemie/ z þeirra Verk eru falskleg.

Pad vorer Syner vppvare j Vngdome sijnum/ sem nyplantader Kuister/ Og vor ar Dætur so sem vißkorner Pijlarar/ Lijka sem Konglegar Haller.

Og ad vor Matar hws sie full/ þaug ed fram kuña ad giefa huøria Matar nægd epter adra/ z so þad vorer Sauder framleide Þusund z Hundrad Þusund j vorum Bygdarløgum.

Pad vorer Vxar framkome ærnu Ervide/ so þad eingiñ Skade/ eckert Tion/ nie nockurt Kløgumæl sie a vorum Strætum.

Hepped er þad Folk/ huør'u ed so geingur/ Eñ hepped er þad Folk/ huørs Gud ad Drottiñ er.

CXLV Psalmur.

Hier prijsar David Gud/ ꝼ hñs myklu Magt z Myskunsemie/ aꝼ huørre allt gott vtkiemur til allra Maña/ z allra skiepna/ einkañlega til Fraumu z Fatækra/ sem vnderþryckter eru aꝼ þm̃

Dramb

Lofsongur Davids.

EG vil þig vpphefia mitt Gud/ þu Konungur/ Og lofa þitt Nafn vm Alldur z Æfe ad eilijfu.
Daglega vil eg lofa þig/ z prijsa þitt Nafn vm allder allda eilijflegana.
Mykell er Drottin og miøg loflegur/ Og hans mykelleike er oomrædelegur.
Huor Kynslod epter adra lofar þijn Verk/ Og seiger vt af þijnu Magtar vellde.
Eg vil tala vm þa agiætis dyrd þinnar Vegsemdar/ z ræda vm þijnar Dasemder.
So þad Menn meige seigia vt af þijnum dyrdlegum Kraptaverkum/ Og ad Menn framtelie mykeleik þinna Dasemda.
So þ Menn meige prijsa þijna hina mykllu Myskun/ Og hroosa þijnu Riettlæte.
Nadugur og Myskunsamur er Drottinn/ Polenmodur og miøg lijknsamur.
Drottinn er øllum Nadugur/ og hans Myskunseme er yper øllum hans Verkum/
Øll þijn Verk Drottinn eiga þier ad þacka/ Og þijner heilager þig ad lofa.

Og

Og ad vÿdfærgia Dyrdena þÿns Rÿk
is/Og af þÿnu Magtarvellde feiga.
So ad Manana Sonum verde þitt
Magtarvellde kunnugt/Og su hin mykla
Vegsemdar dyrd þÿns Rÿkis.
Þitt Rÿke er eitt eilÿft Rÿke/ Og þÿn
Rÿkisstiornan varer vm Alldur z Æfe.
Drottinn hann stydur alla þa sem vid Fa
lle er bwed/ Og reyser vpp þa alla sem
nidur eru slegner.
Allra Augu vona vppa þig/ Og þu
giefur þeim Fædslu i hæfelegan tÿma.
Þu vpplykur þinne Hende/Og sedur all
ar lifande Skiepnur/med þinne þoknan.
Drottinn er Riettferdugur i ollum sÿnum
Vegum/Og Heilagur i ollum sÿnum verkum.
Drottinn er ollum nalægur þeim hann akalla
Ollum þeim sem hann med alvoru akalla.
Hann giorer þad huad hiner Gudhræddu gi
rnast/z heyrer þra akall z hialpar þeim.
Drottinn vardveiter alla sem hann elska
Og afmaer alla Ogudlega.
Minn Munnur skal Drottins Lof mæla
og allt Holld lofe hans heilaga Nafn vm
Allder og eilÿfflegana.

Hier

CXLVI Psalmur.

Hier kiener David øllum oss/ ad þacka Gude fyrer hans oteliandlega Velgiørninga/ z þad hñ hialpar oss vt aþ øllum vorum Hørmungum og Eymdū/ sæll er sa sem a hañ trwer/ eñ vesæll er sa sem treyster vppa Herra og Høfdingia. Psalmurinn er samhlioda þeim 34. z 68.

Haleluia.

Wnd mijn/ lofa þu DROTTinñ/ Eg vil DROTTinñ lofa so leinge sem eg lijfe/ Og mijnum Gude Lof syngia a med an þad eg em hier.

Treystid eige vppa Høfdingiana/ þeir eru Meñ/ þeir kuña ecke ad hialpa.

Þuiad Mañsins Ande verdur vt þadan ad fara/ og hañ sialfur hlytur aptur ad Jørdu ad verda/ Þa eru allar hans Radagiørder ad ønguu ordnar.

Sæll er sa huørs Hialp þad Gud Jacobs er/ Huørs Won ad er vppa DROTtine hans Gude.

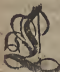
Huør ed Himeneñ/ Jordena/ Siofeñ og allt huad þar er jñe hefur giort/ Hañ sa

ed

ed Trygdena helldur eilijfzlegana.
Nafn ed riettan Dom afrekar þeim sem Ranginden lijdur/ Nuør ed Fadsiu giefur Hungrudum.
Drottin han leyser Fiøtrada/ Drottin han giefur Syn Blindum/ Drottin riett er þa vid sem nidur eru slegner/ Drottin elskar þa riettlætu.
Drottin han vardveiter Hina Framande og Fødurleysingiana/ z annast Ecktiurnar/ z vmsnyr Veigenum Ogudhrædddra.
Drottin han rijker eilijfzlegana/ Þinn Gud Zion vm Alldur og æfe/ Halelúia.

CXLVII Psalmur

David kiener øllum/ ad Lofa Gude z prijsa hn/ vyrer hans oteliandlega Velgiørninga/ Þui hn eirn er sa sem oss kan ad hialpa/ og vill þad giarnan giøra/ Ps. er samhlioda þm 104. 107.

Lofe þier DROTtin/ Þuiad vorn Gud ad lofa/ þad er forkostulegur Hlutur/ Soddan Lof er ætiætt og Lystelegt.
DROttin han vppbygger Jerusalem Og leider til samans Hina Sundurtuist

rudu j Jsrael.

Hañ læknar sundurknosada j Hiørtum Og bindur vm þeirra Smrinde.

Hañ telur Stiornurnar/ Og nefner þær allar med sijnum Nøfnum.

Vor Drottiñ er mykell/og hans Krapt ur er mykell/Og er ovmrædelegur/so sem þad hañ regerar.

DROTTiñ veiter vppreisn hinum Fatæda/ Eñ nidurlæger hiñ Ogudlega allt til Jardar.

Syngeд fyrer DROttne med þackar giørd/ Og lofed vorn Gud med Hørpu slætte.

Huør ed Himeneñ hylur med Skyunñ Og giefur Regn a Jørdena/ Hañ sa ed læ tur Grased vaxa a Fiøllunum.

Huør ed Fenadenum giefur sitt Foodur þeim Vngñ Hrafnañ a ſ til hñs kalla.

Eige hefur hañ neina Giedþeckne a sterkleik Hestsins/Nie nockra þocknan a neins Mans Footleggium.

Drottiñ hefur þocknan a þeim sem hñ ottast/ Og a þeim sem vona vppa hans Myskunseme.

pryse

PRijsa þu Jerusalem Drottin̄/ Loþa þu Zion þin̄ Gud.

Þuiad hn̄ styrker Lasana þin̄a Portdyra/Og bleßar þijn Born þar fyrer j han̄.

Hn̄ vtvegar þijnum Landsalfum Frid/ Og sedur þig med þui hinu besta Hueite.

Hn̄ sender sijna Rædu a Jordena/ Hn̄s Ord þaug hlaupa snarlegana.

Han̄ giefur Snioen̄ so sem Ull/ hn̄ dreyfer Hrijmfrostenu sein Osku.

Han̄ fleyger sijnu Hagle sem Mun̄bitum/ Huor fær stadest fyrer þijnu Froste?

Han̄ mæler eitt Ord/ þa brædnar þad nidur/ Han̄ lætur sin̄ Vind blasa/ þa þidnar þad aptur.

Han̄ kun̄gioerer Jacob sijn Ord/ Jsrael sijna Doma og Riettlætingar.

Slijkt gioerer hn̄ ongre Heidn̄e Þiod/ nie lætr hana vita sijna Doma/ Halleluia.

CXLVIII Psalm.

Dauid aminner allar Skiepnur ad þacka Gude z prijsa han̄/ Þuiad hn̄ skapade allar þær af sijne eilijfre Gæsku.

Lofe þier Himnar DROTTin/ Lofed han j Upphædum.

Lofed han aller hans Einglar/ Lofed han allur hans Her.

Lofed han Sool og Tungl/ Lofe han allar lysande Stiernur.

Lofed hn̄ þier Himnarn' alla vegana z Vøtnen þau s̄ uppe eru yfer Himnenū.

Lofe þaug Nafned Drottins/ Þui þad hañ bydur verdur þad skapad.

Hañ rædur þeim vm Alldur og ad eilij fu/ hañ setur þeim Takmark/ so ad þau meiga ecke añad ad ganga.

Lofed Drottiñ a Jordu/ Þier Hualfisk ar og øll Vnderdiwpeñ.

Elldur/ Hagl/ Snior z Vde/ Stormvi ndar/ þier s̄ hn̄s Ordū til vegar komed.

Fiolleñ z aller Hælsar/ Friosom Trie og allskyns Cedrus Vidur.

Skogdyriñ og allskyns Fienadur/ Skr idkuikendeñ og Fliugande Fuglar.

Þier Kongar Jardarennar og allt Fol ked/ Høfdingiarner og aller Doomendur a Jordu.

Yngismeÿerner og Meyarnar/ Gamler Meñ med þeim ungu.

Skulu lofa Nafned Drottins/ þuiad hans Nafn alleinasta er haleitt/ Hñs lof breidest so vijdt vt š Himen z Jord er.

Og hañ vpphefur Horned sijns Folks/ Aller hans Heilager eiga hañ ad lofa/ Jsraels Syner/ þad Folked er honum þionar/ Haleluia.

CXLIX Psalmur.

David aminñer alla/ad þacka Gude og lofa hañ/þad hñ styrker þa med sijnu Orde a mote Heimsins Magt/ og giörer þa eilijflega Saaluhjlpna.

Haleluia.

Ynged DROTTne nyan Lofsaung/ Samkundan Heilagra a hañ ad lofa.

Jsrael gledie sig þesssem hañ hefur giort/ Syner Zion vere glader yfer sijnum Kononge.

Hans Nafn skulu þeir j Dansenum lofa/ Medur Bumbum og Hörpum/ eiga þeir honum ad spila.

Þuiad Drottiñ hefur þocknan a ſijnu Folke/Og hialpar hinum faraada ægiæt legana.

Hiner heilogu ſkulu gladværer vera/ z vegſama z heidra j ſijnū Huſilu rumum.

Þeirra Muñur ſkal Gud j Ordū heþia z ſkulu tuiſeggiud Suerd j Hondū hafa.

Þo ad þeir meige Hefndena fremia medal Heideñа/ Og Reþſingena medal Folkſins.

Þeirra Konunga ad binda med Fiotrū Og þra Edalborna medur Jarnvidium.

So ad þr giøre þeim þañ Dom/ huar aþ ſkrifad ſtendur/ Soddan Dyrd eiga al ler hans Heilager ad haþa/ Halleluia.

CL. Pſalmur.

David æmiñer oſſ hier ad pryſa Gud z þacka hønum aþ øllu voru Megne/pyrer otelianlegar Velgiørder er hañ veiter oſſ.

Halleluia.

Loþed Drottiñ j hans Helge dome. Loþed hañ vti Feſting uñe hans Magtarvelldis. Lofed hañ j ſijnū Kraptaver

kum

kum/ Lofed hñ vti sinie mykelle Dyrd.
Loped hañ medur Lwdrum/ Lofed hañ medur Psalterio og Hørpum.
Loped hñ medur Bumbum z Dansleik um/ Lofed hñ medur Streingialeik z Or gans Saung.
Lofed hañ medur Hliomføgrum Biøll um/ Lofed hñ med z velhliomãde Saung Biøllum.
Allt huad Andardrætt hepur/ Lope DROTTIñ/ Haleluia.

Endër Psaltarans.

A. Thomaeson
h.t. Pastor loci x anex

